

Josip Pečarić:
ZAŠTO MIROSLAV TUĐMAN NIJE BIO PROFESOR EMERITUS?

JOSIP PEČARIĆ

**ZAŠTO MIROSLAV TUĐMAN
NIJE BIO PROFESOR
EMERITUS?**

Zagreb, 2022.

© Josip Pečarić, 2022.

Urednica
Andela Hodžić

KAZALO

UVOD **9**

TRIBINA SJEĆANJE NA PROF. DR. SC. MIROSLAVA TUĐMANA	13
GODINA JE DANA OD SMRTI PROF. DR. MIROSLAVA TUĐMANA	13
TRIBINA O MIROSLAVU TUĐMANU	16
JOSIP PEČARIĆ, GOVOR NA TRIBINI POVODOM GODIŠNICE SMRTI PROF. DR. SC. MIROSLAVA TUĐMANA	20
KUZMA KOVAČIĆ, TRIBINA „SJEĆANJE NA PROF. DR. SC. MIROSLAVA TUĐMANA“ (ZAGREB, 31. SIJEĆNJA 2022.)	25
MATE KOVAČEVIĆ, TUŽNA OBLJETNICA - GODINU DANA OD ODLASKA MIROSLAVA TUĐMANA	27
JADRANKA LASIĆ LAZIĆ, U SJEĆANJE NA PRIJATELJA, KOLEGU, ZNANSTVENIKA I U SVAKOM POGLEDU ČOVJEKA	31
HRVOJE HITREC, GODINA DANA BEZ MIROSLAVA TUĐMANA	33
ZAŠTO MIROSLAV TUĐMAN NIJE BIO PROFESOR EMERITUS!?	38
MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.	38
RAZGOVOR S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM POVODOM PREDSTAVLJANJA KNJIGE "THOMPSON PJESMOM ZA HRVATSKU"	38
JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.	42
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ : "NIJE LAKO BITI HRVAT U HRVATSKOJ." 42	
BORASA ZA AKADEMIKA. PORTAL DRAGOVOLJAC.COM	47
PISMO PREDSJEDNIŠTVU AKADEMIJE	47
NOVO PISMO PREDSJEDNIŠTVU AKADEMIJE	50
M. PAVKOVIĆ, RAZGOVORI S JOSIPOM PEČARIĆEM, DRUGO PROŠIRENO IZDANJE, KOPRIVNICA, 2021.	52
RUSKI ZNANSTVENIK U RH, PORTAL DRAGOVOLJAC.COM	59
ZAHVALA KOLEGI VLADU DADIĆU	59
LISTE HRVATSKEH I RUSKIH ZNANSTVENIKA 2.	64
PROF. DR. SC. MIROSLAV TUĐMAN, DRAGOVOLJAC.COM	68
MIROSLAV TUĐMAN O REVIZIONIZMU	68
PRILOG: MIROSLAV TUĐMAN, ZNANSTVENI RAT "LEGALISTA" I "REVIZIONISTA" PRLJAVE ZNANOSTI	70

KOMEMORACIJA NA FILOZOFSKOM FAKULTETU	74
JE LI KOMEMORACIJA U ČAST ILI PROTIV PROF. TUĐMANA?	74
PRILOG: PISMO PROFESORA TUĐMANA	78
UZ 75. OBLJETNICU ROĐENJA PROF. DR. SC. MIROSLAVA TUĐMANA ..	82
PITANJE O PROF. TUĐMANU?	93
HARRIS: HAAŠKA PRESUDA ‘ŠESTORKI’ ŠTETNA JE ZA BIH	103
JOŠ UVIEK NE ZNAMO ZAŠTO PROF. TUĐMAN NIJE BIO PROFESOR EMERITUS!?	105
PRILOZI: PISMO	112
PRALJKOVA ODVJETNICA: KNJIGA M. TUĐMANA ‘HAŠKI KRIVOLOV’ POBIJA MITOVE O ‘PODJELI BOSNE’	113
PISMO KOLEGAMA I PRIJATELJIMA	122
MIROSLAV TUĐMAN I ČAVOGLAVE	128
PRILOG: JE LI KATEDRA ZA POVJEST FF-A SRAMOTA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU?	131
JE LI I MIROSLAV TUĐMAN REVIZIONIST?	135
JE LI I MIROSLAV TUĐMAN REVIZIONIST? 2.	138
MATEMATIKA I POVJEST	141
PRILOG: POPIS JASENOVAČKIH ŽRTAVA JE NETOČAN; UPRAVO SU ZNANSTVENO DOKAZANE NJEGOVE NELOGIČNOSTI KOJE UPUĆUJU DA JE VELIKIM DIJELOM IZMIŠLJEN	146
MIROSLAV TUĐMAN I SENAT SVEUČILIŠTA	156
U RH SE SLAVI „DAN KOKOŠARA“	159
KOKOŠJI PRAZNIK ZA ONE KOKOŠJE PAMETI	162
ISTINA O SLAVKU GOLDSTEINU: DOKTOR ZNANOSTI ILI SVRŠENI GIMNAZIJALAC?	164
VJEROVALI ILI NE: TOMIĆ BRANI „LEGALISTE“	168
PRILOG: KULTUROM POMIRENJA PROTIV KULTURE LAŽI	171
VJEROVALI ILI NE: TOMIĆ BRANI „LEGALISTE“ 2.	184
PRILOZI: AKADEMİK PEČARIĆ PISCU ANTI TOMIĆU	186
TOMIĆ-GOLDSTEINOVA POVJEST	189
O AMATERIMA	196
O AMATERIMA, 2.	199
O AMATERIMA, 3.	202
MIROSLAV TUĐMAN O FAH IDIOTIMA	204
PRILOZI: ZAHTJEV ZA KADROVSKIM SMJENAMA NA HTV-u	205
MEMORANDUM 2 („SRPSKI SVET“) NA DJELU	209
PREDSTAVKA O HRVATSKOJ RADIOTELEVIZIJI I HINI	212
MIROSLAV TUĐMAN O FAH IDIOTIMA 2.	215
PODJELA NA FAH IDIOTE I ZNALCE	219
MARITO MIHOVIL LETICA, AKO JE PRKAČIN AMATER, JE LI GOLDSTEIN DILETANT?	221
JOŠ JEDAN DOPRINOS MIROSLAVA TUĐMANA	225
GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE <i>REVIZIONISTI U HRVATSKOJ</i> ..	231
PISMO MINISTRU	235
ČASOPIS PROFESORA TUĐMANA	238

NSF U SJEĆANJE NA SVOJEGA POKRETAČA I UREDNIKA MIROSLAVA TUĐMANA	238
ĐILDA PEČARIĆ, ČASOPIS NATIONAL SECURITY AND THE FUTURE: BIBLIOMETRIJSKA ANALIZA ČASOPISA U RAZDOBLJU OD 2000. DO 2018. GODINE	253
 FARSA: BORASA A NE TUĐMANA ZA EMERITUSA!	275
PISMO DEKANU I FAKULTETSKOM VIJEĆU GRAFIČKOG FAKULTETA	275
PISMO REDAKCIJI PORTALA SREDNJA.HR	287
PISMO REKTORU I SENATU SVEUČILIŠTA SJEVER	292
 ZAVRŠNI TEKST	296
ĐILDA PEČARIĆ, UTJECAJ PROF. DR. SC. MIROSLAVA TUĐMANA NA ISTRAŽIVAČE U INFORMACIJSKIM ZNANOSTIMA: BIBLIOMETRIJSKA STUDIJA	296
 AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	308

UVOD

UVOD KNJIGE “PROF. DR. SC. MIROSLAV TUĐMAN, dragovoljac.com

Ova knjiga je pisana u očekivanju 75. rođendana profesora dr. sc. Miroslava Tuđmana. Trebala je biti iznenađenje. Napustio nas je i nije saznao za nju.

S prof. Tuđmanom upoznao sam se 2001. godine. Naime tada sam ga zamolio da napiše predgovor mojoj knjizi ZA HRVATSKU HRVATSKU. Knjiga je imala posvetu: *Uspomeni na dr. Franja Tuđmana . Oca hrvatske države.*

To je bilo vrijeme velikog zamaha tzv. detuđmanizacije, tj. rashrvaćivanja Hrvatske. Međutim, nije takva posveta dovela do našeg prijateljstva koje je trajalo do današnje tužne vijesti da nas je napustio..

Rado sam uvijek pričao kako je pokazao da mu je bio zanimljiv način na koji sam ja vršio svoje račlambe još kod tog početka naše suradnje. Naime tražio mi je da mu dam neku od mojih matematičkih knjiga vjerujući da iz njih može doći do spoznaje o mojim logičnim prosudbama.

Na predstavljanju te knjige bila je i gđa Ankica Tuđman. Tada sam u svom govoru pročitao i Kissingerovo pismo Predsjedniku Tuđmanu:

“G. Predsjedniče, kao i svi veliki ljudi za života nećete dočekati pravilnu interpretaciju vaših zasluga za vaš narod. To će učiniti tek buduća pokoljena. Ali vjerujte učiniti će. Vi ćete biti veliki čovjek hrvatske povijesti, ali ne za života, već kada ocjene budu donesene hladnom glavom.”

Gđa Ankica je bila zaboravila na njega, pa je uspjela pronaći poslije predstavljanja u ostavštini Hrvatskog Predsjednika.

Od te knjige smo prof. Tuđman i ja mnogo puta sudjelovali u raznim događanjima kojima smo se pokušavali suprotstaviti detuđmanizaciji. U ovoj knjizi je vidljivo koliko je naša suradnja intenzivna kroz svo ovo vrijeme.

A zapravo ja mislim da prof. Tuđman pripada hrvatskoj ljevici, a ja desnici. Međutim u RH takva podjela ne postoji u stvarnosti jer je ono što se podrazumijeva pod „ljevicom“ zapravo prosrpska opcija, pa je prirodno bilo da ide zajedno sve ono što je hrvatstvo.

Tada smo uspjeli otvorenim pismima pomoći Marku Perkoviću Thompsonu. Naime tada je bio prvi veliki napad na velikog domoljubnog pjevača.

Kada sam razgovarao s prof. Tomcem u svezi s predsjedničkim izborima te 2008. godine rekao sam mu da i on i prof. Tuđman pripadaju hrvatskoj ljevici pa nije baš previše logično da on ne ide s prof. Tuđmanom kada već ide netko kao što sam ja. Naravno, i prof. Tomac je bio uz Tuđmana, kao i niz državotvornih akademika koji su tada i procijenili da je prof. Tuđman najbolji kandidat.

U vladajućoj stranci su svjesni vjerojatnog gubitka izbora ponudili suradnju našoj grupi. Tada je prof. Tuđman ušao i u Sabor na njihovoj listi. Neki su ušli u Savjet Predsjednice HDZ-a. Ja sam odbio. Ubrzo su i oni koji su ušli, kao npr. akademik Ivan Aralica, shvatili da i nisu puno držali do njihovih mišljenja.

Nastavio sam kritički komentirati politiku i HDZ-a, ali suradnja s prof. Tuđmanom nije nikad prestala. Teško mu je padalo i što je moja kćerka kojoj je bio mentor imala problema s poslom zbog mojih tekstova, ali i zbog toga što je bila i njegov suradnik. Svojevremeno je svim članovima njihovog Odsjeka za informacijske i komunikacijske znanosti poslao pismo u kome je pokazao kakve su sve neistine koristili čelni ljudi tog Odsjeka ali to nije pomoglo. Niti je moja kćerka ostala na tom fakultetu niti je profesor Tuđman postao profesor emeritus.

Još kao mentor savjetovao joj je da je bolje da ne bude njegova doktorandica jer će imati poslije problema oko ostanka na fakultetu.

Svojevremeno nisam mogao vjerovati kako je prof. Tuđman izračunao konstante koje vrijede za hrvatski jezik u jednom zakonu a da pri tome nije koristio računala i matematičku metodu koja se koristi u takvim problemima. Još više me je iznenadila činjenica da je on kao čovjek koji je završio filozofiju i sociologiju, a ne njihove kolege koji su završili matematiku i elektrotehniku, uputio moju kćerku u područje koje je itekako korisno za primjene matematike tako da smo u multidisciplinarnoj suradnji objavili priličan broj radova u uglednim matematičkim časopisima o zakonima koje vrijede informacijskim znanostima. Očekivao sam kraj Tuđmanovog rada u Hrvatskom saboru da bi nam se i on pridružio u tom radu.

Jednom sam se našao i rekao mu da sam ja veći Tuđmanist od njega. Odgovorio je da ne misli da je to točno, ali je dodao: „Istina, Ti si to ničim izazvan.“ Drage su mi uspomene oko postavljanja spomenika Predsjedniku Tuđmanu za koga bi on znao reći da je „PRVI hrvatski predsjednik“, a ja bih ga ispravljao tvrdeći da je on JEDINI hrvatski predsjednik. S Miroom sam išao i na otkrivanje biste Predsjedniku Tuđmanu u Hrvatskom institutu za povijest u Slavonskom Brodu, a nedavno sam se u pismu dr. Juru Buriću sjetio povratka s otkrivanja spomenika u Širokom Brijegu:

„U Tomislavgradu sam se sjetio jednog drugog nastupa u Širokom Brijegu:

Lijepo je opet biti među Hrvatima u Bosni i Hercegovini. Sjećam se svog sudjelovanja na tribini o predsjedniku Tuđmanu u Širokom Brijegu uoči podizanja njegovog spomenika u tom gradu. Poslije svečanosti vraćao sam se s profesorom Miroslavom Tuđmanom u Zagreb. Prešli smo granicu. Pričali smo svo vrijeme. U 4 sata Miro mi reče:

- Da poslušamo vijesti da čujemo što će reći o svečanosti u Širokom.
- I ništa nije bilo. Isto se ponovilo u 5 i u 6 sati. Miro mi reče:
- Čudno. Ni riječi o spomeniku!
- E, moj Miro. Pa što se čudiš? Zar nisi primijetio da smo prešli granicu. Izisli smo iz Hrvatske.
- Dakle, da i vama kažem. Lijepo je biti opet u Hrvatskoj.?"

Otkrivanje spomenika Predsjedniku Tuđmanu u Zagrebu

Evo kako je dr. Burić reagirao na tužnu vijest o smrti našeg prijatelja:

UMRO JE NAŠ MIRO

Umro je mirni čovjek. Nomen est omen- ime je znamen! Postojan, ozbiljan, častan i jasan, tih i u ljubavi prema svojoj Domovini iskren i ustrajan. Bio je fizički jako nalik svom pokojnom ocu- Ocu Domovine, ali one stvarne- ne one u mislima- zato i jest "otac Domovine"!!- one koju nam je zajedno s Hrvatskim narodom i njegovim braniteljima stvorio i ostavio, a mi se na žalost ponašamo kao da ne znamo što bi s njom. Iza našeg Miroslava Tuđmana nije ostala praznina. Ostavio je nama naš dobri Miro more tekstova, razmišljanja, knjiga, mudrosti i pojašnjenja u njegovu ispravnost odnosa prema čovjeku i svojoj Domovini kojoj nikada nije naškodio i koju je istinski ljubio. Ostavio je svojoj dragoj majci, ljubljenoj supruzi i miloj djeci beskrajnu tugu, ali i neizmjernu ljubav i čist obraz koji se danas na žalost rijetko viđa. Ode markantan čovjek- ode iz vremena i prostora još jedan Tuđman koji je podsjećajući na svojega oca uvijek bio sjetu i lijepo uspomene. Budi mu Bože milostiv i u svoje mire ga primi, a njegovoj cijenjenoj i dragoj obitelji daj snagu i kršćansku nadu u smisao ovog ovozemaljskog rastanka.

Jedno su naše misli i naše želje, a drugo Božji naum i Njegove misli koje moramo ponizno prihvatići vjerujući kako je baš tako, jer je od Stvoritelja i najbolje!

dr. Jure Burić

Zadnji dan mjeseca siječnja 2021.

Knjiga je sastavljena od izbora tekstova iz mojih knjiga u kojima se spominje ili ih je napisao Miroslav Tuđman. Tako na primjer uopće nisu dane razne peticije u kojima je prof. Tuđman sudjelovao počev od O MILI BUDAKU, OPET - DESET ČINJENICA I DESET PITANJA S JEDNIM APELOM U ZAKLJUČKU iz 2004.

Nije u knjizi dano ni PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

Hrvatskih biskupa i akademika koje je na sugestiju prof. Tuđmana supotpisalo preko 2000 sveučilišnih nastavnika, doktora znanosti, književnika, umjetnika i drugih hrvatskih domoljuba.

Akademik Josip Pečarić

TRIBINA SJEĆANJE NA PROF. DR. SC. MIROSLAVA TUĐMANA

GODINA JE DANA OD SMRTI PROF. DR. MIROSLAVA TUĐMANA

30/01/2022

Mladen Pavković

S tugom smo primili vijest da nas je 31. siječnja prošle godine, u 75. godini napustio hrvatski domoljub, znanstvenik, dragovoljac Hrvatskog osloboditeljskog Domovinskoga rata, a prije svega veliki i dobar čovjek – prof. dr. Miroslav Tuđman.

Kad smo čuli da je bolestan, malo je tko vjerovao da će se dogoditi ono najgore. Ostavio nas je gotovo bez pozdrava, ali ne kaže se bez razloga da čovjek živi onoliko dugo koliko ga se drugi sjećaju.

Stoga je Udruga hrvatskih branitelja Domovinskoga rata91., na čijem sam čelu, organizirala i tribinu „Sjećanje na prof. dr. Miroslava Tuđmana“ (dvorana Knjižnice i čitaonice Bogdana Ogrizovića u Zagrebu, 31.1. u 19,30 sati). Nu, iznimno nam je drago što će nam se uz ostale na ovoj tribini pridružiti i legendarni hrvatski branitelj, Osoba godine za 2021. godinu – ministar i potpredsjednik hrvatske Vlade Tomo Medved.

Inače, prof. dr. Miroslav Tuđman bio je jedan od najzaslužnijih za stvaranje, moderne i suvremene Hrvatske. Umnogome je pridonio i demokratizaciji Hrvatske i političkom procesu izgradnje hrvatskih institucija.

Godinama je bio i zastupnik u Hrvatskom saboru, pisao i objavljivao znanstvene knjige i publikacije. Bio je i jedan od utemeljitelja hrvatskog sigurnosno-obavještajnog sustava, nositelj kolegija i predavač na Ratnoj školi, predavao je i na Diplomatskoj i Obavještajnoj akademiji, uređivao i međunarodne časopise, zalagao se za obranu i prava hrvatskog naroda u Bosni i Hercegovini, a kako se sjećamo čvrsto i odlučno branio je i one koji su nevini ležali u Haagu.

Uživao je ogromno poštovanje i respekt i svojom razboritošću, mirnoćom i prirodnim autoritetom čovjeka koji je sav bio posvećen zaštiti nacionalnih interesa.

Sve što je radio i u čemu je sudjelovao nije bilo površno ili marginalno, uvijek je svemu pristupao iskreno i studiozno.

Bio je, što je poglavito važno, baš kao i njegov otac, prvi hrvatski predsjednik dr. Franjo Tuđman, do zadnjeg dana, u prvim redovima za slobodnu, samostalnu i neovisnu hrvatsku državu.

<https://kamenjar.com/godina-je-dana-od-smrti-prof-dr-miroslava-tudmana/>

TRIBINA O MIROSLAVU TUĐMANU

1. veljače, 2022.

U dvorani Knjižnice i čitaonice Bogdana Ogrizovića u Zagrebu, u ponedjeljak, 31. siječnja, na obljetnicu smrti prof. dr. Miroslava Tuđmana (75), a u organizaciji Udruge hrvatskih

branitelja Domovinskog rata91. (UHBDR91.), održana je tribina sjećanja na ovog uglednog i cijenjenog hrvatskog domoljuba, znanstvenika, autora više zapaženih knjiga, zastupnika u Hrvatskom saboru

...

Na ovom skupu uz ostale su govorili: potpredsjednik Vlade RH i ministar hrvatskih branitelja Tomo Medved, u ime organizatora novinar i publicist Mladen Pavković, akademik Josip Pečarić, novinar Mato Kovačević i književnik Hrvoje Hitrec, dok su akademik Kuzma Kovačić i prof. emeritus, dr. sc. Jadranka Lasić-Lazić, koji zbog bolesti nisu mogli biti nazočni, dostavili svoja sjećanje na kolegu i prijatelja, a koja su ovom prigodom i pročitana.

Uz ostalo je istaknuto da je prof. dr. Miroslav Tuđman bio među najzaslužnijima za stvaranje, moderne i suvremene Hrvatske te da je umnogome pridonio i demokratizaciji Hrvatske i političkom procesu izgradnje hrvatskih institucija.

Godinama je bio i zastupnik u Hrvatskom saboru, pisao i objavljivao znanstvene knjige i publikacije. Bio je i jedan od utemeljitelja hrvatskog sigurnosno-obavještajnog sustava, nositelj kolegija i predavač na Ratnoj školi, predavao je i na Diplomatskoj i Obavještajnoj akademiji, uređivao i međunarodne časopise, zalagao se za obranu i prava hrvatskog naroda u Bosni i Hercegovini, čvrsto i odlučno branio one koji su nevini ležali u Haagu, jednom riječju, uživao je ogromno poštovanje i respekt i svojom razboritošću, mirnoćom i prirodnim autoritetom čovjeka koji je sav bio posvećen zaštiti nacionalnih interesa.

Tribini su bili nazočni i članovi obitelji Tuđman.

„S ovim i ovakvim sjećanjima nastojimo da se ne zaborave ljudi koji su bili među prvima kad je trebalo „– rekao je novinar i predsjednik UHBDR91. Mladen Pavković.

Milan Pišković

<https://www.tjedno.hr/tribina-o-miroslavu-tudmanu/>

JOSIP PEČARIĆ**GOVOR NA TRIBINI POVODOM GODIŠNICE SMRTI
PROF. DR. SC. MIROSLAVA TUĐMANA**

Uspomeni na prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana posvećena je knjiga:

J. Pečarić, Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, Portal dragovoljac.com, 2021., a o njemu je bilo riječi i u mojoj knjizi:

J. Pečarić, Ankica Tuđman, Zagreb, 2021., str. 335.

Ova tribina je najavljenja u tekstu ČESTITKE ZA 30. OBLJETNICU MEĐUNARODNOG PRIZNANJA RH.

(<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/29223-cestitke-za-30-obljeticnicu-medunarodnog-priznanja-rh>):

Vjerojatno najdražu čestitku povodom tridesete obljetnice priznanja RH hrvatskim političarima i mnogim drugim u Hrvatskoj poslala je Predsjednica Vlade RS Ana Brnabić: "Da nije bilo stradanja Srba od 1941. do 1945. godine i da nije bilo pokliča "Za dom spremni" ponovo 1991., ne bi bilo ni RS"

<https://narod.hr/svijet/nizozemska-za-sankcije-dodiku-i-vlastima-rs-a-pogledajte-akademiju-na-kojoj-je-bio-pupovac>

Puno puta sam konstatirao da se sluganski odnos mnogih u RH prema svjetskim moćnicima pokazuje korištenjem laži upravo o:

1. Blaženom Alojziju Stepincu

-
2. Radnom logoru u Jasenovcu
 3. Pozdravu *Za Dom spremni*

S obzirom da je poznato da je LAŽ NAJVIŠE POMOGLA SRBIMA U NJIHOVOJ POVJESTI kada se to koristi i u RH nema dvojbe čijim interesima služe oni u Hrvatskoj koji održavaju ove laži.

Zapravo oni kojima se danas klanjaju mnogi u RH nisu htjeli nezavisnu Hrvatsku pa su joj na početku Domovinskog rata zabranili samu obranu (Embargo na uvoz oružja). Kada su hrvatski branitelji predvođeni velikim HRVATSKIM predsjednikom akademikom Franjom Tuđmanom ipak stvorili neovisnu Hrvatsku, bijesni svjetski moćnici mu nisu došli na sprovod. Zajedno sa poslušnicima među 'hrvatskim' političarima proganjali su generale koji su se s drugim braniteljima drznuli da izbore Hrvatsku i to na tako užasan način da su od naci-fašističke agresorske vojske napravili vojsku zečeva. Zbog tog strašnog genocida – stvaranja zečeva od ljudi - sudili su hrvatske branitelje po svakojakim 'sudovima'. Uloga Miroslava Tuđmana u poznatom Pismu VSUN-a akademika i biskupa je velika. Naime, na Tuđmanov prijedlog skupljali smo i supotpise i bilo ih je više od 4000. A u svezi s 'čestitkom' Predsjednice Vlade RS Ane Brnabić spomenut ēu da je prof. Miroslav Tuđman još 2002. na predstavljanju moje knjige „Brani li Goldstein NDH?“ govorio o danas tako očitoj podjeli u Hrvatskoj na one koji zastupaju srbo-komunističku paradigmu u povjeti (tzv. Legaliste) i one koji zastupaju hrvatsku paradigmu tzv. Revizioniste, a poznato je da je onim prvima, i njima sličnim političarima, najveći revizionist bio akademik Franjo Tuđman. Miroslav je taj govor objavio u Glasu Koncila i

u svojoj knjizi koja je bila literatura na doktorskom studiju Filozofskog fakulteta. Kasnije su mi oko jednog teksta o Jasenovcu pomagali i Miroslav i gđa Ankica Tuđman. Ako govorimo o ZDS iz Brnabićine čestitke' spomenut ēu samo kako na njegovom Filozofskom fakultetu nisu bili sretni kada smo Miroslav i ja viđeni zajedno u Čavoglavama. A da ne spominjemo što su o ZDS izjavljivali Stjepan Tuđman i njegova kćer.

<https://bezcenzure.hr/vlad/tribina-povodom-godisnjice-smrti-prof-dr-sc-miroslava-tudmana/>

O tome sam pisao i u tekstu **ZNANSTVENICI GODINE: BANIĆ I ELEZOVIĆ**, 4.

<https://bezcenzure.hr/vlad/znanstvenici-godine-banic-i-elezovic-4/>

Naime ovi hrvatski znanstvenici su dali matematički dokaz da je popis u Jasenovcu obična krivotvorina. Da se usvojilo ono o čemu je čak i svoje doktorande učio prof. Tuđman još 2002. godine, hrvatska vlast ne bi ulagala tolike novce u krivotvorine JUSP-a Jasenovac. Osim ako je to njihov osobni interes.

Međutim ovdje ēu se posebno osvrnuti na moju neobičnu znanstvenu suradnju s prof. Tuđmanom.

Zapravo naša suradnja se odnosila na Tuđmanova istraživanja Heapsovog zakona. Naime, Tuđman je počeo s tim istraživanjima s kolegama s katedre i prikupljene podatke su objavili:

Tuđman, Miroslav; Boras, Damir; Mikelić, Nives: Zakon o veličini vokabulara teksta. Heapsov zakon i određivanje veličine vokabulara tekstova na hrvatskom jeziku. Dokumentacija, 2004.

Kolega Tuđman nije želio da ta istraživanja stanu na tome, pa se obratio meni. Zapravo i sam se pitao zašto je pitao mene kada znam koliko ima na njegovom Odsjeku kolega koji su završili FER, kao npr. koautor u tom radu Damir Boras, ili Matematiku. Ja sam magistrirao elektrotehniku i doktorirao matematiku, a Profesor Tuđman nije.

I sam sam više puta govorio o tome koliko sam tada bio iznenaden kada sam video njegovo izračunavanje konstanti za Heapsov zakon za hrvatske tekstove. Upozorio sam ga da bi se mogla koristiti metoda najmanjih kvadrata. Pokazalo se da su njegove konstante bile praktično one koju je dala ta metoda. To je koristeći metodu najmanjih kvadrata izračunala jedna moja kolegica matematičarka, a prof. Tuđman joj je nudio da bude koautor s njim na tom radu. Ona nije prihvatile, a poslije sam se neprijatno iznenadio kada sam ēuo da su se neki drugi s Miroslavovog Odsjeka ljudili na njega jer oni nisu bili koautori. Vjerovali ili ne? Naime, Miroslav je tada rad u kome su dana takva istraživanja u Kojima smo mu mi pomogli objavio sam:

Tuđman, Miroslav, Zakon o veličini vokabulara teksta Heapsov zakon i određivanje veličine vokabulara tekstova na hrvatskom jeziku, Društvena istraživanja : časopis za opća društvena pitanja, 14 (2005), 1-2; 227-250

Prof. Tuđman nije reagirao na te priče oko njegovog rada i pokušaja osude njegovih kolega zato što se nisu mogli potpisati na rad u kome smo mu pomogli moja kolegica i ja.

Vjerojatno ih je iznenadio kada je pred umirovljenje reagirao 9. svibnja 2016. pismom članovima Odsjeka o lažima protiv njega u kojima su sudjelovali profesor dr. sc. Vladimir Mateljan i prof. dr. sc. Nives Mikelić Preradović, a koje je poslao i tadašnjem dekanu FF-a. Zanimljivo je znati da je kolegici Mikelić Preradović magistrirala kod prof. Tuđmana, a doktorirala kod Tuđmanovog doktoranda Damira Borasa. Poznato je da je Borasu trebalo 15 godina da bi u 48. godini života uspio doktorirati. Posebno su zanimljiva pisma prof. Tuđmana oko jednog nastupnog predavanja.

Naime kada je prof. Mikelić Preradović napisala prijedloge za nastupno predavanje prof. Tuđman piše:

“Moram Vam odmah reći da ni ja, koji već više od dvadeset godina držim ove kolegije, ne bih znao i mogao se pripremiti za ovako zadane teme u predviđenome roku od 10 dana. (...) Ovakav izbor tema, s ovako zadanim tumačenjima, smatram izravnom kritikom mojega načina prezentacije sadržaja kolegija koje držim, jer impliciraju poruku da program nije dobar, a teme ovih kolegija nisu na primjeren način prezentirane studentima. Vjerovali ili ne, na to je kolegica napravila kozmetičke izmjene prijedloga narugajući se tako svom mentoru za magistarski rad jer eto kozmetičke promjene će omogućiti Tuđmanu da on to ipak može pripremiti za tih 10 dana.

Vjerujem da se na sve načine htjelo zaustaviti istinski znanstveni rad koji je vodio Tuđman, pogotovo kada se uvidjelo da se na te radeve neće moći potpisivati oni koji na njima nisu ni radili. Kako je prof. Tuđman bio zauzet jer je tada bio i saborski zastupnik uspjelo se u eliminiranju njegovog načina i pravca rada na Odsjeku.

Naravno, oni kojima je u interesu da se na tom Odsjeku radi u Tuđmanovom pravcu pokrenuli su njegov izbor za profesora emeritusa. Tu je najzaslužnija bila prof. dr. sc. Jadranka Lasić Lazić.

O tome izboru sam pitao tadašnjeg vrš. duž. dekana prof. dr. sc. Željka Holjevca. On mi je odgovorio:

„A što se tiče Vaše napomene da je „prof. Tuđman bio predložen i za profesora emeritusa i to nije realizirano“, skrenuo bih Vam pozornost da je na sjednici Fakultetskog vijeća 28. ožujka 2017. u tajnom glasovanju većinom glasova i bez rasprave bilo odlučeno da se prihvata prijedlog Odsjeka za informacijske i komunikacijske znanosti i predlaže Senatu Sveučilišta da se prof. dr. sc. Miroslavu Tuđmanu dodijeli počasno zvanje professor emeritus. Sjednicu sam osobno vodio kao tadašnji o.d. dekana Filozofskog fakulteta, a to se može i provjeriti u zapisniku sjednice koji je dostupan na web stranici Fakulteta.“

Uslijedio je i moj odgovor:

“Naravno ja znam za tu odluku iz 2017. godine. A profesor Tuđman do smrti nije izabran! Zar doista mislite da nije bilo dovoljno vremena?

Zato sam u više navrata u svojim tekstovima spominjao to da bi se razjasnilo zašto se to dogodilo.”

Veliki broj pisama pod naslovom: JOŠ UVIJEK NE ZNAMO ZAŠTO PROF. TUĐMAN NIJE BIO PROFESOR EMERITUS!? poslao sam predstojniku Tuđmanovog Odsjeka na FF-u.

Ni na jedno nisam dobio odgovor!

Iako zbog zauzetosti prof. Tuđmana nisam odmah nastavio izravnu suradnju s njim nastavio sam s njegovom suradnicom koja nam je sugerirala rad na drugim zakonima koje koriste u informacijskim znanostima.

Zapravo prof. Tuđman je u e-mailu od 29. 6. 2017. konstatirao u svezi s natječajem za njen izbor na Filozofskom fakultetu:

Očito je da nisu poštено proveli natječaj, ali nisam siguran da bi bilo koja normalna osoba htjela raditi u takvu okruženju... U takvoj sredini sigurno ne bi mogla biti zadovoljna.

Tada sam prihvatio njenu sugestiju za rad na tim zakonima. Kada se pokazalo koliko je dobra bila ta sugestija u nevjericu sam je više puta pitao:

Zar je moguće da Te je s njima upoznao Miro, a ne neki od profesora kao što su Boras i Mateljan, koji su završili FER ili Matematiku?

Da, iako sam davno surađivao s Miroom na Heapsovom zakonu ipak me je čudilo da je od njega doznala za te druge zakone, a ne od kolega s Odsjeka koji su završili FER Ili Matematiku.

Iz te suradnje tiskan je veliki broj radova, jer se u to uključilo i više mojih suradnika iz Hrvatske i drugih zemalja. Tako ona danas ima H-indeks 10 što je mnogo više od drugih članova odsjeka sa FF-a.

Rezultati su bili takvi da su me – zbog njih – iz časopisa Entropy (Impact Factor: 2.494 (2019); 5-Year Impact Factor: 2.530 (2019)) pozvali u svoj Editorial Board, a i nju pozivaju u drugim časopisima pa je i recenzent za poznati časopis Scientometrics,

Nisam odustajao ni od nastavka rada s Miroom na Heapsovom zakonu, Miro mi piše 5. 1. 2019.:

Joško,

Hvala ti na interesu i želji da urediš Heapsov zakon. No, sada sam na Braču, i koristim vrijeme do početka rada Sabora da završim jedno veliko poglavlje - analize Praljkove presude. Ne mičem se od stola i još ove godine nisam izašao iz kuće...

Pozz

Miro

Rezultat Tuđmanove profesure i mentorstva izgleda danas tako da Mirova suradnica na Scopusu ima 290 citata: a tri redovita profesora koje sam spominjao a koji su vodeće osobe Sveučilišta i Odsjeka zajedno 255.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/29428-j-pecaric-govor-na-tribini-povodom-godisnjice-smrti-prof-dr-sc-miroslava-tudmana>

AKADEMIK KUZMA KOVACIĆ

TRIBINA „SJEĆANJE NA PROF. DR. SC. MIROSLAVA TUĐMANA“ (ZAGREB, 31. SIJEČNJA 2022.)

Poštovani prijatelji, poštovana obitelji Tuđman, gospođe i gospodo!

Srdačno Vas pozdravljam žaleći što zbog bolesti od koje se još nisam potpuno oporavio ne mogu večeras biti s Vama i u živom susretu svjedočiti o prof. dr. Miroslavu Tuđmanu, hrvatskome velikanu koji nas je pred godinu dana iznenada i prerano napustio. Zbog toga gubitka neprestano žalujemo. Žalujemo kao njegovi prijatelji i kao pripadnici hrvatskoga naroda kojem je Miroslav Tuđman u najtežem i ujedno najljepšem času naše povijesti dao nemjerljiv, najveći doprinos. U ovom kratkom tekstu osvrnut ću se na ono što dobro znam o njegovu nastojanju i što mi se čini presudnim za razumijevanje njegova doprinosa hrvatskome narodu, državi i domovini.

Spominjući se naše suradnje koja je započela 2000. godine - nakon odlaska s ovoga svijeta njegova oca, hrvatskog predsjednika Franje Tuđmana, i u času nastupajuće detuđmanizacije - napisao sam u tekstu sjećanja na Miroslava Tuđmana (objavljenom u časopisu National Security and the Future, Zagreb, 1-2 , 2021.) da je nakon tvorca suvremene Hrvatske, dr. Franje Tuđmana, on jedini hrvatski državnik, iako takvu funkciju formalno nije obnašao. I to zbog svega što je učinio u obrani hrvatske povjesne istine o stvaranju hrvatske države i njenoj obrani u Domovinskoj ratu, naspram lažima i potvorama što su dolazile ujedinjeno, iz vani od protivnika hrvatske samostalnosti te iznutra od domaćih izdajnika.

Nitko, vjerujem, u tome poslanju nije učinio više od njega. Njegovo je djelovanje, tako, dobrom dijelom zaustavilo posrtanje hrvatske državne politike nakon preminuća Predsjednika Tuđmana te u mnogome Hrvatsku vratilo sa stranputice kojom je krenula 2000. godine. Tu je bitku vodio i prema Hrvatskoj demokratskoj zajednici, jer je i ta državotvorna stranka dolaskom Ive Sanadera i suradnika bila upregnuta u proces detuđmanizacije.

Na obrani hrvatske povjesne istine, posebno u znanstvenom otporu potvori o genocidnosti Hrvata u jasenovačkom mitu, obrani koju je ostvario povjesnik akademik Franjo Tuđman, rođena je i oživotvorena vizija slobodne, suverene Hrvatske, a Miroslav Tuđman obranio je jasnom pisanim riječju i cjelokupnim svojim zauzetim znanstvenim i političkim djelovanjem kroz protekla dva desetljeća istinu o stvaranju suvremene hrvatske države i njenoj obrani od jugokomunističke srpsko-crniogorske agresije u Domovinskom ratu. Nije mala stvar JASNA RIJEČ (za kojom neprestano vapimo!), k tome RIJEČ ISTINITA – nasuprot programiranim političkim herezama, kako ih je definirao Miroslav Tuđman, zapravo izdajama koje su do dana današnjega ostale zastrte i – nekažnjene. Miroslav Tuđman postavio je pitanje te odgovornosti, naše glavno pitanje:

„Tko je u Hrvatskoj pripremao i surađivao na lažnim i neutemeljenim optužnicama protiv hrvatskih generala i najvišeg političkog vodstva?“

Na to pitanje moramo mi odgovoriti! Znamo da je najistaknutiji u tome Stjepan Mesić, ali treba razotkriti i sve ostale sudionike te neljudske rabote usmjerene protiv vlastitog naroda u tako teškom i presudnom času.

Miroslavu Tuđmanu dugujemo zahvalnost, poštovanje i ljubav, kakvu je on nosio u srcu za hrvatsku domovinu, pronoseći o njemu i njegovu djelu svjetlost istine za koju je živio i glas zaslužene slave, da bismo mogli i mi s njim reći:

„Vjerujem da svi mi koji dijelimo zajedničko kolektivno iskustvo u stvaranju suverene hrvatske države i sudioništvo u Domovinskom ratu, danas možemo reći isto: volimo Hrvatsku i danas kad nam se ne sviđa, i gadi ono što se u njezino ime radi. Stariji smo od samostalne hrvatske države, svjedoci smo njezina krvavog rađanja, i upravo zato ne dozvoljavamo da nam se oduzima kolektivno pamćenje. Jer naše kolektivno pamćenje nije ni povijesna ni socijalna konstrukcija, nego izvorno nepatvoreno zajedništvo i osobno iskustvo nacionalnog identiteta – t., iskon i ishodište suvremene Hrvatske.“

/Miroslav Tuđman: Programirane hereze i hrvatski otpori, UHIP, Zagreb, 2013. (2011.), str. 179/

Kuzma Kovačić

Split, 28. siječnja 2022.

<https://portal.braniteljski-forum.com/blog/vijesti/akademik-kuzma-kovacic-o-miroslavu-tudmanu>

<https://bezcenzure.hr/vlad/akademik-kuzma-kovacic-o-miroslavu-tudmanu/>

<https://bezcenzure.hr/toptema/napustise-nas-dr-ruzica-cavar-i-prof-zvonimir-separovic-akademik-kuzma-kovacic-na-tribini-o-m-tudmanu/>

MATE KOVAČEVIĆ

TUŽNA OBLJETNICA - GODINU DANA OD ODLASKA MIROSLAVA TUĐMANA

Evo još jedne tužne obljetnice. Godinu je dana otkako nas je napustio Miroslav Tuđman. Preminuo je od korone 31. siječnja u Klinici za infektivne bolesti dr. Fran Mihaljević u Zagrebu. Mirekovim odlaskom i praktično završava i političko razdoblje tuđmanizma, tako rijetko, iznimno bogato i plodotvorno doba hrvatske povijesti.

Naime, kao sin prvoga hrvatskog predsjednika Franje Tuđmana, ugledni profesor, znanstvenik i političar Miroslav je bio poželjna meta svih agrsivnih nositelja tzv. detuđmanizacije, kojom se tijekom dva desetljeća, sve od smrti Franje Tuđmana, pokušavalo Hrvatsku vratiti u njezino mračno predržavno razdoblje, u stanje nepostojanja.

Nije Miro Tuđman svojim leđima odolijevao samo bezočnim, podlim, drskim i ciničnim napadajima, nego je strpljivo radio, analizirao, istraživao, kopao po arhivima, pronalazio, pisao i objavljivao činjenice o događajima iz nedavne hrvatske prošlosti, čime je gospodski, argumentirano i posve naravno, znanstvenom protežnošću svoga rada, raskrinkavao apologete projugoslavenske državne ideje.

Dvije su ključne dimenzije Mirekova znanstvenoga rada - kolikoća i kakvoća. Po njima, njegov rad nadilazi zajednički rad gotovo svih hrvatskih institucija o nacionalnoj

historiografiji, a poglavito onaj njezin dio koji bi se trebao baviti raskrinkavanjem krivotvorina, laži, podmetanja i medijskoga, odnosno informacijskog rata protiv Hrvatske. Zahvaljujući Mirekovu radu, danas, kao suveren narod, imamo povjesno obrazloženo, utemeljeno i činjenično obrađeno razdoblje stvaranja hrvatske državne neovisnosti, koju su moćni međunarodni čimbenici u združenom pothvatu, zajedno sa svojim "plaćenicima" u Hrvatskoj, pokušavali dekonstruirati.

Ovdje na prvom mjestu mislim na djelovanje Tužiteljstva Međunarodnoga sudišta za bivšu Jugoslaviju u Haagu, koje je imalo svoja uporišta u jednom dijelu hrvatske politike, a onda i u znatnom dijelu medija.

Uzalud su se upirali, objavljalivali optužnice kao presude generalima Hrvatske vojske i cijelokupnom hrvatskom političkom vodstvu za "hrvatsku agresiju na RSK", nu to im, na kraju, ipak nije uspjelo! A nije im uspjelo ponajviše zahvaljujući radu Miroslava Tuđmana. Haaški agitpropovci po Hrvatskoj i njihovi nerazvidni šefovi nisu odustajali, svoju su prigodu za nastavak kriminalizacije hrvatske države dobili u suđenja protiv skupine hercegbosanskih Hrvata na čelu s generalom Slobodanom Praljkom.

U ovom slučaju proširili su optužnicu na cijelokupni hrvatski narod u Hrvatskoj i BiH. Tu je sudsko-politikantsku igru praktično sprječio general Praljak, stvarnim i simboličnim isprijanjem otrova u trenutku čitanja presude cijelom narodu, a taj sustav laži, podmetanja i krivotvorina raskrinkao je temeljitim istraživanjima građe upravo profesor Miroslav Tuđman.

Da u životu, osim toga, ništa drugo nije napravio, opseg bi njegova rada bio dovoljan za više života.

Međutim, Miroslav Tuđman je bio javno angažiran još u trenutcima rađanja Hrvatskoga proljeća, kada je zajedno sa Stjepanom Čuićem, Milanom Ivkošićem i skupinom tada mladih hrvatskih intelektualaca uređivao časopis "Tjedni list omladine" -TLO.

Njegov pak pedagoški rad vezan je uz Filozofski fakultet u Zagrebu, gdje je bio šef Katedre za dokumentalistiku na Odsjeku za informacijske znanosti. Tamo je bio i predstojnik Katedre za organizaciju znanja. Predavao je Teoriju informacijskih znanosti, organizaciju znanja, izvještajne sustave i službe.

Kasnije je u vrijeme masovnih medijsko-političkih napadaja na Hercegovce svoje kolegije predavao i na Sveučilištu u tamošnjem stolnom hrvatskom gradu - Mostaru.

Miroslav Tuđman je bio utemeljitelj i prvi voditelj Zavoda za informacijske studije na Filozofском fakultetu u Zagrebu. Godine 2000. pokrenuo je i uređivao međunarodni časopis "National Security and the Future".

Profesor Tuđman je zajedno s izraelskim stručnjakom za sigurnost dr. Shlomom Shpirom, profesorom na Sveučilištu Ban Ilan, pokrenuo Zagrebački sigurnosni forum, na kojem se okuplja svjetska sigurnosna elita. Prva konferencija ZSF-a održana je 2016., a izlaganja s Forum-a objavljaju se u časopisu "National Security and the Future".

Bio je organizator većega broja znanstvenih i stručnih skupova iz područja informacijskih znanosti i nacionalne sigurnosti te istraživač na području nacionalne sigurnosti i izvještajne djelatnosti. Držao je niz predavanja u SAD-u, Njemačkoj, Bugarskoj, Velikoj Britaniji, Češkoj i Madžarskoj.

Posebno je pak vrijedan njegov rad tijekom Domovinskoga rata u obrani hrvatske države i održavanju njezine sigurnosti.

Dragovoljac je od lipnja 1991. Bio je zadužen za formiranje Uprave za IPD-a Ministarstva obrane, koju je vodio do prosinca 1991. Jedan od utemeljitelja hrvatskoga sigurnosno-

obavještajnoga sustava. Sudionik je svih većih vojno-redarstvenih pothvata tijekom Domovinskog rata pa je 1995. godine promaknut u čin general bojnika.

Miroslav Tuđman je bio utemeljitelj i prvi ravnatelj Hrvatske izvještajne službe od 21. ožujka 1993. do 20. travnja 1998. te od 2. srpnja 1999. do 15. veljače 2000. godine.

Obnašao je od 14. lipnja 1995. do 1. veljače 1996. i dužnost predstojnika Ureda za nacionalnu sigurnost.

Bio je predavač na Obavještajnoj akademiji, vodio je i kolegije iz nacionalne sigurnosti na Diplomatskoj akademiji i Ratnoj školi, a autor je više knjiga i članaka iz područja nacionalne sigurnosti.

Kao saborski zastupnik u četiri mandata je vodio ili bio član Odbora za unutarnju politiku i nacionalnu sigurnost.

Na prijelazu tisućljeća osnovao je Udrugu Hrvatski istinski preporod (UHIP), koja se bavila organizacijom znanstveno-stručnih skupova, na kojima su se stručnjaci bavili istraživanjem kleveta, krivotvorina i podmetanja što su ih detuđmanizacijski krugovi plasirali u javnost.

Radi izlaska na izbole osnovao je i stranku HIP, koja je imala svoje zastupnike na općinskim i županijskim razinama, a u četvrtom sazivu Hrvatskoga sabora HIP je imao tri zastupnika.

Na izborima za predsjednika Republike Hrvatske Miroslav Tuđman je sudjelovao 2009. godine. Tada sam mu u izbornom stožeru, na čelu kojega je bio nekadašnji zastupnik u kanadskom parlamentu Janko Perić, vodio izbornu promidžbu.

Bio je autor i urednik više knjiga i zbornika, a objavio je preko 150 znanstvenih i stručnih radova u tuzemnim i inozemnim časopisima i zbornicima. Važnija djela su mu: "Struktura kulturne informacije", "Paradigma informacijske znanosti", "Teorija informacijske znanosti", "Obavijest i znanje", "Uvod u informacijsku znanost", "Priča o Paddyju Ashdownu i Tuđmanovoj salveti", "Krivi za zločin samooodređenja?", "Prikazalište znanja", "Istina o Bosni i Hercegovini", "Vrijeme krivokletnika", "Informacijsko ratište i informacijska znanost", "Programiranje istine", "Programirane hereze i hrvatski otpori", "Bosna i Hercegovina u raljama zapadne demokracije", "Oslobađajuće presude haškoga Suda Tuđmanovoj Hrvatskoj", "Tuđmanov arhiv", "Druga strana Rubikona" i "Haški krivolov".

U neprocjenjivo vrijednoj knjizi "Tuđmanov dnevnik" Mirek je dešifrirao imena gotovo svih protagonisti dnevničkih zapisa dr. Franje Tuđmana.

Bio je i organizator niza stručnih i znanstvenih skupova čiji su radovi objavljivani u zbornicima, koje je uređivao sam ili zajedno s Matom Ljubičićem. Posebno su vrijedni zbornici sa skupova: "Dr. Franjo Tuđman - nasljeđe za budućnost: rasprave o prvom hrvatskom predsjedniku, sadašnjosti i budućnosti Hrvatske" , "Dr. Franjo Tuđman - neoproštena pobjeda: rasprave sa simpozija organiziranog u povodu treće obljetnice smrti prvoga hrvatskog predsjednika", "Bosna i Hercegovina 1990.-2025.: rasprave o prošlosti, sadašnjosti i budućnosti Bosne i Hercegovine" te "Hrvatska i Zapadni Balkan", "Pamćenje i suvremenost", "Informacijski rat protiv oslobođilačke operacije Oluja" i "Hrvatski nacionalni interesi i EU".

Miroslav Tuđman je bio izniman čovjek, druželjubiv i blage naravi pa će onima koji su ga poznavali, osim političkoga i znanstvenoga rada, nedostajati toplina kojom je susretao ljudе.

U sjećanju mi posebno ostaju slike s nedjeljnih druženja na kavi, dim mirisnih, dugih i debelih cigara, Mirekovo nasmijano lice s bistrim, dubokim i smirenim očima.

Očima iz kojih se iskrila nada u suverenu i neovisnu hrvatsku državu i slobodu hrvatskih ljudi!

Njegovo pak djelo, može nam biti samo poticaj da i sami ustrajemo u toj trajnoj životnoj borbi!

Dragi Mirek, neka ti je laka gruda ove hrvatske zemlje u kojoj počivaš, a a za koju si se tako srčano i rado borio!

PROF. EMERITUS DR, SC. JADRANKA LASIĆ LAZIĆ

U SJEĆANJE NA PRIJATELJA, KOLEGU, ZNANSTVENIKA I U SVAKOM POGLEDU ČOVJEKA

Životopis govori o putu na koji smo krenuli rođenjem i završava odlaskom s tog životnog puta. A životopis Miroslava Tuđmana od njegova rođenja 1946 godine pa do smrti 2021. godine govori o radnom, znanstvenom, političkom i svakodnevnom životu. Studirao je filozofiju i sociologiju na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je 1970. godine, a 1985. godine na Sveučilištu u Zagrebu stekao je i doktorat iz područja informacijskih znanosti obranom disertacije *Paradigma informacijske znanosti*. Kako sam u naslovu rekla bit će ovo sjećanje na kolegu pa onda na njega kao znanstvenika i čovjeka. Izgledao je strogo onako visok i ozbiljan, a zapravo je bio tih, uvijek s argumentima u razgovoru, duhovit i pristupačan. Tako je i došao na prvi sastanak na odsjek za informacijske znanosti gdje je i započeo svoju znanstveno-nastavnu karijeru. Volio je rad sa studentima i volio je razgovarati o tome što je napravio i kakav je odziv imao. Posebno moram spomenuti njegov rad s asistentima i njegovu brigu o njima.

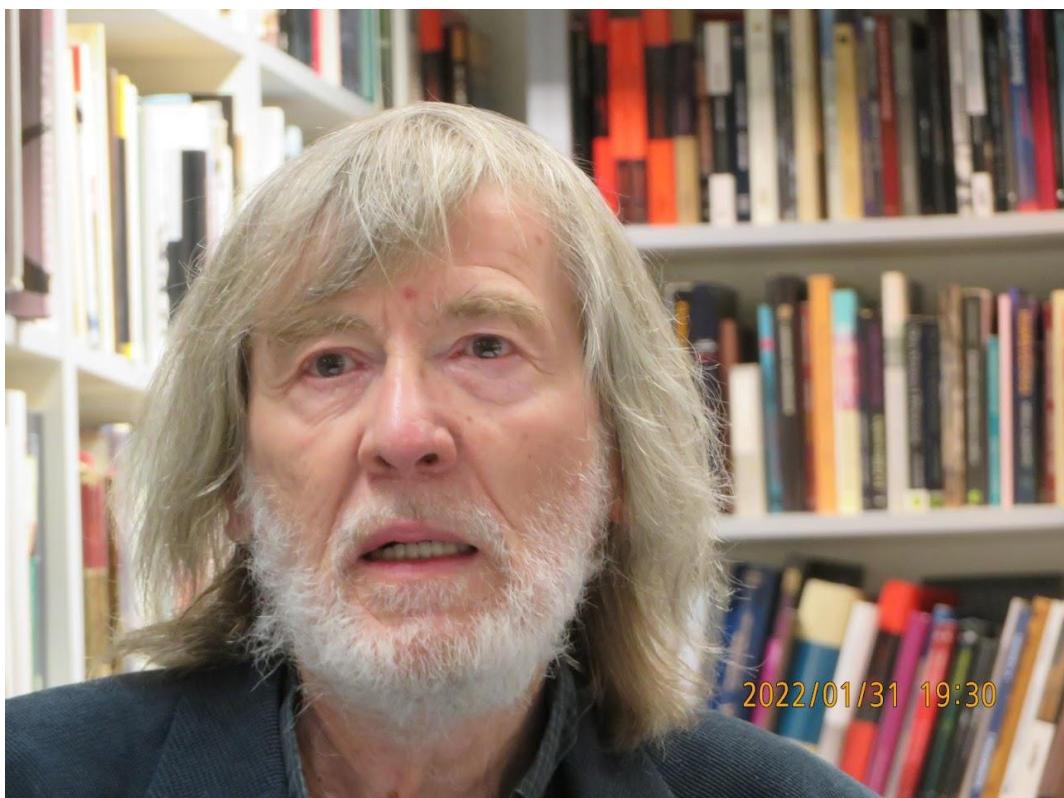
Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, autor je brojnih znanstvenih knjiga i znanstvenih članaka objavljenih u prestižnim časopisima. Sudionik je brojnih međunarodnih konferencija na kojima je kroz svoja izlaganja ostavio značajni trag te posebno promovirao Odsjek za informacijske i komunikacijske znanosti. Sudjelovao je od samoga početka u stvaranju znanstvenog područja. Smatrao je, da je jedna od zadaća informacijske znanosti „neukrotivi eksponencijalni rast znanstvenog znanja učiniti raspoloživim javnosti i dostupnim korisnicima“. Pratio je razvoj područja kroz nove discipline, pojavu novih alata i pojavu interneta. Svjestan da Internet otvara novi informacijski prostor u kojem se šire informacije koje postaju oružje, a javno znanje sredstvo upravljanja i kontrole, ukazao je na različite vrste utjecaja. Svojim radovima, u kojima otvara pitanje utjecaja informacije na društvo i sve segmente života, pomaknuo je zanimanje informacijskih znanosti i ukazao na važnost tih znanja. Znao je koju snagu ima informacija, ali je isto tako znao snagu utjecaja informacije. Širok spektar je tema koje su zanimale prof. Tuđmana. No, znanja koja je imao kao znanstvenik posebno je znao ugraditi u poslove koje je vodio i sustave koje je organizirao. Ključni interes bile su mu i dezinformacije, posebno one koje su plasirane u hrvatski ali i međunarodni javni prostor. Znao je da sve zavisi od načina na koji je informacija predstavljena. I u tom novom ratu informacijama neumorno je ukazivao na moderne operacije utjecaja hibridnih prijetnji. Zalagao se za istinu i vrijednosti na kojima je nastala i na kojima je stvarana moderna RH. Prerano nas je napustio, ostavio je još mnoge započete poslove, ostavio zabilježene ideje za nove knjige, jer je smatrao važnim ostaviti zabilježeno za generacije koje dolaze. Kao znanstvenik, profesor i nadasve čovjek ostavio je baštinu koju treba njegovati, baštinio nam je u svojima djelima znanje, a u nekim i dušu. Pogledamo li samo njegovu bibliografiju i područja u kojima je djelovao onda je to toliko, koliko neko, ne bi, ni u dva života napravio.

2022/01/31 20:21

HRVOJE HITREC

GODINA DANA BEZ MIROSLAVA TUĐMANA

Zadnjega dana siječnja upriličen je bio u knjižnici "Bogdan Ogrizović" u središtu Zagreba skup posvećen uspomeni na Miroslava Tuđmana. Govorili Mladen Pavković, organizator tribine, akademik Pečarić, književnik i publicist Mate Kovačević, te potpisnik ovih redaka. Akademik Kuzma Kovačić bijaše spriječen bolešcu, ali je poslao tekst koji je pročitao gospodin Vladanović.

S mojim dopuštenjem objavljujem što sam tada govorio:

"Prije godinu dana umro je čovjek na čiji su život od prve mladosti djelovale političke silnice i atmosfera u kojoj je njegov otac doživljavao definitivan preobražaj od ugledne osobe struktura do statusa disidenta. Ma koliko se Miroslav Tuđman možda trudio da, u skladu sa svojim svojstvima i nagnućima, nađe utočište u svijetu znanosti, u odsudnim trenutcima ipak nije mogao ostati po strani u događajima presudnima za opstanak hrvatskoga naroda. U tom poslu kojega se prihvatio, izvan dosega reflektora i javnosti, doktor informatičke znanosti izgradio je sigurnu kuću koja je čuvala bokove moderne hrvatske države u rastresitim vremenima devedesetih, i opremio ju tako da Hrvatska ne bude u mraku glede nakana i ugroza kojih nije nedostajalo s mnogih strana."

Suzdržan, zamišljen i zabrinut, ironičan i kadšto sarkastičan, vlasnik analitičnoga uma, samozatajan i tih, ali po onoj zagorskoj da tiha voda brege dere, samo je jednom koliko znam, rekao nešto o sebi – kada ga je klatež iz televizijske emisije “Latinica” optužila za izmišljene nezakonite radnje. U završnoj riječi na sudu, ogorčen potvorama u službi detudžmanizacije, rekao je: “Sviše toga sam doživio, sviše patnja i muka sam video tijekom Domovinskoga rata, osobno sam dao svu svoju energiju, znanje, godine truda i napora u stvaranju hrvatske države i njezinih institucija, a da zauzvrat nisam od države ni tražio ni dobio ništa. Sada tražim i očekujem barem zaštitu od klevetnika.”

A klevetnika, krivokletstava i krivokletnika bio je tada od vrha države do medijskih jazavaca, svakovrsnih izdajnika i trijumfalista koji su doista bili uvjereni da će se srušiti u prah i pepeo sve stvoreno u doba Franje Tuđmana, pa je to prezime i opet bilo teško nositi kao i u doba sloma Hrvatskoga proljeća, kao i početkom osamdesetih kada je Franjo i opet zatvaran i eliminiran iz javnoga života, a njegova obitelj šikanirana. U novom stoljeću i povratku kriptokomunista stigla je naoko blaža varijanta represije – umjesto zatvora došle su diskvalifikacije, umjesto lepoglava, prešućivanja i ignoriranja, skrojeni izrazi poput govora mržnje, političke nekorektnosti, etnocentrizma i sličnih floskula kojima su odstranljivani nepočudni i nepoželjni, među kojima je naravno bio i Miroslav Tuđman. Uvrijedjen uvrjedama koje su sipane po mrtvom ocu i njegovu djelu, sin se odlučio na političku borbu i vodio ju s više ili manje uspjeha, bez potpore stranke koju je njegov otac utemeljio, a istodobno objavljuvao i knjige, bistreći pojmove i lučeći istinu od laži – knjige koje bi trebale biti udžbenici o srazu globalnog i univerzalnog, pri čemu je globalno podlo

nametanje tzv. novih vrijednosti sa svrhom stvaranja čovjeka s poželjnim stajalištima. A univerzalne vrijednosti, koje Miroslav Tuđman zastupa, prirodne su i jednostavne, ugrađene u čovjekovo biće, svojstva koje ima većina Hrvata, na žalost ne i zlokobna manjina, besmrtna peta kolona ne samo u novijoj povijesti, a koja nam ne da disati ni danas, u samostalnoj hrvatskoj državi.

U otporu sotonizaciji prvoga desetljeća hrvatske države, Miroslav Tuđman je među najagilnijima i najvjerođostojnjima, prije svega i zato što ne barata populističkim frazama ili bučnim ispadima, nego znanstvenim činjenicama i neoborivim argumentima na koje protivnici nemaju odgovore. Kada međunarodna tužiteljstva i unutarnji gmizavci žele izmišljenim zajedničkim zločinačkim pothvatima razoriti hrvatske trijumfe, Tuđman točno poantira da je za njih jedini i najveći zločin – zločin samoodređenja. Kada medijski plaćenici stigmatiziraju Hrvate u Herceg-Bosni, Miroslav Tuđman razložno objašnjava njihove legalne težnje i po tko zna koji put u knjigama spominje Cutilierov plan o tri republike u Bosni i Hercegovini, što bi bilo jedino razborito rješenje. Vrlo pouzdanim citatima raskrinkava Stjepana Mesića i njegovo svjedočenje u Haagu. Izlaz iz tmurnih dana u kojima je Hrvatska bila pretvorena u veliko lovište na branitelje i domoljube, na vojne zapovjednike, Tuđman vidi u angažmanu hrvatskih elita, što se ne ostvara u punoj mjeri ili potpuno izostaje, ako se ne računaju enklave poput Hrvatskoga kulturnog vijeća i Žrtvoslovnoga društva, nekih doista hrvatskih listova i portala. Političko djelovanje Miroslava Tuđmana postaje zazornim svršetkom prvoga desetljeća novoga stoljeća i tada ga plaćenici još jednom pokušavaju kriminalizirati objedama o krađi dokumenata s Pantovčaka. No i to pada u vodu. Već ponešto umoran od bitaka, Miroslav Tuđman nalazi smiraj u okrilju stranke koju je osnovao njegov otac, bez ambicija da se bavi stranačkim poslima, pouzdani zastupnik u Hrvatskom saboru gdje govori o bliskim mu temama.

Da ne duljim, na kraju bih citirao rečenicu iz dnevnika Franje Tuđmana u doba kada je proganjan. Ona glasi: " Morao sam slijediti sudbinski put svoga oca – i zbog svih svojih. " Istu je rečenicu mogao izgovoriti i Miroslav Tuđman. "

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/hhitrec/39082-h-hitrec-hrvatska-vec-neko-vrijeme-drzi-prste-u-uticnici-a-narod-se-trese.html>

ZAŠTO MIROSLAV TUĐMAN NIJE BIO PROFESOR EMERITUS!?

MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018.

Razgovor s akademikom Pečarićem: Mnogi u Hrvatskoj se nadaju kako će hrvatska šestorka u Haagu biti osuđena

Portal HKV-a, 24. listopada 2017.

RAZGOVOR S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM POVODOM PREDSTAVLJANJA KNJIGE "THOMPSON PJESMOM ZA HRVATSKU"

**Poštovani, 25. listopada u 18 h u Domu branitelja HIDRA (Slovenska 21, Zagreb)
bit će održano predstavljanje Vaše knjige "Thompson pjesmom za Hrvatsku".
Možete li ukratko iznijeti sadržaj knjige?**

Knjiga počinje poglavljem o dodjeli nagrade koju su branitelji dodijelili Thompsonu. Potom idu komentari o najnovijim napadima kao što su npr. oni u Mariboru ili poslije veličanstvenog koncerta u Slunju u poglavlju NAPAD NA THOMPSONA NAPAD JE NA HRVATSKU. Uz napade na Thompsona zadnje dvije godine imamo i napade na HOS pa je zatvaranju HOS-ovaca u Kninu i napadima na spomen obilježje HOS-ovcima u Jasenovcu posvećeno jedno poglavlje knjige. Tu uvijek treba voditi računa da su napadi na Thompsona i njegovu legendarnu pjesmu Bojna Čavoglave, kao i napadi na HOS-ovce zapravo napadi na Domovinski rat, a time i na Hrvatsku! Potom je dan niz tekstova u svezi s albumom i koncertima Ora et labora od onog u Splitu do završnog koncerta nedavno u Zagrebu.

Marko Perković Thompson posve sigurno pripada krugu politički i medijski najnapadanijih ljudi u Hrvatskoj. Skriva li se po Vama iza tih napada činjenica da Thompson u svojim pjesmama zastupa nacionalne i obiteljske vrijednosti koje su već nekoliko desetljeća predmet sustavnih napada sve dekadentnijih političkih i finansijskih elita zapadnih zemalja?

Da je to tako svjedoči i činjenica da je ovom knjigom kompletirana moja trilogija sličnih knjiga o Thompsonu. Prve dvije su:

M. Kovačević i J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.

J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012.

S obzirom da ti napadi već dugo traju i u drugim mojim knjigama ima niz tekstova ili čak i cijelih poglavlja o tome. Zapravo sve knjige poslije Peticije ZDS se bave tim napadima jer oni su već prošireni na sve što je domoljubno u RH. Sjetite se samo kako su srpski fašistički agresori tijekom domovinskog rata otvoreno tvrdili da su ustaše svi branitelji, ne samo Thompson i HOS-ovci, a Hrvatsku su nazivali Tuđmanova ustaška država. To danas „hrvatski“ ljevičari otvoreno rade i imaju potporu tih dekadentnih zapadnih elita. Pri tome smo imali vlasti u RH koje se tim svjetskim moćnicima nisu usudile reći da su upravo oni ti koji su podržavali i često puta izravno sudjelovali u velikosrpskoj fašističkoj agresiji i da su branitelji ti koji su pobijedili fašističkog agresora (dakle i njih) jedini istinski antifašisti danas! A Thompson je svojim pjesmama pružao otpor takvima i bio putokaz mladima učeći ih o hrvatskim vrijednotama, učeći ih o ljubavi prema Bogu, Domovini, braniteljima, obiteljji...

Kad već govorimo o napadima na obiteljske vrijednosti, zanima nas kako komentirate tzv. Istanbulsku konvenciju, kojim se želi stvoriti pravni okvir za promicanje tzv. rodne ideologije?

Kad već spominjete napade na obitelji neovisno od Vašeg pitanja, a vezano za napade na Thompsona i moja obitelj je izložena prljavim napadima. To je išlo i tako daleko da je moja kćer izgubila posao na Filozofskom fakultetu poslije deset godina rada na tom fakultetu i sa zvanjem višeg znanstvenog suradnika, što znači s pet puta boljim uvjetima (znanstvenim radovima) od onoga što se traži za zvanje docenta.

Glavni akteri u tim napadima su najbliži suradnici rektora Borasa, spomenut ću samo jednu kolegicu koja je isti dan izabrana u zvanje višeg znanstvenog suradnika, a bila je u samoj komisiji koja se bavila ovim prljavim poslovima. Da bi se na ponovljenom natječaju izravno uključio i sam rektor Boras kako bi na to mjesto izabrao svoju doktorandicu koja ima manje znanstvenih radova i niže znanstveno zvanje od moje kćerke.

Poznato je kako rektor Boras ima kompleks manje vrijednosti u odnosu na profesora Tuđmana koji je istinska veličina u njihovom području. Naime dr. Boras je poslije 15 godina rada na FF-u uspio doktorirati s 47 godina života. Pogodite kod koga. Kod prof. Tuđmana. A mojoj kćerki je trebalo mnogo manje vremena, 4 godine, da doktorira kod prof. Tuđmana, poslije sedam godina je postala viši znanstveni suradnik, da bi izgubila posao poslije deset godina. Pri tome da bi rektor Boras ostvario svoje interese ne odgovara na upite iz Ministarstva, predsjednika odbora za ljudska prava HAZU, niti na odvjetničke upite.

Očigledan je kompleks niže vrijednosti kod rektora Borasa u odnosu na prof. Tuđmana. Koji ide tako daleko da pokušava eliminirati sve ono što je stvorio njegov mentor.

Taj kompleks manje vrijednosti kod nekoga tko je postao rektor je doista zanimljiv.

Na Filozofskom fakultetu su svjesni vrijednosti prof. Tuđmana pa su ga predložili za profesora emeritusa. Bit će zanimljivo vidjeti hoće li biti i potvrđen na Senatu ili će kompleks manje vrijednosti biti važniji.

Ali vratimo se Vašem pitanju. Jasno je da se Istanbulskom konvencijom pokušava na mala vrata uvesti rodna ideologija u zakonodavstvo. Pri tome im je to od posebne važnosti u RH jer je u izravnom pokušaju to onemogućeno referendumom o braku koji je organizirala udruga U ime obitelji gdje Željke Markić. Gđa Markić i danas zajedno s Crkvom u Hrvata vodi računa da u tome ne uspiju i imaju našu potporu. Zapravo svjetskim moćnicima je cilj uništavanje obitelji i nacionalnih država jer im je s nezaštićenim pojedincima lakše manipulirati. A Thompson pjeva i o obitelji. Sjetimo se samo kako je svojevremeno na čelu gay-parade u Splitu bio i transparent protiv Thompsona.

Posljednjih godinu-dvije aktualno političko pitanje predstavlja tzv. kurikularna reforma, tj. reforma školstva. Kako kao sveučilišni profesor s nekoliko desetljeća rada u području obrazovanja gledate na prijepore oko navedene reforme?

Zapravo to je vrijeme poslije naše obrane Thompsona i „Bojne Čavoglave“ pa sam bio prisiljen baviti se konkretnim temama iz znanosti, tj. napadima na moje suradnike i na moj znanstveni rad koji su uslijedili odmah poslije Peticije ZDS. Naime prvo je na scenu stupila Hrvatska zaklada za znanost s napadima na rad na mom projektu na kome je uz mene 36 hrvatskih matematičara. Napadi su bili nevjerljivo priglupi tako da sam predlagao i vještačenje stručnjaka iz Vrapča. Posebno je bilo čudno što su u Upravnom odboru Zaklade i dva akademika. Kada je jedan od njih glavni tajnik HAZU akademik Pavao Rudan u Hrvatskom saboru ničim izazvan napao nas dvojicu akademika potpisnika Peticije ZDS zbog toga na najprimitivniji način postalo je očito o čemu se radi. Slično rektoru Borasu na naše komentare i pisma nisu odgovarali pa su tako nastale moje knjige:

J. Pečarić, Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost, Zagreb, 2017. str. 245.

J. Pečarić, Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost, Zagreb, 2017. str. 212.

Za takvo sramotno ponašanje Akademije razlog vidim i u mojim „grijesima“ tj. ulozi u neizboru prof. dr. sc. Iva Goldsteina za redovitog člana HAZU ili pak zbog sukoba s akademikom Rudanom kada nije dozvolio slanje pozivnica kolegama akademicima za predstavljanje moje knjige: J. Pečarić, Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba, Zagreb, 2014.

Naime na pozivnici je stajalo da knjigu predstavljaju i admirал Davor Domazet Lošo i prof. dr. sc. Miroslav Tuđman koji je također general HV-a. Jasno Vam je kako je naslov nastao na čuvenoj izjavi Slobodana Miloševića kako su srpski „hrabri“ ratnici u „Olui“ bježali kao zečevi.

Opravdanje nalazim, kao i u slučaju rektora Borasa, u činjenici da je po Scopusu od 6 najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa 3 koja sam ja osnovao i sva tri su dobro plasirani na svjetskim listama najboljih časopisa, a jedini koji je osnovao kolega Rudan je ispašao s tih lista iako je niz akademika objavljivalo u njemu, a imaju i institut u toj problematici. Naravno izdavačka kuća za ta tri časopisa je nagrađena tako da se promijenio pravilnik na način da oni više ne dobivaju potporu za te časopise.

Koliko su smiješni ti napadi na moj projekt potvrđuje i činjenica da su me kolege iz Rusije pozvali da budem glavni istraživač na njihovom znanstvenom projektu pa sam sada Senior Researcher na S. M. Nikolskii Mathematical Institute sveučilišta RUDN (Moskva).

S druge strane u pitanjima obrazovanja odgovarajući odbor u Akademiji vodi akademik Vladimir Paar pa je bilo jasno da će se Akademija po tom pitanju postaviti na ispravan način koji štiti interes RH. Uostalom vidite da je i on napadan upravo zbog toga.

Za oko mjesec dana očekuje nas izricanje pravomoćne presude hrvatskoj šestorci u Haagu. Kako komentirate činjenicu da se o tome u medijima gotovo uopće ne govori?

Zapravo se mnogi – ne samo u medijima – nadaju da će oni biti osuđeni i tako bi RH postala jedini krivac za rat. Ne agresori već oni koji su se branili, ali su to radili protiv želje svjetskih moćnika. Mnogi u Hrvatskoj su odrasli pod ideologijom Marks-a i Engelsa kojima su Hrvati najgori narod na svijetu. Dobri učenici Marks-a i Engelsa su to 'pretočili' u tzv. genocidnost hrvatskog naroda. Jadnici cijeli život moraju raditi i govoriti protiv svog naroda da bi sebe opravdali od toga.

Zapravo ja nisam tu samo za komentare što se tiče hrvatske šestorke u Haagu. Npr. biskup dr. Vlado Košić je na nedavnom predstavljanju nove knjige prof. Tomca govorio i o prijedlogu dva biskupa (Košić i Pozaić) i dva akademika (Jelčić i Pečarić) da se generalu Praljku dodijeli Nobelova nagrada za mir koji su supotpisali skoro tisuću naših ljudi:

„Mislim da bi se čitava nacija tu trebala povesti za primjerom genijalnog akademika Josipa Pečarića koji je, poput pisama bivšem premijeru kojemu je predlagao da se tada zatočeni general Ante Gotovina kandidira za Nobelovu nagradu za mir, to isto sada pokrenuo za generala Slobodana Praljka, pišući pisma predsjednici Republike, predsjedniku Vlade i predsjedniku Hrvatskog sabora. Hrvati se nemaju zašto ispričavati i neprestano udarati u prsa, dok se istovremeno oni koji su nad Hrvatim počinili neizmjerno veća i brojnija zlodjela razmeću nekim svojim tjeranjem pravde, a da nisu ništa učinili da se distanciraju od tih zala. Zato mi se sviđa akademik Pečarić koji ima hrabrosti „okrenuti pilu naopako“, kako se to jednostavnim riječima kaže“.

Portal HKV-a već tjednima objavljuje feljton dr. sc. Miroslava Međimorca U OČEKIVANJU HAŠKE PRESUDE HRVATSKOJ ŠESTORCI. Uskoro ćemo nas dvojica objaviti i knjigu u kojoj će biti njegovi i moji tekstovi pod naslovom: General Slobodan Praljak.

Iseljavanje mladih ljudi iz države postalo je mračnom svakodnevicom današnje Hrvatske, a nema nikakve sumnje kako razlog iseljavanja nije samo loša ekonomska situacija, nego i činjenica da ljudi gube vjeru u Hrvatsku. Kako gledate na ovaj problem? Što učiniti da se spriječe daljnji negativni trendovi?

Da, bez ponosa nema ni želje za ostankom u Hrvatskoj. U vrijeme rata i Tuđmana vjerojatno je bilo najteže, ali tih deset Tuđmanovih godina bile su deset najponosnijih godina u mome životu, a vjerujem i u životima mnogih Hrvata.

Davor Dijanović

<https://www.hkv.hr/razgovori/27864-razgovor-s-akademikom-pecaricem-mnogi-u-hrvatskoj-se-nadaju-kako-ce-hrvatska-sestorka-u-haagu-bitu-osudena.html>

JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ: “NIJE LAKO BITI HRVAT U HRVATSKOJ.”

Veliki razgovor Mladena Pavkovića s akademikom Josipom Pečarićem, inače „personom non grata“ u hrvatskoj kulturi

U hrvatskoj kulturi malo je ljudi poput akademika Josipa Pečarića (r. 1948, u Kotoru, Boka Kotorska). Ili ga vole ili ga mrze. Iz dna duše. Za razliku od onih koji ga ne žele razumjeti, jednom je napisao dr. Milan Vuković, vrlo dobro poznaje svoju prošlost. Upravo zato iz te prošlosti izvlači poruke i prijedloge, nudi perspektivu boljštaka budućnosti Hrvatske, suprotno od svojih napadača. On se nikada ne predaje. Piše i objavljuje knjigu za knjigom, a u znanstvenom dijelu odmaknuo je od mnogih, koji su danas „na cijeni“. O njegovu radu i životi objavio sam i knjigu „Razgovori s Josipom Pečarićem“ (2006.), s predgovorom akademika Dubravka Jelčića, ali kao da i „nisam“, jer je marginalizirana i prešućena, poglavito od tzv. yugokritičara, koji i nikada nisu sišli s hrvatske medijske scene. No, za razgovor s ovim iznimno poznatim akademikom uvijek ima povoda...

Vaša dva matematička časopisa izazvala su veliku, svjetsku pažnju, a kod nas nisu ni „zamijećena“, poglavito u medijima i tzv. znanstvenim krugovima.. Zašto?

Možda će Vam biti zanimljivo pismo koje sam napisao o tome:

Poštovana gđo Predsjednice RH,

Poštovani Predsjednici Hrvatskog sabora i Vlade RH,

(pismo je dano u prethodnom tekstu)

Kako tumačite da ne nailazite u svom radu ni na potporu HAZU, čiji ste redovni član?

U vrijeme prethodne uprave nisam baš bio omiljen. Počelo je zbog moje uloge u neizboru prof. dr. sc. Iva Goldsteina za redovitog člana u vrijeme kada mu je otac bio posebni

savjetnik predsjednika Vlade RH. Spomenut је samo da me je tadašnji Glavni tajnik prozivao u Hrvatskom saboru zbog Peticije ZDS. A radilo se o izvješću o radu HAZU. Pri tome nije bilo važno što ja imam najviše znanstvenih radova među znanstvenicima u RH pa je povodom mojih 1000 radova održana i konferencija, ili što imam čak tri znanstvena časopisa s impact faktorom, ili što je iz moje znanstvene škole izašlo 40-ak doktora znanosti, već je važno što sam branio Thompsona i legendarnu pjesmu „Bojna Čavoglave“ s tom peticijom.

Je li potrebna takva Akademija (HAZU) kakva je danas?

Sada imamo novu upravu. Dajmo joj šansu da se dokaže.

Objavljujete knjigu za knjigom. Međutim, medijska i ina potpora ne prati Vaš rad...

Kada ste u nemilosti i kod vladajućih i onih u oporbi – ne očekujte ni da će Vas glavni mediji pratiti. Čak nisu smjeli izvijestiti o tri međunarodne konferencije meni u čast. Na nedavnoj konferenciji povodom mog 70-og rođendana iz emisije *Dobro jutro Hrvatska* su nas zvali, pa odustali i samo su razgovarali s nama. Ali to nikada nije prikazano! A sugovornici su uz mene bili profesor Lars Erik Persson koji je bio i predsjednik Švedskog matematičkog društva i jedini je matematičar dobitnik državne nagrade u svojoj zemlji i profesor Neven Elezović. Istina nezgodno je što je profesor Persson na toj konferenciji o meni govorio kao o „kralju nejednakosti“, a to moje područje u matematici (nejednakosti) nazvao mojim kraljevstvom.

Zbog čega ste imali sukob s biskupom Košićem oko jedne Vaše knjige, a u kojoj je on jedan od stupova, kako ste rekli, hrvatske države?

Ma i nije neki sukob. Biskup uvijek prigovara ako ga se hvali, a ja sam smislio originalnu čestitku za njegov 60. rođendan – knjigu iznenađenja. Njemu je bilo neugodno i zbog onog pljeska koji nije prestajao na Stepinčevo u Zagrebačkoj katedrali. Ali s druge strane on itekako zna javno pohvaliti one za koje misli da to zaslužuju. O meni je govorio čak i u homilijama.

Međutim, ta moja knjiga je bila nešto što se moralo napraviti, Naime, Profesor književnosti na Sveučilištu u Mostaru dr. sc. Marko Tokić je naglasio na Fakultetu Prirodoslovno-matematičkih i odgojnih znanosti u Mostaru, kako piše Glas Brotnja, 05. 12. 2014., da svi koji poznaju akademika Pečarića znaju da je Hercegovac iz Boke Kotorske, ali i čovjek kojemu četiri stupa njegove Hrvatske čine: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić.

Zapravo, četiri osobe koje su neprijatelji hrvatske države i hrvatskog naroda najviše napadali, a predstavljaju najzaslužnije dijelove hrvatskog naroda u stvaranju hrvatske države. Dakle biskup Košić tu predstavlja Crkvu u Hrvata, a činjenica je da je Crkva u Hrvata stalno na udaru svih koji ne vole hrvatsku državu, a biskup Košić je i najnapadaniji među hrvatskim biskupima.

Jeste li za Dan državnosti bili pozvani među elitu na Pantovčak, na prijem predsjednice Republike? Jel' Vas uopće zovu na ovakve i slične svečanosti?

Ne.

A da li Vam Ministarstvo kulture ili HAZU otkupljuju neke od Vaših knjiga?

HAZU ne otkupljuje knjige, a Ministarstvo kulture mi je otkupilo 50 primjeraka knjige *Kako su rušili HAZU?*, još daleke 2006. godine. A bilo ih je više od 50 koje su oni mogli otkupiti.

Često se žalite da Vam je kći bez posla. Što se dogodilo da ga ne može naći?

Zbog čega, što mislite, hrvatski intelektualci šute?

Ona nije izabrana za docenta na Filozofskom fakultetu. Već iz četvrtog ministarstva znanosti i obrazovanja govore da je to protuzakonito. Zbog autonomije sveučilišta pisali su prigovore i rektoru Zagrebačkog sveučilišta Borasu i Rektorskem zboru. I vjerovali ili ne – ni Ministarstvo nije dobilo godinu dvije odgovore. Prljave uloge u tome imali su profesori Mateljan, Mikelić Preradović i Boras. Njen mentor profesor Miroslav Tuđman je tvrdio da je ona kolateralna žrtva napada na njega, ali sigurno je tu problem i njeno prezime što je nedavno komentirao i naš poznati kolumnist Marko Ljubić. Pri tome je sigurno i dr. Tuđman u pravu jer je Borasu trebalo za doktorat 15 godina kod prof. Tuđmana i doktorirao je u 48. godini života. A uz to kao rektor bio je predsjednik povjerenstva na novom natječaju na kojem je primljena njegova doktorandica i kćerka jednog poznatog direktora velike zagrebačke firme. Pri tome se pozivao na ono što Ministarstvo tvrdi da je protuzakonito i na što im nije htio odgovoriti. Mojоj kćerki je, naravno, trebalo mnogo manje vremena da doktorira kod prof. Tuđmana i bude izabrana za znanstvenog suradnika i višeg znanstvenog suradnika (u to zvanje je izabrana istog dana kada i prof. Mikelić Preradović).

A hrvatski intelektualci su šutjeli i na Filozofskom fakultetu kada su na udaru bili prof. Tuđman i moja kćerka. A poslije su, kao što znamo, došli i oni na red.

Smatrate li se Vi na neki način u Hrvatskoj "persona non grata"?

To je očiti i iz dosadašnjih odgovora, zar ne? Ali meni je zgodna i konstatacija dr. sc. Josipa Stjepandića, predsjednika HAZUDD-a o meni kao svojevrsnom disidentu. Naime, ja sam odlaskom u mirovinu odbio biti profesor emeritus Zagrebačkog sveučilišta što kao akademik trebam biti, sve dokle je na čelu takva osoba kao što je rektor Boras. Također, na mojim znanstvenim radovima ne mogu sudjelovati kolege koji stavljuju to sveučilište u svojoj adresi.

Ja danas potpisujem samo sveučilište RUDN iz Moskve.

Zapravo tražio sam da me se pri kraju radnog vijeka premjesti na neko drugo sveučilište u RH tako da bih tamo bio emeritus i potpisivao i hrvatsko sveučilište na svojim radovima. Nisu mi ni odgovorili.

Pa, kako je biti Hrvat u Hrvatskoj?

Kada mi je u JNA jedan 'oficir' savjetovao da je bolje ne misliti dok sam tamo upitao sam ga;

- Kako da ja ovako star ne mislim?

- Da u pravu ste, ali onda ne trebate govoriti to što mislite, odgovorio je.

Tako nekako Vam je u Hrvatskoj, ja govorim i pišem ono što mislim, a rezultat je: Nije lako biti Hrvat u Hrvatskoj.

Inače pitanje asocira na knjigu Zdravka Tomca „Što to znači biti Hrvat“. Na predstavljanju je biskup Košić rekao o meni:

„Mislim da bi se čitava nacija tu trebala povesti za primjerom genijalnog akademika Josipa Pečarića koji je, poput pisama bivšem premijeru kojemu je predlagao da se tada

zatočeni general Ante Gotovina kandidira za Nobelovu nagradu za mir, to isto sada pokrenuo za generala Slobodana Praljka, pišući pisma predsjednici Republike, predsjedniku Vlade i predsjedniku Hrvatskog sabora. Hrvati se nemaju zašto ispričavati i neprestano udarati u prsa, dok se istovremeno oni koji su nad Hrvatim počinili neizmjerno veća i brojnija zlodjela razmeću nekim svojim tjeranjem pravde, a da nisu ništa učinili da se distanciraju od tih zala. Zato mi se sviđa akademik Pečarić koji ima hrabrosti 'okrenuti pilu naopako', kako se to jednostavnim riječima kaže.“

I to je jedan zgodan primjer za ono pitanje o biskupu.

Nekad su progonili Vice Vukova, a danas M.P. Thompsona. Ima li tu neke sličnosti?

Sličnosti ima. Razlika je u tome što se Vukova progonilo kao hrvatskog nacionalistu u Jugoslaviji, a Thompsona kao hrvatskog branitelja i autora legendarnih pjesama iz Domovinskog rata u Hrvatskoj.

Zbog tih napada on i jest treći stup „moje“ Hrvatske po prof. Tokiću, kao najnapadaniji među Hrvatima koji koriste svoje talente za dobrobit Hrvatske. Tu smatram npr. i sebe i Vatrene. A Vatreni su pokazali to na dočeku u Zagrebu i diljem Hrvatske. O tome govori i moja knjiga *Matematika, pjesme i nogomet*, Zagreb, 2018.

Inače o Thompsonu i tim napadima na njega puno sam pisao, pa su i tri knjige s njegovim imenom u naslovima:

M. Kovačević i J. Pečarić, *Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj*, Fortuna, Zagreb, 2008.

J. Pečarić, *Hajka na Thompsona*, Zagreb, 2012.

J. Pečarić, *Thompson – pjesmom za Hrvatsku*, Zagreb, 2017.

Uostalom i biskup Košić i ja smo govorili kada je, gospodine Pavkoviću, Vaša braniteljska udruga, dodijelila priznanje Thompsonu.

Ali interesi vladajućih se mijenjaju. Na dočeku Vatrenih su mu isključili mikrofon, a danas idu u izbore s njegovim pjesmama i žele osigurati njegovu podršku. Vjerovali ili ne?

Zašto Vas ne zovu u neke od emisija HRT-a?

Kad Te vlast ignorira, ignoriraju Te i oni!

Tko će pobijediti na predstojećim izborima za predsjednika države?

Očito je kako se boje Škore jer on nije političar, a političari su u RH po pravilu nečije sluge. To naši ljudi sve više prepoznaju. A teško je prognozirati kada nisi siguran ni u regularnost samih izbora.

Jeste li se i Vi možebitno razočarali u hrvatsku državu?

Još kada je Račan postao Predsjednik Vlade napisao sam kako je meni bolje nego njima jer ja živim u državi čije ime volim, a oni vladaju državom čije ime ne vole. Tada sam mislio na Račanovu koaliciju, a danas vidimo da im se pridružio HDZ. Zapravo na vlasti su političari iz Ministarstva vanjskih poslova.

Dva moja doživljaja u kojima je važnu ulogu igralo to ministarstvo govore o tome.

Prvi je bio kada je moj Kotoranin predstavljaо Crnu Goru u Veleposlanstvu tadašnje državne zajednice Srbije i Crne Gore. U MVP su mu dodijelili visokog dužnosnika za pomoć. I tako vidi mene moj Kotoranin i kaže gospolu iz MNV-a:

- Eno profesora Pečarića.

- Pa znate li Vi da je on Ustaša, odgovori mu gospoun iz MVP-a.

- Ako su Ustaše kao prof. Pečarić – ne bojim se ja njih.

Druga zgoda je bila kada je Papa govorio u HNH-u, pa su iz MVP-a dodijelili hrvatskim Crnogorcima nekoliko mjesta. Veliki redatelj Veljko Bulajić je htio da i ja idem s njima, ali u MVP nije bilo više tog obećanog mjesta.

Zato sam to ispričao biskupu Pozaiću pa me je pozvala HBK.

Zbog Vaših stavova neki bi Vas rado vidjeli i u Remetincu. No, akademike kod nas „ne zatvaraju“...

Zapravo je zgodno da im moj 86.-godišnji mentor za moj magistarski rad prof. dr. sc. Dobrilo Tošić iz Beograda da preporuku za to. Naime, javio mi se 11.7.2018.:

Dragi Pečariću,

Živ sam. Trenutno sam najstariji živi član Katedre za Matematiku ETF-a.

Pratim sve tvoje uspehe u nauci i njima se radujem.

Nadam se da ćeš mi kratko odgovoriti. Procitao sam tvoju priču o školovanju, dolasku u Beograd, studiranju Elektrotehnike, zaposlenju, doktoratu, itd.

Sve sto si tu napisao je potpuno tačno!!!

(...)

uvek tvoj prof. Dobrilo Tosić

I još samo: kakva je razlika između pozdrava iz Domovinskog rata “Za dom spremni“ i pozdrava iz NOB-a – „Smrt fašizmu-sloboda narodu“?

Za slobodnu Hrvatsku borilo sa s pozdravom ZDS. S tim drugim za Jugoslaviju.

Spomenut ću i najnoviju moju knjigu o ZDS i Thompsonu: *Predsjednica i ‘Za Dom spremni’*, Zagreb, 2019. Zapravo je zabavno gledati kako se s jedne strane zbog izbora vlast bori za Thompsonovu podršku, a s druge strane državnu nagradu „Vladimir Nazor“ dodjeljuje onome koji mu je u Zagrebu isključio mikrofon. O tim „antihrvatskim orgijama“ imate tekst u najnovijem Hrvatskom tjedniku- naglasio je akademik Josip Pečarić.

BORASA ZA AKADEMIKA. PORTAL DRGOVOLJAC.COM

PISMO PREDSJEDNIŠTVU AKADEMIJE

Poštovano Predsjedništvo,

Kao što znate još 4. prosinca 2019. pozvao sam kolege akademike da podrže ideju da se rektor Zagrebačkog sveučilišta izabere za našeg redovitog člana:

Naslov: Borasa za akademika

Datum: Wed, 4 Dec 2019 22:09:09 +0100

Šalje: Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

Prima: Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>, anic....

Poštovane kolegice akademkinje i kolege akademici, Kako očekujem da će u ovim izborima biti za našeg kolegu izabran g. rektor Zagrebačkog sveučilišta šaljem vam draft knjige u nastajanju. Drago će mi biti ako pošaljete svoje tekstove koje mogu uključiti u knjigu o ovom našem velikom znanstveniku i budućem akademiku.

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

Na žalost nitko od kolegica akademkinja i kolega akademika mi nije poslao svoj prilog za knjigu koju namjeravam tiskati povodom tog velikog i značajnog događaja za našu akademiju.

Ne znam radi li se o poznatom hrvatskom jalu ili o nerazumijevanju veličanstvenog znanstvenog dostignuća našeg budućeg kolege prof. dr. sc. Damira Borasa.

Bez obzira o čemu se radi naša akademija se pokazuje kako nije na razini komisije gradonačelnika Bandića koja je prepoznala nevjerojatno dostignuće rektora Zagrebačkog

sveučilišta i dodijelila mu nagradu grada Zagreba i za USPOSTAVLJANJE INFORMACIJSKIH ZNANOSTI.

Prof. Težak, prof. Stipčević, prof. Marijević itd. nisu uspjeli uspostaviti informacijskih znanosti. To je generacija prije prof. Tuđmana koji je Borasu bio mentor. Oni nisu uspjeli ali jeste već veliki znanstvenik i budući naš kolega prof. Boras! U uvjetima nepostojanja informacijskih znanosti njemu je prirodno trebalo 15 godina da doktorira iz te oblasti. Morao ju je uspostaviti da bi doktorirao,

Evo još nekoliko podataka o tome koliko su se prethodnici prof. Borasa trudili, ali je tek naš rektor uspio uspostaviti informacijske znanosti (a naš rektor je u tom cilju objavio impozantnih 3% samostalnih radova):

Prvi poslijediplomski studij informacijskih znanosti u Hrvatskoj, a i prvi te vrste u svijetu je ponuđen 1961. u novoosnovanom Centru za studij bibliotekarstva, dokumentacije i informacijskih znanosti (CSBDIZ). Studij je osnovan, bez potpore nacionalne informacijske politike, zalaganjem profesora Bože Težaka, jednog od pionira informacijskih znanosti u Hrvatskoj, koji ipak nije uspio u uspostavljanju informacijskih znanosti već je to uspjelo tek prof. Borasu.

Težakova teorija ETAKSA kompleksa nije postala samo osnova za program studija informacijskih znanosti, nego je ujedno odredila i područje i predmet informacijskih znanosti. (Tuđman, M. Božo Težak i razvoj informacijske znanosti. // Profesor Božo Težak, lučonoša znanosti. Hrvatska sveučilišna naklada, 2007.str. 257-271), ali on ipak nije uspio u onome što jest naš rektor.

Od 1978. do 1981. godine su se branili doktorati iz informacijskih znanosti na Znanstveno-nastavnom vijeću Sveučilišta u Zagrebu. (Kritovac, D. Doktorske disertacije iz informacijskih i srodnih znanosti na Sveučilištu u Zagrebu: 1972-1990. Informatologija 23(1991), 1-2, str. 129-134) službeno priznanje Informacijskih znanosti kao znanstvenog polja u Hrvatskoj dolazi 1983. godine.

(Kritovac, D. Doktorske disertacije iz informacijskih i srodnih znanosti na Sveučilištu u Zagrebu: 1972-1990. Informatologija 23(1991), 1-2, str. 129-134).

Odlukom Znanstveno-nastavnog vijeća Fakulteta 1981. godine osnovan je Odsjek za bibliotekarstvo i društveno-humanističku informatiku. Prvi voditelj Katedre za bibliotekarstvo, nakon osnivanja odsjeka, je bila Ljerka Markić-Čučuković. A prvi voditelj Katedre za društveno-humanističku informatiku, ujedno i prvi pročelnik Odsjeka je bio Bucsú László. (Horvat, A. Odsjek za informacijske znanosti. // Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu: Monografija / Urednik Stjepan Damjanović. Zagreb: Filozofski fakultet Sveučilišta, 1998. str. 269. – 272.).

A akademske godine 1993./1994. Odsjek za informacijske znanosti pokreće poslijediplomski studij informacijskih znanosti. (Plan i program Poslijediplomskog doktorskog studija informacijskih znanosti. Sveučilište u Zagrebu. Filozofski fakultet. Odsjek za informacijske znanosti. URL:

http://www.ffzg.hr/infoz/web2/index.php?option=com_content&task=view&id=847&Itemid=352 (2.10.2009.).

Očito je puno kolega bilo u mogućnosti da uspostave informacijske znanosti kod nas ali je to uspjelo tek našem današnjem rektoru prof. Borasu koji je obranio disertaciju 05. 05. 1998.: Boras, Damir. Teorija i pravila segmentacije teksta na hrvatskom jeziku / doktorska disertacija. Zagreb : Filozofski fakultet) 05.05. 1998, 284 str. Voditelj: Tuđman, Miroslav. (CROSBI).

Zapravo nisam siguran trebamo li smatrati da je to datum od kada možemo računati da su uspostavljene informacijske znanosti u RH? Naime iz „zahvalnosti“ koju je napisao u svojoj disertaciji očito je da su svi članovi komisije trebali biti sretni što su bili u komisiji tako izuzetnom znanstveniku. Vjerojatno nisu ni slutili da sudjeluju u tako velikom povijesnom činu promoviranja za doktora znanosti čovjeka koji uspostavlja informacijske znanosti u RH. Koliko je nerazumijevanje tog povijesnog događaja bilo svjedoči i onaj zlobni komentar jednog od nazočnih: *Pet minuta sramote, a onda si cijeli život doktor znanosti.* Očito je kako ljudi nisu razumjeli kako je teško bilo doktorirati i istovremene uspostavljati znanost iz koje doktoriraš pa je naš rektor to uradi tek u 48. godini života.

Na žalost bojim se da ni vi drage kolegice akademkinje i kolege akademici niste svjesni veličine povijesnog trenutka primanja najvećeg hrvatskog znanstvenika u HAZU – čovjeka koji je uspostavio cijelu jednu oblast znanosti u RH.

Srećom to je prepoznalo Fakultetsko vijeće Grafičkog fakulteta pa je ono predložilo rektora Zagrebačkog sveučilišta za redovitog člana HAZU.

Poštovano Predsjedništvo, uvjeren sam da je umjesna moja ideja da ovaj veličanstveni događaj izbora najvećeg hrvatskog znanstvenika, čovjeka koji je uspostavio informacijske znanosti obilježimo s knjigom čiji sam draft poslao kolegama u HAZU i koji treba dopuniti npr. sa samim prijedlogom koji je došao s Grafičkog fakulteta, pa vas molim da mi ga pošaljete.

Ponavljam da je odbor gradonačelnika to već prepoznao i nagradilo je rektora za njegovo veliko dostignuće. To što – čini mi se – kolegice akademkinje i kolege akademici nisu do sada podržali moj prijedlog pokazuje koliko je veliki doprinos hrvatskoj znanosti i g. gradonačelnika Milana Bandića i da je s pravom rektor i podržao ideju da se g. Bandiću dodijeli počasni doktorat Zagrebačkog sveučilišta.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

NOVO PISMO PREDSJEDNIŠTVU AKADEMIJE

Poštovano Predsjedništvo,

Iako sam vam u prethodnom pismu o izboru u HAZU iznio niz podataka koji pokazuju svu veličinu postignuća rektora Borasa ipak se bojim da nisam bio dovoljno jasan.

Naime, jasno je da je to prvi slučaj u nas da je netko istovremeno uspostavljao neku oblast znanosti i morao raditi doktorat kod komisije koja nije bila sposobna to uraditi do tada.

Zato je on u Zahvalama u svojoj disertacije to na poseban način i rekao:

Za nastanak ovog doktorata zahvaljujem ljudima koji su sa mnom ne samo dugo godine stručno surađivali nego i prijateljima Miroslavu Tuđmanu, Miroslavu Kržaku i Nenadu Prelugu. Miroslavu Tuđmanu zahvaljujem i na trajnom poticaju i podršci, diskusijama, savjetima i pomoći pri oblikovanju teze moje disertacije....

Već ove dvije rečenice puno kažu. Iz prve je očito da su njegove kolege, dakle oni koji nisu uspjeli uspostaviti informacijske znanosti, surađivale s njim svojim doktorandom. Jasno je da je obično mentor onaj koji vodi doktorande u izradama doktorskih disertacija, a ovdje je doktorand u isto vrijeme uspostavljao tu znanost u RH, pa je pomogao svom formalnom mentoru da bude to jednom tako važnom znanstveniku.

Ovdje je jasno da je taj 'mentor' prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, pa i ne čudi onaj slučaj koji sam opisao u knjizi kada je Rektor negirao činjenicu da mu je prof. Tuđman bio mentor.

On je, naravno, mislio na stvarno mentorstvo, a ovo formalno je normalno zaboravio suočen s onim nevjerljivim pričama o njegovom doktoratu koje su se mogle čuti i od administrativnog osoblja na Filozofskom fakultetu („Pet minuta sramote, a onda si cijeli život doktor znanosti.“) ili onu koju sam nedavno čuo od jednog našeg kolege kako su još tada pričali po Sveučilištu kako se prof. Tuđman sažalio nad Borasom pa mu je u pedesetoj godini (malo su povećali, JP) poklonio doktorat.

Jasno je da mu nitko nije mogao poklanjati doktorat i to iz oblasti koju je on tada uspostavljao u RH.

To je danas jasno i na Zagrebačkom sveučilištu gdje se nije dovršio izbor prof. Tuđmana u zvanje profesor emeritus, jer prvi koji to treba postati je onaj koji je uspostavio informacijske znanosti – prof. dr. sc. Damir Boras.

Osjećao sam potrebu da vas pobliže informiram o veličini tog pothvata prof., Borasa, pa sam ustanovio i koliko je doktoriralo u razdoblju od 1978 - 4.5.1998 (Boras je doktorirao 5.5.1998., pa to možemo smatrati trenutkom od kada postoje te znanosti u RH).

Dakle na Informacijskim znanostima (na svim studijima ili fakultetima) je doktoriralo 71 doktorant što znači da je Boras 72. doktorand! I nitko od njih nije uspio uspostaviti informacijske znanosti. Ni oni ni njihovi profesori, a jest prof. dr. Damir Boras. Nije ni čudno kad znamo kako bez njega ne znaju ni objaviti svoje doktorate, pa onda opet svi napadnu našeg velikog znanstvenika zbog toga, tj. stvoriti se afera (javna) da se Boras potpisao na knjigu svojeg doktoranda tj. na njegovu objavljenu disertaciju:

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/akademski-csi-analizirao-zasto-je-rektor-supotpisao-knjigu-jandric-boras-je-aktivno-sudjelovalo-u-razvoju-knjige-i-zasluzio-je-bititi-suautor/5629879/>

<https://vijesti.hrt.hr/374297/moze-li-dizertacija-postati-knjiga-a-mentor-koautor>

Istina, možda su mnogi u Akademiji bili svjesni ovih činjenica pa zato nisu ni izabrali na prošlim izborima prof. Tuđmana, Borasovog „mentora“ za svog redovitog člana. Doista je ispravno da prvi akademik bude onaj koji je uspostavio informacijske znanosti u RH.

A potom će on kao prvi takav akademik postati i prvi profesor emeritus iz Informacijskih znanosti,

Doista veličanstveno- Pa neka oni koji sve to ne razumiju i pričaju da postajemo Akademija redikula. Žrtva primanja u naše redove najboljeg hrvatskog znanstvenika to zaslužuje, zar ne?

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

P.S. Ovo šaljem i Ministrici znanosti jer se nadam da će Ministarstvo sudjelovati u tiskanju knjige o ovom izuzetnom događaju . izboru najvećeg hrvatskog znanstvenika u HAZU:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/19814-akademik-pecaric-novo-pismo-predsjednistvu-akademije>

**M. PAVKOVIĆ, RAZGOVORI S JOSIPOM PEČARIĆEM,
DRUGO PROŠIRENO IZDANJE, KOPRIVNICA, 2021.**

Nego, gospodine Pečarić, nakon ove knjige razgovora (2006.), predlažem da nastavimo dalje. Naime, mene bi prije svega zanimalo - Što se odonda do danas izmijenilo u Vašem životu i radu?

Puno toga. Godinu dana kasnije počeo sam intenzivnu suradnju s Abdul Salam School of Mathematical Sciences, GC University of Lahore. Rezultat te suradnje je bio 13 mojih doktora matematičkih znanosti i još nekoliko njihovih doktora.

Godine 2008. je održana međunarodna konferencija u Trogiru u povodu moje šezdesete obljetnice života. Sudjelovalo je preko 120 koji se bave područjem matematičkih nejednakosti iz cijelog svijeta. Konferencija je prešućena u hrvatskim medijima.

Rad konferencije je nastavljen pa je održano još nekoliko:

- 1) Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan
- 2) Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.
- 3) U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u moju čast povodom objavlјivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,
- 4) Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH. Tada je već u napadima na moje suradnike i mene sudjelovala i Hrvatska zaslada za znanost pa je odlučilo primijeniti nekakvo pravilo o odlasku dva znanstvenika na konferencije. Naravno

ukazali smo im da Pravilnik dopušta izuzetke, a što je izuzetak ako ne konferencije koje organiziramo mi. A konferencija je bila posvećena trojici redovitim profesora iz RH povodom njihovih šezdesetih rođendana. Iz Splita to je bio professor Marko Matić, a iz Zagreba profesori Neven Elezović i Ivan Perić. Naravno, iako je konferencija bila od njih odobrena, nisu dozvolili da koristimo ta sredstva. Održali smo je i bila je to sjajna konferencija.

- 5) Tri godine kasnije godine je u Zagrebu održana Međunarodna konferencija MIA 2018 povodom mog 70-og rođendana. Na njoj je o mom životu i radu govorio Professor Lars Erik Persson koji bio i predsjednik

Lars Erik Persson i Josip Pečarić

Švedskog matematičkog društva i jedini je matematičar koji je dobio državnu nagradu koja se u Švedskoj dodjeljuje jednom zaslužnom pojedincu svake godine je tom prigodom govorio o meni kao o „kralju nejednakosti“, a o oblasti mog rada u matematici kao o mom „kraljevstvu“. Na Konferenciji je o mom domoljubnom radu a i blagoslovio je biskup dr. Vlado Košić.

Biskup Košić na Konferenciji MIA 2018.

- 6) Konferencija je uglavnom prešućena, a s HTV-om je bilo zanimljivo otezanje. Snimili su razgovore, ali ništa od obećanog objavljivanja. Govor prof. Perssona je i tiskan;

A. Aglić Aljinović, I. Perić, L.-E. Persson: Josip Pečarić-and his life in mathematics and politics, Math. Inequal. Appl. 4 (2019), 1067-1080.

Komentar. U knjizi je dan i prijevod tog članka.

Vratimo se na 2008. godinu. Tada je i međunarodni časopis *Banach journal of mathematical Analysis*, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili mi ih mnogi svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim mojim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu "Nature", a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Slijedeće godina (2009,) na proslava 90-te godišnjice matematike na tehničkim fakultetima Sveučilišta u Zagrebu o mojim zaslugama govorio je profesor dr. sc. Neven Elezović, tj.

o meni je govorio kao o zlom duhu hrvatske matematike (onaj dobri duh je najveći živući hrvatski znanstvenik profesor Zvonimir Janko):

„Drugi projekt spada u područje matematičke analize, program Matematičke nejednakosti i primjene, voditelj sam ja, suradnici I. Brnetić, M. Krnić i A. Aglić-Aljinović, novak Tomislav Burić a zli duh koji nikome ne da mira i tjeran sve naprijed nalazi se ovdje među nama, akad. J. Pečarić. Više od polovine matematike na tehničkim fakultetima u Hrvatskoj opстојi samo zato što se taj zli duh probudio. To pokazuje da jedan pojedinac može napraviti više nego čitava organizirana ili neorganizirana institucija.

Iznimno sam ponosan što imam čast surađivati s prof. Pečarićem. Sjećam se dobro trenutka pred dvanaest godina, nakon jedne sjednice matičnog povjerenstva, kad sam mu predložio tad utopističku ideju o pokretanju prvog specijaliziranog časopisa iz matematike u Hrvatskoj, danas svjetski poznatu i priznatu MIU. Vjerovao sam da prof. Pečarić ima ugled koji je prepoznat u svijetu i da će moći organizirati kvalitetno uredništvo. Ali nisam mogao niti sanjati da će se u njemu naći više od pola živućih matematički najproduktivnijih autora u cjelokupnoj povijesti matematike. I svi su oni priznali Zagreb kao svjetski centar istraživanja u ovom području matematike.“

Ali da skratim. Evo nekih bitnih podataka tj. malo da dopunim podatke iz gornjeg rada:
Od 2016. izvanjski sam član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti.

Poznato Vam je da sam bio deseti svjetski matematičar s objavljenih 500 radova u matematičkim časopisima i rečeno je i o konferenciji povodom mojih 1000 radova. Danas imam više od 1250 objavljenih ili prihvaćenih radova za tisk, u povijesti matematike samo nekoliko matematičara ih ima više. Također sam i najcitatiriji hrvatski matematičar, a imam preko 230 suradnika iz raznih zemalja svijeta (na svjetskim bazama imam: *Google Scholar*: citata: 11187, H-index: 39; *MathSciNet*: publikacija: 1272, citata: 5676, H-index: 24; *Scopus*: publikacija: 744, citata: 5565, H-index: 31; *WoS*: publikacija: 750, citati: 5222, H-index: 28).

Autor sam ili koautor 40 monografija. U Elementovoј seriji „Monographs in inequalities“ do sada je tiskano 19 monografija.

U gornjem članku je govoren o međunarodnim znanstvenim časopisima koje sam pokrenuo. Danas su „Mathematical Inequalities and Applications“ i „Journal of Mathematical Inequalities“ Q1 časopisi.. Na listi najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa (prema bazi Scopus) sva tri moja časopisa su već niz godina visoko plasirani, a ove godine su ova dva moja Q1 časopisa su prvi i treći, a „Operators and Matrices“ šesti od oko 160 hrvatskih znanstvenih časopisa). U RH ih se tretira kao nedovoljno dobrim znanstvenim časopisima. Oni koji trebaju pomoći u razvijanju hrvatske znanosti ne razumiju da time tvrde kako hrvatska znanost ne valja – što nije točno.

Zapravo radi se o osveti zbog mog publicističkog i javnog djelovanja u zaštiti hrvatskih nacionalnih interesa. Svete se i mojoj obitelji i mojim suradnicima, pa čak i znanstvenim časopisima koje sam osnovao. Vjerojatno znate da pojedini fakulteti nagrađuju svoje zaposlenike ako objave u Q1 ili Q2 časopisima, a u RH nisu dobri ni Q1 časopisi ako ih je pokrenuo neki tamo Pečarić. Strada tako i izdavačka kuća jer su napravili takve pravilnike da ih se ne financira. Kada sam u pismima vlasti takva pravila nazvao „naputkom za tupave“ – čujem da su ih promijenili. Ali časopisi su i dalje u nemilosti. A oni su postigli toliki uspjeh zahvaljujući mojim doktorima matematike iz Hrvatske. Kćerka je izgubila posao na Filozofskom fakultetu. O lažima koje su koristili pisao je i njen mentor prof. dr.,

sc. Miroslav Tuđman. To su potvrdili i u Ministarstvu znanosti, ali rektor Sveučilišta u Zagrebu nije htio ni odgovoriti im na njihove dopise. Dapače, iako sam pisao svim dekanima o tome, rektor Damir Boras je ponovo izabran za rektora s velikim brojem glasova. Podsjetit ću Vas da je rektor Boras poslije 15 godina rada na Filozofskom fakultetu uspio doktorirati upravo kod profesora Tuđmana, da bi u narednih 15 godina, u vrijeme najveće detuđmanizacije, postao docent, izvanredni profesor, redoviti profesor, dekan i rektor. Istina umjesto moje kćerke izabrana je kćerka jednog poznatog hrvatskog gospodarstvenika koja je doktorirala kod njega. A profesora Tuđmana je zaustavio u izboru za profesora emeritusa.

Zbog svega toga odbio sam biti profesor emeritus takvog sveučilišta. Mene je Jovanovićevu Ministarstvo pokušalo umiroviti sa 65 godina. Podsjetio sam ih da su oni (ministar i dvoje njegovih zamjenika na hrvatskoj bazi tada imali zajedno 60 radova a ja 660. Poslije dva mjeseca su odlučili davati m plaću. Kako sam prije mirovine postao i član Matematičkog instituta sveučilišta RUDN u Moskvi, danas se moji radovi na Scopusu vode samo za to sveučilište. Tako sam na listi od blizu 5000 znanstvenika s tog moskovskog sveučilišta prvi po broju objavljenih radova na Scopusu. Vjerovali ili ne Boras je pokušao postati i akademik. Reagirao sam knjigom-rugalicom „Borasa za akademika“. Nitko ga od akademika nije htio predložiti pa je to učinio njegov novi Grafički fakultet. Nije u Razredu dobio niti jedan glas!

Svojim časopisima koji su tako postale žrtve mog domoljubnog rada posvetio sam knjigu „JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA“, a zbog ugleda koji ti časopisi imaju u svijetu 'zahvalio' sam se vlastima:

ZAHVALA PREDSJEDNIKU VLADE I MINISTRICI ZNANOSTI RH

Poštovani Predsjednič Vlade RH

Poštovana Ministrica znanosti RH

Sa zadovoljstvom vam skrećem pozornost da su izašli novi impakt faktori za 2019. godinu. Oba moja časopisa koja su prošle godine postali Q1 časopisi su i dalje Q1 časopisi.

Moja zahvalnost vama je zbog pozicije jednog od njih koji je 44. od 321. časopisa koji imaju impakt faktor:

44	MATHEMATICAL INEQUALITIES & APPLICATIONS
----	---

Naime, Vlada, tj. Ministarstvo je odbilo pomoći nakladniku u izdavanju tog časopisa. Ja vam moram zahvaliti jer smo postigli takav uspjeh bez pomoći onih kojima bi trebala biti zadaća da pomažu onima koji na takav način propagiraju hrvatsku znanost u svijetu.

Da bi razumjeli o čemu govorim izabrao sam 15 časopisa koji su rangirani iza časopisa koji niste htjeli pomoći, a čiji nazivi bi trebali biti dovoljni iole pismenijoj osobi da razumije o čemu se radi, a znamo da je gđa Ministrica i moja kolegica po struci:

59. PROCEEDINGS OF THE LONDON MATHEMATICAL SOCIETY

60. TRANSACTIONS OF THE AMERICAN MATHEMATICAL SOCIETY

66. BULLETIN OF THE AMERICAN MATHEMATICAL SOCIETY

91, JOURNAL OF THE LONDON MATHEMATICAL SOCIETY-SECOND SERIES

111. PROCEEDINGS OF THE ROYAL SOCIETY OF EDINBURGH SECTION A-MATHEMATICS**128. PROCEEDINGS OF THE AMERICAN MATHEMATICAL SOCIETY****136. ISRAEL JOURNAL OF MATHEMATICS****139. CANADIAN JOURNAL OF MATHEMATICS-JOURNAL CANADIEN DE MATHEMATIQUES****151. EUROPEAN JOURNAL OF COMBINATORICS****166. BULLETIN OF THE LONDON MATHEMATICAL SOCIETY****177. JOURNAL OF THE AUSTRALIAN MATHEMATICAL SOCIETY****179. MATHEMATICAL PROCEEDINGS OF THE CAMBRIDGE PHILOSOPHICAL SOCIETY****195. PACIFIC JOURNAL OF MATHEMATICS****201. JOURNAL OF THE MATHEMATICAL SOCIETY OF JAPAN****214. CANADIAN MATHEMATICAL BULLETIN-BULLETIN CANADIEN DE MATHEMATIQUES**

O razlozima zašto vam se moram zahvaliti zbog nedavanja pomoći takvom znanstvenom časopisu govorio je nedavno i akademik Andrej Dujella na predstavljanju moje knjige **MOJIH STO KNJIGA**:

Treća grupa knjiga odnosi se na znanstvenu situaciju i znanstvene institucije u Hrvatskoj. Pored svih svojih ogromnih znanstvenih uspjeha, više od 1200 znanstvenih radova, više od 100 knjiga, osnivanja i uređivanja časopisa s vrlo visokim impakt faktorom, članstva u Akademijama, akademik Pečarić je imao i brojne neprilike i neugodnosti od različitih hrvatskih znanstvenih institucija. Nažalost, te su se neprilike prenosile i na njegove projekte, časopise, pa i obitelj. Mnoge od tih neprilika je akademik Pečarić zabilježio u svojim knjigama, koje čitatelju mogu dati pogled na funkcioniranje znanstvenog sustava do kojeg ne bi mogao doći na osnovu konvencionalnih dokumenata i priopćenja (...)

Jedna od posljednjih takvih knjiga je knjiga "Je li političarima kriva matematika" iz 2019. godine, koju sam imao čast predstavljati. Moj govor na tom predstavljanju je objavljen na portalu "Hrvatsko nebo", pa se ne bih želio ovom prilikom puno ponavljati. Ta knjiga je posvećena časopisima "Mathematical Inequalities and Applications" i "Journal of Mathematical Inequalities" i sjajnom uspjehu kojeg su ostvarili ulaskom u prvi kvartil (Q1) matematičkih časopisa u prestižnoj bazi Web of Science. Mogu samo ponoviti svoju čestitku akademiku Pečariću, profesoru Elezoviću i svim članovima uredništava tih časopisa.

<https://hrvatskonebo.org/2019/11/08/govor-akademika-andreja-dujelle-na-predstavljanju-knjige-akademika-josipa-pecarica-je-li-politicarima-kriva-matematika/>

A jedan naslov iz ove knjige koju spominje akademik Dujella odnosi se na „pomoći“ koju je časopis MATHEMATICAL INEQUALITIES & APPLICATIONS dobio od vas: *Hrčak: Naputak za tupave*.

Treba li spomenuti da sam uzalud tražio pomoći i u tiskanju tih knjiga *koje čitatelju mogu dati pogled na funkcioniranje znanstvenog sustava do kojeg ne bi mogao doći na osnovu konvencionalnih dokumenata i priopćenja*.

Završit ću ovu zahvalu s posvetom iz te knjige. Posveta zapravo govori kako su se zapravo sami časopisi zahvalili vama na toj izuzetnoj pomoći:

Knjigu posvećujem časopisima

Mathematical Inequalities and Applications (MIA), Journal of Mathematical Inequalities (JMI) i Operators and Matrices (OAM).

Iako ih hrvatski političari, pa i oni u znanosti (HRZZ, HAZU, Sveučilište...) ne smatraju dobrim časopisima oni su po svjetskim izvorima tvrdoglav i dalje među najboljim hrvatskim znanstvenim časopisima i među najboljim svjetskim matematičkim časopisima. Tako su MIA i JMI upravo postali Q1 časopisi, što je po mišljenju nekih kolega najveći uspjeh hrvatske matematike!

Još jednom veliko hvala,

Akademik Josip Pečarić

<https://hrvatskonebo.org/2020/07/01/zahvala-predsjedniku-vlade-i-ministrici-znanosti-rh/>

**RUSKI ZNANSTVENIK U RH, PORTAL
DRAGOVOLJAC.COM**

ZAHVALA KOLEGI VLADU DADIĆU

Dragi kolega Dadić,
Zahvaljujem se na čestitki:

2.2.2021. u 13:46, Vlado Dadic piše:

Dragi prof. Pečarić,

Čestitam!

Drago mi je što ste na listi, a istovremeno mi je vrlo žao što niste na listi hrvatskih znanstvenika (drugi je dobrano iza Vas iako je lijepo vidjeti tridesetak imena, ali vas nema pod "hrv" već ste pod zemljom "rus").

Malo je naših, a i to su antidomoljubi uspjeli smanjiti pa ispada da je to još jedna njihova pobjeda.

Svako dobro!

Vlado

Zapravo ja ne mislim da u Hrvatskoj ima puno kolega kojima je - poput Vas - žao što me se vodi kao ruskog znanstvenika. Dapače, pokušavao sam po umirovljenju dobiti i hrvatsku adresu na nekom drugom sveučilištu ali nikome to nije ništa značilo. A u Akademiji je akademik Rudolf kao predsjednik odbora za ljudska prava Akademije tražio da me zaštite zbog nasrtaja i na moj znanstveni rad i obitelj čak i časopise i nije nikada dobio odgovor. Umjesto toga sam prozvan u Saboru zbog Peticije ZDS kojom smo branili Thompsonsa i Bojnu Čavoglave.

Vidim poštovani kolega Dadiću da Vam nisam objasnio zašto nisam prof. emeritus na Zagrebačkom sveučilištu. Akademik Rudolf je pisao praktično isto pismo i rektoru Borasu.

Ni on nije odgovorio, mada nitko to nije ni očekivao od njega zato što je odigrao prljavu ulogu da bi moja kćerka izgubila posao na Filozofskom fakultetu iako je doktorirala, kao i sam Boras kod prof. Tuđmana. Ona je za 10 godina doktorirala, postala znanstveni suradnik i viši znanstveni suradnik i najurena s fakulteta, dok je Borasu trebalo 15 godina samo da doktorira I to u 47. godini života. O tome sam puno pisao, pa i u mojim knjigama (npr. *Borasa za akademika*:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Boras.pdf>.

Jednostavno nisam želio biti profesor emeritus na sveučilištu koje ima takvog rektora. Naravno zbog sebe samog i moje obitelji jer je očito da mnogima u RH odgovara da sam ja ruski a ne hrvatski znanstvenik. Pita li se netko u ovoj državi zašto ni profesor Miroslav Tuđman nije postao profesor emeritus na istom sveučilištu? A bio je predložen i mislim da je zapelo u Rektoratu.

S druge strane ja sam iskoristio Vaš prilog u kome ste izvadili hrvatske znanstvenike i malo ga proširio i izvadio pozicije koje imaju među tih 160,000 ponajboljih svjetskih znanstvenika:

2537	Pečarić, Josip	RUDN University	703	General Mathematics
------	-------------------	--------------------	-----	---------------------

Izvod iz tablice najboljih hrvatskih znanstvenika

Broj u tablici	Znanstvenik	Ustanova	Broj radova	Područje djelovanja
7146	Kurjak, Asim	University of Zagreb School of Medicine	507	Obstetrics & Reproductive Medicine
13510	Trinajstić, Nenad	Institute Ruder Boskovic	402	Chemical Physics
14433	Demarin, Vida	International Institute for Brain Health	392	General Clinical Medicine
18876	Marušić, Ana	Sveučilište u Splitu	351	General & Internal Medicine
24953	Poljak, Dragan	Sveučilište u Splitu	311	Networking & Telecommunications
26930	Musić, S.	Institute Ruder Boskovic	300	Materials
27143	Pavelić, Krešimir	Juraj Dobrila University of Pula	299	Medicinal & Biomolecular Chemistry
29914	Reiner, Željko	University of Zagreb School of Medicine	285	Cardiovascular System & Hematology
30034	Vretenar, D.	Sveučilište u Zagrebu, Prirodoslovno-	285	Nuclear & Particle Physics

		Matematički Fakultet		
40127	Raos, Nenad	Institut za Medicinska Istrazivanja i Medicinu Rada	246	General Chemistry
40385	Duić, Neven	University of Zagreb, Faculty of Mechanical Engineering and Naval Architecture	245	Energy
42317	Jakovljevic, Miro	University of Zagreb School of Medicine	239	Psychiatry
46371	Maksić, Zvonimir B.	Institute Ruder Boskovic	227	Organic Chemistry
49343	Stimac, D.	Rijeka University	219	General & Internal Medicine
50480	Klasinc, Leo	Institute Ruder Boskovic	216	General Chemistry
50851	Marušić, Matko	Sveučilište u Splitu	215	General & Internal Medicine
54819	Žarković, Neven	Institute Ruder Boskovic	205	Biochemistry & Molecular Biology
56462	Vršnak, Bojan	Sveučilište u Zagrebu, Geodetski fakultet	201	Astronomy & Astrophysics
61164	Dulčić, Jakov	Institute of Oceanography and Fisheries	191	Fisheries
69787	Senjanović, I.	University of Zagreb, Faculty of Mechanical Engineering and Naval Architecture	174	Civil Engineering
69877	Radman, Miroslav	Mediterranean Institute for Life Sciences	173	Developmental Biology
71432	Popović, Stanko	Croatian Academy of Sciences and Arts	171	Materials

72506	Simundic, Ana Maria	University of Zagreb School of Medicine	169	General Clinical Medicine
79897	Lovrić, Milivoj	Institute Ruder Boskovic	156	Energy
80436	Lončarić, Sven	University of Zagreb	155	Artificial Intelligence & Image Processing
80965	Metikoš- Huković, Mirjana	Sveučilište u Zagrebu, Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije	154	Energy
87218	Garaj- Vrhovac, Vera	Institut za Medicinska Istrazivanja i Medicinu Rada	144	Toxicology
95307	Bonacci, Ognjen	Sveučilište u Splitu	132	Environmental Engineering
96011	Vukičević, Damir	Sveučilište u Splitu	131	General Mathematics
97533	Babić, Dubravko	University of Zagreb	129	Optoelectronics & Photonics
98668	Kurelec, B.	Institute Ruder Boskovic	127	Toxicology
100457	Kostovic, Ivica	University of Zagreb School of Medicine	124	Neurology & Neurosurgery
101484	Komorsky- Lovrić, Šebojka	Matije Divkovića Street 13	123	Energy
103384	Munjiza, Antonio	Sveučilište u Splitu	120	Applied Mathematics
106056	Jerković, Igor	Sveučilište u Splitu	117	Medicinal & Biomolecular Chemistry
111201	Nikolić, Sonja	Institute Ruder Boskovic	110	General Chemistry
111557	Ahel, M.	Institute Ruder Boskovic	109	Environmental Sciences

111701	Sabolić, Ivan	Institut za Medicinska Istrazivanja i Medicinu Rada	109	Urology & Nephrology
113762	Sablјic, Aleksandar	Institute Ruder Boskovic	106	Chemical Physics
120102	Jasak, Hrvoje	University of Zagreb, Faculty of Mechanical Engineering and Naval Architecture	98	Civil Engineering
124654	Dujella, Andrej	Sveučilište u Zagrebu, Prirodoslovno-Matematički Fakultet	92	General Mathematics
126970	Barbir, F.	Sveučilište u Splitu	88	Energy
135794	Miloš, Mladen	Sveučilište u Splitu	76	Food Science
139589	Giovanoli, Rudolf	Institute Ruder Boskovic	70	Physical Chemistry
143822	Markovic, Goran	University of Zagreb, Faculty of Kinesiology	63	Sport Sciences
147303	Rendic, Slobodan P.	Independent Scientist	57	Pharmacology & Pharmacy
149812	Martinez, Sanja	Sveučilište u Zagrebu, Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije	52	Energy

J

još jednom velika hvala.

Vaš,

Josip Pečarić

Zagreb, na Tripundan 2021.

P.S. Moj dar za Tripundan:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/24877-dar-akademika-pecarica-povodom-blagdana-sv-tripuna>

LISTE HRVATSKIH I RUSKIH ZNANSTVENIKA 2.

(ODGOVOR ĐURU VIDMAROVIĆU)

Dragi Đuro,

Zahvaljujem Ti se na Tvom komentaru mog teksta LISTE HRVATSKIH I RUSKIH ZNANSTVENIKA;

Dragi Joško,

ne ljuti se, ali ja se u ovome ne snalazim. Netko je lud, a nekome noge smrde. Kako može Pečarić biti na listi ruskih znanstvenika, a ne hrvatskih? Nema ništa protiv ruskih kolega, ali ... Ovo nisu radili niti komunisti. Kako te mogu izbaciti iz hrvatske znanosti? Pa ti si svoje mjesto u znanosti postigao marljivim radom i matematičkim umom, a ne nečijom dobrom voljom, ili partijskom knjižicom. Znaš da se s Tobom u svemu ne slažem, ali ovo što su uradili Tebi, uradili su Hrvatskoj. Neka se stide – govorim u množini, jer ne znam tko ima toliku moć da jednog znanstvenika isključi iz hrvatske znanosti! Bože moj, što još nećemo doživjeti!

Pozdrav:

Duro Vidmarović

Zapravo sam već u Pismu ZAHVALA KOLEGI VLADU DADIĆU objasnio kako je došlo do toga da sam postao ruski znanstvenik. Ali razumijem Tvoju ljutnju. Zapravo ona pokazuje da se radi o najvećoj pohvali hrvatskih vlasti mom radu.

Kako to?

Pa se oni godinama na razne načine svete zbog mog domoljubnog rada. Sjetimo se npr. moje obrane predsjednika Tuđmana zbog tzv. Tuđmanovog Jasenovačkog mita i knjiga o tome, Pisma VS UN-a za hrvatske generale kojemu je polazište bila moja knjiga o Sudu u Haagu i niza knjiga o tome, neizbor u HAZU 'istoričara' koji je za povjesničara akademika Tuđmana tvrdio da izmišlja u svojim znanstvenim radovima i knjiga o tome, obrana „Bojne Čavoglave“, Thompsona i pozdrava ZDS itd.

‘Pohvale’ su počele medijskim prešućivanjima i rezultata mog znanstvenog rada, Sjetimo se međunarodne konferencije povodom mog 60. rođendana kada je Milan Ivkošić o tome duhovito napisao:

«Široj su javnosti poznati znanstvenici Miroslav Radman i Ivan Đikić, ali ne zato što zaslužuju biti poznatiji od podosta drugih svojih kolega, nego zato što su omiljeni u prevladavajućim lijevo-liberalnim medijima, a i zato što su sami estradni tipovi i što žele biti Einstein i Severina u jednoj osobi... Da je takav kongres održan u čast Radmana i Đikića, mjesec bi dana odjekivao po medijima, a na HTV-u bi s njima Stanković, Šprajc i Bago igrali Kozaračko kolo.»

Poslije Pisma ZDS kojim smo branili Thompsona i ‘Bojnu Čavoglave’ počeli su i napadi na meni najbliže i napadnut je suludo i moj znanstveni rad. Predsjednica RH koja je bila najodgovornija za to nije mi odgovorila na moje pismo. Ali reagirao je akademik Davorin Rudolf. Evo njegovog pisma tadašnjem predsjedniku HAZU, a slično pismo je napisao i rektoru prof. dr. sc. Damiru Borasu:

Akademik Davorin Rudolf,

predsjednik Znanstvenoga vijeća za mir i ljudska prava

HAZU-a

Zagreb, 5. listopada 2016.

PREDsjedniku HAZU-a AKADEMiku ZVONKU KUSTIĆU

Z a g r e b

Poštovani gospodine predsjedniče,

Akademik Josip Pečarić uputio mi je pismo u kojemu je ustvrdio da se prema njemu tijekom zadnjih godina dana sustavno primjenjuju postupci i čini osobne diskriminacije kojima se grubo krše njegova prava i slobode čovjeka i znanstvenika.

Otežava se, onemoguće i diskvalificira njegov znanstveni rad, ostvarivanje znanstvenih projekata, pripremanje i objavljivanje znanstvenih časopisa koje uređuje, premda su visoko rangirani prema objektivnim mjerilima.

Netrpeljivost i diskriminacija preljevaju se na njegove suradnike, pa čak i na članove njegove uže obitelji. Naveo je primjer svoje kćerke na Filozofskome fakultetu u Zagrebu, Katedri za organizaciju znanja, Odsjeku za informacijske i komunikacijske znanosti.

Strahujem da su civilizacijski nedopustiva i osvetnička vrela diskriminacije i difamiranja akademika Josipa Pečarića vezana uz njegove javne političke djelatnosti. To je, dakako, nedopustivo, usuprot je zajamčenim ljudskim slobodama.

Dužnosti predsjednika Znanstvenoga vijeća za mir i ljudska prava HAZU-a nalažu mi zaustaviti i suprotstaviti se napadajima na akademika Pečarića, jednog od najuglednijih hrvatskih znanstvenika u području matematike, u svjetu priznatog stručnjaka teorije nejednakosti, autora 1100 napisanih ili autoriziranih djela. Smatram da su to istodobno i dužnosti naše institucije pa Vas molim, gospodine predsjedniče, da Akademija zaštititi svoga redovitoga člana akademika Josipa Pečarića.

S poštovanjem,

akademik Davorin Rudolf

Ni jedan ni drugi nisu nikad odgovorili.

Prvi je postao predsjednik ‘komisije za osudu ZDS’ i savjetnik predsjednika Vlade RH, a o rektoru koji je odigrao prljavu ulogu o protjerivanju moje kćerke s fakulteta ne treba ni trošiti riječi. Možda samo da se danas spominju nekakvi izbori za profesore emeritus na tom sveučilištu, a njegovom mentoru koji mu je omogućio da poslije 15 godina rada na Filozofskom fakultetu u 47. godini života doktorira to je uskraćeno. Radi se naravno o dr. sc. Miroslavu Tuđmana na čiju inicijativu sam i skupljao potpise za Pismo VS UN-a!

Zapravo oni jesu ‘odgovorili’ jer me je poslije pisma akademika Rudolfa Glavni tajnik Akademije prozivao u Hrvatskom saboru zbog ZDS, a rektor nije odgovorio na slično pismo iz Ministarstva znanosti!

U mojim knjigama sam pisao o svemu tome. Recimo:

Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost, Zagreb, 2017. str. 245.

Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost, Zagreb, 2017. str. 212.

Matematika, pjesme i nogomet. Zagreb, 2018.

Je li političarima kriva matematika? Zagreb, 2019, pp. 317.

Revizionisti u HAZU, Zagreb, 2020, str. 348.

Dragi Đuro, i Ti si itekako sudjelovao pišući predgovor i predstavljajući moje knjige.

Pogledaj samo ovu sliku:

Predstavljanje knjige „Je li političarima kriva matematika“

Prvi s lijeva je prof. dr. sc. Neven Elezović koji je imao nevjerojatno puno problema zbog suradnje sa mnom a nevjerojatno je koliko je zaslužan za hrvatsku matematiku. Danas im se osvetio. Naime on je s dr. sc. Nikolom Banićem objavio znanstveni rad u Q1 časopisu *IEEE Access* kojim su dokazali da je lažiran popis žrtava u Jasenovcu s brojkom žrtava kojom hrvatske i srpske vlasti trebaju osigurati nastavak tvrdnji o genocidnosti hrvatskog naroda.

Tu je i akademik Andrej Dujella (također je na listi 47 hrvatskih znanstvenika iz tog teksta) koji je kao Tajnik razreda, za razliku od mnogih mojih kolega, podržao akademika Rudolfa pa je imao problema zbog toga.

Tvoj Predgovor knjizi je meni posebno drag, I žao mi je što nisam mogao objaviti i govor s ovog predstavljanja. Tada je naglasak bio na napad na moje časopise koji su po istoj bazi podataka po kojoj je pisan rad oko najutjecajnijih znanstvenika u svijetu i moji (i prof. Elezovića) časopisi godinama svrstavani među najbolje hrvatske znanstvene časopise što je vidljivo iz posvete:

Knjigu posvećujem časopisima Mathematical Inequalities and Applications (MIA), Journal of Mathematical Inequalities (JMI) i Operators and Matrices (OAM). Iako ih hrvatski političari, pa i oni u znanosti (HRZZ, HAZU, Sveučilište...) ne smatraju dobrim časopisima oni su po svjetskim izvorima tvrdoglav i dalje među najboljim hrvatskim znanstvenim časopisima i među najboljim svjetskim matematičkim časopisima. Tako su MIA i JMI upravo postali Q1 časopisi, što je po mišljenju nekih kolega najveći uspjeh hrvatske matematike!

A jedno poglavlje i nosi naslov RUSKI ZNANSTVENIK.

Drugim riječima, dragi Đuro, da se nije nedavno pojavilo rad istraživačke grupe sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) pod vodstvom istaknutoga profesora Johna Ioannidisa, o znanstvenoj citiranosti koja rangira oko 160 000 najcitanijih svjetskih znanstvenika u svim disciplinama i obuhvaća najcitanijih 2 % svjetskih znanstvenika u pojedinim granama znanosti, nikome ne bi bilo zanimljivo čiji sam ja znanstvenik.

Rezultati studije izazvali su veliki interes u svijetu i rad je dosad pregledan vjerojatno već više od 600 000 puta i nikoga u RH ne bi zanimalo što sam po broju objavljenih rada na 7145. mjestu njihove liste, a prvi iz RH je 13509. niti što sam ‘ruski znanstvenik’ jer ipak su u tome stručniji hrvatski političari koji su i za moje Q1 časopise znali da nisu dobri i svima je bilo jasno da i to znaju bolje od drugih. Zato ni danas baš nećeš naći u hrvatskim medijima ništa od ovoga o čemu Ti pišem, zar ne?

Tvoj
Josip Pečarić

P.S. Znaš li kako je ovo o čemu Ti pišem komentirao 27. 5. 2020. dr. sc. Khuram Ali Khan iz Pakistana:

You and your family is sacrificing due to your high patriotism.
Čini mi se da ni on nije razumio koliko su u pravu hrvatski političari.

PROF. DR. SC. MIROSLAV TUĐMAN, DRAGOVOLJAC.COM**MIROSLAV TUĐMAN O REVIZIONIZMU**

Poznato je da vladajući u RH poslije smrti hrvatskog predsjednika akademika Franje Tuđmana nije sklona, blago rečeno, tzv. revizionistima u povijesti. To se odnosi i na sadašnju vlast. Međutim poznato je da je onima koji zastupaju jugokomunističku paradigmu u hrvatskoj povijesti Franjo Tuđman najveći revizionist. Tako je očito kako su oni koji su naslijedili akademika Tuđmana u HDZ-u već i po tom pitanju pokazuju da su potpuno na suprotnim pozicijama od obnovitelja hrvatske države. A to je samo jedan od mnogih sličnih pokazatelja.

Zato mnogima nije jasno zašto je prof. dr. sc. Miroslav Tuđman i dalje bio u Plenkovićevom HDZ-u. O tome piše Ivica Marijačić u tekstu „Prvi put u pet godina Plenković se sjetio Tuđmana“, Hrvatski tjednik, 4. veljače 2021.:

I posljednjih godina Tuđman je teško doživljavao deformaciju HDZ-a u reziji aktualnoga predsjednika Andreja Plenkovića, trpio u sebi, nije se slagao ni s pojedinačnim potezima ni s općim smjerom te politike, ali stranku nije napuštao iako se ponekad činilo da je to pitanje trenutka. Povjerovalo se u tom smislu samo najbližim prijateljima. Ostao je vjeran HD-, u i kad mu je bilo jasno da od očeve vizije Hrvatske i HDZ-a u toj stranci nije ostalo gotovo ništa. Tuđmanova vjernost Plenkovićevom HDZ-u dovela je do političkog, no ne i ljudskoga razlaza Tuđmana i jednoga broja njegovih prijatelja koji su od njega očekivali da kaže zbogom brixelleskome opravniku poslova na čelu HDZ-a i javno mu poruči kako njegov HDZ nema ništa s Tuđmanovim. Ali Miro Tuđman nije imao hrabrosti za takav iskorak ne zato što je mislio da bi s takvim potezom više našteto samome HDZ-u nego Plenkoviću.

Zapravo, mislim da Marijačić griješi kada kaže da Miro „nije imao hrabrosti“. Nekada je teže ostati i pokušati nešto promijeniti nego otici. Kada sam odbio biti profesor emeritus na Zagrebačkom sveučilištu i prekinuo svaku suradnju s tim sveučilištem Miro je mislio da je bolje da sam ostao i kao profesor emeritus ukazujem na sramotne postupke na tom Sveučilištu. Oni koji dobro poznaju Mira i znaju kako je i njegova majka pisala kako su

zbog oca ispaštala sva njena djeca, ali najviše su se iživljavali na Mireku sigurno vjeruju da je on na isti način ostajao u HDZ-u u kome nije baš bio omiljen jer se nadao da će tako moći pomoći nekome na kome se na sličan način iživljava današnja vlast.

Poznato je da sam ja napadao HDZ, a on je predstavljaо moje knjige i kada sam u njima napadao HDZ. Prozivali su ga i zbog toga, ali nije se osvrtao na to. S druge strane i to što on nije postao profesor emeritus govori kakvo je to sveučilište. Još dok je bio na Filozofskom fakultetu napisao je pismo u kome je opisao niz laži kolege i kolegice koji su vodile njegov odjel. Još kada je počela detuđmanizacija skoro sve kolegice koje su kod njega magistrirale ili doktorirale su pobjegle od njega, doista priznatog znanstvenika u tom području, i nastavile surađivati s današnjim rektorem Zagrebačkog sveučilišta koji je doktorirao u 48. godini života iako je već 15 godina bio na tom fakultetu. i one su kao i on munjevito napredovale. To ponajbolje opisuje sveučilište u kome jedan Miroslav Tuđman nije mogao biti profesor emeritus.

Ali da se vratim na revizionizam, jer u sklopu detuđmanizacije itekako je važno i to pitanje. Miroslav Tuđman je predstavljaо i moju knjigu "Brani li Goldstein NDH?" a njegov govor je objavljen u Glasu Koncila! I tada je žestoko napadnut, ali je taj tekst postao i dio njegove knjige Prikazalište znanja, Hrvatska sveučilišna naklada, Zagreb, 2003. koja je bila literatura za poslijediplomski studij na Filozofskom fakultetu. S obzirom da u toj njegovoj račlambi sukoba "legalista" i "revizionista" ovi prvi nisu dobro prošli pitanje je je li i to doprinijelo što im je govoreći o mojoj knjizi pokazao koliko su ništavni u srazu s njegovim ocem "revizionistom". Zato u Prilogu dajem taj njegov tekst iz 2002. godine s napomenom da su i u HAZU pokušali nagraditi prof. dr. sc. Iva Goldsteina izborom u redovitog člana, ali im to nije uspjelo.

S druge strane ponosan sam jer su me svrstali u revizioniste u HAZU uz HRVATSKOG predsjednika akademika Franju Tuđmana. Zato sam nedavno i objavio i knjigu: J. Pečarić, *Revizionisti u HAZU*, Zagreb, 2020, str. 348., a tekst prof. Tuđmana je dovoljan da se vidi zašto sam ponosan zbog toga.

Akademik Josip Pečarić

PRILOG

PROF. DR. MIROSLAV TUĐMAN,

ZNANSTVENI RAT "LEGALISTA" I "REVIZIONISTA" PRLJAVE ZNANOSTI

Glas Koncila, 20. listopada 2002.

Knjiga »Brani li Goldstein NDH?« donosi članke i polemike akademika Josipa Pečarića tiskane u hrvatskim dnevnicima i tjednicima od prosinca 2001. do travnja 2002. godine. J. Pečarić polemizira s autorima knjige »Holokaust u Zagrebu« dr. Ive i Slavka Goldsteina i tvrdi da »iz mnogih njenih dijelova izvire šovinizam prema hrvatskom narodu i to onaj svojstven ljudima jugokomunističkog svjetonazora« (str. 8). J. Pečarić i strukturira svoju knjigu tako da potkrijepi svoju tezu: Umjesto uvoda, Brani li Goldstein NDH?, Stepinac i zidovi, Goldstein: revizionist, dogmatik ili Jugoslaven?, Jugokomunistička haranga, Jugokomunisti - ljubitelji laži, Prilozi, itd.

Broj žrtava za "discipliniranje" Hrvata

Akademik Pečarić jedan je od najbritkijih znanstvenih polemičara. U polemiku s Goldsteinima ulazi s bogatim iskustvom i znanjem o jasenovačkom mitu (o kojem je napisao dvije knjige: »Srpski mit o Jasenovcu, I. i II«). Srpski pak mit o Jasenovcu »temelj je velikosrpskom dokazivanju genocidnosti hrvatskog naroda« (str. 148) i zato se broj žrtava u Jasenovcu u jugoslavenskoj političkoj i znanstvenoj javnosti održavao na 700.000 radi »očuvanja Jugoslavije i 'discipliniranja' Hrvata« (str. 151).

Jugoslavenska je vlada, tražeći reparacije od Njemačke, bila prisiljena 1963. smanjiti broj žrtava s prvotnih 1.706.000 na 950.000 tisuća. Njemačka vlada nije ni to prihvatile pa je 1964. u Jugoslaviji »obavljen popis žrtava rata koji je dao brojku od 597.323 žrtve rata« (str. 149). Prema tom popisu broj žrtava u Jasenovcu je 49.874. Službena historiografija nije se usudila ni objaviti ni analizirati te podatke, osim dr. Franje Tuđmana koji je poglavito radi objavljanja tih podataka 1972. završio u zatvoru.

Mit o Jasenovcu i genocidnosti Hrvata, odnosno zatiranje svake ideje i prava Hrvatima na vlastitu državu, osnovna je postavka jugoslavenske, preciznije velikosrpske političke i historiografske paradigme. Jugoslavenska politička paradigma je srušena, kako nestankom komunističkog sustava, tako i raspadom SFRJ, odnosno oslobađanjem i stvaranjem Republike Hrvatske. Jugoslavenska politička paradigma je prošlost: SFRJ je povjesna tvorba koja nije trajala duže od 70 godina, nestala je u najkrvavijem europskom ratu u drugoj polovici 20. stoljeća, a Hrvatska se izborila za svoju samostalnost i potvrdila je svoju cjelebitost u Domovinskom ratu.

Rušenje jugoslavenske historiografske paradigme

Hrvatska je postala država, međunarodno prznata - unatoč srpskom hegemonizmu i velikosrpskoj agresiji, te želji međunarodnih čimbenika za održavanjem SFRJ. Znanstvena paradigma kojom je službena historiografija tumačila i branila nastanak i opstanak socijalističke Jugoslavije nije nestala ni prvim demokratskim izborima 1990. niti je nestala

u Domovinskom ratu. Znanstvene zajednice i njihove dominantne teorije nastaju i nestaju prema sasvim drugim obrascima i pravilima.

Zato je, po mojem mišljenju, važnost ovih polemika akademika Pečarića upravo u rušenju osnovnih postavaka jugoslavenske historiografske paradigme, ili preciznije hrvatske historiografske paradigme u jugoslavenskim okvirima.

Sto su znanstvene paradigme? Prema Thomasu Kuhnu, znanstvene paradigme određuju svjetonazor, dominantne teorije i pravila ponašanja određene znanstvene zajednice. Znanstvena paradigma opisuje načine funkcioniranja normalne znanosti: koji su dozvoljeni problemi koje neka zajednica znanstvenika može rješavati, a koji su nedopustivi i »neznanstveni«. Znanstvene paradigme oblikuju znanje - proizvode ne samo znanstvene »činjenice« nego i »istinu« - sukladno vrijednostima, teorijama i ponašanjima sto ih dijeli određeni krug znanstvenika.

Povjesno znanje je javno znanje jer se i sama znanost definira kao javno znanje (J. Ziman). Pečarićeve polemike pobijaju povjesne »činjenice« i povjesne »istine« jedne znanstvene produkcije koju bismo, u nedostatku preciznijih naziva, mogli nazvati »traljava znanost« (Z. Sardar, str. 40).

Metoda s kojom se J. Pečarić obračunava s »činjenicama«, postavkama i vrijednostima »traljave znanosti« začuđujuće je jednostavna. Za svaki vrijednosni sud ili procjenu iskaza i podataka o NDH, kardinalu Stepincu, Jasenovcu, progonu Zidova, itd. Pečarić pita je li opće važeći. Primjenjuje li se isti kriterij podjednako na sve postupke pojedinaca, odnosno naroda, nacija i država?

- Hrvati znaju da postoje »tamne strane hrvatske povijesti« i ne ponose se njima. Ali kako to da američki stručnjaci za holokaust ne priznaju da je »tamna strana američke povijesti« bombardiranje Hirošime i Nagasakija kada su ubijeni stotine tisuća civila: staraca, žena i djece?

- Postoje li u (Drugom svjetskom) ratu žrtve samo na jednoj strani a zločini samo na drugoj?

- Imaju li mali narodi pravo na slobodu i vlastitu državu? Smiju li biti neovisni pod svaku cijenu? Zašto je njihova neovisnost neprihvatljiva a »držanje porobljenih naroda nešto je najnormalnije« (str. 120)?

- Zašto je tvrdnja dr. F. Tuđmana da »NDH nije bila samo fašistička tvorevina, nego i izraz stoljetnih težnji hrvatskog naroda za samostalnom državom« (str. 13) historiografski revizionizam?

- Zašto povjesničari »traljave znanosti« (Goldstein) poistovjećuju »težnje hrvatskog naroda za samostalnom državom« s fašizmom i »zločinačkim karakterom NDH« (str. 13)? A potpisnici »Apela srpskom narodu« (tj. poziva na suradnju s Hitlerom) (str. 126) postaju članovi SANU (njih 28) i ugledni dužnosnici u SFRJ?

- Zašto se zločini nad Židovima u Hrvatskoj pripisuju samo NDH-ovim režimu, iako su rađeni po diktatu Hitlera? Zar nije djelovanjem Stepinca i NDH-ova režima spašeno više Židova »nego sto bi to bilo da je sve bilo pod izravnom njemačkom vlašću«?

Pečarićeva metoda vrlo je jednostavna. On naprosto pita da li ono sto vrijedi za Hrvatsku i Hrvate, vrijedi i za Zidove, Amerikance, Srbe, Nijemce, Engleze, Francuze, tj. i za sve druge. Akademik Pečarić zna faktografiju, poznaje materiju i nije teško pokazati da njegov oponent dr. Ivo Goldstein brani postojeću znanstvenu dogmu, jer svaki pokušaj izmjene postavaka »traljave znanosti« Goldstein naziva revizionizmom. A etiketiranje J. Pečarića da je »historiografski revizionist« tipična je marksistička pozicija i terminologija. J. Pečarić zato s pravom upozorava da je zadaća svake kritičke znanosti, pa tako i historiografije,

revizija povijesnih spoznaja od predrasuda, ideoloških postavaka, netočnih podataka i neutemeljenih »istina«.

Zabranjene teze do 1990.

Čitatelji će u ovoj knjizi naći niz novih podataka, činjenica i tvrdnja budući da akademik Pečarić na nov način, otvoreno, raspravlja i zagovara teze koje su imale zabranu javnosti do 1990. godine jer je komunistički režim branio da se o tim temama i na taj način raspravlja o hrvatskoj povijesti.

Dugoročno gledano, značenje je ove knjige sto dovodi u pitanje temeljne postavke na kojima je počivala socijalistička (službena) historiografija. Ova knjiga najavljuje obračun s dominantnom znanstvenom paradigmom. Bilo bi pogrešno misliti da je ova knjiga samo polemika između akademika Pečarića i dr. Ive Goldsteina. Njih obojicu treba razumjeti kao simbole: jednoga kao branitelja važeće znanstvene dogme a drugog kao zagovornika nove paradigmе.

Zato je dr. Ivo Goldstein samo jedan od mnogobrojnih legitimista, zagovornika nepromjenjivosti stare znanstvene paradigmе, a akademik Pečarić jedan od manje brojnih predstavnika nove. Znanstveni rat između »legitimista« i »revisionista« ne vodi se samo oko znanstvenih »istina« i »činjenica«. Bijes legitimista proistječe iz spoznaje da se tradicionalni legitimitet povijesne znanosti razara i da se dovodi u pitanje njihova društvena moć i vjerodostojnost.

Povijest nije vise ono sto tvrde »legitimisti«. Njezine su spoznaje u opasnosti jer je očito da su bremenite odbačenim ideološkim postavkama. Međutim, u opasnosti je i cijeli znanstveni pogon »legitimista« jer se promijenila politička stvarnost. Time se dovodi u pitanje njihova društvena moć, sredstava financiranja, izbor problema, kriteriji po kojima se donose odluke o odabiru problema i njihovu financiranju, sustav vrijednosti po kojima se reproducira znanstvena zajednica »legitimista«.

Bijes, netolerantnost, mržnja »legitimista« izbija iz mnoštva napisu po dnevnim tiskovinama. Oni su u panici i egzistencijalne pozicije. Međutim, »traljava znanost« nije sposobna istraživati i vrednovati suvremenu hrvatsku političku i društvenu zbilju jer je samostalna i suverena hrvatska država decenijima bio zabranjena tema i zabranjen problem za tu paradigmu. Zato bijes i mržnja »legitimista«, iako su sve učestaliji, sve manje imaju učinka i sve manje izazivaju pozornost. »Legitimiste« je naprsto pregazilo vrijeme i oni su postali suvišni i osuđeni na vlastitu samodostatnost.

Povijest više neće biti izolirano područje podobnih

S druge pak strane »revisionisti« su još uvijek u poziciji osporavanja vladajuće paradigmе. Nova paradigma nije artikulirana, na njoj nije formirana znanstvena zajednica, nisu ustaljeni i institucionalizirani mehanizmi znanstvene prezentacije i reprodukcije (instituti, časopisi, simpoziji, itd.) »revisionista«. I primjer »revisionista« hrvatske povijest pokazuje da je normalna znanost u fazi kada su »činjenice nesigurne, vrijednosti sporne, ulozi visoki a odluke hitne« (Ravetz i Funkowitz, prema Z. Sardar, str. 63).

Zato ne iznenadjuje da se polemika, tj. znanstveni rat između »legitimista« i »revisionista« vodi u novinama, dnevnicima i tjednicima. I jedni i drugi suočeni su s novom stvarnošću, ali i stvaraju novu stvarnost. Kada nepočudne teme nisu našle mjesto i prostor u znanosti, onda su morale naći nove forme prezentacije i vrednovanja u javnosti. Znanstvenici su počeli komunicirati u javnim medijima i time je znanstvena prezentacija izgubila svoju krutu formu znanstvenog rada. Srušena je barijera između znanstvenog rada i sudjelovanja

u masovnim medijima. Potvrđuje se ona teza da postnormalna znanost postaje dijalog između znanstvenika, novinara, aktivista i kućanica, bez obzira na njihove formalne kvalifikacije ili povezanost (Z. Sardar, str. 64).

Akademik Pečarić i ova knjiga, koja sadrži polemike objavljene u rasponu manjem od šest mjeseci, višestruko su neugodan protivnik »legitimista«. Prvo, zato što potkopava osnovne postavke i dovodi u pitanje povijesne »istine« i »činjenice« jedne zastarjele dogme; drugo, vise je nego kvalificiran sugovornik za jednu novu znanstvenu praksu u kojoj imaju pravo sudjelovati svi bez obzira na svoje formalne kvalifikacije; treće, ova nova vrsta znanstvenog djelovanja nužno vodi k demokratizaciji znanosti općenito, a posebno povijesne znanosti koja nikada vise neće biti izolirano područje bavljenja odabranih i podobnih.

U onoj mjeri u kojoj narod i javnost sudjeluju u kreiranju vlastite povijest, u toj mjeri i povijesna znanost mora biti otvorena javnosti. Zato je konačna poruka ove knjige: Hrvatski je narod na demokratski način svojom voljom i žrtvom došao do slobode, samostalnosti i države; znanstvenici imaju pravo odbaciti dogme koje su bile u funkciji sputavanja hrvatske slobode. Zato ono što se zbilo na političkoj sceni i sto je postalo hrvatska povijest mora biti prepoznato i dobiti potvrdu i u hrvatskoj povijesnoj znanosti.

PRIMJEDBA: Tekst je dan i kao prilog članku: "LEGALISTI" I "REVIZIONISTI":

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/25120-legalisti-i-revizionisti>

<https://bezczencure.hr/vlad/legalisti-i-revizionisti/>

Drugi dio teksta objavljen je na:

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/25135-legalisti-i-revizionisti-2-dio>

KOMEMORACIJA NA FILOZOFSKOM FAKULTETU JE LI KOMEMORACIJA U ČAST ILI PROTIV PROF. TUĐMANA?

Naslov:Je li Komemoracija u čast ili protiv prof. Tuđmana?

Datum:Mon, 24 May 2021 07:28:33 +0200

Šalje:Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima:vjuricic@ffzg.hr, Stjepan Tuđman

CC:Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>, anic@sumfak.hr, sbabic@hazu.hr, zbaletic@eizg.hr, jaksa.barbic@zg.t-com.hr, fredo.basic1@gmail.com, vberman@public.carnet.hr, bratulic@gmail.com, leo.budin@fer.hr, nenad.cambj@st.t-com.hr, zdadic@hazu.hr, stjepan.damjanovic@zg.ht.hr, dekaris@hazu.hr, vida.demarin@gmail.com, gdruzic@hazu.hr, andrej.dujella@math.hr, goran.durn@rgn.hr, dunja.falisevac@zg.t-com.hr, nadafis@gmail.com, sgamulin@mef.hr, gusic@hazu.hr, mhraste@pierre.fkit.hr, ilakovac@phy.hr, Milko.Jaksic@irb.hr, stjepan.jecic@fsb.hr, sibila@hazu.hr, vjekoslav.jerolimov@gmail.com, jezic.mislav@gmail.com, mjuracic@geol.pmf.hr, kastelan@hazu.hr, branko.kincl@zg.t-com.hr, ikostov@hiim.hr, fkrsinic@izor.hr, ignac.lovrek@fer.hr, josip.madic@vef.hr, vladimir.markovic.hazu@gmail.com, ured@ipu.hr, rmatasov@ffzg.hr, slavko.matic@zg.t-com.hr, music@irb.hr, andrija.mutnjakovic@zg.t-com.hr, neidhardt@hazu.hr, knemec@ffzg.hr, dnovakov@ffzg.hr, scitaroci@gmail.com, dtolic@ffzg.hr, morlic@gfz.hr, vpaar@phy.hr, fparac@gmail.com, pavao.pavlicic@ffzg.hr, marko.pecina@zg.t-com.hr, ivanka.petrovic@stin.hr, pichler@ifs.hr, Vlasta.Pilizota@ptfos.hr, zreiner@kbc-zagreb.hr, davorin.rudolf@yahoo.com, daniel.rukavina@medri.uniri.hr, boris.senker@ffzg.hr, ivo.senjanovic@fsb.hr, vlatko.silobrcic@h-1.hr, niksa.stancic@zg.t-com.hr, rizavod@hazu.hr, ivan_supicic@yahoo.com, marko@imi.hr, slaus@irb.hr, vsunjic@hazu.hr, tadic@math.hr, rtomic@ipu.hr, ftomic@agr.hr, trina@irb.hr, stanislavtuxar@gmail.com,

udovicic.bozo@gmail.com, juzarevi@ffzg.hr, igor.vlahovic@rgn.hr,
vretenar@phy.hr, vukicev@mef.hr, mirkozelic@hazu.hr, mzicfuch@ffzg.hr,
Mladen.Zinic@irb.hr, gmuic@math.hr, bacic@pravst.hr, cvitas@chem.pmf.hr,
drmaticic@vef.hr, roncevic.i@gmail.com, mirna.situm@kbcsm.hr,
zeljko.tomicic@iarh.hr, davormilicic01@gmail.com,
zeljko.kastelan@gmail.com, aakrap@efzg.hr, d_stambuk@yahoo.com,
kuzma.kovacic@gmail.com, ministar <ministar@mzos.hr>, Blaženka Divjak
<blazenka.divjak@gmail.com>, Željko Holjevac <zeljko.holjevac@pilar.hr>

Poštovani kolega Juričić,

Doista me je obradovala vijest o komemoraciji za prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana na Filozofskom fakultetu:

From: <vjuricic@ffzg.hr>

Date: Tue, May 18, 2021 at 3:18 PM

Subject: [Svima] Komemoracija za prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana

To: <svima@ffzg.hr>

Poštovane kolegice, poštovani kolege,

U spomen na nedavno preminuloga profesora Miroslava Tuđmana Odsjek za informacijske i komunikacijske znanosti održat će komemoraciju u utorak 25. svibnja 2021. u 14 sati u dvorani VII Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Zbog epidemioloških mjera komemoraciji će se moći prisustvovati putem Zooma.

<https://us02web.zoom.us/j/89950920013?pwd=QW1OcTNmMFgzTVI1NHIwMVdwOXJtUT09>

Meeting ID: 899 5092 0013

Passcode: 454635

Odsjek za informacijske i komunikacijske znanosti

Naime nadam se da će se konačno na komemoraciji doznati zašto jedan takav vrhunski sveučilišni profesor kakav je bio profesor Tuđman nije postao profesor emeritus na Zagrebačkom sveučilištu. To sam pitao nedavno (29. 3. 2021.) bivšeg dekana Vašeg fakulteta:

„Napominjem da sam u više navrata u svojim tekstovima ukazivao i na činjenicu da je prof. Tuđman bio predložen i za profesora emeritusa i to nije realizirano.“

U istom e-mailu sam konstatirao i slijedeće:

„Pri kraju rada na tom fakultetu prof. Tuđman je poslao svim članovima svog odjela Pismo u kojem je obrazložio laži kojima je bio izvrgnut a u kojima su glavnu ulogu imali njihovi čelni ljudi prof. dr. sc. Vladimir Mateljan i prof. dr. sc. Nives Mikelić Preradović.“

Istog dana prof. Holjevac mi je odgovorio:

„A što se tiče Vaše napomene da je „prof. Tuđman bio predložen i za profesora emeritusa i to nije realizirano“, skrenuo bih Vam pozornost da je na sjednici Fakultetskog vijeća 28. ožujka 2017. u tajnom glasovanju većinom glasova i bez rasprave bilo odlučeno da se prihvata prijedlog Odsjeka za informacijske i komunikacijske znanosti i predlaže Senatu Sveučilišta da se prof. dr. sc. Miroslavu Tuđmanu dodijeli počasno zvanje professor emeritus. Sjednicu sam osobno vodio kao tadašnji o.d. dekana Filozofskog fakulteta, a to se može i provjeriti u zapisniku sjednice koji je dostupan na web stranici Fakulteta.“

Uslijedio je i moj odgovor:

Naslov: Re: Je li to u čast ili protiv prof. Tuđmana?

Datum: Mon, 29 Mar 2021 12:10:46 +0200

Šalje: Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

Prima: Željko Holjevac <Zeljko.Holjevac@pilar.hr>, zeljko.holjevac

<zeljko.holjevac@gmail.com>, Drazen Zivic <Drazen.Zivic@pilar.hr>

CC: Stjepan Tuđman

Poštovani kolega Holjevac,

Naravno ja znam za tu odluku iz 2017. godine. A profesor Tuđman do smrti nije izabran! Zar doista mislite da nije bilo dovoljno vremena?

Zato sam u više navrata u svojim tekstovima spominjao to da bi se razjasnilo zašto se to dogodilo.

Je li problem bio da na njegovom Odsjeku nije bilo dovoljno ljudi da se potrebno izvješće potpiše, ili je problem bio u rektoru ZS koji je bio također član tog Odsjeka i kome je prof. Tuđman bio mentor za doktorsku disertaciju (u mojoj knjizi sam opisao i jedan razgovor kada je taj rektor negirao mentorstvo pa sam kolegi prof. sa Sveučilišta poslao dva linka na kojemu je jasno da je rektoru Borasu mentor dr. Tuđman.)

A i vidimo danas da su mu neki drugi kandidati draži da ih promovira u prof. emerituse.

S poštovanjem,

Josip Pečarić

P.S. Napominjem kako je dokumentacija tj. pisma prof. Tuđmana o lažima protiv njega je išla preko urudžbenog ureda na Filozofskom fakultetu. Sigurno ih ima i Odvjetnički ured Hodak koji je - ako se dobro sjećam - uputio Žalbu FF-u dok ste Vi bili v.d. dekana pa ih možda i Vi imate.

Ja sam pronašao to pismo prof. Tuđmana pa Vam ga šaljem u privitku. Doista se treba podsjetiti kako je o tim neistinama kojima je bio izložen pisao sam prof. Tuđman.

S druge strane nisam bez osnove spomenuo ni rektora Zagrebačkog sveučilišta. Poznato je da sam ja odbio svaku mogućnost da postanem profesor emeritus na Zagrebačkom sveučilištu. Moj prijatelj prof. Tuđman je bio uvjeren da ta moja odluka nije dobra pa mi je pisao:

Naslov: Re: NE-ETIČKO PONAŠANJE REKTORA BORASA

Datum: Thu, 29 Jun 2017 10:21:41 +0200

Šalje: miroslav tudjman <m.tudjman@gmail.com>

Prima: Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

Dragi Josipe,

Što se tiče Borasa nemam dalnjih sugestija jer si Ti sve napisao. Što se mene tiče ja sam ga odavno otpisao i ne želim s njime imati ikakva posla. Odsjek za informacijske znanosti, zahvaljujući i Borasu, iako ne samo njemu, dosljedan je u svojoj samodestrukciji i raspast će se ako netko pametan i sposoban ne dođe na čelo ...

Dvije godine kasnije prof. Tuđman mi piše:

Naslov: Re: Borasa za akademika

Datum: Mon, 2 Dec 2019 01:28:51 +0100

Šalje: miroslav.tudjman <m.tudjman@gmail.com>

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Josipe,

pogledao sam tekst "Borasa za akademika". Ne može biti sporno da je Damir Boras osoba s najskromnijim znanstvenim doprinosom i ugledom od svih rektora u dugo povijesti zagrebačkog Sveučilišta. On se ne može pohvaliti ni sa organizacijskim uspjehom ili, promjenama koje su potrebne u 21 stoljeću kada se i uloga znanja, znanosti, pa time i sveučilišta brzo mijenja. Nažalost, u njegovu mandatu o zaostajanju Sveučilišta govori i podatak da ono nije više među 500 najboljih sveučilišta. O njegovu moralnom habitusu i Ti, a i drugi puno toga su rekli i napisali.

Zbog revolta i radi protesta protiv rektora takve "izvrsnosti" i karaktera Ti si odlučio "odreći" se vlastitoga sveučilišta i mogućeg izbora u profesora emeritusa. Budući da si akademik svjetskoga znanstvenoga ugleda, priznat u svijetu u daleko većoj mjeri nego u Hrvatskoj, zvanje emeritusa Tebi ne znači puno. Međutim, moje je mišljenje da bi tvoja kritika Borasa, s pozicije akademika i profesora zagrebačkoga Sveučilišta, te participacija na skupovima (na koje Te pozivaju a Ti to ne prihvaćaš) imala veći učinak u znanstvenoj zajednici a time nužno i posljedice po samoga Borasa.

Srdačan pozdrav

Miro

Poštovani kolega Juričić. Nadam se da će Komemoracija razjasniti kako je došlo do toga da u toliko godina profesor Tuđman ne postane profesor emeritus tj. da će se razjasniti dvojba krivnje za to. Bez toga mnogi će se zapitati i za Komemoraciju

Je li ona u čast ili protiv prof. Tuđmana?

S poštovanjem,

Dr. sc. Josip Pečarić,

Redoviti član HAZU,

Izvanjski član DANU

PRILOG

PISMO PROFESORA TUĐMANA

Filozofski fakultet, Zagreb

Odsjek za informacijske i komunikacijske znanosti

Svim članicama i članovima Odsjeka

Poštovane kolegice i kolege,

Prije desetak dana saznao sam da je pročelnik Odsjeka za informacijske i komunikacijske znanosti prof. dr. sc. Vladimir Mateljan uputio dopise prodekanici za znanost prof. dr. sc. Vlasti Erdeljac (predmet je dopisa „Neodržavanje nastave u ljetnemu semestru 2015/2016 na kolegijima kojima je nositelj prof. d. sc. Miroslav Tuđman“, 6.4.2016.) te dopis dekanu Fakulteta s istom porukom (26.4.2016.).

Na neistine kojima pročelnik Odsjeka nastoji diskreditirati moj rad na Odsjeku odgovorio sam u dopisima dekanu i pročelniku 3. svibnja 2016., te sam tražio od prof. dr. sc. Vladimira Mateljana da se ispriča za napisane neistine i objede ne samo meni nego i onima koje je lažno optužio za neizvršavanje njihovih zadaća, odnosno onima koji su surađivali u izvedbi nastave na mojoj kolegiji, a što im je zapriječeno bez mojega znanja i suglasnosti.

Na moj dopis od 3. svibnja 2016., kolega je Mateljan odgovorio istoga dana da za ispriku „nema potrebe“, ni meni ni ostalim kolegama na Odsjeku. Budući da prof. Mateljana nije smatrao potrebnim s mojim odgovorom upoznati ni članove Katedre za organizaciju znanja, ni Odsjeka u cjelini, to Vam u prilogu dostavljam spomenutu korespondenciju da možete sami prosuditi ne samo o kojim i kakvim se manipulacijama radi nego i o neprihvatljivome načinu (ne)komuniciranja u akademskoj sredini.

Budući da o „neodržavanju nastave“ na kolegijima kojima sam nositelj nikada sa mnom ni pročelnik Odsjeka ni predstojnica Katedre nisu smatrali potrebnim razgovarati (proziran je izgovor da me pročelnik nije „našao u uredu“; poznata je ona narodna – tko hoće nađe načina, a tko neće nađe izgovor). Da je bilo želje za razgovorom, ne bi se moglo dekanu i prodekanici pisati neistine.

Na Vama je da prosudite o činjenicama i odlučite kako i na koji način želite rješavati izmišljene i stvarne probleme Odsjeka. Na meni je da Vas ovom prilikom ukratko podsjetim barem na neke od iznijetih neistina.

1. Neistina je da je na sastanku Katedre za organizaciju znanja 11.5.2015. dogovoreno „da će prof. Tuđman držati nastavu samo u zimskome semestru ak. god. 2015/2016., a da će u ljetnemu semestru ak. god. 2015/2016 nastavu iz njegovih obveznih kolegija na preddiplomskom i dodiplomskom studiju izvoditi kolegica Đilda Pečarić“. Istina je suprotna. Na tom se sastanku nije našlo rješenje tko može biti nositelj i predavač za kolegije „Teorija informacijske znanosti“ i „Epistemologija informacijske znanosti“, te je ostalo da će nastavu iz tih kolegija i dalje ja držati.

2. Neistina je da je Fakultetsko vijeće (29.10.2015.. ad 88.) odobrilo dr. sc. Đildi Pečarić „izvođenje nastave na Odsjeku za informacijske i komunikacijske znanosti u akad. god. 2015./2016. za obvezne kolegije prof. Tuđmana“. Prof. Mateljan falsificira zaključak Fakultetskoga vijeća *budući da se obvezi predmeti „Teorija informacijske znanosti“ i „Epistemologija informacijske znanosti“ uopće ne spominju u tome zaključku*. Dr. sc.

Đildi Pečarić tom se odlukom odobrava sudjelovanje u nastavi „na kolegijima *Uvod u istraživačke metode* (1P+2Sx30; nositelj: prof. dr. sc. Miroslav Tuđman), *Vizualni prikaz* (znanstvenih) podataka (1P+2Sx30; nositelj: prof. dr. sc. Miroslav Tuđman), a u ljetnom semestru akad. god. 2015./2016. na kolegijima *Bibliometrija* (1P+2Sx30; nositelj: prof. dr. sc. Miroslav Tuđman) i *Organizacija znanja* (1P+1Sx15; nositelj: prof. dr. sc. Miroslav Tuđman)“.

3. Niti je na sastanku Katedre za organizaciju znanja zaključeno da će kolegica Pečarić održavati nastavu iz kolegija „Epistemologija informacijske znanosti“, niti je Fakultetsko vijeće donijelo odluku da ona može držati nastavu iz toga kolegija. Prema tome čista je neistina i objeda iznijeta u dopisima dekanu i prodekanici da je Đ. Pečarić odgovorna za „neodržavanje nastave“ iz kolegija „Epistemologija informacijske znanosti“ u akademskoj godini 2015./2016.

4. Fakultetsko vijeće zaključilo je (29.10.2015.. ad 88.) „odobrava se sudjelovanje u izvođenju nastave“ kolegici Pečarić na kolegiju „Organizacija znanja (1P+1Sx15; nositelj: prof. dr. sc. Miroslav Tuđman)“. Dobro je poznata činjenica da je propisana satnica kolegija *Organizacija znanja* (od kada postoji kolegij, a to je već dugi niz godina) 2 sata predavanja i 1 sat seminara. (Kako je na prvoj godini veliki broj studenata to se seminari održavaju svake godine u 3 grupe. Za nastavnika to je 2 sata predavanja i 3 sata seminara tjedno.) Kolegici Pečarić Fakultetsko vijeće odobrilo je *sudjelovanje* od 1 sata predavanja i 1 sata seminara. Objektivno, kolegica Pečarić nema dopusnicu za izvođenje nastave iz kolegija „Organizacija znanja“ u cijelosti, nego samo za sudjelovanje. To je i razlogom zašto kao nositelj kolegija i ovog semestra najvećim dijelom i nadalje održavam nastavu iz kolegija *Organizacija znanja*.

5. Potpisnici dopisa (prof. V. Mateljan i izv. prof. Nives Mikelić Preradović) prodekanici za nastavu Filozofskoga fakulteta (6.4.2016.) za „neodržavanje nastave“ obveznih kolegija prof. Tuđmana optužuju višu asistenticu Đ. Pečarić. Mene uopće ne smatraju odgovornim za (ne)održavanje nastave, ne smatraju potrebnim – čak ni formalno – sa mnom porazgovarati o održavanju nastave. (A pozivaju se na odluku Fakultetskoga vijeća /od 29.10.2015.. ad 88./ iz koje je vidljivo da sam nositelj niza kolegija i u zimskome i u ljetnemu semestru 2015./2016. godine.) Iako već petu godinu (od kada sam koncem 2011. prvi puta izabran u Hrvatski sabor) na Odsjeku držim predavanja i to *pro bono*: bez da za to od Fakulteta primam plaću ili honorar. Što reći za takav odnos prema meni: 3 neprofesionalnost, netolerantnost, ignorantnost, neciviliziranost, bahatost ...? Da sam očekivao neku zahvalu, već bih nakon godinu dana - kako je nisam dobio, napustio Fakultet. Održavao sam nastavu iz kolegija kojima sam nositelj iz osjećaja dužnosti i osjećaja obveze prema studentima. A cijelo vrijeme sam se nadao da će moje inzistiranje da se raspiše natječaj za moje upražnjeno radno mjesto uroditи plodom. Odgovor na moja pisma upućena dekanu Borasu da se raspiše natječaj za moje mjesto – bila je šutnja: pomanjkanje bilo kakve dvosmjerne komunikacije.

6. Prof. dr. sc. V. Mateljan tvrdi da je „o neizvođenju nastave doznao od studenata ... na sjednici Odsjeka u travnju 2016.“ Sjednica Odsjeka održana je u ponедјeljak 4. travnja, a pismo prodekanici za nastavu upućeno je 6. travnja. To su činjenice koje vjerojatno ne može nitko osporiti. Ipak, prof. Mateljan i izv. prof. N. Mikelić Preradović potpisuju sljedeće: „na kolegiju Epistemologija inf. znanosti ... prof. Tuđman je također održao samo uvodno predavanje. Ostalih 5 predavanja od početka semestra nije održano“. Predavanja iz *Epistemologije informacijskih znanosti* održavaju se utorkom. U ožujku (ako je vjerovati kalendaru) nije bilo 6 utoraka, pa nije moglo biti ni šest predavanja (tj. 1 održano i 5

neodržanih). Opće je poznato da se uvriježila praksa da profesori ne počinju s nastavom odmah prvoga tjedna u semestru. Svidjelo se to nekome ili ne takva je praksa većeg broja nastavnika i na našem Odsjeku. Da je rečeno kako nisu održana jedno ili dva predavanja u ožujku, to bi bilo uvjerljivo i istinito. No, pretjerivanje s brojem neodržanih predavanja u ožujku diskreditira potpisnike; kako ne želimo analizirati motive njihova pretjerivanja, onda ostaje činjenica da imaju problema s brojanjem do pet. (O razlozima 3 neodržana predavanja u ožujku i travnju pisao sam u prethodnim pismima).

7. Prof. Mateljan i izv. prof. Mikulić Preradović „iz usmenih prigovora studenata“ saznali su da „od početka semestra (6 tjedana nastave) ... nije održena nijedna tema iz silabusa kolegija“ te da „znanje studenata dosada stečeno na kolegiju i uvjeti za izlazak na ispit nisu zadovoljeni“. Uvaženi profesori saznali su sve to iz „usmenih prigovora studenata“. Ne od nositelja kolegija, ne od ostalih nastavnika koji su održavali nastavu u tih „6 tjedana nastave“. Kako nije sporno da je 4. travnja kolegica Pečarić držala nastavu (na to se pozivaju autori dopisa) problem za potpisnike te ocjene što do 4. travnja nije moglo biti „6 tjedana nastave“ (čak i kada bi bilo tako revnih nastavnika koji bi počeli nastavu 29. veljače 2016., prvoga dana kada počinje ljetni semestar u 2016.). Naime, 28. ožujka je Uskršnji ponедjeljak (pa u idealnome svijetu kakav nije naš), u teoriji je moglo biti samo 4 predavanja u četiri radnih ponedjeljaka u ožujku. No, potpisnici dopisa prodekanici doznali su da je do početka travnja bilo šest tjedana nastave ali da „uvjeti za izlazak na ispit nisu zadovoljeni“!

8. Mogao bih preći preko toga da moji kolege ne znaju prebrojati koliko ima ponedjeljaka ili utoraka u mjesecu, pa čak i da su im studenti mjerodavniji od mene za ocjenu kolegija koje držim. Ali smatram nedopustivim da netko bez moje suglasnosti, ili bez rasprave na Odsjeku, može mijenjati sadržaj, odnosno 4

program kolegija „Organizacija znanja“. Već 28 godina (nekada na kolegiju *Uvod u INDOK službe*, a potom pod novim imenom *Organizacija znanja*) sudjeluju u nastavi ne samo profesori s našega Odsjeka nego i stručnjaci iz niza područja. Uvijek je bila moja odluka, svih ovih 28 godina, koga će zvati da bude gost predavač. Ta je odluka bila uvjetovana sa dvije odrednice: programom kolegija i nemogućnošću plaćanja predavača izvan Fakulteta. Sve do travnja ove godine takvo izvođenje nastavne nikada i nikome nije bio problem. Zato smatram osobnom uvredom, profesionalnom glupošću i krajnjom neodgovornosti prema kolegiju i studentima, što se netko usudio (ne znam je li to učinila jedna ili više osoba) sprječiti da gosti predavači drže nastavu. Takvoj samovolji i bahatosti miješanja u kompetencije i ovlasti nositelja kolegija nema mjesta na Odsjeku. Zna se procedura, a pogotovo potpisnici dopisa prodekanici trebali bi znati proceduru, kako se može mijenjati i sadržaj kolegija i metode te načini izvođenja nastavne na pojedinim kolegijima.

9. Činjenice o izvođenju ili neizvođenju nastave „Organizacije znanja“ su jednostavne i očite. Prema programu 4-6 predavanja drže gosti predavači – obično koncem semestra. Budući da sam imao tri tjedna obveza vezano za moje saborske aktivnosti, to su ta tri tjedna trebali „pokriti“ gosti predavači. Dva su predavanja održali prof. H. Stančić te dr. sc. K. Zauder. Predavanje Ivana Reljića „Trodimenzionalne tehnologije u baštini - potencijali, metode i primjena“ nije održano jer je to netko s Odsjeku u mojoj odsutnosti spriječio. (Kolegica Pečarić taj je termin popunila sa svojim predavanjem „Bibliometrija i bibliometrijski zakoni“ koje je također „tema iz silabusa kolegija“.) Prema tome zaključiti nakon mjesec dana održane nastave u ljetnome semestru da „uvjeti za izlazak na ispit nisu zadovoljeni“ spada u futurološke ili loše sinoptičke projekcije. Prigovore na izvedbu

nastave ne treba *a priori* odbaciti, ali ozbiljan razgovor o kvaliteti nastave bilo kojega predmeta, pa tako i *Organizacije znanja* prepostavlja sasvim drugi pristup i dijalog bez smicalica i podvala.

Poštovane kolegice i kolege,

Kako se pisma upućena dekanu i prodekanici od strane Odsjeka, izravno i posredno tiču moje odgovornosti za „neizvođenje nastave“, a još uvijek sam službeni i jedini nositelj spornih kolegija, to ne želim dozvoliti da se neistinama i objedama dovodi u pitanje moj profesionalni dignitet. Na temelju iznijetih činjenica i dostupne Vam korespondencije uvjeren sam da možete donijeti vlastite zaključke.

Prof. Mateljan tvrdi „da se već nakon prvih nekoliko neodržanih predavanja i prigovora studenata itekako o problemu razgovaralo i na Katedri za organizaciju znanja, a i na sjednici Odsjeka u travnju 2016.“ (pismo V. Mateljana, 3. svibnja 2016.). Ako je istina da se „itekako o problemu razgovaralo“ i na Katedri i na Odsjeku, bilo bi „itekako“ logično da se Odsjek upoznao sa sadržajem mojega pisma dekanu prof. dr. sc. V. Previšiću (od 3.5.2016.). No, kako za to „itekako“ nije bilo volje, to je bila moja obveza izvijestiti Vas o pokušaju moje diskreditacije. Ako ne bih o svemu izvijestio članove Odsjeka spustio bih se na razinu onih koji mogu „itekako“⁵

raspravljati i optuživati, ali bez sudjelovanja i nazočnosti onih o kojima donose svoje negativne sudove.

Zatražio sam od prof. dr. sc. V. Mateljana ispriku - vjerujući (očito naivno) da je bio dezinformiran te da će nakon što razmotriti i moje argumente i činjenice promijeniti svoje ocjene. On je takvu mogućnost odbio jer „da za to nema potrebe“. Odgovornost nekoga tko je dezinformiran, nije ista kao onoga tko stoji iza neistina. Prof. Mateljan nije smatrao potrebnim moje argumente iznijeti na Odsjeku, pa je time na sebe preuzeo svu odgovornost za ocjene i diskreditacije sadržane u pismima što ih potpisuje. Zato ocjene o kolegijima koje držim smatram njegovim osobnim stavovima a ne stavovima Odsjeka.

Ako se u tome varam, molim Vas da mi to javite. Također, ako Odsjek smatra da bilo što što sam iznio nije točno, spreman sam to raspraviti.

No, nisam spreman prepustiti se objedama i diskvalifikacijama te ču poduzeti sve potrebno kako bi se neistinama stalo na kraj.

S poštovanjem

Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman

Zagreb, 9. svibnja 2016.

Na znanje: Dekan prof. d. sc. Vlatko Previšić

Prilozi:

Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman pismo dekanu Filozofskoga fakulteta prof. dr. sc. Vlatku Previšiću (3. svibnja 2016.)

Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman pismo prof. dr. sc. Vladimiru Mateljanu, pročelniku Odsjeka za informacijske i komunikacijske znanosti (3. svibnja 2016.)

Prof. dr. sc. V. Mateljan pismo prof. dr. sc. Miroslavu Tuđmanu (3.5.2016.)

Pročelnik Odsjeka za informacijske i komunikacijske znanosti prof. dr. sc. V. Mateljan pismo dekanu Filozofskoga fakulteta prof. dr. sc. Vlatku Previšiću (26. travnja 2016.)

Pročelnik Odsjeka za informacijske i komunikacijske znanosti prof. dr. sc. V. Mateljan; predstojnica Katedre za organizaciju znanja izv. prof. dr. sc. Nives Mikulić Preradović - pismo prodekanici za nastavu prof. dr. sc. Vlasti Erdeljac (6. travnja 2016.).

UZ 75. OBLJETNICU ROĐENJA PROF. DR. SC. MIROSLAVA TUĐMANA

Naslov: UZ 75. OBLJETNICU ROĐENJA PROF. DR. SC. MIROSLAVA TUĐMANA

Datum: Tue, 25 May 2021 09:51:22 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: vjuricic@ffzg.hr, Stjepan Tuđman <st.tugjman@gmail.com>, Bob Markic <bobo.mostarac@gmail.com>, Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>

CC: anic@sumfak.hr, sbabic@hazu.hr, zbaletic@eizg.hr, jaksa.babic@zg.t-com.hr, ferdo.basic1@gmail.com, vberman@public.carnet.hr, bratulic@gmail.com, leo.budin@fer.hr, nenad.cambj@st.t-com.hr, zdadic@hazu.hr, stjepan.damjanovic@zg.ht.hr, dekaris@hazu.hr, vida.demarin@gmail.com, gdruzic@hazu.hr, andrej.dujella@math.hr, goran.durn@rgn.hr, dunja.falisevac@zg.t-com.hr, nadafis@gmail.com, sgamulin@mef.hr, gusic@hazu.hr, mhraste@pierre.fkit.hr, ilakovac@phy.hr, Milko.Jaksic@irb.hr, stjepan.jecic@fsb.hr, sibila@hazu.hr, vjekoslav.jerolimov@gmail.com, jezic.mislav@gmail.com, mjuracic@geol.pmf.hr, kastelan@hazu.hr, branko.kincl@zg.t-com.hr, ikostov@hiim.hr, fkrsinic@izor.hr, ignac.lovrek@fer.hr, josip.madic@vef.hr, vladimir.markovic.hazu@gmail.com, ured@ipu.hr, rmatasov@ffzg.hr, slavko.matic@zg.t-com.hr, music@irb.hr, andrija.mutnjakovic@zg.t-com.hr, neidhardt@hazu.hr, knemec@ffzg.hr, dnovakov@ffzg.hr, scitaroci@gmail.com, dtolic@ffzg.hr, morlic@gfz.hr, vpaar@phy.hr, fparac@gmail.com, pavao.pavlicic@ffzg.hr, marko.pecina@zg.t-com.hr, ivanka.petrovic@stin.hr, pichler@ifs.hr, Vlasta.Pilizota@ptfos.hr, zreiner@kbc-zagreb.hr, davorin.rudolf@yahoo.com, daniel.rukavina@medri.uniri.hr, boris.senker@ffzg.hr, ivo.senjanovic@fsb.hr, vlatko.silobrcic@h-1.hr, niksa.stancic@zg.t-com.hr, rizavod@hazu.hr, ivan_supicic@yahoo.com, marko@imi.hr, slaus@irb.hr, vsunjic@hazu.hr, tadic@math.hr, rtomic@ipu.hr, ftomic@agr.hr, trina@irb.hr, stanislavtuxar@gmail.com, udovicic.bozo@gmail.com, juzarevi@ffzg.hr, igor.vlahovic@rgn.hr, vretenar@phy.hr, vukicev@mef.hr, mirkozelic@hazu.hr, mzicfuch@ffzg.hr, Mladen.Zinic@irb.hr, gmuic@math.hr, bacic@pravst.hr, cvitas@chem.pmf.hr, drmaticic@vef.hr, roncevic.i@gmail.com, mirna.situm@kbcsm.hr, zeljko.tomicic@iarh.hr, davormilicic01@gmail.com, zeljko.kastelan@gmail.com, aakrap@efzg.hr, d_stambuk@yahoo.com, kuzma.kovacic@gmail.com, ministar <ministar@mzos.hr>, Blaženka Divjak <blazenka.divjak@gmail.com>, Željko Holjevac <zeljko.holjevac@pilar.hr>

UZ 75. OBLJETNICU ROĐENJA PROF. DR. SC. MIROSLAVA TUĐMANA

Poštovani g. Markić,

Zahvaljujem Vam se na vašem komentaru mog jučerašnjeg pisma dr. Juričiću sa Filozofskog fakulteta:

Naslov: Re: Je li Komemoracija u čast ili protiv prof. Tuđmana?

Datum: Tue, 25 May 2021 00:56:43 -0400

Šalje: Bobo Mostarac

Prima: Kabinet Predsjednik <kabpred@hazu.hr>, Željko Holjevac Drazen Zivic

CC: Stjepan Tuđman, Josip Stjepandic, Davorin Rudolf, Andrej Dujella, Karolina Vidovic-Kristo, Željko Sačić, Prof. Mario Vasilj

Poštovani,

Zar je moguća ovakva manipulacija na najvišem nivou u RH!?

Pa ovo je prosto nevjerljivo, ali i vrlo bijedno i sramotno!

Ovakvim manipulatorima nesmije biti mjesa u našim institucijama!

Uz srdačne pozdrave i Božji blagoslov,

Slobodan Markić, dipl. ing.

Mislio sam na današnji dan iznenaditi profesora Tuđmanom knjigom o njemu, ali njegov odlazak je učinio da sam tu knjigu objavio tada i Uvod počeo rečenicom:

Ova knjiga je pisana u očekivanju 75. rođendana profesora dr. sc. Miroslava Tuđmana. Trebala je biti iznenadenje. Napustio nas je i nije saznao za nju.

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/tudjman.pdf>

Zato neću komentirati Tvoj e-mail, već će se u slici podsjetiti na dva predstavljanja mojih knjiga u kojima je sudjelovao Miro:

Naslov: Predstavljanje knjige: GENERAL PRALJAK, KNJIGA IV. u četvrtak

Datum: Mon, 18 Mar 2019 23:19:32 +0100

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

HRVATSKA KULTURNA ZAKLADA

HKZ - HRVATSKO SLOVO d.o.o.

Hrvatske bratske zajednice 4,

tel.: 01/619 0112, faks: 01/619 0111, e-mail: hkz.hrvatskoslovo@gmail.com

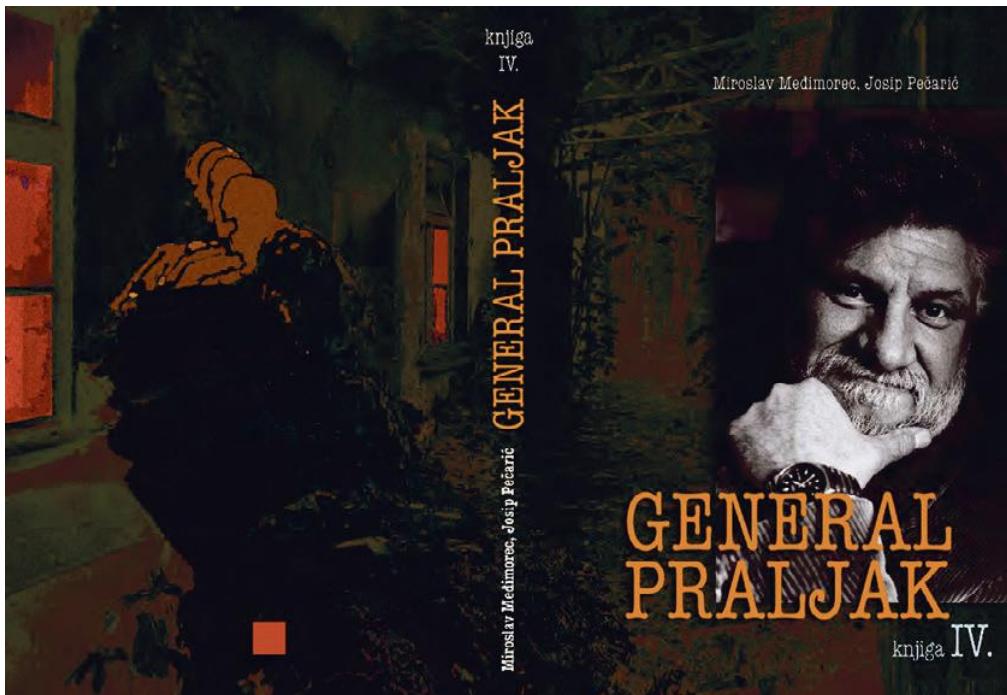
Četvrtak, 21. ožujka 2019. u 19 sati

Srdačno Vas pozivamo na predstavljanje knjige

GENERAL PRALJAK, KNJIGA IV.

S PRIJEZIROM ODBACUJEMO VAŠE PODANIŠTVO

autora dr. sc. Miroslava Međimorca i akademika Josipa Pečarića

U predstavljanju sudjeluju:
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman,
Mate Kovačević,
Marko Ljubić
te autori

PREDSTAVLJANJE U SLICI

ž

S nama je na predstavljanju bila i gđa Praljak:

Naslov: SUTRA: Predstavljanje najnovijih knjiga Josipa Pečarića o 'stupovima Pečarićeve Hrvatske' (Tuđman, Kordić i general Praljak, Thompson, biskup Košić)

Datum: Wed, 12 Jun 2019 07:30:30 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Pozivamo Vas na predstavljanje najnovijih knjiga akademika Josipa Pečarića o 'stupovima Pečarićeve Hrvatske' (Tuđman, Kordić i general Praljak, Thompson, biskup Košić):

DARIO KORDIĆ

MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET

PREDSJEDNICA I 'ZA DOM SPREMNI' i

ČETVRTI STUP MOJE HRVATSKE

Knjige će predstaviti:

Mate Kovačević, kolumnist i publicist

Prof. dr. sc. Zdravko Tomac

Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman

i autor.

Predstavljane knjige održat će se u četvrtak 13. lipnja 2019. u 19 sati u Domu branitelja HIDRA Slovenska 21, Zagreb.

<https://narod.hr/kultura/zagreb-u-cetvrtak-predstavljanje-najnovijih-knjiga-akademika-josipa-pecarica-o-stupovima-pecariceve-hrvatske>

<http://glasbrotnja.net/predstavljanje-najnovijih-knjiga-akademika-josipa-pecarica-uskoro-zagrebu/>

<http://dragovoljac.com/index.php/obavijesti/16663-poziv-42>

<https://twitter.com/JStjepandic/status/1138194321348399105>

PREDSTAVLJANJE U SLICI

PITANJE O PROF. TUĐMANU?

Naslov:Pitanje o prof. Tuđman?

Datum:Wed, 26 May 2021 11:07:41 +0200

Šalje:Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima:vjuricic@ffzg.hr, Stjepan Tuđman <st.tugjman@gmail.com>

CC:Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>, anic@sumfak.hr, sbabic@hazu.hr, zbaletic@eizg.hr, jaksa.barbic@zg.t-com.hr, ferdo.basic1@gmail.com, vberman@public.carnet.hr, bratulic@gmail.com, leo.budin@fer.hr, nenad.cambj@st.t-com.hr, zdadic@hazu.hr, stjepan.damjanovic@zg.ht.hr, dekaris@hazu.hr, vida.demarin@gmail.com, gdruzic@hazu.hr, andrej.dujella@math.hr, goran.durn@rgn.hr, dunja.falisevac@zg.t-com.hr, nadafis@gmail.com, sgamulin@mef.hr, gusic@hazu.hr, mhraste@pierre.fkit.hr, ilakovac@phy.hr, Milko.Jaksic@irb.hr, stjepan.jecic@fsb.hr, sibila@hazu.hr, vjekoslav.jerolimov@gmail.com, jezic.mislav@gmail.com, mjuracic@geol.pmf.hr, kastelan@hazu.hr, branko.kincl@zg.t-com.hr, ikostov@hiim.hr, fkrsinic@izor.hr, ignac.lovrek@fer.hr, josip.madic@vef.hr, vladimir.markovic.hazu@gmail.com, ured@ipu.hr, rmatasov@ffzg.hr, slavko.matic@zg.t-com.hr, music@irb.hr, andrija.mutnjakovic@zg.t-com.hr, neidhardt@hazu.hr, knemec@ffzg.hr, dnovakov@ffzg.hr, scitaroci@gmail.com, dtolic@ffzg.hr, morlic@gfz.hr, vpaar@phy.hr, fparac@gmail.com, pavao.pavlicic@ffzg.hr, marko.pecina@zg.t-com.hr, ivanka.petrovic@stin.hr, pichler@ifs.hr, Vlasta.Pilizota@ptfos.hr, zreiner@kbc-zagreb.hr, davorin.rudolf@yahoo.com, daniel.rukavina@medri.uniri.hr, boris.senker@ffzg.hr, ivo.senjanovic@fsb.hr, ylatko.silobrcic@h-1.hr, niksa.stancic@zg.t-com.hr, rizavod@hazu.hr, ivan.supicic@yahoo.com, marko@imi.hr, slaus@irb.hr, vsunjic@hazu.hr, tadic@math.hr, rtomic@ipu.hr, ftomic@agr.hr, trina@irb.hr, stanislavtuxar@gmail.com, udovicic.bozo@gmail.com, juzarevi@ffzg.hr, igor.vlahovic@rgn.hr, vretenar@phy.hr, yukicev@mef.hr, mirkozelic@hazu.hr, mzicfuch@ffzg.hr, Mladen.Zinic@irb.hr, gmuic@math.hr, bacic@pravst.hr, cvitas@chem.pmf.hr, drmaticic@vef.hr, roncevic.i@gmail.com, mirna.situm@kbcsm.hr, zeljko.tomicic@iarh.hr, davormilicic01@gmail.com, zeljko.kastelan@gmail.com, aakrap@efzg.hr, d_stambuk@yahoo.com, kuzma.kovacic@gmail.com, ministar<ministar@mzos.hr>, Blaženka Divjak <blazenka.divjak@gmail.com>, Željko Holjevac <zeljko.holjevac@pilar.hr>

Poštovani kolega Juričić,

Po informacijama koje sam dobio na Komemoraciji nije bilo riječi o tome kako prof. Tuđman nije postao profesor emeritus iako je s vama nekolicinom sa Odsjeka bio i sam Rektor (kažu mi da je ispred vas 6 bilo nazočno još 11 osoba, a i 15 je pratilo preko Interneta).

Istina čujem da su i on i drugi koje sam spomenuo sa Odsjeka priznali koliko im je prof. Tuđman pomogao u njihovom radu, pa je s tim još veća Vaša odgovornost da se hrvatskoj javnosti objasni kako je bilo moguće da više od TRI GODINE nitko od vas nije reagirao na taj neizbor, odnosno ukažete na onoga koji je to opstruirao.

Očekujem Vaš odgovor pa Vam šaljem tekst o tome kako je izgledala dvorana u kojoj je prof. Tuđman predstavljao svoju knjigu "Haški krivolov - Analiza dokaza o ciljevima zajedničkoga zločinačkog pothvata u predmetu IT-04-74".

Zanimljivo je da je broj komentara bio otprilike onoliki koliko je bilo nazočnih u jednako velikoj dvorani i na internetu na Komemoraciji priznanja nezahvalnih na ogromnu pomoć koju im je pružio prof. Tuđman, ali bez priznanja krivnje za njegov neizbor u profesora emeritusa.

Ali o tome ću poslije Vašeg Odgovora.

JP

Predstavljena knjiga prof. Tuđmana: Haški krivolov - Analiza dokaza

Objavljeno: 28. studenoga 2019.

30 komentara

PUNA DVORANA NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE O SUĐENJU HRVATSKOJ ŠESTORCI

Knjiga saborskoga zastupnika prof. Miroslava Tuđmana "Haški krivolov - Analiza dokaza o ciljevima zajedničkoga zločinačkog pothvata u predmetu IT-04-74" predstavljena je u četvrtak u Zagrebu.

Knjigu su predstavili akademik Davorin Rudolf, povjesničar Ivo Lučić, odvjetnica Nika Pinter i autor knjige Miroslav Tuđman te u ime nakladnika Anita Šikić i Željko Raguž.

Akademik Rudolf smatra kako je knjiga vrijedan i autentičan doprinos proučavanju prakse Međunarodnoga kaznenoga tribunala za bivšu Jugoslaviju.

Ona je, tvrdi, znanstvena analiza proceduralnih, ali i supstantivnih pogrešaka koje su vijeća toga Tribunal-a - Raspravno i Žalbeno počinila u predmetu Prlić i dr.

Riječ je, naglasio je, o jednom od najsloženijih i svakako najdužih postupaka koji se vodio pred MKSJ jer je optužnica potvrđena još 2004. godine, a presuda je donesena potkraj 2017. godine.

Podsjetio je kako je predloženo više od 10.000 dokaza od kojih i brojni dokazi obrana optuženika koji su bez valjana obrazloženja odbijeni ili jednostavno zanemareni, iako je nedvojbena njihova iznimna probativna vrijednost kako u odnosu na okolnosti navodna zajedničkoga zločinačkog pothvata, tako i glede navodna sudjelovanja i doprinosa optuženika u njegovu stvaranju i održavanju.

Naglasio je kako se prof. Tuđman detaljno bavi argumentacijom Raspravnoga i Žalbenoga vijeća u odbijanju dokaznih prijedloga obrane i usvajanju dokaznih prijedloga Tužiteljstva bez primjerena obrazloženja.

Nika Pintar smatra da je u pravu Miroslav Tuđman kada na temelju niza argumenata, transkriptata, izjava tvrdi da se optužnica i presuda o tom pothvatu ne zasnivaju na materijalnim činjenicama nego na interpretacijama pisanih dokumenata.

Riječ je, kako je rekla, primarno o predsjedničkim transkriptima, na iskazima svjedoka koji nisu neposredni sudionici određenih zbivanja nego njihovi tumači, na ekspertizama i svjedocima teorije urote - sastanak u Karađorđevu krunski je dokaz urote, o čemu ne postoje ni svjedoci ni zapisnici.

Brojni su autori takvu koncepciju, istaknuo je, proglašili promašenom i suprotnom temeljnim načelima kaznenog prava – načelu krivnje i načelu zakonitosti.

Takva zatvorenost uz dozu samodostatnosti i institucionalna autizma, ignorancija i nepoštivanje temeljnih pravnih načela i povijesnih činjenica, gotovo je bez presedana u povijesti međunarodnoga kaznenog sudovanja i s pravom je podvrgnuta kritici, napomena dodavši kako će knjiga vremenom postati klasik "crne kronike" jednoga nedomišljena eksperimenta koji je nepovratno kolabirao tragičnim finalom nepravedna suđenja u predmetu Prlić i dr.

Knjiga je, smatra, analiza na koji se način presude ne smiju pisati te kako se kazneni postupak ne smije voditi.

Po riječima Ive Lučića knjiga je jedna cigla u zidu istine o našoj teškoj, ali slavnoj povijesti.

Podsjetio je kako je Hrvatska zajednica Herceg Bosna (HZHB) bila politička organizacija Hrvata kao konstitutivnoga naroda, bez koje ne bi bila obranjena BiH od agresije, ali isto tako i spriječen prodor jugo-komunističke armije početkom 1992. prema Splitu i Zadru.

Postupak u Haagu usporedio je s montiranim postupcima skupini Hrvata u Australiji kojeg je vodio tužitelj Graham Bluwett i skupini Hrvata lažno optuženih za ubojstvo ministra policije Federacije BiH Jozeta Leutara.

Tuđman je istaknuo kako je knjiga analiza „dokaza o ciljevima zajedničkog zločinačkog pothvata“ u predmetu protiv dr. Jadranka Prlića, Brune Stojića, generala Slobodana Praljka i Milivoja Petkovića, te Valentina Čorića i Berislava Pušića.

Naslov knjige je takav, naglasio je, zato što je haški Tribunal krivo adresirao zločine za šestoricu BH Hrvata, te zato što nije poštivao pravne norme i standarde, nego je „lovio u mutnome“ kako bi bila podignuta optužnica a potom i donijeta presuda - u suprotnosti sa činjenicama i raspoloživim dokazima.

Dodao je kako je HZHB bila politički odgovor protiv velikosrpske agresije ali i muslimanskoga hegemonizma.

Njezina jasna poruka je bila, istaknuo je, da su Hrvati konstitutivni i suvereni narod u BiH.

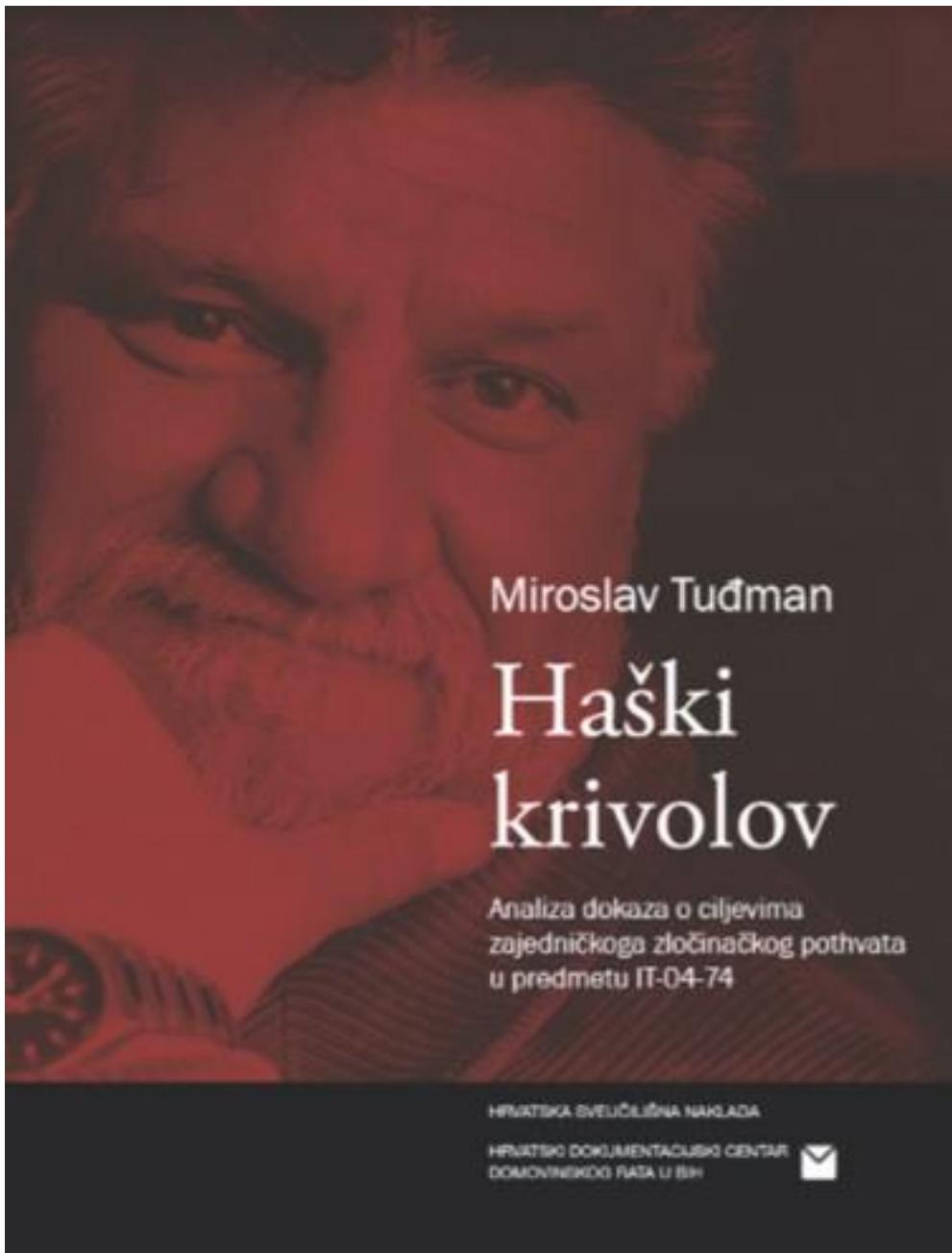
Te su se odredbe sačuvale i u Washingtonskim i Daytonskim sporazumima, podsjetio je dodavši i da je Federacija nastala na podlozi Owen-Stoltenbergova mirovna plana da se hrvatska i muslimanska republika ujedinjuju u Federaciju, koju od Washingtona čine kantoni.

Knjigu je objavili Hrvatska sveučilišna naklada iz Zagreba.

Tekst: Hina

Slike: hkv

Naslovica knjige

<https://www.hkv.hr/reportae/ostali-autori/33087-predstavljena-knjiga-prof-tudmana-haski-krivolov-analiza-dokaza.html>

Knjiga je prevedena i na engleski:

HARRIS: HAAŠKA PRESUDA ‘ŠESTORKI’ ŠTETNA JE ZA BIH

10/04/2021

U engleskom izvorniku izašlo je izdanje knjige “Haaški krivolov – Analiza dokaza o ciljevima zajedničkoga zločinačkog pothvata u predmetu IT-04-74” nedavno preminuloga prof. dr. Miroslava Tuđmana, koja opsežno upućuje na promašaje iz postupka pred Haaškim sudom protiv šestorice nekadašnjih dužnosnika Herceg Bosne koja su na temelju osporavanoga udruženog zločinačkog pothvata osuđena na višegodišnje zatvorske kazne, a general Slobodan Praljak počinio je samoubojstvo u sudnici, čime je i zapečatio ovo sudište, piše Večernji list BiH.

Knjiga na 800 stranica od prije izvjesnog vremena može se nabaviti u tiskanom i izdanju za Kindle na stranicama online trgovine Amazona <https://www.amazon.com.au/Poaching-Hague-Analysis-Enterprise-04-74-ebook/dp/B08QH4ST6R>.

Pri tome se na Amazonu citiraju riječi Robina Harrisa, nekadašnjeg savjetnika premijerke Margaret Thatcher.

U UK dokazi bi bili bezvrijedni

“Miroslav Tuđman napisao je knjigu koja bi trebala biti obvezna literatura, ne samo za one koji su zainteresirani za zamršenu priču o hrvatsko-muslimanskom ratu 1992. – 1994. već i za rad Haaškog suda (ICTY) i za šire probleme, nadnacionalne kaznene pravde. ICTY je u ranijoj fazi osmislio potpuno novi koncept ‘udruženog zločinačkog pothvata’ (UZP) kako bi osigurao osuđujuću presudu ljudi za koje tužitelji smatraju da bi trebali biti kažnjeni. Prema britanskom zakonu, dokazi korišteni za osiguravanje takvih osuda ne bi bili dopušteni.

ICTY je predmetna lekcija međunarodnog institucionalnoga neuspjeha. Miroslav Tuđman pokazuje nam zašto”, naveo je u recenziji povjesničar Robin Harris. On je u svojoj recenziji za knjigu napisao kako je zločinački pothvat uspostavljen kako bi se osudilo pojedine optužene, a da se pri tome za to nema valjanih dokaza. Uz to, prema Harrisu, Haaški sud imao je iznimno štetnu ulogu za budućnost BiH. “Ova ispolitizirana pravda nije bila ni politički korisna. Demoralizirao je sve manju hrvatsku zajednicu, ubrzavajući tako trend prema isključivo muslimanskom identitetu u Federaciji”, smatra Harris.

Odvjetnica Nika Pinter, koja je u Haagu branila Slobodana Praljka, rekla je kako u knjizi nije bilo navijačkih interpretacija, za razliku od presude “šestorci” koja se temeljila na iskazima šest krajnje nevjerodostojnih svjedoka o UZP-u.

“Mislim kako je to jedna, ne zato što sam bila odvjetnica u postupku, sjajna knjiga koja zbilja može poslužiti kao putokaz kako čitati presudu i kvalifikacije UZP-a kojima se barata. Presuda nije dala činjenice. Ova knjiga jest”, kazala je. Prof. dr. sc. Davor Derenčinović s Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu naveo je u recenziji kako je Tuđman u knjizi pokazao frapantnu neargumentiranost.

Nedomišljeni eksperiment

“Autor argumentirano upućuje i na opsežno izdvojeno mišljenje suca Antonettija, člana Raspravnoga vijeća, koji je analizom transkripata iz Ureda bivšeg predsjednika Tuđmana zaključio da nisu dokazane teze Tužiteljstva o navodnom zajedničkom zločinačkom pothvatu u koji su bili, uz optuženike, uključeni i najviši državni dužnosnici.

U pravu je autor kad na temelju niza argumenata, transkripata, izjava i sl., tvrdi da se optužnica i presuda o tom pothvatu ne zasnivaju na materijalnim činjenicama, nego na

interpretacijama pisanih dokumenata, na iskazima svjedoka koji nisu neposredni sudionici određenih zbivanja, nego njihovi tumači, na ekspertizama i svjedocima teorije urote”, kaže dr. Derenčinović i zaključuje kako je Tuđmanova knjiga klasik “crne kronike” nedomišljena eksperimenta koji je nepovratno kolabirao tragičnim finalom nepravičnog suđenja u predmetu “Prlić i dr”. On ističe kako je UZP potpuno promašen te da je ICTY pokazao samodostatnost i institucionalni autizam, ignoranciju i nepoštivanje temeljnih pravnih načela, ali i povijesnih činjenica.

Svojevrsnu “reklamu” za knjigu je objavom na Twitteru dao i ugledni američki odvjetnik hrvatskih korijena Luka Mišetić navodeći kako je riječ o “sveobuhvatnoj analizi” presude i politike Hrvatske prema BiH.

<https://kamenjar.com/znacajna-knjiga-pokojnog-miroslava-tudmana-konacno-se-pojavila-na-engleskom-jeziku/>

JOŠ UVIJEK NE ZNAMO ZAŠTO PROF. TUĐMAN NIJE BIO PROFESOR EMERITUS!?

Naslov: Još uviјek ne znamo zašto prof. Tuđman nije bio profesor emeritus!?

Datum: Sun, 30 May 2021 15:07:51 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: vjuricic@ffzg.hr, Stjepan Tuđman <st.tugjman@gmail.com>, Kabinet

Predsjednika <kabpred@hazu.hr>, mjurkovi@ffzg.hr

CC: anic@sumfak.hr, sbabic@hazu.hr, zbaletic@eizg.hr, jaksabarbic@zg.t-com.hr, ferdo.basic1@gmail.com, vberman@public.carnet.hr, bratulic@gmail.com, leo.budin@fer.hr, nenad.cambj@st.t-com.hr, zdadic@hazu.hr, stjepan.damjanovic@zg.ht.hr, dekaris@hazu.hr, vida.demarin@gmail.com, gdruzic@hazu.hr, andrej.dujella@math.hr, goran.durn@rgn.hr, dunja.falisevac@zg.t-com.hr, nadafis@gmail.com, sgamulin@mef.hr, gusic@hazu.hr, mhraste@pierre.fkit.hr, ilakovac@phy.hr, Milko.Jaksic@irb.hr, stjepan.jecic@fsb.hr, sibila@hazu.hr, vjekoslav.jerolimov@gmail.com, jezic.mislav@gmail.com, mjuracic@geol.pmf.hr, kastelan@hazu.hr, branko.kincl@zg.t-com.hr, ikostov@hiim.hr, fkrsinic@izor.hr, ignac.lovrek@fer.hr, josip.madic@vef.hr, vladimir.markovic.hazu@gmail.com, ured@ipu.hr, rmatasov@ffzg.hr, slavko.matic@zg.t-com.hr, music@irb.hr, andrija.mutnjakovic@zg.t-com.hr, neidhardt@hazu.hr, knemec@ffzg.hr, dnovakov@ffzg.hr, scitaroci@gmail.com, dtolic@ffzg.hr, morlic@gfz.hr, vpaar@phy.hr, fparac@gmail.com, pavao.pavlicic@ffzg.hr, marko.pecina@zg.t-com.hr, ivanka.petrovic@stin.hr, pichler@ifs.hr, Vlasta.Pilizota@ptfos.hr, zreiner@kbc-zagreb.hr, davorin.rudolf@yahoo.com, daniel.rukavina@medri.uniri.hr, boris.senker@ffzg.hr, ivo.senjanovic@fsb.hr, vlatko.silobrcic@h-1.hr, niksa.stancic@zg.t-com.hr, rizavod@hazu.hr, ivan_supicic@yahoo.com, marko@imi.hr, slaus@irb.hr, vsunjic@hazu.hr, tadic@math.hr, rtomic@ipu.hr, ftomic@agr.hr, trina@irb.hr, stanislavtuxar@gmail.com, udovicic.bozo@gmail.com, juzarevi@ffzg.hr, igor.vlahovic@rgn.hr, vretenar@phy.hr, vukicev@mef.hr, mirkozelic@hazu.hr, mzicfuch@ffzg.hr, Mladen.Zinic@irb.hr, gmuic@math.hr, bacic@pravst.hr, cvitas@chem.pmf.hr, drmaticic@vef.hr, roncevic.i@gmail.com, mirna.situm@kbcsm.hr, zeljko.tomicic@iarh.hr, davormilicic01@gmail.com, zeljko.kastelan@gmail.com, aakrap@efzg.hr, d_stambuk@yahoo.com, kuzma.kovacic@gmail.com, ministar <ministar@mzos.hr>, Blaženka Divjak <blazenka.divjak@gmail.com>, Željko Holjevac <zeljko.holjevac@pilar.hr>

1.

Poštovani kolega Juričić,

Pogledao sam što na stranicama Filozofskog fakulteta piše o održanoj komemoraciji za profesora Tuđmana:

<https://web2020.ffzg.unizg.hr/blog/2021/05/26/odrzana-komemoracija-za-profesora-miroslava-tudmana/>

Na žalost ni riječi o neizboru profesora Tuđmana za profesora emeritusa.

Moj dojam je da obnašatelj dužnosti dekana Filozofskog fakulteta prof. dr. sc. Miljenko Jurković nije ni upoznat s mojim upitom o tome.

Zapravo pogledajte njegove riječi o prof. Tuđmanu dane u tom tekstu:

Bio je velik, a skroman čovjek, velik u oba smisla te riječi. Kao osoba i kao dekan sada, ponosan sam na djelo čovjeka s dva života [znanstvenim i političkim, op. a.]. Zadužio je Filozofski fakultet svojom znanosti i još je više zadužio Hrvatsku.", tim je riječima o. d. dekana Jurković završio svoje obraćanje u kojem se referirao na život prof. Tuđmana u akademskom okruženju, kao i njegov doprinos Hrvatskoj tijekom i poslije Domovinskog rata.

Uvjeren sam, a i iskustvo mi govori, da prof. Jurković ne bi izbjegao odgovoriti na moj upit. Naime on je bio dekan Filozofskog fakulteta kada je bio postupak izbora u redovitog profesora kolege Božidara Tepeša. Tada je komisija Sveučilišta smatrala da je dovoljno stručna da obori mišljenje Matičnog povjerenstva za matematiku, iako u njoj nije bilo matematičara. Naravno, oštro sam odgovorio na takvu bedastoču i poslije dvije godine uvjerenja Komisije da nisu u matematici stručniji od članova Matičnog povjerenstva uspjeli to riješiti upravo zahvaljujući profesoru Jurkoviću. Kao i tada on bi sigurno i danas shvatio koliko je priglupo to što je Filozofski fakultet predložio profesora Tuđmana za profesora emeritusa i poslije toga ni rektora, ni Fakultet ni Odsjek nije bilo briga što od toga nije bilo ništa. Sigurno zna kako ja nisam htio popustiti nesuvislim zahtjevima onih koji su osporavali mišljenje Matičnog povjerenstva, a ovdje imamo takav odnos prema prof. Tuđmanu za kojega je imao tako lijepo riječi. A vjerujem da to i doista misli jer je to istina.

S druge strane ne vjerujem da ima puno onih koji vjeruju današnjem rektoru tj. ovom dijelu teksta:

Rektor Boras dirljivim se govorom oprostio od prof. Tuđmana: "Ponovo ću reći kako najbolji od nas odlaze prerano. Kada gledam u prošlost, uvijek ću se sjećati ljepote življjenja koju smo imali na ovom Odsjeku."

Poslao sam Vam pismo koje je Odsjeku poslao prof. Tuđman o lažima prema njemu na odsjeku, pa ispada da je takav odnos „ljepota življjenja“ na tom Odsjeku. Doista, samo mogu sažalijevati ljude na tom odsjeku kada znam kakvu je ljepotu življjenja doživio jedan, kako i prof. Jurković konstatira, velik čovjek kakav je bio prof. Tuđman. Zapravo Rektor nam je samo objasnio riječi o Odsjeku samog prof. Tuđmana iz pisma kojeg sam Vam poslao.

U prilogu Vam šaljem i moje pismo rugalicu koje sam poslao Predsjedništvu Akademije, a možete ga naći i u mojoj knjizi BORASA ZA AKADEMIKA o kojoj sam Vam već poslao i mišljenje samog profesora Tuđmana.

Međutim, ja sam i prof. Tuđmanu poslao to pismo rugalicu. Evo njegovog mišljenja o tome:

Naslov: Re: Sugestije?

Datum: Sat, 11 Jan 2020 10:37:39 +0100

Šalje: Miro <m.tudjman@gmail.com>

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dostatno je za rugalicu. Vjerujem da će većina shvatiti već u razredu (prepostavljam društvenih znanosti) da je već njegova kandidatura degradacija ugleda Hazu.

Miro

Poslano s mojeg iPhonea

11.01.2020., u 08:37, korisnik Josip Pecaric <pecaric@element.hr> je napisao

PISMO PREDSJEDNIŠTVU AKADEMIJE

(...)

I doista je prof. Tuđman bio u pravu. U razredu je Rektor dobio 0 (NULA) glasova.

I na kraju navodi se u tom tekstu i što je rekla kolegica o kojoj govori (uz prof. Mateljana) prof. Tuđman govorio u Pismu članovima Odsjeka o lažnim protiv njega:

Prof. Nives Mikelić Preradović, predstojnica Katedre za organizaciju znanja, govoreći o prof. Tuđmanu navela je: "Svima nama [znanstvenicima iz područja informacijskih znanosti, op. a.] ostavio je u naslijede vrlo važnu stvar: odgovornost informacijskih djelatnosti za oblikovanje kolektivnog pamćenja."

Međutim, postoji prepiska oko nastupnog predavanja između profesora Mateljana i Tuđmana. Vjerujem da Vi to možete lako dobiti od prof. Mateljana jer Vam je bio mentor. Pisma pokazuju ili krajnju neinteligenciju profesora Mateljana i Mikelić Preradović ili želju da tako nešto pripišu prof. Tuđmanu.

Naime kada je prof. Mikelić Preradović napisala prijedloge za nastupno predavanje. Naime prof. Tuđman piše:

"Moram Vam odmah reći da ni ja, koji već više od dvadeset godina držim ove kolegije, ne bih znao i mogao se pripremiti za ovako zadane teme u predviđenome roku od 10 dana.

Kao prvo ove teme ne postoje kao nastavne jedinice u navedenim kolegijima, i nisu predviđene u prihvaćenome nastavnome programu studija informacijskih znanosti (osim djelomično, tj. samo jednim dijelom, tema iz kolegija Organizacija znanja).

Drugo, autori koje treba interpretirati kao relevantne za ovako skicirane teme, nisu na popisu obvezatne ni izborne literature iz navedenih kolegija.

Treće, neuobičajeno je da se kandidatima zadaje popis autora čije stavove treba prikazati tijekom predavanja (kao i vrijeme u kojem ih treba interpretirati). Ako smo već kod edukacijskoga pristupa onda se mogu naći puno racionalnija i pedagoški primjerena rješenja.

Četvrto, nije jasno zašto su odabrane teme iz ova tri kolegija (Organizacija znanja, Teorija informacijske znanosti, Epistemologija informacijske znanosti) a ne i iz ostalih obvezatnih i izbornih kolegija što ih držim. Ovo je potrebno obrazložiti radi otklona mogućih dobronamjernih ali i zlonamjernih konotacija - ovisno o tome kakvu budućnost želimo Odsjeku.

Ovakav izbor tema, s ovako zadanim tumačenjima, smatram izravnom kritikom mojega načina prezentacije sadržaja kolegija koje držim, jer impliciraju poruku da program nije dobar, a teme ovih kolegija nisu na primjeren način prezentirane studentima.

Ako kolegica Nives Mikelić Preradović smatra da treba mijenjati program kolegija koje držim, onda to treba učiniti redovnim putem a ne izbor mogućega kandidata nametati svojim viđenjem sadržaja ovih kolegija - budući da sadržaji predloženih tema nastavnim programa nisu u postojećem nastavnom programu."

Tu nije ni važno za što teme nisu bili u skladu s Pravilnikom Rektorskog zbora jer moraju biti u okviru redovite nastave iz predmeta koji je u polju za koje se pristupnik bira.

Mnogo je važnije kakve su oni promjene učinili da bi teme postale takve da bi se čak i prof. Tuđman mogao pripremiti za ovako zadane teme u predviđenome roku od 10 dana.

Evo tih promjena koje su trebale učiniti da čak i prof. Tuđman može pripremiti nastupno predavanje (dajem samo promjene za onu temu koja je prihvaćena, mada su i za ostale primjedbe bile kozmetičke):

izložiti 6 pristupa -> izložiti nekoliko pristupa

pristup (KVINFO danska knjižnica), raspravom i usporedbom -> pristup....s raspravom i usporedbom

Potrebno je izdvojiti do max 5 minuta za opis svakog od pristupa -> Potrebno je opisati svaki od odabralih pristupa

Valjda poslije ovakvih izmjena bi čak i prof. Tuđman uspio za deset dana pripremiti to nastupno predavanje, zar ne?

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

PRILOG

PISMO PREDSJEDNIŠTVU AKADEMIJE

(Tekst Pisma je dan u sklopu tekstova uzetih iz knjige *Borasa za akademika*)

2.

Poštovani kolega Juričić,

Kao da i u časopisu *Entropy* (Impact Factor: 2.494 (2019) ; 5-Year Impact Factor: 2.530 (2019)) znaju da mi još niste odgovorili na upit o tome kako je uopće došlo do toga da dr. sc. Miroslav Tuđman nije profesor emeritus Zagrebačkog sveučilišta pa su me pozvali u svoj Editorial Board (poziv vam dajem u Prilogu).

Naime, taj poziv je uslijedio zahvaljujući profesoru Tuđmanu.

Kako je to moguće?

Zapravo i sam se pitam kada znam koliko ima na vašem Odsjeku kolega koji su završili FER ili Matematiku, a profesor Tuđman nije.

I sam sam često puta govorio o tome koliko sam bio iznenaden kada sam video njegovo izračunavanje konstanti u Heapsov zakon. Upozorio sam ga da bi se mogla koristiti metoda najmanjih kvadrata. Pokazalo se da su njegove konstante bile praktično one koju je dala ta metoda. To je koristeći metodu najmanjih kvadrata izračunala jedna moja kolegica matematičarka, a prof. Tuđman joj je nudio da bude koautor s njim na tom radu. Ona nije prihvatile, a poslije sam se neprijatno iznenadio kada sam čuo da su se neki drugi s vašeg Odsjeka ljutila na Tuđmana jer oni nisu bili koautori. Vjerovali ili ne?

Trebali smo nastaviti rad na tome. Evo dva njegova e-maila oko toga iz kojih se vidi njegova veličina jer on zna koliko ne zna u matematici, ali je uradio nešto oko zakona u informacijskim znanostima koje bih ja očekivao od onih sa završenim FER-om ili PMF-om:

Naslov: Re: Heapsov zakon

Datum: Wed, 9 Jan 2019 21:02:38 +0100

Šalje: miroslav.tudjman@gmail.com

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Vjerujem da je tako, ali iskreno za mene je to kao na kineskom.

*Morat će doći na poduku - ako budem mogao shvatiti
M*

5.1.2019. u 22:55, miroslav tudjman je napisao/la:

Joško,

Hvala ti na interesu i želji da urediš Heapsov zakon. No, sada sam na Braču, i koristim vrijeme do početka rada Sabora da završim jedno veliko poglavlje - analize Praljkove presude. Ne mičem se od stola i još ove godine nisam izašao iz kuće.

Uvod u problem Heapsova zakona - ne bih mogao napisati ništa novo osim onoga što sam već napisao. Novi uvod morao bi naznačiti stari problem, ali objasniti što se u novome radu istražuje, odnosno mijenja i zaključuje. To za sada jedino ti znaš - tako da bez dodatnih razgovora i objašnjenja i da imam vremena ne bih mogao pripremiti.

Kada se vratim u Zagreb možemo razgovarati pa ako budem razumio tvoj matematički jezik - onda tek mogu obećati da pripremim uvod.

Pozz

Miro

Knjiga na kojoj je tada Tuđman radio je *Haški krivolov*. Već sam Vam o njoj pisao, a možete pogledati i nedavni intervj u s Praljkovom odvjetnicom Nikom Pinter o toj knjizi:

<https://narod.hr/hrvatska/praljkova-odvjetnica-knjiga-m-tudmana-haski-krivolov-pobijamitove-o-podjeli-bosne>

Ono što me je dojmilo još više bilo je rad na drugim zakonima iz Informacijskih znanosti. Prof. Tuđman je u e-mailu od 29. 6. 2017. konstatirao u svezi s natječajem na Filozofskom fakultetu:

Očito je da nisu poštreno proveli natječaj, ali nisam siguran da bi bilo koja normalna osoba htjela raditi u takvu okruženju - pa Đilda u takvoj sredini sigurno ne bi mogla biti zadovoljna.

Tada sam prihvatio njenu sugestiju za rad na tim zakonima. Kada se pokazalo koliko je dobra bila ta sugestija u nevjerici sam je više puta pitao:

Zar je moguće da Te je s njima upoznao Miro, a neki od profesora kao što su Boras i Mateljan, koji su završili FER ili Matematiku?

Naime neki su se čak i bavili bibliometrijom (vidjeti npr. članak: Tuđman, Miroslav; Milas, Milica; Tudor-Šilović, Neva; Boras, Damir. *Bibliometric Analysis of Master Theses in Information Sciences (Postgraduate Studies in Librarianship, Archivistics, Museology and Information Sciences, 1961 1984, Zagreb)*). Part One. // Informatologija Jugoslavica, 6 (1984), Separat speciale; 31-40.) ali se nisu posvetili bibliometrijskim zakonima.

Rezultat Tuđmanove profesure i mentorstva izgleda danas ovako :

Damir Boras

Scopus:

publikacija: 31

citata: 96

H-index: 6

WoS:

publikacija: 28

citati: 58

H-index: 5

Vladimir Mateljan

Scopus:

publikacija: 16

citata: 30

H-index: 2

WoS:

publikacija: 8

citati: 6

H-index: 2

Dilda Pečarić

Scopus:

publikacija: 46

citata: 197

H-index: 8

WoS:

publikacija: 55

citati: 208

H-index: 9

Dakle na Scopusu njih dvojica imaju zajedno 47 radova, ona 46, broj citata oni zajedno 126 ona 197, a H-index oni zajedno 8 kao i ona sama.

Na WoS-u njih dvojica imaju zajedno 36 radova, ona 55, broj citata oni zajedno 64 ona 206, a H-index oni zajedno 8 ona 9.

Rezultat toga je i ovaj poziv u Editorial Board časopisa *Entropy*, koji je u WoS-u: Physics, Multidisciplinary Q2, a u Scopusu:

Electrical an Electronic Engeneering Q2; Information System Q2: Physics and Astronomy (miscellaneous) Q2; Mathematical Physics Q3.

S poštovanjem, i nadom da Vas je i ovo uvjerilo da je doista vrijedno doznati tko je i zašto zaustavio izbor dr. sc. Miroslava Tuđmana za profesora emeritusu.

Trebalo bi zaustaviti negativnu selekciju kojoj je taj neizbor ponajbolji primjer.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

PRILOZI: PISMO

Naslov: [Entropy] (IF 2.494, ISSN 1099-4300) Invitation to Join the Editorial Board
Datum: Fri, 04 Jun 2021 05:53:04 +0200
Šalje: Entropy Editorial Office <entropy@mdpi.com>
Odgovori na:coco.guo@mdpi.com
Prima: josip.pecaric@ttf.hr Josip <josip.pecaric@ttf.hr>
CC: Entropy Editorial Office <entropy@mdpi.com>, Coco Guo
<coco.guo@mdpi.com>

Dear Dr. Josip,

Given your impressive expertise, we would like to invite you to join the Editorial Board of Entropy (<https://www.mdpi.com/journal/entropy>).

Entropy (1099-4300) is an international and interdisciplinary open-access journal that deals with the development and/or application of entropy or information-theoretic concepts in a wide variety of applications. To better reflect the scope of Entropy, we now have eleven sections to cover the topics published in the journal. The details can be found at <https://www.mdpi.com/journal/entropy/sections> .

As an Editorial Board Member, you can publish one paper per year free of charge in open-access form in Entropy. You would be expected to review 2–3 papers per year, provide occasional feedback on the journal performance and strategy, and assist in promoting the journal among your colleagues. You would also have the option to Guest Edit a Special Issue on a topic within your area of expertise. The term for the Editorial Board membership is two years, which can be renewed.

Please click on the following link to either accept or decline our request:

https://susy.mdpi.com/user/ebl_pending/invitation/1041313/YATZkO9Esc4y

We believe that your expertise, together with our rigorous editorial policies, can build a high-standard journal specifically dedicated to entropy research. If you agree to take on the position, please send us your research keywords.

Thank you for your consideration, and we look forward to hearing from you.

Ms. Coco Guo
Assistant Editor
E-Mail: coco.guo@mdpi.com

MDPI Entropy Editorial Office
E-Mail: entropy@mdpi.com
<http://www.mdpi.com/journal/entropy/>

News: Released Impact Factor for Entropy (2019): 2.494
News: Entropy has been accepted into PMC and PubMed
Editor's Choice: https://www.mdpi.com/journal/entropy/editors_choice

Entropy 2021: The Scientific Tool of the 21st Century
5–7 May 2021, Online
<https://sciforum.net/conference/Entropy2021>

PRALJKOVA ODVJETNICA: KNJIGA M. TUĐMANA ‘HAŠKI KRIVOLOV’ POBIJA MITOVE O ‘PODJELI BOSNE’

Ina Vukić

30. svibnja 2021.

Pokojni profesor dr. sc. Miroslav Tuđman napisao je 2019. knjigu koja bi trebala biti obavezna za čitanje, ne samo za one koji su zainteresirani za zamršenu priču o hrvatsko-muslimanskom ratu u Bosni i Hercegovini 1992.-1994., već i za rad Haaškog suda (MKSJ) i za očito pristran pristup u slučaju takozvane herceg-bosanske šestorke (Jadranko Prlić, Milivoj Petković, Bruno Stojić, Slobodan Praljak, Berislav Pusić i Valentin Čorić) te za šire probleme nadnacionalne kaznene pravde.

Čitatelji će se prisjetiti da je u svibnju 2013. Sudsko vijeće MKSJ-a proglašilo ovu šestoricu optuženika krivim za takozvani Udruženi zločinački pothvat, a Žalbeno vijeće toga suda potvrdilo je ovu presudu 29. studenoga 2017. Dok su žalbeni suci izricali presudu general Slobodan Praljak, jedan od šestero optuženika, počinio je samoubojstvo, a televizijske slike samoubojstva kružile su svijetom stvarajući šok koji je poljuljao temeljnu ideju o MKSJ-u kao pravednom sudu. Dok je konzumirao otrov u sudnici, Slobodan Praljak se okrenuo sucima i rekao: „Suci, Slobodan Praljak nije ratni zločinac. S prezirom odbacujem vašu presudu!“

Slučaj MKSJ-a protiv herceg-bosanske šestorke pamti se po svijetu uglavnom po činu samoubojstva generala Slobodana Praljka koje je snimila televizija. Ali lucidna istraga

sudskog postupka dr. sc. Miroslava Tuđmana trebala bi ostaviti svakom objektivnom čitatelju još jedan dojam, naime o sustavnoj i kumulativnoj nepravednosti onoga što se dogodilo. U tom svjetlu intervjuirala sam Niku Pinter, bivšu hrvatsku sutkinju koja je također bila i odvjetnica u obrambenom timu generala Slobodana Praljka u Haagu, na MKSJ-u.

Ina Vulić: *Knjiga Miroslava Tuđmana „Haški krivolov“ koja je izišla u javnost 2019. pobudila je veliki interes po svijetu i evo, nedavno je objavljena i na engleskom jeziku „Poaching in the Hague“. Koliko mislite da je sam naziv te knjige doprinio radoznalosti javnosti?*

Nika Pinter: Naslov knjige dr. sc. Tuđmana intrigantan je i sigurno izaziva radoznalost o sadržaju koji se pruža čitatelju pod takvim naslovom. Naslov sugerira da se radi o radnjama u kaznenom procesu koje su provedene na neispravan način i protivno pravilima kaznenog postupka. Knjiga prikazuje kako se presuda ne smije pisati i kako se kazneni postupak ne smije voditi. Nadam se da će knjigu čitati i pročitati i osobe sklone tezama i podržavanju mitova o „podjeli Bosne“, o agresiji Republike Hrvatske na Bosnu i Hercegovinu, o planu pripajanja dijela BiH od nositelja hrvatske politike u vrijeme ratnih zbivanja.

Ina Vukić: *Zašto je po vašem mišljenju ova knjiga dr. sc. Miroslava Tuđmana toliko važna i kome je uglavnom usmjerena?*

Nika Pinter: Mislim da knjiga nije namijenjena određenom profilu čitatelja. Usmjerena je svim čitateljima koje zanimaju činjenice o haškoj presudi u predmetu Prlić i ostali i kako su činjenice, temeljem kojih je presuda donesena, u postupku utvrđivane. Želim vjerovati da će knjiga biti poticaj povjesničarima i stručnjacima kaznenog prava i postupka za analitički pristup kaznenim postupcima provedenim pred Tribunalom u Den Haagu.

Veliki je trud uložen u pisanje knjige. Trebalo je pročitati značajan broj stranica sudskih zapisnika, završnih pisama obrana, pregledati stotinu dokumenata kako bi se napravila sveobuhvatna analiza. Trud se isplatio jer smo na jednom mjestu dobili poredane činjenice. A te činjenice su odgovor na mitove koje godinama slušamo o sastanku u Karađorđevu, o podjeli Bosne i Hercegovine I o postojanju udruženog zločinačkog pothvata.

Svojim sadržajem knjiga nesporno pokazuje kako je zaključak u presudi, u odnosu na udruženi zločinački pothvat, zasnovan na redukciji činjenica. Zaključak o postojanju neke činjenice, ne može biti izведен iz dijela dokumenta, nego se mora pročitati cijeli dokument i zatim činjenice iz dokumenta povezati sa događajima na koja se odnose i staviti u kontekst. Selektivnost u odabiru sadržaja dokumenta dovodi do redukcije činjenica, a reducirane činjenice su nepouzdane, dovode do pogrešnog utvrđivanja odlučnih činjenica i činjenično neutemeljenih zaključaka, a nakon toga do pogrešne primjene prava.

Izvlačenje zaključka po želji, a ne po činjenicama koje su prezentirane u kaznenom postupku ne može dovesti do pravedne i činjenično utemeljene presude. Knjiga to zorno prikazuje samo na segmentu, važnom segmentu, postojanja UZP.

Svjedoci na čijim iskazima je sud zasnovao svoju odluku u odnosu na UZP detaljno su obrađeni u knjizi, njihovi iskazi, tvrdnje, interpretacije... A zatim su im suprotstavljeni dokazi koji njihove navode pobijaju. Samo činjenice.

Dr. sc. Miroslav Tuđman kaže: „Optužnica i presuda o Udruženome zločinačkome pothvatu ne zasnivaju se na materijalnim činjenicama nego na interpretacijama pisanih dokumenata (primarno predsjedničkih transkriptata), na iskazima svjedoka koji nisu neposredni sudionici određenih zbivanja nego njihovi tumači, na ekspertizama i

svjedocima teorije urote (sastanak u Karađorđevu krunski je dokaz urote, o čemu ne postoje ni svjedoci ni zapisnici).

Ina Vukić: *Mislite li da sadržaj ove knjige u stvari i opravdava rasprostranjeno mišljenje u svijetu da je Haški Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju u velikoj mjeri bio više definiran političkim nastojanjima nego tvrdim dokazima o krivičnim djelima za koje su mnogi Hrvati bili optuženi?*

Nika Pinter: Mislim upravo tako. Presuda je ignorirala dokaze obrane i zaključci u presudi temeljeni su na navodima u optužnici, a radnje koje su poduzimane od strane politike hrvatskog naroda u BiH i Republike Hrvatske ocjenjivane su izvan konteksta mirovnih pregovora, konferencija i zahtjeva međunarodnih predstavnika. Ovo je zaključak mene kao braniteljice u predmetu, a analizom iskaza svjedoka i dokumenata, to je zaključio je i dr. sc. Tuđman u knjizi.

Na predstavljanu knjige ukazala sam na Rezoluciju broj 827 usvojenu 23.svibnja 1993. kojom je Vijeće sigurnosti osnovalo ICTY i donijelo njegov Statut, a pri osnivanju Sir David Hannay, predstavnik Ujedinjenog Kraljevstva, izričito je naglasio da je esencijalno pri osnivanju Tribunala da suci, tužitelji i osoblje budu značajno profilirani **sa iskustvom u kaznenopravnoj proceduri** (*provisional verbatim record of the three thousand two hundred and seventeenth meeting Held at Headquarters, New York, on Tuesday, 25 May 1993, at 9 p.m.*).

Gospođa Madelein Albright kao predstavnica SAD-a, između ostalog, podsjetila je na svoju izjavu danu u prethodnim sjednicama: "This will be no victors' tribunal. The only victor that will prevail in this endeavour is the truth." (S/PV.3175, p. 11) (Ovo neće biti pobjedički sud. Jedini pobjednik koji će prevladati u tom nastojanju biti će istina).

Međutim, cilj istrage nije bio utvrđivanje činjenica o odgovornosti optuženih osoba, već je Tužitelj koristio obrnutu metodu podizanja optužnica. Prvo je odlučio koga će optužiti, a zatim je ušao u potragu za dokazima i to samo onim koji podupiru njegovu tezu. Kako sam u značajnom dijelu svojeg života bila i tužitelj onda znam da se prvo dokazima utvrđuju činjenice, koji zatim pokažu počinitelja. U ovom je predmetu bilo obrnuto.

Niti je postupak bio vođen kao postupak u kaznenom predmetu, niti su suci bili profesionalci sa iskustvom u kaznenopravnoj proceduri, a pobjednik sigurno nije bila istina.

Ina Vukić: *Međunarodni kazneni sudovi traže dvostrukе ciljeve: domaće katarze i izvođenje krivih pojedinaca pred lice pravde. Na temelju vašeg bogatog iskustva na Međunarodnom kaznenom sudu za bivšu Jugoslaviju, vidite li da se ta ravnoteža postigla u praksi?*

Nika Pinter: Već u odgovorima koje sam do sada dala vidljiv je moj stav da nije bilo mogućnosti za postizanje ravnoteže u izvođenju pojedinaca pred sud.

Branitelj dr. sc. Jadranka Prlića, Michael. G. Karnavas, na svojem blogu (<http://michaelgkarnavas.net/blog/2017/12/05/praljaks-defiance/>) povodom žalbene presude u tekstu pod naslovom *Časni prkos generala Praljka*, između ostalog je napisao:
„.... na mrežnoj se stranici, na brošurama i posterima MKSJ-a iznosi tekst prikazan niže (ili njegove varijacije) prije, tijekom, i nakon suđenja, a dok se čekala žalba:
Strateški položaj republike [BiH] bio je izložen Srbiji i Hrvatskoj, koje su pokušavale nametnuti svoju dominaciju nad velikim dijelovima njezinog teritorija. Ustvari, vođe

Hrvatske i Srbije već su se 1991. godine tajno sastali, kada su dogovorili podjelu Bosne i Hercegovine, a malu enklavu ostavili bi Muslimanima.

... Bosanski Hrvati uskoro slijede, odbijajući bosansku vlast i proglašavajući svoju vlastitu republiku uz potporu Hrvatske. Sukob se pretvorio u krvavu borbu triju strana za teritorij, u kojoj su civilni svih nacionalnosti postali žrtve strašnih zločina...

U svjetlu ovih činjenica koje navodi mrežna stranica MKSJ-a, može li se s pravom reći da su optuženici u predmetu Prlić i ostali zaista uživali presumpciju nevinosti? Ovaj je tekst godinama bio dio priče MKSJ-a za javnost. On nije napisan slučajno, niti je objavljen i pokazivan uokolo bez ekspresnog odobrenja predsjednika MKSJ-a. Slučajno, u Žalbenom vijeću za predmet Prlić i ostali bila su dva bivša predsjednika (sudac Theodor Meron i sudac Fausto Pocar) te sadašnji predsjednik, sudac Carmel Agius."

Vjerujem da sam ovim citatom odvjetnika Karnavasa, čiji stav u cijelosti dijelim, obrazložila zašto nije bilo ravnoteže i zašto se ona nije niti željela postići pri izvođenju pojedinaca pred sud.

Ina Vukić: U vezi s krivnjom po zapovjednoj odgovornosti koju je Haški sud prakticirao, bivša glavna tužiteljica u Haagu, Louise Arbour, rekla je u intervjuu koji je objavio PBS tijekom njenog mandata da "Ono što ovaj statut zapravo pruža jest činjenica da ta djela – genocidi, zločini protiv čovječnosti, kršenja zakona u ratnim običajima – misleći da ih je počinio podređeni ne oslobađaju nadređenog kaznene odgovornosti, ako je nadređeni znao ili imao razloga znati da je podređeni počinio takva djela ili je to učinio i nadređeni nije poduzeo potrebne i razumne mjere da spriječi takva djela ili da kazni počinitelje nakon toga. To je, ukratko, doktrina zapovjedne odgovornosti. Odgovornost je nadređenih, to je koncept koji potječe iz vojnih postavki, u vojnim postavkama. Ali u postavkama civilne uprave to bi se odnosilo na svaku osobu koja ima kontrolu nad podređenim (koji je počinio zločine). On može biti osobno kazneno odgovoran ako je znao ili je trebao znati da podređeni čini zločine i nije ga spriječio u svojoj nadzornoj dužnosti." Vi ste po struci pravnica i specijalno ste se bavili krivičnim pravom, kako vi gledate činjenicu da su optužnice Haškog suda često bile temeljene ne na počinjenju nekog ratnog zločina već na tzv. zapovjednoj odgovornosti i jeste li bili zadovoljni s načinom i dokazima kojima je Haški sud pokušao dokazivati zapovjednu odgovornost? Jeste li, naime, kao pravnica zadovoljna s temeljitošću dokaza koje je sud tražio od tužiteljstva i ako niste bili stručno zadovoljni, zašto?

Nika Pinter: Moje dugogodišnje iskustvo u kaznenom pravu ne može se pomiriti sa načinom utvrđivanja kaznene odgovornosti nadređenog (zapovjedna odgovornost) u postupku pred MKSJ. Osnovni kriterij u utvrđivanju krivnje u kaznenom postupku je objektivan čin kaznenog djela (actus reus) i subjektivna komponenta na strani optužene osobe (mens rea).

Tvrditi da je zapovjednik odgovoran jer je izdavao borbene zapovjedi izvan je procesne i životne logike.

Govorimo o ratu. U ratu zapovjednik izdaje zapovjedi da one budu i provedene. To nikako ne može biti element zločina. Ali zapovijed sama po sebi ne dokazuje zapovijed za zločin. Zapovjednik da bi bio odgovoran, mora o zločinu biti obavješten, dakle mora za njega znati. Slažem se sa Louise Arbour o definiciji zapovjedne odgovornosti „*ako je nadređeni znao ili imao razloga znati da je podređeni počinio takva djela ili je to učinio i nadređeni nije poduzeo potrebne i razumne mjere da spriječi takva djela ili da kazni počinitelje nakon toga*“.

Presuda ne ukazuje na bilo koji dokaz koji optuženog povezuje direktno sa

zločinom, ili da ga se može teretiti za propust nekažnjavanja u okviru ovlasti. Dokazi koje je tužitelj u postupku pružio ne dozvoljavaju takav zaključak ni primjenom metode indicijalnog zaključivanja. Nedostaju karike za zatvaranje lanca indicija, koje nakon što učine zatvoreni krug, ne dozvoljavaju niti jedan drugi zaključak, osim da je zapovjednik znao za postupke podčinjenog, a nije poduzeo ništa da zločine spriječi ili kazni počinitelja. U kaznenom postupku protiv visokih vojnih zapovjednika mišljenja sam, da je odluku o odgovornosti nadređenog trebao donositi vojni sud, a kako je na tome inzistirao i general Praljak. Osnova za kaznenu odgovornost zapovjednika označava se sa tri C- Command, Communication, Control. Ako jedan od elemenata nedostaje, ne može se tvrditi da je zapovjednik odgovoran. Tužitelj o postojanju sva tri elementa C nije pružio dokaze.

Kazneni postupak, na način kako je vođen i kako mu je prvenstveno tužitelj pristupio ličio je na postupak pred međunarodnom komisijom za utvrđivanje zločina, gdje su dovoljni opisi, osjećaji, ocjene, političke osude.

Da pojasnim, niti jednog trenutka zločini nisu negirani, oni su bili nesporni. Sporno je bilo jesu li optuženi za te zločine znali, jesu li bili za njih odgovorni i jesu li ih naredili.

Ina Vukić: Knjiga Miroslava Tuđmana posebice se bavi analizom postupaka Haškog suda u slučaju Jadranko Prlić, Bruno Stojić, Slobodan Praljak, Milivoj Petković, Valentin Čorić i Berislav Pušić, tzv. slučaj herceg-bosanske šestorke. Može li se iz te knjige zaključiti da je Haški sud donio krvu presudu krivnje ove šestorice za Udruženi zločinački pothvat i ako je Vaš odgovor potvrdan, zašto tako mislite odnosno procjenjujete?

Nika Pinter: Sadržaj knjige daje pozitivan odgovor na ovo pitanje. Da, u odnosu na udruženi zločinački pothvat nije donesena presuda na osnovi činjenica koje su bile na raspolaganju.

U knjizi je sistematski i analitički obrađeno zašto nije bilo osnova za osuđujuću presudu za UZP. Analizi u knjizi nemam što dodati. Svakako treba naglasiti i da je predsjednik sudske vijeće u odnosu na UZP dao svoje, opsežno izdvojeno mišljenje kojim obrazlaže zašto u konkretnom slučaju nema osnova za tvrdnju o postojanju UZP-a. Presuda u prvostupanjskom postupku nije donesena jednoglasno.

Presuda je donesena na značajnoj redukciji dokumenata koji idu u prilog obrane i pobijanje tvrdnje o postojanju UZP-a. To se posebno odnosilo na dokaze vezane uz napade i ofenzive ARBIH i sudjelovanje mužahedina u redovima ARBIH.

Ina Vukić: Vi ste osobno kao pravnica bili u timu obrane pokojnog generala Slobodana Praljka, jeste li tijekom sudskega procesa i žalbe doživjeli negodovanja da će pravda i istina o hrvatskim nastojima u ratu na tlu Bosne i Hercegovine biti uskraćene odnosno nepotpune?

Nika Pinter: Da. Odluke o prihvaćanju dokaza obrane, prihvaćanje segmenata pojedinih dokumenata, selektivan pristup u prihvaćanju dokaza obrane i neselektivan pristup u prihvaćanju dokaza optužbe često su me frustrirale. Sav trud koji je uložen sa najboljom namjerom da se sve činjenice prikažu, kako bi vijeće imalo prilike donijeti pravilnu presudu, činio se uzaludan, ali nismo odustajali. Na kraju, da, bilo je uzalud.

Postupak pred Tribunalom je kompilacija dva pravna sistema, Common law i Civil law-međutim, osnovni principi kaznenog postupka ostaju isti, tužitelj mora svoju optužbu temeljiti na dokazima i njihovom sadržaju. Način na koji je postavljena optužnica, upravo suprotno principima kaznenog postupka, prebacio je teret dokazivanja na obranu.

Tužitelj dolazi iz anglosaksonskog pravnog područja sa ciljem da pobedi, bez obzira na činjenice. Obrane su stasale u pravnom poretku u kojem je cilj utvrditi činjenice, a tu obavezu ima i tužitelj i sud i obrana. I nije pitanje pobjede u procesu pod svaku cijenu, nego dokazima utvrditi činjenice. U pravnom poretku iz kojeg dolazim u kaznenom postupku ne vlada maksima: „cilj opravdava sredstvo“. Cilj nije pod svaku cijenu optužiti niti pod svaku cijenu dobiti osuđujuću presudu. Nismo zastupali tezu, ako činjenice ne govore u prilog tvrdnji optužbe, to gore po činjenice.

U jednom od svojih izlaganja, sada ne mogu točno odrediti da li pisanih ili usmenih, Višnja Starešina pozvala se na profesora međunarodnog prava na Paris Oest, Alaina Pallet i njegov stav objavljen u Večernjem listu 27.9.1997 :

U našem kontinentalnom pravnom sustavu istragu vode tužitelj i istražni sudac, tužitelj u njoj nije autonoman, već je pod kontrolom suca i kada istražni sudac procjeni da postoji opravdana sumnja, on predaje spis tužitelju da odluci hoće li podići optužnicu. Zadatak je istražnog suca- utvrditi istinu. U američkom sustavu, s akuzatorskom procedurom, u kojoj je istraga povjerena tužitelju, on pokušava naći sve dokaze koji su protiv optuženog, a ne utvrditi istinu.

Ina Vukić: Možete li objasniti pojам Udruženog zločinačkog pothvata i je li taj koncept prihvaćen u drugim zemljama, npr. Australija, SAD, Velika Britanija?

Nika Pinter: Samo u najkraćim crtama, jer nebrojeno je radova obradilo koncept JCE. Ja se pozivam na prof. Mirjana Damašku koji je napisao da je doktrinu JCE izgradio ICTY. Haški tribunal, prvo tužitelj, a onda i sud, pribjegli su konstrukciji instituta JCE jer se institut indirektne zapovjedne odgovornosti (član 7., stavak 3. Statuta) pokazao manjkavim i nedostatnim da optuži sve one koje je želio optužiti, odnosno koje je smatrao odgovornim za počinjene zločine. Zato je doktrinu o JCE izveo iz člana 7., stavak 1. Statuta 27 (dr. Mirjan Damaška, *O kaznenopravnoj analizi optužbe pred Tribunalom u Haagu protiv visokih dužnosnika i vojnih zapovjednika Republike Hrvatske za "udruženi zločinački pothvat" u operaciji Oluja. // Okrugli stol. Zagreb: Hrvatska akademija pravnih znanosti / Sveučilište u Zagrebu, Pravni fakultet, 2005., pp- 1.-39.*).

Teško sam prihvatile ovaj oblik kaznene odgovornosti.

„Osnovni“ vid ili prva kategorija UZP-a, obuhvaća sve optužene koji djeluju sa zajedničkim ciljem i imaju istu zločinačku namjeru u okviru zajedničkog plana u počinjenju zločina predviđenih u Statutu ICTY(MKSJ).

Najblaži oblik UZP-a tiče se slučajeva u kojima zločini ne proizlaze iz zajedničkog cilja UZP-a, ali su ipak prirodna i predvidiva posljedica njegovog ostvarenja.

Optuženi mora dobrovoljno učestvovati u jednom aspektu zajedničkog plana što nužno ne podrazumijeva da je optuženi osobno počinio neko od krivičnih djela iz Statuta nego može biti i u obliku pomaganja ili doprinosa izvršenju zajedničkog cilja.

Koliko sam upoznata, a mislim da jesam dovoljno, UZP je tvorevina Tribunalala i taj koncept nije prihvaćen u drugim kaznenopravnim sistemima.

Pravosudni sustavi koji se temelje na prepostavci nevinosti i odredbama o svojstvima koje dokazi moraju imati, jednakosti strana u postupku i zahtjevu pravičnog suđenja ne bi dopustili primjenu navedenog koncepta kako je to prihvatio ICTY.

Vjerujem da je razlog u činjenici da kaznena odgovornost zločinačkog udruženja mora sadržavati dokaz o sporazumu o zločinačkoj djelatnosti, individualnu odgovornost svakog člana zločinačkog udruženja sa točno određenim granicama odgovornosti svih članova

udruženja i njihovim namjerama i stupnju krivnje. Svi ti elementi kod UZP-a nemaju značaj.

Kada bi se doktrina UZP-a kako je prihvatio Haški tribunal, prihvatile kao vladajuća doktrina, krug osoba, vojnih i političkih, koje se kaznenim postupkom po međunarodnom pravu mogu obuhvatiti, bio bi širok uz kriminalizaciju političkih odluka ili odluka visokih vojnih zapovjednika.

Budući se radi o kaznenom postupku doktrina UZP-a nije u skladu s osnovnim zahtjevom kaznene odgovornosti, postojanje *actus reus i mens rea*. Individualna kaznena odgovornost ne može se zaključivati iz generaliziranih tvrdnji. Zajednička kriminalna svrha, značajni doprinos zajedničkom planu ili svrsi moraju biti dokazani beyond a reasonable doubt (izvan razumne sumnje). Optužba mora biti utemeljena na činjenicama, a ne na političkoj odluci.

Ina Vukić: Dr. sc. Miroslav Tuđman piše o obimnim dokazima koje je sud u tom procesu odbacio i koji su bili od koristi hrvatskim optuženicima. Možete li navesti neke primjere?

Nika Pinter: O odbačenim dokumentima u knjizi je doktor Tuđman iscrpno pisao, istina, samo o onim dokumentima o postojanju, odnosno nepostojanju UZP i to u odnosu na dokumente predočavane svjedocima, a čije je iskaze analizirao.

Obrana je ukazivala na dvostruka mjerila pri prihvaćanju dokaza kroz cijelo vrijeme postupka. Tužitelj je dokumente pribavljeni u Hrvatskom državnom arhivu neometano uvodio i isti su prihvaćeni odlukom vijeća, dok su dokumenti iz istog izvora, kada ih je podnosila obrana, bili odbijeni. Većina vijeća priklonila se stavu tužitelja.

Možda najbolje o pristupu uvođenja dokaza obrane generala Praljka ukazuje izdvojeno mišljenje predsjednika raspravnog vijeća na odluku o prihvaćanju odnosno neprihvaćanju dokumentarnih dokaza obrane.

Predsjednik raspravnog vijeća u svojem izdvojenom mišljenju ukazuje da se obrana držala uputa za uvođenje dokumenata, pa je nejasno zašto se tužitelj protivi uvođenju 65% od predloženih dokumenata, tim više što je velika većina dokumenata dobivena upravo od tužitelja. Po predsjedniku raspravnog vijeća nerazumno je od tužitelja tvrditi da su dokumenti neautentični i nepouzdani, pogotovo kad ih je tužitelj dostavio obrani.

U odnosu na dokumente koji se odnose na lijеčenje Muslimana, na naoružavanje Muslimana i obuku pripadnika ABIH, predsjednik raspravnog vijeća ne slaže se sa odlukom većine da su nerelevantni. Argumente obrane da se tim dokumentima pobija UZP, jer je RH pomagala BIH u borbi protiv zajedničkog neprijatelja nalazi prihvatljivim.

Obrana generala Praljka predložila je 73 dokumenta koji se odnose na činjenice da je ABIH inicirala sukobe protiv HVO-a. Većina vijeća kod određenih dokumenata odlučila je da se ne uvedu kao dokaz jer su geografski izvan opsega optužnice. Kada se saberi svi dokumenti između argumenata tužitelja da je HVO napadao ARBIH i argumenata obrane da je ARBIH napadala HVO, ovi dokumenti su u suštini UZP-a.

Predsjednik raspravnog vijeća uz pitanje kako će vijeće odlučiti o dokaznoj snazi teorije obrane, ako dokumente obrane ne prihvaca, ukazuje u svojem izdvojenom mišljenju kako se odbijanje dokaza obrane može tumačiti kao da je teorija jedne strane već prihvaćena.

Fotografije Mostara koje pokazuju mjesta gdje su žrtve snajpera stajale, bile su po obrani predložene kako bi bile razmatrane zajedno sa nalazom eksperta tužiteljstva i bile povezane s pitanjima generala Praljka vještaku i svjedocima koji su bili pogođeni snajperom. Sve radi utvrđivanja položaja snajperiste i utvrđivanja je li moguće da je hitac ispaljen sa područja pod kontrolom HVO. Fotografije su odbijene odlukom većine vijeća.

Gotovo je identičan slučaj pristupa većine vijeća u odluci o prihvaćanju pisanih izjava svjedoka obrane generala Praljka.

U izdvojenom mišljenju predsjednika raspravnog vijeća uz odluku o prihvaćanju pisanih izjava svjedoka temeljem Pravila 92 bis, istaknuto je da je Vijeće primilo zahtjev obrane 14.9.2009. i imalo je više od godinu dana za odluku o prihvaćanju sažetaka ili izjava 155 svjedoka.

Raspravno vijeće potrošilo je više od godine dana da na kraju prihvati samo 4% izjava, a sve nakon što je obrana generala Praljka završila svoj slučaj.

Ina Vukić: U dosta se navrata govorilo da je u Haškom sudu bilo problema i sa sudskim prevoditeljima. Neke su njihove pogreške se čine zapanjujuće. Možete li dati i nekoliko primjera tih pogrešaka?

Nika Pinter: Od samog početka procesa ukazivali smo na problem prijevoda. Službeni jezici suda bili su engleski i francuski. Devedeset posto dokumenata koji su se referirali na vrijeme i događaje iz optužnice bili su pisani na hrvatskom ili na srpskom jeziku. Optužene osobe govorile su hrvatski, svjedoci su uglavnom govorili hrvatski. Prijevod je dakle u postupku bio ključan čimbenik.

Kada govorimo o prijevodu, intervencije u prijevod bile su nužne u samoj raspravi pri simultanom prevođenju, u zapisniku s rasprave i u prijevodu dokumenata na službeni jezik suda. Sudski prevoditelji pokazali su iznimno trud da izrečene riječi točno prevedu.

U kaznenom postupku važno je shvatiti i malu jezičnu nijansu ili blage varijacije u terminologiji kako bi se stekao pravedan i točan dojam o izjavi svjedoka. Na suđenjima pred ICTY, gdje se svjedočenja simultano prevode, Vijeće je često lišeno te važne mogućnosti. Tijekom suđenja bilo je mnogo slučajeva kada su prijevodi i/ili jezični problemi bili sasvim očiti. Unatoč najboljim naporima prevoditelja i reakcija obrane u slučaju nekih uočljivih pogrešaka u prijevodu, neznatne pogreške ostale su nezamijećene, a da se ne spomenu neke jezične nijanse koje se nisu mogle pravilno shvatiti (T. 23108:7 – 23108:17, 3 October 2007, Witness DW:

KOVACIC: I'm sorry, I apologise but now I recognise the problem. Judge Trechsel asked me why do I think that the question was capricious? Because this is the terms as my Croatian was translated. It was wrongly translated. I used a term in Croatian "kapciozno" which in our theory includes — which in our theory — which in our theory means leading, because there is a response included in the question. So this word which is here in translation, capricious, is absolutely wrong. Sorry, Judge. It's a misunderstanding on this part.

JUDGE TRECHSEL: Yes, and I'm very happy.

KOVACIC: I do think your question was leading.

JUDGE TRECHSEL: I accept that and I apologise.

44256:25 – 44257:6, 2 September 2009:

JUDGE ANTONETTI: [Interpretation] Mr. Praljak, let me add something so you can know what my position is. The difficulty we all have here is that we're working in several languages, and each language has its own nuances, and sometimes there's storms in the teacup just because of translation problems. The words expressed by one person are not necessarily completely translated into another language with all its nuances, and sometimes there could be misinterpretation.).

Pisani prijevodi zahtijevali su ispravke. Zbog takvih problema, Raspravno vijeće ponekad jednostavno nije u mogućnosti shvatiti u potpunosti neke detalje svjedočenja ili navoda dokumenta koji bi mogli biti kritično važni za pravilnu ocjenu dokaza.

Primjer: Tužitelj je kao dokaz ponudio poslijeratni intervju generala Praljka, prema kojem je, po navodu tužitelja, *general rekao da je politika Srba u BiH bila bliža Hrvatima od one muslimanske. Jedinstvo ne dolazi u obzir*. Na raspravi je pustio i video snimku interviewa. Navod: „Jedinstvo ne dolazi u obzir“ ne postoji u originalno izgovorenom tekstu, a niti je on zabilježen u raspravnem zapisniku, ali je naveden u transkriptu videa prevedenom na engleski jezik i u spis predan kao dokaz tužitelja.

U stvari, u Tribunalu, na kojem mnogi pravnici i sudionici postupka nisu mogli pročitati ili razumjeti izvorne dokaze, nije značenje “razumne sumnje” cijenjeno s obzirom na udaljenost od izvornih dokaza.

Još jedan primjer : Tužitelj je uveo kao dokaz o umiješanosti Republike Hrvatske u oružani sukob u BiH i prisutnost HV (hrvatske vojske) u BiH dokument o povratu postrojbe iz brigade H. V. Hrvatinić. Potrošeno je vrijeme na dokazivanje da H.V. nije kratica za hrvatska vojska već inicijali osobe po kojoj je postrojba nazvana (Hrvoje Vukčić Hrvatinić).

Dr. sc. Tuđman, u knjizi, u odnosu na prijevode, zaključuje:

Vrijeme je da se metode forenzičke lingvistike pozabave haškim procesima. Za prepostaviti je da će rezultati tih analiza prije potvrditi stajališta obrane koja ih je zahtijevala, nego uvjerenja Tužiteljstva i presude sudaca koji su smatrali da su lingvistički i semantički problemi tek „oluja u čaši vode.

Ina Vukić: Želite li još nešto dodati u vezi knjige dr Miroslava Tuđmana ili vaših zaključaka glede presude Haškog suda u slučaju „Šestorke Herceg Bosne“ ?

Nika Pinter: Istakla bih još, ne kao krucijalne pokazatelje, ali značajne, o razumijevanju raspravnog vijeća ili onih koji su presudu pisali o području o kojem su donosili odluke.

U Volume 2 presude, paragrafu 5, footnote 7 navedeno je “Prozor, which means “window” and is also called *Rama*,⁷ is the entry point from Herzegovina into Central Bosnia.”

U istom Volume 2 presude u paragrafu 670. Navedeno je “Kroz Mostar protiče rijeka Neretva u pravcu sjever-istok.

U kaznenom postupku željama i ciljevima nema mjesta. Kazneni postupak ima zadatak utvrditi činjenice i treba ostati neinficiran političkim, socijalnim ili bilo kojim drugim utjecajima ili motivima.

Zaključak glede presude kao cjeline bile bi završne riječi generala Praljka dana 29. studenog 2017. u 11:35:47 sati:

“Suci, Slobodan Praljak nije ratni zločinac. S prijezirom odbacujem vašu presudu.”

<https://narod.hr/hrvatska/praljkova-odvjetnica-knjiga-m-tudmana-haski-krivolov-pobijamitove-o-podjeli-bosne>

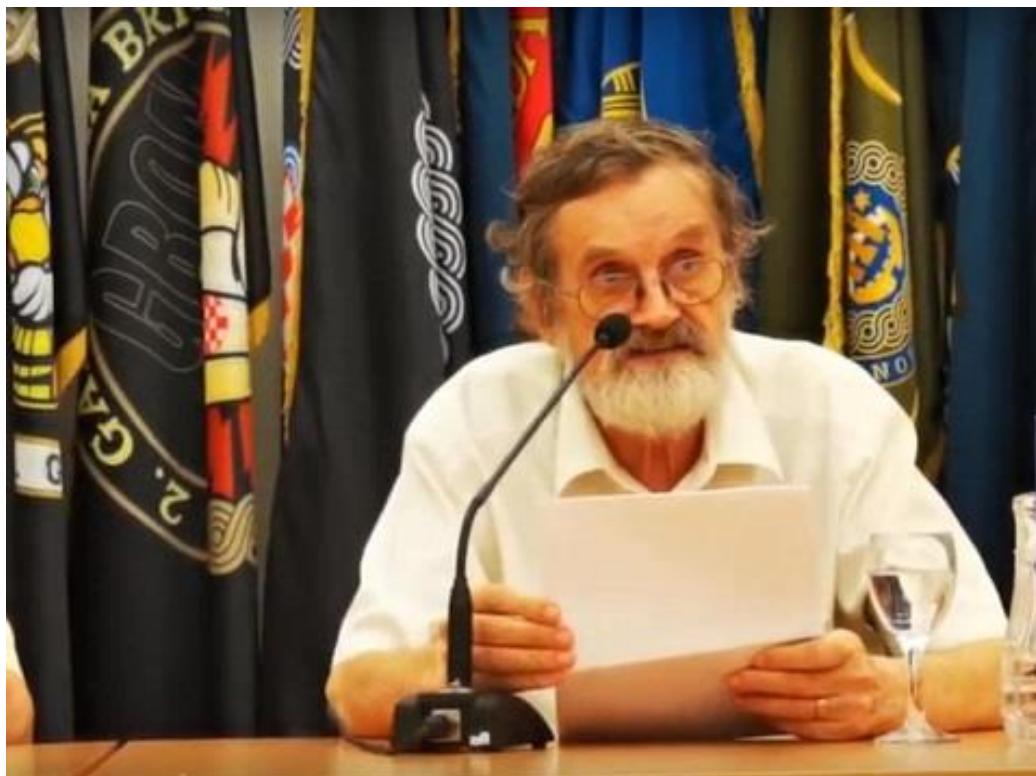
PISMO KOLEGAMA I PRIJATELJIMA

Drage kolege i prijatelji,

Ponavljam vam ispravljenu obavijest o mojoj novoj knjizi:

Knjiga akademika Josipa Pečarića 'Dubravko Horvatić'

Objavljeno: Srijeda, 09 Lipanj 2021 06:55

Nova knjiga akademika Josipa Pečarića "Dubravko Horvatić" dana je na našem portalu:

LINK: <http://www.dragovoljac.com/images/minifp/horvatic.pdf>

Mate Kovačević u Predgovoru

ŽEPE BEVANDA KAO HRVATSKI ZLODUH piše:

Knjiga akademika Josipa Pečarića "Dubravko Horvatić" nije samo rezultat, premda je i to, publicističke suradnje dvojice hrvatskih intelektualaca s kraja 20. i na samom početku 21. stoljeća, nego je inteligentan, istraživački i argumentiran odgovor na politiku jugokomunističkoga revivala, što se sručio na Hrvatsku u razdoblju nakon smrti obnovitelja hrvatske države te genijalnoga ratnog i diplomatskoga pobjednika dr. Franje Tuđmana.

Preciznije, radi se o razdoblju neposredno nakon što je trećejanuarski režim 2000. godine prigrabio vlast u Hrvatskoj, a mjesto šefa države zaposjeo Stjepan Mesić, ovjekovječen kao lik Žepe Bevande u "Ambri", nezaboravnom romanu živućega klasika hrvatske književnosti - Ivana Aralice.

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26565-knjiga-akademika-josipa-pecarica-dubravko-horvatic>

Jedan prijatelj mi piše kako bi volio čitati više mojih članaka. Nisam siguran da sam ja dobar u tome jer moji komentari su jednolični. Svaki događaj promatram u svijetu borbe za prvog slugu u Hrvata i ostvarenje interesa svjetskih moćnika. Ne vidim zašto bih uopće razglabao o tome tko će pobijediti u toj borbi. Nekome može biti zanimljiva ta borba jer se sada predsjednicima Vlade, Države pridružio i Gradonačelnik Zagreba, koji bi trebao imati i najveće izglede. Odrastao je na novcu svjetskih moćnika, iza sebe nema stranke koje mogu gazde podsjećati na HRVATSKOG predsjednika koji je protiv njihove volje stvorio hrvatsku državu.

Jest da se HDZ pretvorio u njihovu slugansku stranku.

Jest da je SDP uglavnom bio za ostvarenje njihovih interesa, ali „uglavnom“ nije dovoljno kada si sluga.

„Možemo“ nema takvih mrlja!

Trenutno je tema proslava „Oluje“.

Plenković se dići pred svjetskim moćnicima prošlogodišnjom proslavom kada su pokazali da su spremni izjednačiti pojedinačni zločin na hrvatskoj strani i zločine srpske fašističke agresije na RH.

Milanović predlaže drugačije sjećanje na „Oluju“.

Tomašević i ne zna što bi to trebalo slaviti zbog „Oluje“.

Što bih ja mogao o tome pisati kada su meni prave proslave „Oluje“ bile u Čavoglavama. Bile su izraz ponosa i prkosa prema slugama i njihovim gazdama. Ali bili smo naivni i povjerivali da ne vrijedi ona moja tvrdnja:

Jednom sluga – uvijek sluga. Jednom izdajica – uvijek izdajica.

Pozvali Thompsona 2015. u Knin, pa ga tužili.

Pozvali Thompsona 2016. u Knin, pa ga tužili. Ali ohrabrili se pa otvoreno napali i HOS. Thompsona više nisu zvali u Knin, već ga 2017. zovu u Glinu, pa ga opet tužili.

Ili pisati o presudi Mladiću. Njegova ostavština: Srpske sluge vladaju Hrvatskom, pola BiH je etnički čista srpska država, Crna Gora je u srpskim rukama. A kako Vučić kaže:

‘Glavu gore, Srbija i srpski narod nisu ni za što osuđeni’

<https://narod.hr/svijet/vucic-nakon-presude-mladicu-glavu-gore-srbija-i-srpski-narod-nisu-ni-za-sto-osudeni>

Sretni i oni, a sretne i srpske sluge. Što bih ja tu mogao pisati. Pa poznato je da ja ne volim biti sluga!

Valjda misle kako je lijepo biti sluga pa im on treba prihvati to biti.

Zato mi je mnogo draže knjigama se sjetiti na svoje prijatelje koji su se svojem djelovanjem borili za očuvanje ponosa i dostojanstva hrvatskog naroda.

To je izvrsno osjetio i opisao prof. dr. sc. Mihovil Biočić:

<https://narod.hr/kultura/prof-biocic-o-pecaricevoj-knjizi-prof-emeritus-dr-sc-matko-marusic-svjedocanstvo-o-borbi-za-istinu>

Pri tome ne treba zaboraviti što je moja struka. Recimo ovih dana imam i mali jubilej objavlјivanje dvadesete monografije u seriji monografija koje tiska „Element“:

M. Andrić, G. Farid, J. Pečarić, Analytical Inequalities for Fractional Calculus Operators and the Mittag-Leffler Function / Applications of integral operators containing an extended generalized Mittag-Leffler Function in the kernel, Monographs in inequalities 20, Element, Zagreb, 2021, pp 272.

A „Element“ je imao problema i zbog tiskanja te serije, kao i zbog izdavanja tri časopisa koja su po Scopusu već godinama među najboljim znanstvenim časopisima koji se tiskaju u Zagrebu.

Slugama sigurno nije drago to što takva serija i takve časopise tiskamo u RH, kad sam u uredništvima niza svjetskih časopisa. Upravo sam prihvatio biti glavnim urednikom novog časopisa *Pakistan journal of mathematical science*, a nisam pozive za članstvo u drugim časopisima kao npr. *Entropy* koji je Q2 časopis. (Zapravo sam taj časopis izdvojio jer je za to velika zasluga prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana koji nije postao prof. emeritus na Zagrebačkom sveučilištu i na niz upita o tome nisam nikada dobio odgovor.)

Da, Pakistanci bi htjeli biti na tim svjetskim listama, a u RH nisu vrijedni ni moji Q1 časopisi pa „Element“ ima probleme što tiska takve časopise koji „nisu dobri“.)

A ni tu seriju monografija po slugama nije trebalo tiskati. Istina već su mi objavljivali knjige vani: Kluwer Acad. Publ., Dordrecht-Boston-London, Academic Press, New York-London-Toronto-Sydney-San Francisco, World Scientific Publishing Co., Singapore, LAP Lambert Academic Publishing, a i nedavno su prihvatali za tisk monografiju:

N. Irshad, A.R. Khan, F. Mehmood, and J.E. Pečarić, New Contributions to the Theory of Inequalities for Integral and Sum, Birkhauser, to appear.

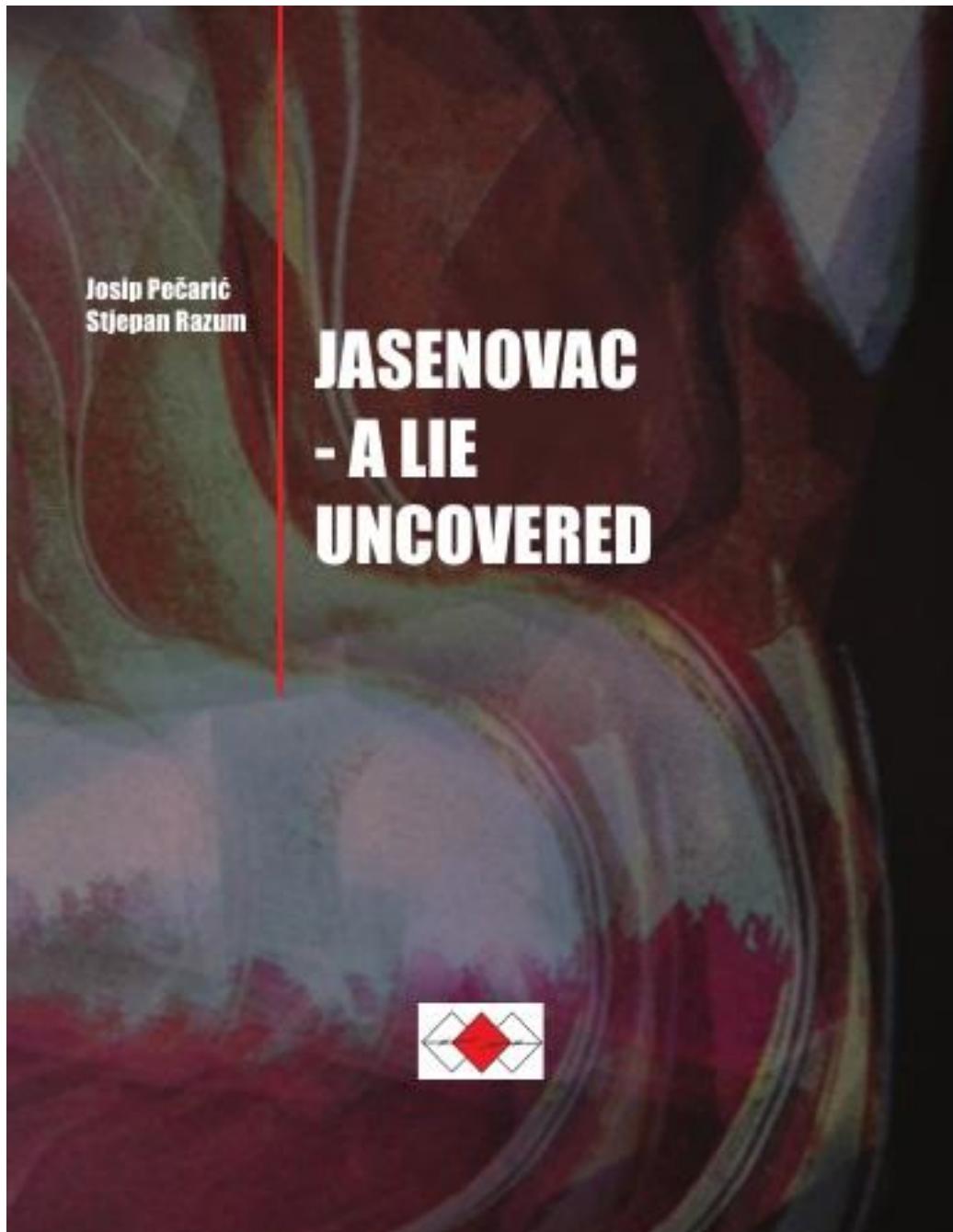
Da, zapravo sluge misle na moje dobro pa bi više voljeli da tiskam vani a ne u RH. Kao što su i postigli da me se vodi kao ruskog znanstvenika, a ne hrvatskog na onim listama o *uvrštenim u 2% svjetskih znanstvenika s najjačim znanstvenoistraživačkim karijerama* koje spominje prof. Biočić.

Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26575-jednom-sluga-uvijek-sluga-jednom-izdajica-uvijek-izdajica>

PS. (Knjiga Jasenovac - A Lie Uncovered)

Naravno to što sam vam pisao o knjigama posvećenim Hrvatima koji su se borili za dostojanstvo i ponos hrvatskog naroda, ne znači da mi nisu drage i knjige o temama koje se koriste za stigmatizaciju hrvatskog naroda. Kolega Biočić posebno naglašava i nedavni rad dr. sc. Nikole Banića i prof. dr. sc. Nevena Elezovića koji su objavili u poznatom svjetskom Q1 časopisu netodu kojom su pokazali da je trenutno važeći popis žrtava u Jasenovcu običan falsifikat. Falsifikat u režiji hrvatskih vlasti. Nisam to spomenuo u svom pismu i onda sam dobio e-mail od Predsjednika Društva za proučavanje trostrukog logora Jasenovac o engleskom prijevodu knjige o Lasenovačkoj laži. Dakle u naslovu knjige je ono za što danas postoji i matematički dokaz, a hrvatske sluge o tome šute.

Naslov: Knjiga Jasenovac - A Lie Uncovered

Datum: Wed, 9 Jun 2021 16:29:48 +0200

Šalje: Igor Vukić

Prima: Josip Pecaric, Stjepan Razum

Na stranici www.lulu.com može se naručiti engleski prijevod knjige "Razotkrivena jasenovačka laže", autora Josipa Pečarića i Stjepana Razuma.

Engleski prijevod ima naslov: "Jasenovac - A Lie Uncovered".

poveznica:

<https://www.lulu.com/en/ca/shop/stjepan-razum-and-josip-pecaric/josip-pečarić-stjepan-razum-jasenovac-a-lie-uncovered/paperback/product-jwq72e.html?page=1&pageSize=4>

Josip Pečarić, Stjepan Razum: JASENOVAC - A LIE UNCOVERED

By Josip Pecaric Stjepan Razum

Paperback

CAD 46.99

Add to Cart

Share

Usually printed in 3 - 5 business days

The authors of the book, academician Josip Pečarić and historian dr.sc. Stjepan Razum, have gathered, besides their own texts in the book, also the opinions of other respected authors. They uncovered the lies of some pro-communist writers who systematically, successively and speculatively deceive about the truth by spreading lies regarding the number of victims in the Jasenovac camp. This forms the contents of this book, which is a contribution to the public debate based on factual arguments. The Ustasha camp in Jasenovac is a sensitive historical theme, which still provokes strong political conflicts more than 70 years after the closure of the camp. During the time of the second Yugoslavia, the camp was made into a myth and one of the main levers for disciplining the society of the time. The Communist Party imposed the number of 700,000 victims and an exaggerated view of the alleged crimes and methods of killing inmates. The aim was to present itself as sole guarantor of security, because in the case of its „reigning-in“, the fratricidal war would happen again, with Jasenovac as its main symbol. At the same time, that black myth served to suppress the aspirations of independence for the Croatian people. Through media, school and a repressive system, a picture of almost absolute evil was being formed about the Independent State of Croatia, toward which any expression of an aspiration to strengthen Croatian national rights would also lead. Before 1990, an attempt to point out the absurdity of the 700,000 alleged victims of Jasenovac entailed going to prison or compulsory psychiatric treatment. The documents referenced in this book indicate the need to continue with research of the Jasenovac camp and that in a democratic atmosphere, as far as possible, its realistic historical picture may be reached.

Details

Publication Date 5/15/2020

Language: English

ISBN 9781716955563

Category: History

Copyright: All Rights Reserved - Standard Copyright License

Contributors: By (author): Josip Pecaric, Stjepan Razum

Specifications

Pages: 506

Binding: Paperback

Interior Color: Black & White

Dimensions: Crown Quarto (7.44 x 9.68 in / 189 x 246 mm)

Keywords

Camp Jasenovac labour realistichistorical documents referenced absurdity of the 700 000 alleged victims Tito Yugoslavialies

MIROSLAV TUĐMAN I ČAVOGLAVE

Poštovani kolega Juričić,

Još nikakvog Vašeg odgovora no moj upit oko 'zasluga' vašeg odsjeka i samog rektora Sveučilišta u Zagrebu za neizbor dr. Miroslava Tuđmana za profesora emeritusa.

Vjerljivo se moje kolege i kolege iz Akademije čude zašto sam u seriji pisama Vama uopće spominjao Čavoglave.

Naravno, oni i ne mogu znati kako su na vašem odsjeku komentirali činjenicu da smo svojevremeno prof. Tuđman i ja zajedno išli na proslavu 'Oluje' u Čavoglavama i da nas se na TV moglo vidjeti kako pratimo biskupa Ivana u obilasku crkve koju je tamo gradio Marko Perković Thompson. Zlobni komentar se odnosio na moju kćerku:

Kako ona misli biti na našem fakultetu kada joj mentor i otac idu u Čavoglave.

Pitanje koje govori o 'visokoj' razini inteligencije i poštenja nekih Vaših kolega i kolega sa Odsjeka.

Zato me nije ni iznenadilo reagiranje Vaših kolega i kolega s Odsjeka za povijest FF-a:

ZAJEDNIČKA IZJAVA ■ KOLEGAMA SE NIJE PRIDRUŽIO JEDINO IVO BANAC

Povjesničari s Filozofskog osudili potpisnike peticije »Za dom spremni«

Odsjek za povijest Filozofskog fakulteta predložit će isključenje svojih kolega, potpisnika peticije, iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara

ZAGREB » Odsjek za povijest Filozofskog fakulteta u Zagrebu dao je izjavu povodom nedavne peticije za uvođenje ustaškog pozdrava »Za dom spremni« kao službenog pozdrava u Oružane snage RH, navodeći u istoj da će zatražiti isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara za one kolege koji su peticiju potpisali. U prvoj točki izjave iz Odsjeka za povijest navode da sporni pozdrav »nije nikada bio pozdrav u Hrvatskoj izvan ustaškog pokreta.«

Od svih članova Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta u izjave nije htio stati samo profesor Ivo Banac.

– Očekuje se od znanstvenika, sveučilišnih nastavnika, akademika i (bivših) ravnatelja javnih znanstvenih instituta (koji su potpisali spornu peticiju) da svoje tvrdnje potkrpe barem nekim dokazima. U ovom slučaju to bi značilo da su potpisnici ove peticije trebali podastrijeti primjere uporabe ovog ustaškog pozdrava prije pojavе ustaškog pokreta. Budu-

ći da to nisu učinili, odstupili su od temeljnih načela znanstvenog rada i time doveli u pitanje ne samo svoj ljudski, nego i znanstveni kredibilitet. U tom čemu smislu preduzeti njihovo isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara, navodi se u izjavi Odsjeka za povijest Filozofskog fakulteta.

Istiće se da bi o postupku potpisnika peticije – znanstvenika, sveučilišnih profesora i akademika – ocjenu trebale dati njihove nadležne institucije.

– To što su peticiju potpisali neki studenti, a vjerljivo i drugi mladi ljudi, pokazuje kako neodgovorno oni koji imaju znanja manipuliraju očito nedovoljno ili loše obrazovanim mlađim ljudima. Nemali broj potpisnika ove peticije pokazuje kakva je važnost kvalitetnog i odgovornog obrazovanja i javnog zalaganja za demokratskog i tolerantnog društva kakvo zavreduje zemlja članica Europske Unije, navodi se u izjavi.

L. TOMIĆIĆ

Dok je nekima s Vašeg Odsjeka bio krimen što su nekome mentor i otac išli u Čavoglave, dogleđi bi oni isključivali kolege koji ne pripadaju jugo-komunističkoj paradigmi u hrvatskoj povijesti, pa se htio još i usude javno pokazati. Naravno i tada sam komentirao:

JE LI KATEDRA ZA POVIJEST FF-A SRAMOTA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU?

<https://kamenjar.com/je-li-katedra-za-povijest-ff-a-sramota-sveucilista-u-zagrebu/>

Treba li uopće spomenuti da je Thompson dobio na sudovima u svim slučajevima koje sam spomenuo u svezi s proslavom 'Oluje'?

A Vaše kolege s Odsjeka za povijest iz dana u dan pokazuju zašto se s njima bavi rubrika FUSNOTE ZA FAH IDIOTE 'Hrvatskog tjednika'. Tako i danas (10. lipnja 2021.) čitam:

Hrvoje Klasić, Jugoslavenski povjesničar na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, o tome zašto mladi vole ZDS

'Zvučat će rigidno, ali mislim da bi valjalo staviti lamere u neke učionice jer mi znamo što je u udžbenicima, ali ne znamo što ti nastavnici predaju. Međutim, s druge strane, danas stavove mlađih, a to nam svima mora biti jasno, više oblikuju društvene mreže, forumi i ekstremno desni portali nego škola. Učenici više uvažavaju stavove Joea Šimunića, Thompsona i Tonyja Cetinskoga nego svojih nastavnika.'

HT: Hvala Bogu da je tako jer se iz aviona vidi da su Šimunić, Thompson i Cetinski bolji povjesničari od vas.

Da, doista je nevjerljivo kako se te Vaše kolege trude pokazati koliko je dobar bio naslov tog mog teksta iz 2015. godine, zar ne?

Miro danas nije među nama. Ali jeste njegov brat Stjepan Tuđman koji je bio među 48 osnivača HDZ-a.

On u današnjem broju Hrvatskog tjednika piše upravo o ZDS:

ZA DOM SPREMNI

Jednostavno je fantastičan pozdrav koji Hrvatska trebala zaštititi kao intelektualno vlasništvo

Hrvatska bi morala uvesti pozdrav ZDS u Hrvatsku vojsku u prigodi polaganja prisege te kod pozdrava počasnih straža. Taj pozdrav nikoga ne ostavlja ravnodušnim kao iskaz domoljublja koji je i upozorenje svim mogućim neprijateljima da ne diraju Hrvatsku

Piše: STJEPAN TUĐMAN

Vrlo zanimljivo, pa i jadno, slušati i gledati nekakve kriptokomuniste i iskompleksirane, dakle ne-normalne Hrvate, kako žele odlučivati o tomu smijem li biti *za dom spremam!* Pa oni mogu odlučivati isključivo o tomu hoće li tek prikriveno ili ipak javno voljeti svoju crvenu zvijezdu petokraku, odnosno srp i čekić! Ja bih htio da to čine javno, kako bismo točno evidentirali tko su i koliko ih ima, pa da onda jednoga dana - kada napokon provedemo lustraciju . doneсemo zakonsku odredbu kojom se zabranjuje njihovo javno djelovanje i zagađivanje javnoga prostora. Ako se ti isti ne bi pridržavali zakona, onda slijedi prvo novčana kazna, a potom i zatvorska.

A što se tiče samog ZDS-a, ja sam uvjeren da je svaki onaj tko voli svoju obitelj i svoju Domovinu – za dom spremam. ZDS zvuči i kao zavjet, pa bi ga trebalo uvesti u Hrvatsku vojsku prilikom polaganja prisege i kod pozdrava počasnih straža. Sada se u HV-u koristi nekakav „Pozdrav Domovini!“.

A što zapravo znači ta blijeda riječ „pozdrav“?

*Dobro jutro Domovino?
Laku noć Domovino?
Zbogom Domovino?*

Ima mnogo protivnika hrvatske države, hrvatske nezavisnosti i hrvatske opstojnosti. Pa tako svi ti antihrvati, kao i oni iskompleksirani Hrvati (na njih sam posebno alergičan)

govore kako je ZDS ustaški pozdrav, pa se zato ne bi smio koristiti u demokratskoj Hrvatskoj.

To kao argument ne drži vodu iz više razloga.

Naši ljevičari, kriptokomunisti i tzv. antifašisti najradije bi da NDH nije ni postojala. Ali, drugovi, povijest se ne može zanijekati.

PRVO. *Za dom spremni* spominje se u Hrvata puno prije nego što je nastao ustaški pokret!

DRUGO. Što je loše u tome da se ZDS koristio i u vrijeme NDH? Tada je postojala i HRVATSKA KUNA, i HRVATSKA POŠTA, i HRVATSKA ŽELJEZNICA i HRVATSKA PRAVOSLAVNA CRKVA itd. Sve same smislene i hrvatskoj državi i društvu korisne stvari.

Možda po logici Plenkovićevog *Povjerenstva za suočavanje s prošlošću* sve te institucije ne bi trebale imati pravo postojanja u današnjoj Hrvatskoj!?

Dakle, ovi naši ljevičari, kriptokomunisti i tzv. antifašisti najradije bi da Nezavisna Država Hrvatska nije ni postojala – i to ne zbog njezina režima – već zbog jasno izražene volje hrvatskog naroda da ima vlastitu državu.

Ali, drugovi, povijest se ne može zanijekati. Shvatite konačno da je NDH bila stvarnost, da je imala svoje državne institucije, svoj državni teritorij, svoju vojsku i da je bila jedna od etapa u borbi hrvatskog naroda za vlastitom državom, koju smo konačno i trajno ostvarili u Domovinskom ratu!

TREĆE I JEDINO RELEVANTNO. Izričaj (poklič, ili zavjet) ZA DOM SPREMNI jednostavno je fantastičan! ZDS nikoga ne ostavlja ravnodušnim. ZDS je prije svega iskaz domoljublja, ali istovremeno i upozorenje svakome tko ima bilo kakove pretenzije na hrvatsku grudu da su tu Hrvati i da su spremni pod svaku cijenu obraniti svoj dom!

Ovaj izraz „za dom spremni“ toliko je dobar da bi ga Republika Hrvatska trebala zaštititi kao intelektualno vlasništvo, tako da se nitko osim nas Hrvata ne smije njime koristiti!

S pozdravom *Za dom spremni*,

Stjepan TUĐMAN

Da, i ovaj tekst pokazuje svu bijedu onih u RH koji sprovode velikosrpske interese – dakle interese države čiji su ratnici u RH pretvoreni u zečeve. Valjda naše prokletstvo stane u mojoj tvrdnji koja je na portalu dragovoljac.com uzeto za naslov mog jučerašnjeg pisma:

JEDNOM SLUGA – UVIJEK SLUGA. JEDNOM IZDAJICA – UVIJEK IZDAJICA

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26575-jednom-sluga-uvijek-sluga-jednom-izdajica-uvijek-izdajica>

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

PRILOG

JE LI KATEDRA ZA POVIJEST FF-A SRAMOTA SVEUČILIŠTA U ZAGREBU?

O sramotnoj Izjavi (navodno cijele) Katedre za povijest Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu pišu i ovaj tjedan u dnevno.hr njihovi sjajni kolumnisti Zvonimir Hodak i Marko Ljubić. Hodak piše:

Oni su bili zauzeti svetom borbom Filozofskog faksa protiv krucijalnog problema RH – pokličem ZDS. Povjesničari s Filozofskog fakulteta ističu u svom proglašu da bi potpisnike peticije ZDS znanstvenike, sveučilišne profesore i akademike trebale ocijeniti nadležne institucije. Vjerojatno su se sa sjetom sjetili partijskih čelija, gradskih komiteta, SUBNORA i kaznenih sudova bivše Juge. Drugovi se digoše na zadnje noge! K'o u idilično doba, recimo, sedamdeset i prve godine. Kažu drugovi: "U ovom slučaju to bi značilo da su potpisnici ove peticije trebali podastrijeti primjere uporabe ovog ustaškog pozdrava prije pojave ustaškog pokreta. Budući da to nisu učinili, odstupili su od temeljnih načela znanstvenog rada i time doveli ne samo svoj ljudski nego i znanstveni kredibilitet u pitanje. U tom smislu predložiti njihovo isključenje iz svih strukovnih udruga hrvatskih povjesničara". Kako iza ovog ljevičarskog pamfleta nije stao prof. dr. Ivo Banac, za očekivati je da će prijava protiv njega ići izravno vojnemu succu Ivanu Fumiću, a ostale potpisnike trebalo bi "prevasipati". Bože! 2015. g., a recidiv komunizma je galvaniziran u glavama "hrvatskih povjesničara". Radi se o 30-ak profesora na čelu s predstojnikom Odsjeka za povijest dr. Tvrtkom Jakovinom i glavnim režiserom hajke Hrvojem Klasićem. Evo ljudi koji, zahvaljujući nikad provedenoj lustraciji, još žive u sferi javne i svake druge osude svih onih koji ne misle kao oni. Dr. Damir Agić, dr. Neven Budak, dr. Ivo Goldstein, dr. Ivica Prlender, dr. Borislav Grgin, dr. Iskra Iveljić, dr. Bruna Kuntić Makvić, dr. Mirjana Matijević-Sokol, dr. Nenad Moačanin, dr. Drago Roksandić, dr. Mario Strecha, dr. Božena Vranješ-Šoljan i da ih ne nabrajam baš sve. Nije sporno što drugovi i drugarice imaju svoj stav. Skandalozno je što ljevičarske perjanice s jednog u suštini neokomunističkog faksa odmah traže isključenje neistomišljenika iz svih strukovnih udruga te dovode u pitanje kako njihov znanstveni tako i ljudski kredibilitet. To su naslijednici i sljedbenici Mladena Zvonarevića koji je sedamdeset i prve javno, zajedno s Jožom Horvatom i Gustavom Krklecom, tražio zatvaranje studenata i svih onih koji su potpisali Deklaraciju o nazivu i položaju hrvatskoga književnoga jezika. Za razliku od tih idiličnih vremena, danas kriptokomunisti mogu pucati samo na osobni i znanstveni kredibilitet te tražiti: "van s njima iz svih strukovnih udruga". I tako drug do druga, eto nam povijesna udruga!

Na veličanstvenom skupu povodom Dana antifašističke borbe na Trgu žrtava fašizma, nisu dominirali antifašistički borci već antifašistički specijalci.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/i-hitler-nas-je-gledao-829552>

Ljubić piše:

U tim odgovorima ne može ostati nejasno, hoće li hrvatska država u ime hrvatskoga naroda plaćati desetine i stotine navodnih znanstvenika na sveučilištima RH, koji dnevnom ritmikom, krivotvorinama onečišćuju hrvatski identitet, otvoreno zagovaraju velikosrpske i ine ciljeve i interesе i prijete svakome tko im se usudi javno i argumentirano suprotstaviti.

Mora se znati, hoće li takvi tipovi, kao u aktualnom zahtjevu povjesničara s Filozofskog fakulteta u Zagrebu, lustrirati Hrvatsku ili će Hrvatska lustrirati njih? Karamarko i HDZ nemaju izbora – ili će lustrirati ili biti lustrirani.

U tim odgovorima ne može ostati nejasno je li Katolička crkva opasnost za hrvatsko društvo, a njeni progonitelji – njegova budućnost i ulaznica za nekakav napredni svijet i nova vremena.

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/marko-ljubic/kako-postati-karamarkov-ne-otici-od-milanovica-829804>

U svezi s Ljubićevim upitom HDZ-u i njegovim ponašanjem povodom očekivanog dolaska na vlast treba spomenuti i tekst Gojka Borića, *Gebelsići, vanjski i unutarnji / Klasić – neznaonica, provokator i jugoslavenski komunist bez znanja i morala*, Hrvatski tjednik, 03. 09. 2015., Naime u njemu Borić raščlanjuje djelovanje prof. dr. sc. Hrvoja Klasića, za koga Hodak kaže da je *glavni režiser hajke*, i kroz Borićevu raščlambu neznanja i morala stalno se provlači čuđenje kako netko takav može biti profesor na Zagrebačkom sveučilištu. (Ja bih samo ovdje iznio sumnju da je intelektualni kapacitet kao Klasić u stanju biti bilo kakav režiser, jer je uočljivo već i po Borićevoj analizi njegovoga znanstvenoga djela, da je on postao to što jeste upravo na modelu bespogovornoga služenja autoritetima koje mora slušati i provoditi njihove zamisli, pa i teško se kompromitirati kako u javnosti tako i u znanstvenim krugovima kojima po svemu nikada i nije pripadao. Otprilike po narodnoj – budali i šamar odgovara!) Spomenut ću zato samo jednu meni najstrašniju: Klasiću je Domovinski rat bio "građanski", a čak je i Sud u Haagu u presudi tužbe za genocid govorio o genocidnim radnjama u agresivnom ratu Srbije u cilju stvaranja Velike (i homogene) Srbije. Ako se sjetimo i sličnih izjava Teršelićke u Beogradu, koju ogromnim novcima plaća RH, jasno je da se njihovi stavovi poklapaju sa stavovima vlasti i da je njima itekako važno da se ona ne promjeni. Drugo je naime pitanje, kako netko tko nosi zvanje doktora znanosti u bilo kojoj znanosti, smije suvereno javno promovirati stavove koji se ne mogu potkrijepiti ni jednim znanstvenim uporištem, a pogotovo na području pravnih i politoloških znanosti, koje Klasiću očito nisu bitne, jer je dužan odraditi prljavi posao, makar se, kako sam već naveo potpuno kompromitirao. Za Teršeličku čovjek može naći čak i opravdanje, jer njena misija nije u Hrvatskoj nikada bila – misliti, nego blatiti po zadatku, a nije odgovorna štititi znanstveni integritet.

Zato je Ljubićev upit Karamarku itekako važan. Da hoće li se u tom pogledu išta promijeniti osim same promjene vlasti?

Tu treba posebno ukazati na sjajni tekst Maria Filipija (novinar, publicist, dragovoljac, 100% HRVI) LJULJAJU SE STUPOVI LAŽI u kome on spominje četiri stupa laži:

1. Alojzije Stepinac

2. Za dom spremni

3. Jasenovac

4. Ustaše

Evo njegovog teksta oko ZDS:

PANIKA OKO „ZA DOM SPREMNI“

Kada je 1991. godine tada još nepoznati Marko Perković Thompson lansirao pjesmu „Bojna Čavoglave“ koja započinje baš s tim usklikom, nikome nije bilo na kraj pameti prigovarati mladom branitelju zbog toga. Razloga je bilo više. Protivnici Hrvatske bili su duboko u mišjim rupama i u njihovom kukavičjem srcu nije bilo ni trunka snage za bilo

kakvu manifestaciju vlastitoga stava. *Osim toga, Thompson je tim usklikom na početku pjesme posvjedočio da se je tako pozdravljalo na bojišnicama širom zemlje, na mjestima gdje si bio siguran jedino da si živ tog trenutka. Niti pet sekundi života unaprijed nije se moglo predvidjeti. Bio je to pozdrav na svim bojišnicama i u svim postrojbama, ne samo u HOS-u. Nije to bio službeni pozdrav proklamiran na nivou države, nego spontana manifestacija otpora na prvoj crti, među nitima mreže smrti, kao poruka neprijatelju. „Čekaju te oni koji su za dom spremni umrijeti.“.*

S vremenom su jadne kukavice – novinari, politolozi, povjesničari, srpski propagandisti i slični, izišli iz mišjih rupa i počeli najprije polako, a onda sve jače napadati taj stari hrvatski poklič. Ali nakon što im je pred nosom pao mit o zločestom Stepincu, uhvatila ih je panika. Ako padne i drugi stup, lako bi mogla pasti i cijela kuća laži, a oni sami postali bi ono što već odavno jesu – otpad. Zato su podigli neviđenu hajku na sve nas koji svjedočimo da je poklič „Za dom spremni“ nerazdvojivi dio hrvatskog naroda i zato je neuništiv.

Sada međutim dolazi na red posljednji adut. Ako je Za dom spremni nerazdvojivi dio hrvatskog naroda, onda je to dokaz da su Hrvati doista zločinački i genocidni narod. A za dokazivanje takvih tvrdnji još im stoje na raspolaganju preostala dva stupa.

<http://glasbrotnja.net/vijesti/hrvatska/ljuljaju-se-stupovi-lazi>

Odavno je Thompson i njegove pjesme nadrastao čovjeka Marka Perkovića, odavno su upravo njegove pjesme i golemo nacionalno oduševljenje koje izazivaju na svakome mjestu, postale vrlo opasan simbol nacionalnoga otpora nasilnome skretanju hrvatske slobode u naručje dojučerašnjih i novih gospodara. Zbog toga je Thompson stup ovoga društva, zbog toga je toliko napadan, zbog toga je opasna njegova pjesma do te mjere da se čak i na košarkaškom turniru u Zagrebu ni na jednoj utakmici nije smjela pustiti okupljenome narodu – Lijepa li si. To je jedna od tisuća sitnica koje ukazuju mudrome čovjeku da ništa nije slučajno i da se sve događa po minuciozno pripremljenom scenariju zatiranja svega hrvatskoga.

Dodajmo ovome još samo kako je poznati hrvatski znanstvenik Josip Stjepandić, koji živi i radi u Njemačkoj, a jedan je od glavnih organizatora Peticije ZDS, posebno naglasio kako je samo onaj prvi spot "Bojna Čavoglave" u zadnje dvije godine na Internetu vidjelo nekih 1,500,000 ljudi.

(<https://www.youtube.com/watch?v=cUbCp2WgkYw>

Ova snimka preuzeta je 1.490.061 puta u posljednje 2 godine s komentarom: "Famous war song from Croatia about a pissant village which was supposedly defended by these guys.") A kad vidimo tko su ti kojima je to strašno iz opisa Maria Filipija, jasno je da je to njima doista strašno, zar ne?

A meni kao profesoru na Zagrebačkom sveučilištu zapravo je najstrašnije vidjeti toliku glupost (kako tvrde) cijele jedne Katedre na tom istom sveučilištu. Oni pripisuju potpisnicima Inicijative ZDS ono što i malo dijete vidi da je rekao Mladi Jastreb ("starohrvatski pozdrav"), dakle Thompsona i Bojnu Čavoglave povezuju s Drugim svjetskim ratom (Stjepandić piše Bancu ono što se tako odnosilo na CIJELU katedru: "Ako ste čitali tekst peticije, a bilo bi očekivano jer je danima već dostupna javnosti, a i zbog toga što odgovoran čovjek kojemu je karijerni biljež znost ne komentira niti zauzima stavove o nečemu što ne poznaje, sigurno ste uočili da povijest u njoj počinje najranije 1991. godine. Kao povjesničar morali biste znati da se ZDS kao simbol koristio u više

postrojbi Hrvatske vojske u Domovinskom ratu, te da jedna vrlo popularna pjesma započinje tim pokličem.”)

Je li cijela Katedra za povijest Sveučilišta takva da im Bojna i hrvatski branitelj Thompson nije dio Domovinskog rata!? Što bi se drugo tada mogli reći osim: Jadne li Katedre. Ali i jadnog li Fakulteta na kojoj je ona i jadnog li sveučilišta koji šute o tome!

Zapravo, sramotno pismo je postalo poznato javnosti zahvaljujući dr. Bancu pa sam ga ja već komentirao na osnovu onoga što je on napisao. Čak se i sam naslov teksta, posланог Jutarnjem listu koji ga, očekivano, nije objavio odnosi na njih TKO SU ĆOSIĆEVI SLJEDBENICI U HRVATSKOJ? Tekst završava ovako:

Dakle, slažu pa skupljaju potpise vjerujući da će tako njihova laž postati istina!

“A što drugo reći nego citirati Dobricu Ćosića koji za one kojima služe dvije povjesničarske strukovne udruge kaže:

„Mi Srbi lažemo da bismo obmanuli sebe, da utješimo drugog; lažemo iz samilosti, da nas nije strah, da ohrabrimo, da sakrijemo svoju i tuđu bijedu... Laž je vid našeg patriotizma... Lažemo stvaralački, maštovito, inventivno.“

Bit će zanimljivo vidjeti tko su Ćosićevi sljedbenici u Hrvatskoj, zar ne?”

Doista je li moguće da je cijela Katedra za povijest Filozofskog fakulteta sastavljena od sljedbenika Dobrice Ćosića? Srećom nije. Ivo Banac pojašnjava:

“U vezi s izjavom povjesničarskih udruga o kojoj sam pisao prošlog tjedna, Novi list (6. rujna) objavio je članak novinara L. Tomičića u kojem se tvrdi da sam jedini na Odsjeku za povijest bio protiv ove izjave. Činjenica je da je uz izjavu od oko 35 anketiranih (u nekim mailovima ima ih više, u nekima manje) 17 bilo za, dodatna 3 s rezervama oko pojedinih točaka, 1 protiv, a 15 se nije izjasnilo. Kao uvijek, poluinformacije su specijalitet ideologiziranih medija i njihovih suflera.

<http://www.jutarnji.hr/kako-unistiti-palmiru/1414740/>

Ipak, možemo samo ponoviti ono što je još uvijek zanimljivo jer pismo Katedre za povijest FF-a s potpisnicima nije objavljeno:

To su Ćosićevi sljedbenici u Hrvatskoj?

<https://kamenjar.com/je-li-katedra-za-povijest-ff-a-sramota-sveucilista-u-zagrebu/>

JE LI I MIROSLAV TUĐMAN REVIZIONIST?

(JOŠ UVIJEK NE ZNAMO ZAŠTO PROF. TUĐMAN NIJE BIO PROFESOR EMERITUS!?)

Poštovani kolega Juričić,

Već sam Vam napisao da je tiskan prijevod na engleski knjige:

Josip Pečarić, Stjepan Razum: *Jasenovac - A Lie Uncovered.*

Informacija o tome je dana I na portal dragovoljac.com:

PECARIC-RAZUM KNJIGA O JASENOVCU JE U ONLINE SVIJETU!

Konačno je netko pokrenuo pobijanje lažljive srpske propagande u svijetu. Knjiga akademika Pečarića i dr Razuma o Jasenovcu koja govori o razotkrivanju laži koje se desetljećima plasiraju u svijetu od strane srba i njihovih poslušnika suprotstavljanje je tim lažima i prilika da svijet čuje istinu o onome što se doista događalo u Jasenovcu. Čestitke autorima

Amazon: https://www.amazon.ca/Josip-Pečaric-Stjepan-Razum-Jasenovac/dp/1716955564/ref=sr_1_44?dchild=1&keywords=jasenovac&qid=1623344068&sr=8-44

Banes&Noble: <https://www.barnesandnoble.com/w/josip-pecaric-stjepan-razum-josip-pecaric/1139641896?ean=9781716955563>

Lulu: <https://www.lulu.com/en/ca/shop/stjepan-razum-and-josip-pecaric/josip-pečarić-stjepan-razum-jasenovac-a-lie-uncovered/paperback/product-jwq72e.html?page=1&pageSize=4>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26635-pecaric-razum-knjiga-o-jasenovcu-na-engleskom-je-u-online-svijetu>

Ne znam jeste li vi na Filozofskom fakultetu upoznati s činjenicom da je nedavno objavljen znanstveni rad u poznatom svjetskom znanstvenom Q1 časopisu u kojem je dana metoda pomoću koje je DOKAZANO da je popis u Jasenovcu koji je služben u RH LAŽIRAN. Inače u knjizi postoji niz članaka u kojima ja nazivam tu brojku navodnih žrtava u Jasenovcu

Na žalost u njoj je niz tekstova u kojima se ta brojka naziva «velikosrpskom brojkom Goldsteinovih i Draže Mihailovića». Dakle uloga Filozofskog fakulteta i u toj laži uperenoj prema hrvatskom narodu. A da ne spomenem da je nedavno više od 2000 naših ljudi potpisalo peticiju tražeći odgovornost pojedinaca sa HTV-a što na toj televiziji nastupaju iznoseći tu i slične neistine Vašeg kolege Goldsteina. Zbog one prigluge o drobilici već ja stekao naziv IVO DROBILICA.

U ovoj knjizi je puno tekstova i o Vašem kolegi Hrvoju Klasiću koji se, predviđevši da će proći gore od Šešelja na beogradskoj televiziji, odbio doći na raspravu s Igorom Vukićem na temu žrtava u Jasenovcu, pa su na HTV-u smijenili današnju zastupnicu u Hrvatskom

saboru Karolinu Vidović Krišto što je uopće pozvala Vukića i što se na HTV-u govorila istina a ne laž o logoru u Jasenovcu. Puno tekstova o tome sada imamo i na engleskom u ovoj knjizi.

Vaše neodgovaranje na moja pisma sugerira da je po istom principu i profesoru Tuđmanu bez ikakvog objašnjenja zaustavljen izbor za profesora emeritusa.

Naime i njega su proglašili revizionistom:

REVIZIJA POVIJESTI

GLAS KONCILA OBJAVIO REVIZIONISTIČKI TEKST MIROSLAVA TUĐMANA O NDH

U svom osvrtu na polemiku vođenu između akademika Josipa Pečarića i braće (?!, JP) Goldstein objavljenom u Glasu Koncila, Miroslav Tuđman je iznio gomilu zamjerki na knjigu dr. Ive i Slavka Goldsteina «Holokaust u Zagrebu». Pečarić je povjesni revizionist koji nastoji umanjiti zločine Hrvata počinjene za vrijeme NDH nad židovskim stanovništvom.

U potpunosti se slažući sa Pečarićevom knjigom «Brani li Goldstein NDH?», svesrdno je preporučujući hrvatskim čitateljima, Tuđman je dao i jedan vrlo «znanstveni» opis Goldsteinove knjige rekavši da iz nje «izvire šovinizam prema hrvatskom narodu i to onaj svojstven ljudima jugokomunističkog svjetonazora».

Važnost ove polemike Tuđman vidi upravo u rušenju osnovnih postavki hrvatske historiografske paradigmе u jugoslavenskim okvirima čije je otjelovljenje dr. Goldstein.

Tuđmanovo oduševljenje Pečarićevom knjigom temelji se prvenstveno na pitanju da li je svaki vrijednosni sud ili procjena iskaza i podataka o NDH, kardinalu Stepincu, Jasenovcu ili progonu Židova, opće važeći. Primjenjuje li se isti kriterij podjednako na sve postupke pojedinaca, odnosno naroda, nacija i država? Kako to da američki stručnjaci za holokaust ne priznaju da je »tamna strana američke povijesti« bombardiranje Hirošime i Nagasakija kada su ubijeni stotine tisuća civila: staraca, žena i djece, pita se Tuđman.

Pri tom Tuđman na ta pitanja daje ne dvosmislen odgovor. Naime, ako Amerikanci ne priznaju svoje zločine zašto bi i mi? Time se indirektno i ne samo anulira krivnja Hrvata već se i povjesni događaji naprsto brišu. Imajući to u vidu Tuđmanov zaključak je indikativan da »J. Pečarić s pravom upozorava da je zadaća svake kritičke znanosti, pa tako i historiografije, revizija povjesnih spoznaja od predrasuda, ideoloških postavaka, netočnih podataka i neutemeljenih »istina«. Indikativna je i činjenica da Glas Koncila objavljuje takve članke.

<http://arhiva.nacional.hr/clanak/1024/glas-koncila-objavio-revisionisticki-tekst-miroslava-tudmana-o-ndh>

U Prilogu Vam šaljem taj tekst prof. Tuđmana, mada bi Vi trebali znati za njega jer ga je prof. Tuđman tiskao u svojoj knjizi *Prikazalište znanja*, Hrvatska sveučilišna naklada, Zagreb, 2003. koja je bila literatura za poslijediplomski studij na Filozofskom fakultetu.

Na žalost u ovoj knjizi nije dan taj stari Tuđmanov tekst iz 2002. jer sam u njoj dao samo tekstove iz knjiga objavljene od 2012. godine pa se ovaj tekst prof. Tuđmana koji zapravo pokazuje da i na Filozofskom fakultetu ima profesora koji zastupaju hrvatsku paradigmu u povijesti na Vašem fakultetu, a ne samo jugo-komunističku kakav dojam imamo kada gledamo nastupe 'istoričara' s Vašeg fakulteta.

Na žalost, činjenica da je prof. Tuđman zaustavljen u izboru za profesora emeritusa otvara pitanje je li to i zbog ove osude za revizionizam, tj. konačno priznanje Filozofskog fakulteta da istina u povijesti nije dobrodošla na tom fakultetu.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

PRILOG

PROF. DR. MIROSLAV TUĐMAN

ZNANSTVENI RAT "LEGALISTA" I "REVIZIONISTA" PRLJAVE ZNANOSTI

Tekst je dan kao prilog tekstu: MIROSLAV TUĐMAN O REVIZIONIZMU

JE LI I MIROSLAV TUĐMAN REVIZIONIST? 2. (JOŠ UVijeK NE ZNAMO ZAŠTO PROF. TUĐMAN NIJE BIO PROFESOR EMERITUS!?)

Poštovani g. Mislave,

Zahvaljujem se na Vašem komentaru mog e-maila kolegi sa Filozofskog fakulteta:

Naslov: RE: JE LI I MIROSLAV TUĐMAN REVIZIONIST?

Datum: Mon, 14 Jun 2021 10:34:38 +0200

Šalje: Mislav

Prima: 'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

Poštovani Akademice,

iako je vaše pitanje sigurno bilo retoričko - svaki istinoljubiv znanstvenik je nužno revizionist. Problem je što u „akademskoj zajednici“ ima puno onih koji nisu istinoljubivi i(li) nisu znanstvenici.

Čestitam vam na upornosti i svako vam dobro želim

Mislav

Jasno je da Vašem komentaru mogu dodati da je najveća pohvala u RH kada te proglaše revizionistom. Upravo su profesori povijesti s filozofskih fakulteta u RH ruglo koje tako očito pokazuju kolika je niska razina tih ljudi, a samim tim i fakulteta koji takvima daju najviša zvanja.

Tako je jedan tekst u ovoj knjizi, čiji prijevod imamo i na engleskom, pokazuje kako Goldstein poručuje akademicima da su glupi jer njega nisu izabrali za akademika:

Naslov: Pismo akademkinjama i akademicima: GOLDSTEIN VAM JE PORUČIO DA STE GLUPI

Datum: Thu, 16 Nov 2017 08:47:12 +0100

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>, HAZU <info@hazu.hr>, hina@hina.hr <hina@hina.hr>

Pismo akademkinjama i akademicima:

GOLDSTEIN VAM JE PORUČIO DA STE GLUPI

Poštovane kolegice akademkinje,

Poštovane kolege akademici

Očekivao sam da će netko od vas reagirati na nedavni intervju nekadašnjeg kandidata za redovitog člana HAZU. Naime bivši veleposlanik je zapravo posredno poručio onim akademicima koji ga nisu izabrali 2012. godine u HAZU da su glupi.

Evo cijelog dijela tog intervjuja koji se odnosi na HAZU:

Je li među njima i ulazak u HAZU? Na posljednjim izborima niste dobili dovoljan broj glasova.

- *To je bila moja želja, koja me nije minula. U ovom trenutku postoje snažni otpori mojoj kandidaturi. Bila bi mi čast.*

Bila bi vam čast, a otpori su dovoljni da vas odbace sa 35 glasova... ne razumijem, dovraga.

- *Sama pozicija HAZU je da u nju ulaze najznačajniji znanstvenici, umjetnici... mislim da mi je prirodno mjesto u Akademiji.*

Je, ali HAZU ima svoje mišljenje. Niste uspjeli.

- *Ako nisam uspio, nisam uspio.*

To je vaša greška ili njihova?

- *Ne bih to nazivao greškom. Bilo je protiv mene harangi od jednog akademika s kojim ne želim polemizirati. A ono što mi je stavljao na teret čiste su gluposti.*

<http://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/poznati-hrvatski-povjesnicar-i-intelektualac-bivsi-hrvatski-veleposlanik-u-parizu-pedeset-i-nesto-godina-bio-sam-optimist-vise-nisam/6714501/>

Jasno je da Goldstein misli na mene. Ja sam taj koji je više od 2/3 akademika glupostima „harangom“ uvjerio da Goldstein „jedan od najznačajnijih znanstvenika“ ne uđe u HAZU. Drugim riječima te 2/3 vas akademika ste glupi kada vas netko „čistim glupostima“ može navesti da tako značajnog povjesničara ne izaberete u Akademiju. Istine radi očito se govori o izborima iz 2002. kao o „posljednjim izborima“, mada je Goldstein bezuspješno pokušao i 2004., a koliko mi je poznato na izborima iz 2006. ga nije bilo.

Podsjetit će vas na dio moga pisma koje je tada pročitano na Izbornoj skupštini:

„Moram pohvaliti Hrvatsku Akademiju Znanosti i Umjetnosti jer konačno u svoje redove prima najboljeg hrvatskog povjesničara. Ako ništa drugo već samom činjenicom da je prof. dr. sc. Ivo Goldstein egzaktno dokazao genocidnost hrvatskog naroda dovoljno je da ga se izabere za redovitog člana HAZU.

A dokaz je zaista nešto izuzetno u povijesnoj znanosti, a široj javnosti je poznat zahvaljujući prof. Vladimиру Mrkociju koji u *Fokusu*, 6. prosinca 2002. navodi tvrdnju Ive Goldsteina iz njegove knjige *Croatia, A History*, Hurst & Co. London 1999.:

Četnici se osvećuju Hrvatima i muslimanima za genocid u NDH, kao na primjer 15. IV. 1941., kada je četnička jedinica koja se povlačila pred ustašama u Mostaru i okolicu ubila više tuceta hrvatskih civila i popalila veliki broj kuća.

Dakle, 10. IV. 1941. proglašena je NDH, a već u prvih 3-4 dana hrvatski narod je napravio genocid pa se četnici 15. IV. 1941. osvećuju za taj genocid. Takva genocidnost jednog naroda doista nije zabilježena u povijesti, pa se radi o izuzetnom otkriću kolege Goldsteina. Pri tome treba uzeti u obzir da Pavelić još nije ni stigao u Zagreb, pa se za taj genocid očito treba okriviti cijeli narod.

Zahvaljujući kolegi Goldsteinu ne mogu se Hrvati više izvlačiti na zločine ustaša.“

<http://www.hrvsijet.net/index.php/137-archiva-stari-hrvsijet-net-1/21596-pismo-akademika-pearia-hazu-ivo-goldstein-egzaktno-dokazao-genocidnost-hrvatskog-naroda>
Cijelo pismo i niz drugih u kojima se nalaze moje „čiste gluposti“ koje nije razumjelo toliko mnogo akademika možete naći u knjizi:

J. Pečarić, *Zabranjeni akademik – Prijevaram u HAZU!?*, Zagreb, 2012.

Na samoj Izbornoj skupštini citirao sam ono što o povjesničaru Ivi Goldsteinu misle doista hrvatski povjesničari. Ti njihovi radovi dani su u spomenutoj knjizi na str 141.-439. kao:

Prilozi: POVJESNIČARI O „ZNANSTVENOM” RADU IVE GOLDSTEINA. Spomenimo ih: dr. sc. Jure Krišto, znanstveni savjetnik: dr. sc. Vladimir Geiger, znanstveni savjetnik; dr. sc. Mario Jareb, viši znanstveni suradnik; prof. Vladimir Mrkoci; dr. sc. Frano Glavina; Marinko Tomasović, povjesničar umjetnosti i arheolog; dr. sc. Stjepan Razum.

Da, dr. Goldsteinu je „prirodno mjesto u Akademiji”,

Nije samo ovaj intervju dr. Goldsteina pokazao kolika mu je „nepravda” učinjena njegovim neizborom u Akademiju. To pokazuje i svojim drugim istupima.

Hrvatski književnik Javor Novak mu posvećuje cijelu kolumnu, pa kaže:

Naime, 9. studenog u večernjim satima, na jednoj troježičnoj televiziji, gost je izrekao sljedeće tvrdnje, a što voditelj nije pokušao ni propitivati niti pobijati: „Tito je u temeljima hrvatske države“ i na pitanju Bleiburga (po sjećanju): Mnogi od tih ljudi bili bi suđeni i osuđeni na smrt, ali ne znamo koliko njih. Gore nije bilo žena i djece...

Kad se javno iznose ovakve sirove laži bilo bi logično da ih voditelj tv-emisije dodatnim pitanjima obradi i provjeri koliko su te tvrdnje dr. Ive Goldsteina potkrijepljene i koliko one stoje. Ne želim ovdje ulaziti u svojevremenu kandidaturu I. Goldsteina za ulazak u HAZU koja mu je sramno propala. Akademik J. Pečarić i drugi iznijeli su tada dokumente kojima su doveli u pitanje ne samo doktorat spomenute osobe već i njegovu ukupnu stručnost.

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/j-novak/27989-j-novak-pioniri-ideoloske-mrznje.html>

<https://kamenjar.com/pioniri-ideoloske-mrznje/>

Meni je posebno zanimljivo mišljenje „vrhunskog pravnika“ i „sudca“ dr. Goldsteina koji zna da bi od pobijenih stotine tisuća Hrvata: *Mnogi od tih ljudi bili bi suđeni i osuđeni na smrt.*

Zašto?

Pa svoj „izuzetni“ pogled na pravnu znanost pokazao je dr. Goldstein još 13. srpnja 2002. kada je on konstatirao da kada ga netko „gadi i vrijeda“ onda su takvi antisemiti i treba ih kazneno goniti.

Zato će i završiti ovo pismo citirajući samog Goldsteina:

Sama pozicija HAZU je da u nju ulaze najznačajniji znanstvenici, umjetnici... mislim da mi je prirodno mjesto u Akademiji.

S poštovanjem,
akademik Josip Pečarić
Zagreb, 16. 11. 2017.

<http://www.pokret-zajedno.hr/novosti/item/421-goldstein-vam-je-porucio-da-ste-glupi>

NAPOMENA. Nastup dr. Iva Goldsteina je i bit će zanimljiv mnogima. Vidjeli ste i iz gornjeg pisma da njegove tvrdnje obično nisu inteligentne.

Pogledate:

<https://kamenjar.com/marko-juric-ivo-goldstein-kronicni-manjak-cinjenica-i-argumenata-nadoknaduje-mastom/>

[https://kamenjar.com/sto-zapravo-smeta-goldsteinu/ *](https://kamenjar.com/sto-zapravo-smeta-goldsteinu/)

Tada još Goldstein nije obznanio svoje veliko otkriće o drobilici, pa ga još nisam mogao nazivati Ivo Drobilica.

Pozz
Josip

MATEMATIKA I POVIJEST

(JOŠ UVJEK NE ZNAMO ZAŠTO PROF. TUĐMAN NIJE BIO
PROFESOR EMERITUS!?)

Poštovani kolega Juričić,

Doista je nevjerljivo da sam Vam baš jučer poslao tekst prof. Tuđmana iz 2002. godine ZNANSTVENI RAT "LEGALISTA" I "REVIZIONISTA" PRLJAVE ZNANOSTI- Tim tekstrom je, zapravo, Tuđman pišući o mojoj knjizi „Brani li Goldstein NDH?“ pisao kako ćemo dočekati vrijeme kada će Vaš kolega Goldstein postati poznatiji kao Ivo Drobilica. Zašto?

Poslje toga se na portalu narod.hr pojavio tekst:

HRVATSKA RADIKALNA DESNICA – NOVI GOLDSTEINOV KOLEGIJ?

<https://narod.hr/hrvatska/hrvatska-radikalna-desnica-novi-goldsteinov-kolegij>

Bit će zanimljivo vidjeti hoće li Vaš fakultet stati uz svog profesora i njegovih 'otkrića' tipa drobilice.

Zapravo meni je strašna pomisao da kolege s Vašeg Odsjeka koji su završili FER i Matematiku nisu ni blizu prof. Tuđmanu u oblasti koja bi njima trebala biti bliska. A još mi je žalosnija i sama pomisao da zbog bliskosti sa idejama tipa drobilice Tuđman nije postao prof. emeritus. A danas imamo i znanstvenu metodu objavljenu u Q1 časopisu vjerojatno i Vašeg profesora matematike, pa znate o kako velikom matematičaru se radi, kojom je dokazano da je današnji popis u Jasenovcu lažiran. Zato Vam u Prilogu šaljem tekst koji sam o tom velikom znanstvenom radu objavio s kolegom prof. emeritusom dr. sc. Matkom Marušićem.

Ali, nije samo prof. Tuđman 'predvidio' značaj matematike u pobijanju laži tipa „drobilica“. To je povodom iste knjige već samim naslovom predvidio akademik Dubravko Jelčić. Evo njegovog teksta objavljenog u "Hrvatskom slovu", 19. srpnja 2002.):

MATEMATIKA I POVIJEST

(Uz knjigu Josipa Pečarića **Brani li Goldstein NDH?**)

“U posljednje vrijeme sve više volim matematiku. Samo ona je još ostala nepromijenjena, jedino nju još nisu uspjeli reformirati. Pokušavali su, nije da nisu, dali su sve od sebe da i nju ‘unaprijede’ po svome, ali eto, nekako nije išlo. Godinama se cijela naša ekonomija temeljila na pretpostavci da u socijalizmu dva i dva mogu biti i pet, i šest, i tri, kako kad, već prema tome što u kojem trenutku zatreba centralnom komitetu. Ali se pokazalo da je ta matematika vrški tvrdoglava i odvratno reakcionarna: uporno ostaje kod svoga, da je dva i dva četiri, i ne priznaje nikakve više revolucionarne razloge da makar samo ponekad i barem za zericu popusti. I ako nas išta bude spasilo od invazije duhovnog terora efemernih ideologija, koje bi cijeli svijet htjeli okrenuti naglavačke i prekrojiti po svome, onda to nije poezija, kao što se obično misli, nego matematika. Poezija, i umjetnost uopće, može se i stvarati i tumačiti i ovako i onako, jedino s matematikom ne može manipulirati ni najveći, najokrutniji siledžija. Dva i dva je bilo i ostalo četiri u svakom režimu i po svacijem računu.”

*Da nisam ove rečenice napisao još davno, negdje sredinom sedamdesetih godina prošloga stoljeća, i uvrstio ih u svoj roman **Strah**, objavljen 1994. (v.str.270), bio bih u kušnji da ih sada napišem. Darovao sam ih zauvijek virtualnom protagonistu svoje proze, a sada ih samo za trenutak posuđujem od njega, jer su i trenutak i tema kao naručeni da one, te rečenice, dobiju svoje konkretno opravdanje i potvrdu.*

*Doista: tek kad se željeznom logikom egzaktnog matematičkog mišljenja raščlani rečenica po rečenica iz knjige **Holokaust u Zagrebu** profesora povijesti Ivo Goldsteina, onako kako je to učinio Josip Pečarić, čitatelju postaje jasno kroz kakve sve logičke vratolomije mora proći autor kad iz neprijepornih činjenica izvodi svoje proizvoljne zaključke, zaključke koji ne samo što ne proizlaze iz činjenica na koje se pozivaju nego se u bitnome i razilaze s njima. Pečarić strpljivo, raščlambom za koju se može reći da slijedi metodu “red-po-red”, dokazuje da nikakvim akrobacijama nije moguće dokazivati nešto što se dokazati ne može niti pobijati nešto što se pobiti ne da. Znanstveni pristup nekoj temi, a time i znanstvenost nekoga teksta ne ovisi samo o točnosti činjenica nego i o njihovoј interpretaciji, koja ne smije težiti dokazivanju apriornih tvrdnji. Takva manipulacija činjenicama ne samo što nije znanost, nego je naprotiv najopasniji oblik antiznanosti: jer iznosi neutemeljene, pa i lažne tvrdnje, često i bitno suprotne istini. Naravno, takvu neznanstvenu, quasiznanstvenu metodu karakterizira i sklonost takvih “znanstvenika”/manipulatora da činjenice selektiraju po vlastitoj volji, izostavljajući dakako one koje evidentno pobijaju njihove apriorne zaključke. Pečarić je konkretnim primjerima dokazao, da se sveučilišni profesor Ivo Goldstein služio dobrano i takvom “znanstvenom” “metodom”.*

Pečarićeva knjiga otvara polemiku o jednoj bolnoj temi, koja – iako bolna – ne bi bila ni sporna ni preteška da je takvom nisu učinili, svojim jednostranim, dakle zlonamjernim interpretacijama jugokomunistički “povjesničari” uz svesrdnu pomoć svojih ispolitiziranih publicista.

Svaki čitatelj Goldsteinove knjige logično će zaključiti, da njen autor bez i jedne jedine olakotne okolnosti optužuje Hrvatsku i hrvatski narod za ono što je činila vlast NDH. Bila to njegova intencija ili ne bila, taj dojam se ne da zanijekati.

Okriviljavati Hrvatsku i Hrvate u cjelini za događaje tijekom 2. svjetskog rata, slijedimo li željeznu logiku, implicira i okriviljavanje Države Izrael za aktualna nasilja protiv Palestinaca. Židovi se pozivaju na svoje predpovjesno, biblijsko pravo na taj teritorij, koji oni sada brane svim raspoloživim (i ne baš uvijek uzornim) sredstvima. I Hrvati imaju povjesno pravo od ranoga srednjeg vijeka na svoj teritorij, i oni su ga branili svim raspoloživim sredstvima. Ali, dok nisam čuo da je profesor povijesti Ivo Goldstein digao glas protiv nedavnog brutalnog, zločinačkog razaranja Janina, čuo sam kad je još u jeku srbočetničkih napada, na jednom skupu u Hrvatskom kulturnom klubu, u Muzeju za umjetnost i obrt, prigovarao generalu Tusu zbog jedne spaljene srpske kuće negdje na tadašnjoj crti bojišnice. S takvim dvostrukim mjerilima ne može se biti ni objektivni promatrač, još manje znanstveno vjerodostojni povjesničar, koji pretendira na pravorijek.

Ne, zaista, NDH je bila daleko od idealnoga. Ali koja je to država u ono doba bila i koja je danas idealna? Amerika, koja je poslije Pearl Harbora jednim potezom pera strpala u koncentracione logore sve Japance koji su se u njoj zatekli i sve američke građane japanskog podrijetla te im konfiscirala svu imovinu? Ili Amerika danas, s

vijetnamskom reputacijom? Velika Britanija, u kojoj je mrak zauvijek pokrio mnoge koji su nekada imali prijatelje u Njemačkoj i prije rata se dopisivali s njima? Osumnjičeni kao njemački agenti, nisu imali ni prilike ni vremena dokazivati svoju nevinost. Ili Velika Britanija danas, s Belfastom i Sjevernom Irskom? Francuska? Vichýjevska Francuska, pod maršalom Petainom, ili možda ova današnja, rastočena korupcionaškim aferama? Mađarska? Rumunjska? Slovenija? Italija?

Kad se Hrvatskoj stavlja za uzor Danska, kao što to čini Goldstein, Pečarić upozorava na logičku grijesku u razmišljanju, a ona se sastoji u tome, što su Danci "kupili" njemačku blagost tako što su im u sve većim količinama davali razne živežne namirnice, a nema sumnje, da su time jačali njemačku ratnu moć i tako produljivali trajanje rata, a to opet znači, da su posredno skrivili veći broj ne samo vojnih žrtava saveznika nego i civilnih žrtava nacističkih zločina. Ali dok se to njima uzima za dobro, Pečarić pita, što bi bilo da su tako postupali Hrvati? I bi li bilo bolje da je Pavelić odstupio pa prepustio Nijemcima da i Hrvatsku učine "judenfrei", kao što su učinili Srbiju, ili je bolje što je svojim kojekakvim manevrima (Pečarić navodi i kojim i kakvim) spasio barem 25% Židova u Hrvatskoj? Dakako, to ni izdaleka nije dovoljno da bismo mogli biti zadovoljni, ali, ako je i manje nego što su uspjeli postići neki drugi, isto tako je i više nego što su postigli neki – treći.

Najnepravedniji bio je Goldstein prema blaženom Alojziju Stepincu. I najnelogičniji! Upravo Stepinčev slučaju je paradigmatičan, upravo iz njega može se naučiti razlikovanje države od režima, ali tu pouku Goldstein nažalost nije izvukao. A time je ocijenio sama sebe. On doduše spominje neke "sitne" Stepinčeve korake u zaštiti Židova, ali ih u konačnoj ocjeni Stepinčeva držanja posve zanemaruje, kao i one koje niti ne spominje. On dakle nema što priznati Alojziju Stepincu. A na to se može reći, da to više nije pitanje ni znanosti ni politike nego morala. Tko nije spreman sa zahvalnošću primiti i priznati mala dobročinstva, ne zaslужuje ni velika. To je pitanje morala, onakva kakav se očituje na individualnoj razini, pojedinačno, od čovjeka do čovjeka.

Nisam cinik kao što je to onaj zapovjedajući general demokratske Amerike u Afganistanu, koji je nedavno, nakon što su njegove zračne snage bombardirale veću svadbenu skupinu u nekom selu i usmrtili veći broj nevinih ljudi, izjavio načelnu ispriku uz napomenu: "Ali možda svi stradali i nisu bili sasvim nevini." Takav biser pravne svijesti s dubokom indignacijom ostavljam njemu i njegovim "demokratskim" naredbodavcima, njihovoj uzornoj "humanosti" i "političkoj odgovornosti".

Jest, svaka je žrtva nevina, ako joj nije dokazana krivnja. I sasvim je svejedno, je li ta žrtva hrvatska, srpska ili židovska, kojoj je strani u sukobu ta žrtva pripadala, desnoj ili lijevoj, od čije ruke je pala, ustaške ili partizanske, i u ime čega, hrvatstva ili komunizma.

Ali Goldsteinova knjiga postavlja implice još jedno važno načelno pitanje, nerazdvojno od spomenutoga: to je pitanje krivca za zločin. Naime, ako su svi ustaše i svaki dužnosnik ustaške vlasti krivi za zlodjela u doba NDH, onda je sasvim razložno reći da su i svi partizani i svi nositelji vlasti komunističke partije, pa najzad i svi njeni članovi, krivi za zločine Bleiburga i događaja koji se tim pojmom podrazumijevaju. Svako drukčije mišljenje i drukčiji zaključak bio bi nelogičan, a time i povjesno neodrživa krivotvorina činjenicâ.

Kad to shvatimo, približit ćemo se istini. A to će biti neprocjenjiva korist i za politiku i za znanost, kao i za moralni habitus pojedinaca, koji se njima bave.

Najzad, kad smo već kod logike, reći ću još nešto, što mi se čini logičnim:

Tko se ne može s iskrenim pijetetom pokloniti svim žrtvama i jednog i drugog totalitarizma, i fašističkog i komunističkog, nije vjerodostojan ni kad veliča žrtve samo jedne, to jest "svoje" strane. I to je bitna pretpostavka za svakoga, tko se želi znanstveno baviti ovom temom.

A komparacija Goldsteinova i Pečarićeva teksta dokazuje, da je profesor povijesti, opterećen u znatnoj mjeri svojom subjektivnošću, što se tiče logičke interpretacije činjenicâ inferiorniji od profesora matematike.

Ali to tako, nažalost, nije od danas. Matematika je uvijek bila superiornija od mnogih disciplina, pa i od povijesti, vjerojatno zbog same svoje prirode. Kad su zapitali G. B. Shawa što će, ne znam više o čemu, reći povijest, zločesto mudri i okrutno cinični Irac je odgovorio: "Povijest će, gospodine, lagati kao uvijek." Nismo li se, dakle, ulovili u zamku problema, koji još uvijek čeka da bude dolično, ljudski razriješen, s malim izgledima da ćemo to i dočekati? Jer svijet još uvijek nije pravedan niti se pravda uvijek temelji na istini. I nema izgleda, da će se u tome išta promijeniti. Naprotiv!

*Ali to nije razlog da dignemo ruke od svega i da se prepustimo pravdi koja nije pravedna i povijesti koja nije istinita. Obratno, upravo to i jest izazov i pravi razlog, da se s takvim stanjem ne mirimo. Kako ono kaže stara latinska verzija još starije grčke sentence: *Amicus Plato, amicus Socrates, sed praehonoranda veritas.**

*

Poštovani kolega Juričić, mi u HAZU sutra imamo komemoraciju za kolegu Jelčića:

U srijedu 16. lipnja 2021. u 13 sati
u Velikoj sjedničkoj dvorani
Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti

održat će se

K O M E M O R A T I V N A S J E D N I C A
posvećena životu i djelu što ga za sobom ostavio

akademik DUBRAVKO JELČIĆ
(6. XI. 1930. – 28. II. 2020.)

Na sjednici će govoriti:

akademik Pavao Pavličić, tajnik Razreda za književnost
akademkinja Dubravka Oračić Tolić
dr. sc. Ivica Matičević

Trg Nikole Šubića Zrinskog 11, HR-10000 Zagreb - www.hazu.hr - telefon: +385 1 4895 111 -
telefaks: +385 1 4819 979 - e-adresa: kabpred@hazu.hr

Nadam se da će nazočiti i kolege s Vašeg fakulteta. Ne vjerujem da će biti i 'znanstvenika'
tipa 'drobilica'.

Lijepo Vas pozdravlja,

Akademik Josip Pečarić

PRILOG

POPIS JASENOVAČKIH ŽRTAVA JE NETOČAN; UPRAVO SU ZNANSTVENO DOKAZANE NJEGOVE NELOGIČNOSTI KOJE UPUĆUJU DA JE VELIKIM DIJELOM IZMIŠLJEN

Matko Marušić, profesor emeritus za medicinu i znanstvenu metodologiju, Split

Akademik Josip Pečarić, matematičar, Zagreb

Gotovo da nema nikoga u Hrvatskoj tko ne zna za probleme s istinom o logoru Nezavisne države Hrvatske (NDH) u Jasenovcu. O tom su logoru ispisane nebrojene stranice i izgovorene nezamislive laži. Oni upućeniji te laži prepoznaju, ali Srbi općenito i hrvatski komunisti isto općenito za to ne mare nego autore svih prigovora proglašavaju revolucionistima u najblažem a ustašama u najstrožem ocjenjivanju.

Kad je Hrvatski tjednik 11. lipnja 2015. objavio nalaz g. Stjepana Razuma da na popisu JUSP-a Jasenovac postoji „14.000 umnoženih žrtava, odnosno isto toliko žrtava koje zasigurno nemaju nikakve veze s ratnim Jasenovcem“ (v. <https://www.sloboda.hr/jasenovac-dr-stjepan-razum-otkrio-veliku-prijevaru-u-jasenovcu-dorh-mora-pokrenuti-istragu/>), ta ustanova je napravila brojne izmjene ali je broj žrtava ostao isti (<https://narod.hr/hrvatska/sto-se-tocno-dogadalo-s-mreznim-jasenovackim-popisom-lipnja-2015-godine>). A gdje su joj dotad bila ta imena – kad se upravo time bavi – da prikuplja imena žrtava? Kako to da ih nije pokazivala 50 godina a onda ih je začas smogla kad su tisuće imena s popisa došle u pitanje?

Oko broja žrtava u Jasenovcu ne mogu se dogovoriti ni komunisti i Srbi koji su „jasenovački mit“ i stvorili i brane ga kao stršljeni gnijezdo. Komunisti ustraju na 84.000 žrtava JUSP Jasenovac a Srbi na 700.000 žrtava koje su „procijenili njihovi istraživači“. To je otišlo toliko daleko da je u Srbiji s popisa knjiga za otkup izbačena knjiga „Jasenovac“ Ive Goldsteina, jer je on u njoj napisao da je u Jasenovcu bilo onoliko žrtava koliko piše JUSP Jasenovac (84.000), a Srbima je to neprihvatljivo jer ustraju na 700.000 žrtava

(<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/onoga-tko-tvrdi-da-u-jasenovcu-nije-ubijeno-700-tisuca-ljudi-ovdje-ne-treba-citati-15016006>).

Taj problem je podmuklo „riješio“ portal Jasenovac Research Institute (JRI) koji se vodi iz New Yorka. On se, dakle, zove „Institut za istraživanje Jasenovca“, a mrežna stranica mu se zove <https://jasenovac.org/>. Popis žrtava nosi naslov „Victims list“ („Popis žrtava“). U uvodu se, međutim spominje da se JRI bavi „cijelim Holokaustom u Jugoslaviji“ i spominje ukupno 647,000 stradalih s tim da u istom tekstu procjenjuje da je „u sustavu logora u NDH stradalo 600.000 osoba“. Svoj rad definira kao „posvećen promicanju istraživanja i aktivnosti koje će osvijetliti svijet kriminala i genocida u Jasenovcu i u Jugoslaviji nad Srbima, Židovima i Romima za vrijeme II. Svjetskoga rata“. Hrvate i muslimane ne spominje, ali ih uvrštava u popis i kad nikakve veze s Jasenovcem nemaju. Nema poseban popis za Jasenovac. To mu omogućuje da svih 647.000 imena potencijalno pripisuje Jasenovcu, pa je, primjerice, u tom smislu i svjedočio na suđenju nogometaru J.

Šimuniću. S druge strane, kad mu se javi da brojne žrtve na popisu nemaju veze s Jasenovcem, on može odgovoriti – da se bavi svim žrtvama u Jugoslaviji.

NEDVOJBENI DOKAZ DA JE POPIS ŽRTAVA JAVNE USTANOVE SPOMEN PARK JASENOVAC KRIVOTVOREN

JUSP Jasenovac održava internetski popis jasenovačkih žrtava s imenom i prezimenom svake žrtve, očevim imenom, godinom i mjestom rođenja i godinom smrti u logoru Jasenovac iz vremena Nezavisne države Hrvatske (NDH) (<http://www.jusp-jasenovac.hr/Default.aspx?sid=7618>). Popis sadrži 83.806 imena koja su većim dijelom odabrana sa službenog popisa 597.323 stradalih u Drugom svjetskom ratu koji je 1964. objavio Državni zavod za statistiku Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije. Istraživači Nikola Banić i Mladen Koić objavili su oko 150 članaka o netočnostima popisa JUSP-a Jasenovac

(<https://narod.hr/hrvatska/poimenicni-popisa-zrtava-kcl-jasenovac-1941-1945-i-njegovo-nepodudaranje-s-izvorisnim-dokumentima>). Ti su nalazi konkretni i uvjerljivi, ali su zanemarivani jer ih nisu pisali autori koji su u tom području povijesti dominantni. Zagovornici „jasenovačkog mita“ ih ignoriraju a autore proglašavaju revolucionistima i filoustašama, a plašljivi hrvatski povjesničari ih uopće ne razmatraju, neki čak autore i napadaju kao nedovoljno stručne. To je neznanstven stav, jer znanost ocjenjuje valjanost dokaza a ne „ugled“ i formalne pozicije onih koji su dokaze pribavili.

Povijesno važan članak Nikole Banića i Nevena Elezovića

S početkom godine 2021. dogodio se veliki preokret u pitanju vrijednosti popisa JUSP-a Jasenovac: dva doktora znanosti, inženjer informatike g. Nikola Banić i vrlo ugledni matematičar g. Neven Elezović objavili su na engleskom jeziku i u vrlo uglednom svjetskom časopisu za inženjere i matematičare povijesno važan članak o jasenovačkim žrtvama. Članak je dokazao da je popis JUSP-a Jasenovac krivotvoren i kao takav potpuno nevaljao.

Članak nosi naslov „TVOR: nalaženje diskretnih podataka koji odskaču među ukupnim varijacijama u histogramima“ (engl. TVOR: Finding Discrete Total Variation Outliers among Histograms); TVOR je tu kratica engleskog izraza „Total Variation Outlier Recognizer“ u prijevodu „Tražilo (u smislu alata) podataka koji odskaču među ukupnim varijacijama“. Konkretno, Banić i Elezović su razvili matematičku metodu za analizu velikog broja podataka s pomoću koje mogu procijeniti koji podatci (jako) odskaču (razlikuju se) od svih ostalih podataka koje se analizira. Ideja se zasniva na činjenici da u prirodi podatci o nekoj pojavi variraju, ali ne previše. Podatci koji se jako razlikuju od ostalih engleski se nazivaju „outliers“ što je na hrvatskom „podatci koji odskaču“ (od ostalih u masi podataka). Podatci koji odskaču ne bi se smjeli pojaviti, jer upućuju na grubu pogrešku (npr. prilikom upisivanja ili prepisivanja podataka) ili na – izmišljanje podataka. Podatke su prikazivali na slikama (grafikonima) koji se nazivaju „histogrami“. Histogram je dvodimenzionalni grafički prikaz podataka u kojem su u koordinatnom sustavu na osi apscisa godine rođenja a na osi ordinata broj ljudi (žrtava) koji su rođeni svake od tih godina.

Taj povijesno važan članak Banića i Elezovića objavljen je godine 2021. u međunarodnom časopisu „IEEE Access“ i njegova identifikacija (referencija) je:

N. Banić and N. Elezović, TVOR: Finding Discrete Total Variation Outliers Among Histograms. IEEE Access, volumen. 9, stranice 1807-1832, 2021., doi: 10.1109/ACCESS.2020.3047342.

Članku svatko može slobodno pristupiti preko gore navedenog univerzalnog mrežnog identifikatora (doi), ili preko poveznice

<https://ieeexplore.ieee.org/document/9306761>, ili

<https://arxiv.org/pdf/2012.11574.pdf>,

pa se u dalnjem tekstu pozivamo na slike iz toga članka.

Objašnjenja sadržaja i nalaza u članku Banić-Elezović

Članak je na engleskom jeziku, vrlo stručan i složen i malo ga ljudi može uopće čitati, a još manje razumjeti, napose matematiku. Zato ovdje donosimo objašnjenja koja će pomoći da se članak dobro razumije.

1) Pouzdanost članka

Članak je objavljen u vrlo uglednom međunarodnom časopisu. Kad neki autori pošalju svoj članak u kojemu je opisano njihovo otkriće znanstvenom časopisu na objavu javnosti, on prolazi tri provjere: a) urednik/ci procjenjuju je li članak vrijedan objave – po važnosti otkrića i snazi dokaza koji to otkriće podupiru. b) Ako članak prođe tu ocjenu, urednik ga šalje na ocjenu (u pravilu) trojici najvećih stručnjaka za područje kojim se članak bavi; znanje i objektivnost tih stručnjaka (zovu se „recenzenti“) jamči da časopis, koji čuva svoj ugled, ne će objaviti nešto krivo, bezvrijedno, nedorečeno, nepotpuno ili nejasno. Recenzenti mogu uredniku preporučiti da članak prihvati, ili da ga ne prihvati, ili da od autora traži da članak dopune i poprave kako on kaže. c) U časopisu u kojemu su Banić i Elezović objavili svoj članak, kad autori poprave članak i recenzenti popravke prihvate, urednik članak postavlja na mrežnu stranicu svojega časopisa gdje je slobodan za čitanje, a čitatelji na članak mogu davati primjedbe svake vrste i njih urednik ozbiljno uzima u obzir (to je nov i dodatni način osiguranja kvalitete, a primjenjuju ga najugledniji časopisi). Kad i to prođe povoljno, urednik članak objavljuje i daje mu referenciju i doi (v.gore). Referencija je podatak o autorima i naslovu članka i mjestu objave članka, a doi (engl. digital object identifier) je poveznica jedinstvena za taj članak na razini Interneta, preko koje („klikom“) zainteresirani zauvijek mogu otvoriti članak i čitati ga (i rabiti kako im treba za dalja istraživanja). Tako se stvara, obznanjuje i dijeli ljudsko znanje.

Sve te provjere, u vrlo uglednom časopisu, prošao je i članak autora Banića i Elezovića. Zato je njegova vjerodostojnost neupitna, a oni koji mogu pomisliti da je možda upitna trebaju to matematički dokazati. Time bi članak obezvrijedili, a časopis osramotili, ali na to bi svakako imali pravo jer se radi o vrlo važnim i ozbiljnim stvarima. Prema u najvažnijoj svjetskoj bazi znanstvenih podataka WoS (engl. Web of Science, Mreža znanosti), koja sadrži više od 33.000 indeksiranih časopisa te gotovo milijardu zapisa, „IEEE Access“ je vrlo ugledan časopis: u područjima a) računalna znanost, b) informacijski sustavi i c) električno i elektroničko inženjerstvo nalazi se u prvoj četvrtini najboljih časopisa. Čimbenik odjeka (engl. impact factor, IF) mu je 3,745, što znači da se u jednoj godini svaki članak objavljen u časopisu „IEEE Access“ u prosjeku 3,745 puta citira u časopisima.

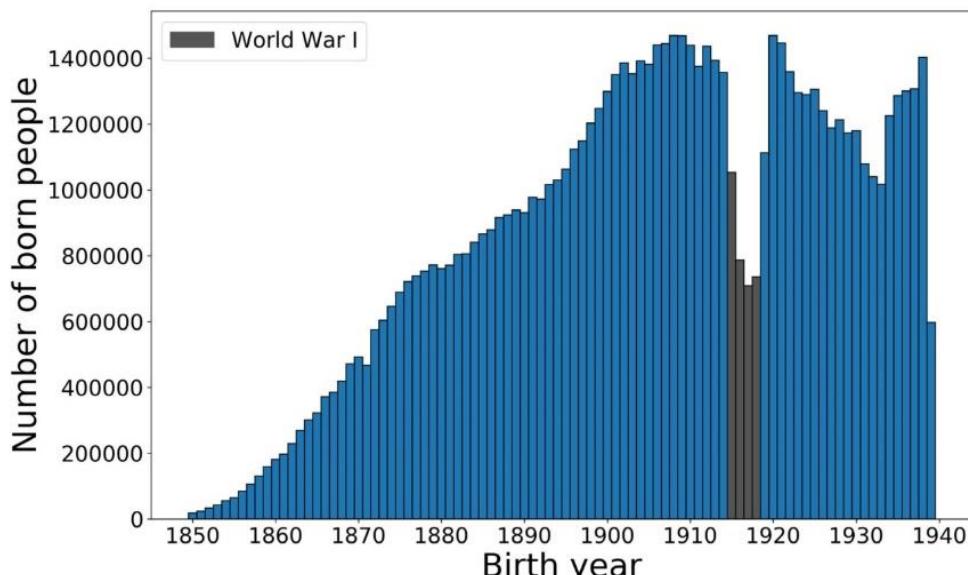
2) Metoda analize popisa JUSP-a Jasenovac

Nakon što su složenim matematičkim postupcima (dokazima ispravnosti postupka) definirali svoj alat za traženje i ocjenu „podataka koji odskaču“ Banić i Elezović su u

odjeljku članka koji se zove „IV. EXPERIMENTAL RESULTS“ prikazali testiranje svoje metode na konkretnim podatcima. Analizirali su postojanje i veličinu „podataka koji odskaču“ u odnosu na godine rođenja različitih skupina ljudi. Histogram može pokazivati razlike brojeva ljudi rođenih u susjednim godinama, ali „ne smije“ (jer po prirodnim zakonima ne može) imati „šiljke“ (podatci koji odskaču) za pojedine godine. Primjerice, ne smije za godinu rođenja 1900. imati „šiljak“ tj. da histogram pokazuje da je 1900. rođeno puno više ljudi (ovdje žrtava jasenovačkog logora) nego 1899. i 1901.

Matematički alat TVOR, koji su razvili Banić i Elezović analizira jesu li varijacije (razlike) broja ljudi rođenih različitih godina unutar prirodnih granica varijabilnosti (različitosti) ili nisu.

Autori su prvo analizirali popis stanovništva iz godine 1939. u Njemačkoj (slika 12a), koji ne bi smio sadržavati podatke koji odskaču („šiljke“). Taj popis nije imao „šiljke“ pa je služio kao „kontrola“ metode i pokazatelj prirodnih varijacija (broja ljudi u pojedinim godinama), jer on obuhvaća velik broj ljudi i teško je zamislivo da je krivotvoren.

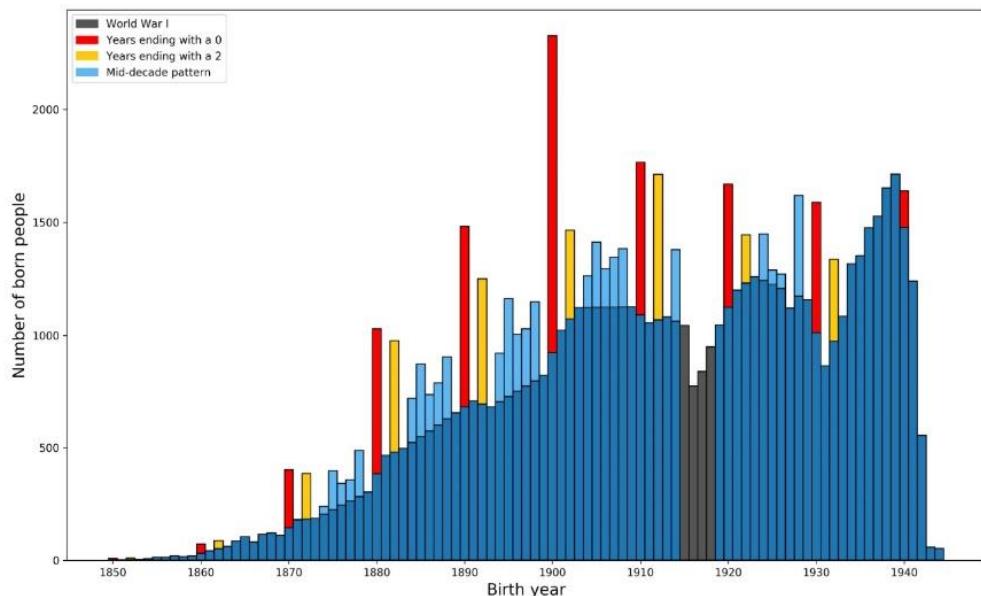

Slika 12a. Primjer prikaza broja osoba prema godinama rođenja histogramom koji odgovara stanju u prirodi: varijacije iz godine u godinu su male i nema „podataka koji odskaču“. Radi se o **popisu stanovništva Njemačke iz godine 1939**. Crni stupci ilustriraju utjecaj Prvog svjetskog rata jer se odnosi na generacije koji su bile izložene smrtonosnom djelovanju toga rata. Preuzeto iz Banić i Elezović, IEEE Access, 2021, doi:10.1109/ACCESS.2020.3047342, prema licenci CC BY 4.0.

Nakon toga su analizirali godine rođenja žrtava 7.106 popisa koji se nalaze na stranicama Memorijalnog muzeja Holokausta Sjedinjenih američkih država (engl. United States Holocaust Memorial Museum, USHMM), a među njima su i podatci JUSP-a Jasenovac (oni koje je prikupio i na svojim internetskim stranicama održava JUSP Jasenovac).

3) Rezultati analize

Nalazi analize su nevjerljivi: odstupanje popisa JUSP-a Jasenovac od okvira prirodnih varijacija bilo je vrlo, vrlo veliko, najveće među 7106 analiziranih popisa! Matematička analiza je, dakle, pokazala da razlike broja ljudi rođenih u „susjednim“ godinama na popisu JUSP-a Jasenovac visoko uvjerljivo odstupaju od one koju bi dala priroda, tj. u slučaju da su ti podatci istiniti i stvarni. Prema tome, odstupanja nedvojbeno pokazuju da su podatci JUSP-a Jasenovac izmišljeni, i to nespretno i neznalački.

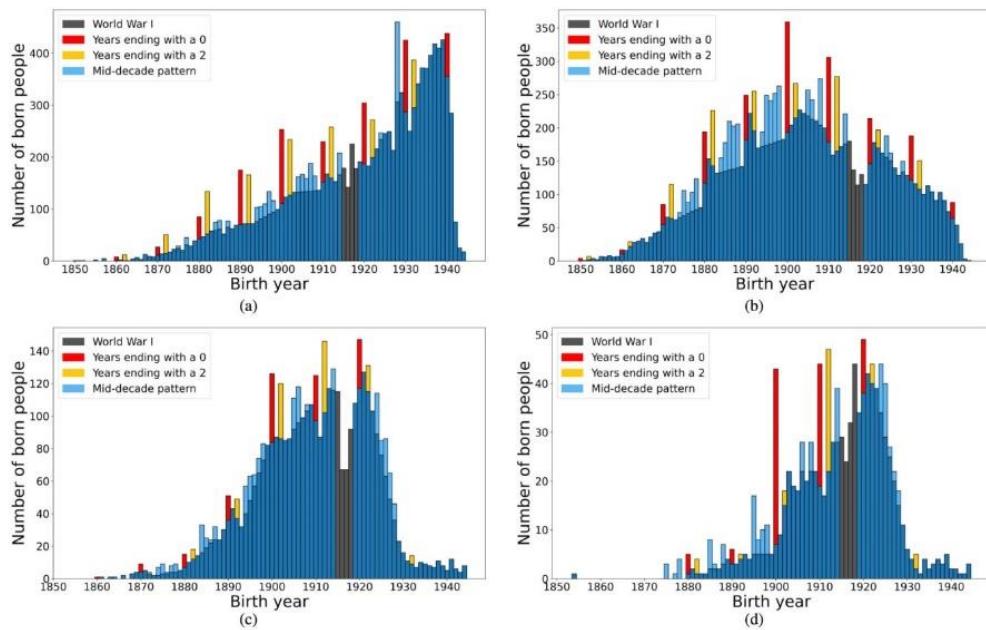

Slika 20. Prikaz broja svih žrtava navedenih na popisu JUSP-a Jasenovac u odnosu na godine njihova rođenja. Vide se golema odstupanja („šiljci“) od oblika histograma koji bi dali prirodni (neizmišljeni) podatci. Crni stupci ilustriraju utjecaj Prvog svjetskog rata jer se odnose na generacije koji su bile izložene smrtonosnom djelovanju toga rata. Dijelovi stupaca u crvenoj, svijetloplavoj i žutoj boji prikazuju odstupanja („podatke koji odskaču“) od prirodnih vrijednosti: crveni su podatci za godine koje završavaju nulom, žuti za godine koje završavaju brojem 2, a svijetloplavi se odnose na godine u sredini desetljeća. Preuzeto iz Banić i Elezović, IEEE Access, 2021, doi:10.1109/ACCESS.2020.3047342, prema licenci [CC BY 4.0](#).

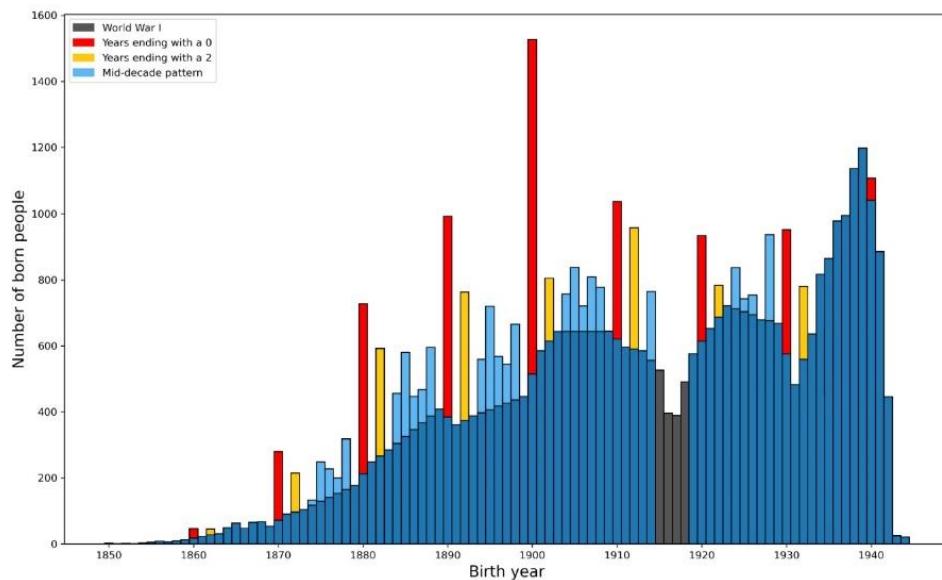
Dva su vrlo važna detalja u tom „neprirodnom“ popisu JUSP-a Jasenovac.

Prvi je da se „šiljci“ pojavljuju na godinama rođenja koje završavaju znamenkama 0 i 2 (i 5), što je u skladu s psihologijom onih koji su te brojeve izmišljali, jer su zacijelo pisali prvo što bi im palo na pamet, a psihološki je vjerojatnije da će im te znamenke pasti na pamet prije nego one druge. A bili su toliko neuko samouvjereni da o „razbacivanju“ tih zadnjih znamenaka od 0 do 9 nisu ni mislili. Inače, matematika bi prepoznala i takva izmišljanja, ali ovdje tu njezinu čarobnu moć nema potrebe objašnjavati.

Drugo je da se izmišljanja (golem broj „šiljaka“) vidi u analizi godina rođenja navodnih jasenovačkih žrtava ne samo ukupno nego i za svaku nacionalnost žrtava: Židove, Rome, Muslimane i Hrvate (slika 24), a naročito za Srbe (slika 25).

Slika 24. Prikaz broja žrtava **romske** (a), **židovske** (b), **hrvatske** (c) i **muslimanske** (d) **nacionalnosti** navedenih na popisu JUSP-a Jasenovac u odnosu na godine njihova rođenja. Vide se golema odstupanja („šiljci“) od oblika histograma koji bi dali prirodni (neizmišljeni) podatci. Crni stupci ilustriraju utjecaj Prvog svjetskog rata jer se odnose na generacije koji su bile izložene smrtonosnom djelovanju toga rata. Dijelovi stupaca u crvenoj, svijetloplavoj i žutoj boji prikazuju odstupanja („podatke koji odskaču“) od prirodnih vrijednosti: crveni su podatci za godine koje završavaju nulom, žuti za godine koje završavaju brojem 2, a svijetloplavi se odnose na godine u sredini desetljeća. Preuzeto iz Banić i Elezović, IEEE Access, 2021, doi:10.1109/ACCESS.2020.3047342, prema licenci [CC BY 4.0](#).

Slika 25. Prikaz broja žrtava srpske nacionalnosti navedenih na popisu JUSP-a Jasenovac u odnosu na godine njihova rođenja. Vide se golema odstupanja („šiljci“) od oblika histograma koji bi dali prirodni (neizmišljeni) podatci. Crni stupci ilustriraju utjecaj Prvog svjetskog rata jer se odnose na generacije koji su bile izložene smrtonosnom djelovanju toga rata. Dijelovi stupaca u crvenoj, svijetloplavoj i žutoj boji prikazuju odstupanja („podatke koji odskaču“) od prirodnih vrijednosti: crveni su podaci za godine koje završavaju nulom, žuti za godine koje završavaju brojem 2, a svijetloplavi se odnose na godine u sredini desetljeća. Preuzeto iz Banić i Elezović, IEEE Access, 2021, doi:10.1109/ACCESS.2020.3047342, prema licenci CC BY 4.0.

ŠTO OVO OTKRIĆE ZNAČI?

Najprije ćemo reći što otkriće Banić-Elezović ne znači. To otkriće ne donosi neki „novi“, „točan“ ili „jako pouzdan“ broj jasenovačkih žrtava. On se uopće i ne bavi brojem žrtava stradalih u Jasenovcu. Ta analiza ne dovodi u pitanje postojanje i rad logora bez obzira na njegovu stvarnu prirodu.

Analiza Banića i Elezovića otkrila je da je popis krivotvorina

Rad Banića i Elezovića potpuno uvjerljivo, utemeljeno i nepobitno dokazuje da je popis jasenovačkih žrtava netočan. Čak nije potrebno ni procjenjivati koliko je netočan (može se izračunati da je 89% ili 74.288 imena neprihvatljivo). Glavni nalaz je da je popis JUSP-a Jasenovac izmišljen, dakle namjerno krivotvoren. Tu se ne može raditi o „nenamjernoj pogrešci, jer bi se tada „pogrješka“ odnosila na prevelik broj podataka. A sustavnost pojave šiljaka nesporno govori o namjeri, o izmišljaju.

Ako su izmišljene godine rođenja, izmišljeni su i ljudi, jer nitko pošten i objektivan ne bi pisao godine rođenja za desetke tisuća ljudi o kojima taj podatak nema – a pisao je, izmišljao godine. Zašto bi to radio netko tko želi svijetu predočiti istinu o tom „logoru smrti“, tu tragediju koja će se svake godine komemorirati, sa zgražanjem, sa suzama u očima i s molitvama za duše pobijenih? A ako autori popisa nisu znali godine rođenja za

74.288 ljudi (89% s popisa!), onda nisu znali ni te ljude: otkud im imena, imena očeva, mjesto rođenja i mjesto i godina stradanja, a izmišljaju godine rođenja?

Sramota

Ne znamo kako će različiti ljudi, vlast, administracija, povjesničari, političari, politikanti, potomci žrtava ili bilo tko drugi reagirati na ovo otkriće. Bitno je da je ono nesporno i da sa sobom nosi nekoliko razina velike sramote:

- 1) Sramota za JUSP Jasenovac i njegove zaposlenike od njegova osnutka do danas.
- 2) Sramota za sve branitelje i promotore toga popisa, a navlastito za povjesničare među njima.
- 3) Sramotu za državu koja tolike godine ništa nije poduzela da se na popisu bolje radi iako je primila bezbrojna upozorenja da s njim nešto nije u redu.
- 4) Sramota je, poniženje i „desakralizacija“ stvarnih žrtava. „Desakralizacija“ je izraz koji je upotrijebio Philip. J. Cohen pri ocjeni srpske zloporabe Holokausta u propagandne svrhe (Cohen, Philip J. 1993. Desecrating the Holocaust: Serbia's Exploitation of the Holocaust as Propaganda). U hrvatskom jeziku ta riječ je vrlo primjeren i jasan pojam „skrnavljenje“. V. također: Cohen, Philip, J. 1996. Serbia's Secret War: Propaganda and the Deceit of History. College Station, Texas A&M University Press, Texas City, TX, USA.
- 5) Sramota za sjećanje i komemoriranje. Kako se mogu provoditi komemoracije ako će se odvijati u sjeni izmišljenog popisa žrtava?
- 6) Sramota za profesionalne hrvatske (i druge) povjesničare koji su zanemarili sve objektivne nalaze i upozorenja, pa su ustajali na istinitosti popisa JUSP-a Jasenovac. Ili su (uplašeno?) šutjeli o pojavi novih podataka, kao da se oni nisu pojavili, ili kao da ih oni nisu vidjeli?

ŠTO TREBA NAPRAVITI

Otkriće je golemo i jako važno, a dokazi za izmišljanje neoborivi. U tom smislu različiti čimbenici u Republici Hrvatskoj trebaju napraviti sljedeće.

Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti (HAZU)

Kao istaknuti hrvatski etički autoritet, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti bi trebala:

- 1) u svoj arhiv uvrstiti članak Banića i Elezovića, zajedno sa svim dokumentima (popisima) i podatcima koje su oni rabili pri izradi svojega znanstvenog članka;
- 2) osnovati svoje povjerenstvo koje će proučiti članak i snagu dokaza;
- 3) o tome donijeti priopćenje za hrvatsku vladu i Sabor i javno ga obznaniti;
- 4) hrvatskoj državnoj administraciji predložiti postupke za „ograničenje štete“ i vraćanje dostojanstva JUSP-u Jasenovac i memoriji o logoru.

Hrvatska državna administracija

- 1) Vjerojatno posredovanjem Ministarstva kulture, hrvatska državna administracija bi trebala osnovati svoje povjerenstvo za ocjenu članka i snagu njegovih dokaza i o tome donijeti priopćenje za javnost. Pritom se mogu osloniti na povjerenstvo HAZU, ili sastaviti zajedničko povjerenstvo. Moraju se donijeti jasne mjere za uklanjanje sramote i neistina.
- 2) Zbog toga što je popis JUSP-a Jasenovac dio popisa Državnog zavoda za statistiku Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije iz 1964., koji se tretira kao službeni dokument broja žrtava SFRJ u II. svjetskom ratu, treba zatražiti od HAZU procjenu vjerodostojnosti toga popisa i o problemu njegove vjerodostojnosti obavijestiti sve države sljednice SFRJ Jugoslavije.

3) O nalazu članka Banića i Elezovića treba obavijestiti međunarodne ustanove, prije svih Memorijalni muzej Holokausta Sjedinjenih američkih država i Yad Vashem u Izraelu, s kopijom dopisa veleposlanstvima SAD-a i Izraela u Republici Hrvatskoj.

4) Treba odmah zatvoriti postojeći popis žrtava jasenovačkog logora koji drži JUSP Jasenovac da se ustanova i njezin vlasnik ne sramote, a na njegovo se mjesto može napisati „U izradi“.

5) Treba provesti upravni nadzor nad JUSP-om Jasenovac i imenovati povjerenika (Ministarstva kulture) koji će provesti postupke za rješenje problema prema cilju koji treba unaprijed odrediti. Vjerujemo da bi taj cilj trebao biti rekonstrukcija osoblja, definiranje kriterija kvalitete i pouzdanosti istraživanja i izrada nesporognog popisa, bez obzira na trajanje posla i trenutnu ili konačnu duljinu popisa.

JUSP Jasenovac

JUSP Jasenovac mora nastaviti raditi i obilježavanja se moraju nastaviti, ali sve zainteresirane treba upozoriti da broj žrtava ne bi trebalo navoditi do njegova zaključenja, kad god da se ono dogodilo. To treba biti preporuka a ne naređenje, a svrha joj je sprječavanje dodatnog sramoćenja i širenja lažnih vijesti.

Ministarstvo znanosti i obrazovanja

Ministarstvo znanosti i obrazovanja treba djelovati žurno. Prvo, treba odmah osnovati vlastito povjerenstvo za utemeljenost otkrića Banića i Elezovića o popisu JUSP-a Jasenovac, ili svoje članove uključiti u povjerenstvo HAZU, a zatim osigurati da se iz udžbenika maknu sve procjene broja osoba stradalih u logoru Jasenovac. Brojevi se ne smiju spominjati dok se ne sastavi novi poimenični popis koji ne će biti upitan.

Hrvatska povjesna znanost

Hrvatski profesionalni i drugi povjesničari trebaju proučiti članak Banića i Elezovića i organizirati simpozij na kojem će se kao struka odrediti prema proučavanju, istraživanju i deklariranju broja ljudi stradalih u logoru Jasenovac i načina na koje su stradali.

ZAKLJUČAK

Nalazi doktora znanosti Banića i Elezovića ne negiraju postojanje jasenovačkoga logora niti razmatraju broj ljudi koji su u njemu stradali. Oni samo pokazuju da je popis JUSP-a Jasenovac izmišljen toliko da je apsolutno neprihvatljiv, a to znači da sva istraživanja treba početi iznova, odgovorno i poštено. Sve druge procjene broja žrtava Jasenovca su veće od one JUSP Jasenovac pa je sasvim jasno da se i tu radi o lažima, još većim i sramotnijim. Hrvatska država i njezin pravosudni sustav moraju definirati kriterije odgovornosti za širenje tih laži i za njih propisati sankcije.

Javna ustanova Spomen park Jasenovac treba i dalje raditi, ali bez ikakva politikanstva, izmišljanja i drugih nečasnih namjera i čina, jer oni prije svega sramote stvarne žrtve, a u javnosti stvaraju prijepore koji su štetni za sve strane koje u njima sudjeluju i za hrvatsko društvo u cjelini.

Matko Marušić, profesor emeritus za medicinu i znanstvenu metodologiju, Split
Akademik Josip Pečarić, matematičar, Zagreb

[https://kamenjar.com/matko-marusic-i-josip-pecaric-popis-jasenovackih-zrtava-je-
netocan/](https://kamenjar.com/matko-marusic-i-josip-pecaric-popis-jasenovackih-zrtava-je-netocan/)

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/25089-popis-jasenovackih-zrtava-je-netocan-upravo-su-znanstveno-dokazane-njegove-nelogicnosti-koje-upucuju-da-je-velikim-dijelom-izmislijen>

<https://hrvatskonebo.org/2021/02/18/matko-marusic-i-josip-pecaric-popis-jasenovackih-zrtava-je-netocan/>

<http://glasbrotnja.net/popis-jasenovackih-zrtava-netocan-upravo-znanstveno-dokazane-njegove-nelogicnosti-koje-upucuju-da-velikim-dijelom-izmislijen/>

<https://narod.hr/hrvatska/pecaric-i-marusic-znanstveno-dokazane-nelogicnosti-koje-upucuju-da-je-jasenovacki-popis-velikim-dijelom-izmislijen/>

<https://bezczenzure.hr/vlad/popis-jasenovackih-zrtava-je-netocan-upravo-su-znanstveno-dokazane-njegove-nelogicnosti-koje-upucuju-da-je-velikim-dijelom-izmislijen/>

MIROSLAV TUĐMAN I SENAT SVEUČILIŠTA (JOŠ UVijeK NE ZNAMO ZAŠTO PROF. TUĐMAN NIJE BIO PROFESOR EMERITUS!?)

Poštovani kolega Juričić,

Kako nisam dobio nikakav odgovor na moje upite pokušao sam sam dozнати što se dogodilo na Sveučilištu.

I doznao sam da je na 10. redovitoj sjednici Senata Sveučilišta u Zagrebu u 348. akademskoj godini (2016./2017.) održanoj 11. travnja 2017. točka 4.3 bila imenovanje povjerenstva za izbor predloženika u počasno zvanje *professor emeritus* na Sveučilištu u Zagrebu.

http://www.unizg.hr/fileadmin/rektorat/O_Sveucilistu/Tijela_sluzbe/Senat/Sjednice/2016_2017/Zapisnik_10._red._sjednice_Senata_-_11._travnja_2017..pdf

Sa zaprepaštenjem sam pročitao sastav imenovanog povjerenstva za profesora Miroslava Tuđmana.

Naime, imenovani su:

dr. sc. Jadranka Lasić Lazić, redovita profesorica u trajnom zvanju, Filozofski fakultet, kao predsjednica Povjerenstva,

dr. sc. Vladimir Mateljan, redoviti profesor u trajnom zvanju, Filozofski fakultet, kao član Povjerenstva, i

dr. sc. Željko Hutinski, redoviti profesor u trajnom zvanju, Fakultet organizacije i informatike, kao član Povjerenstva.

Zašto?

Podsjetit će Vas na Pismo prof. Tuđmana od 9. svibnja 2016. u kojem prof. Tuđman daje samo neke neistine (izabrao je njih DEVET). U glavnim ulogama su prof. dr. sc. Vladimir Mateljan i tada izv. prof. Nives Mikelić Preradović (mentor za magistarski rad bio joj je prof. Tuđman).

A nepunu godinu dana kasnije Senat Sveučilišta prof. Mateljana određuje za člana Povjerenstva za izbor dr. Tuđmana za prof. emeritusa!

U situaciji kada do tog izbora nije došlo itekako se treba upitati zašto!

Članovi Senata Sveučilišta nisu vjerojatno ni znali za pismo prof. Tuđmana. Naravno znao je rektor prof. dr. sc. Damir Boras jer ga je on dobio kao i drugi članovi Odsjeka.

Što je on učinio da Povjerenstvo obavi svoju zadaću? Ako je problem bio profesor kojega je prof. Tuđman optužio za neistine (koristio je i riječ falsificiranje) itekako je odgovornost Rektora tim veća jer je znao za Tuđmanovo pismo.

Sve to pokazuje krajnju neetičnost najodgovornijih ljudi na Vašem Odsjeku, pa i na Sveučilištu.

Meni to pokazuje kako je bila moguća priča oko znanstvenog rada prof. Tuđmana o Heapsovom u kada su neki s vašeg Odsjeka osuđivali prof. Tuđmana jer ih nije potpisao na tom radu.

Strašno!

Ja sam ukazao prof. Tuđmanu na matematičku metodu koju može koristiti u svom radu, našao sam i kolegicu dr. matematičkih znanosti koja je tu metodu primijenila, a oni su htjeli biti koautori na tom radu. To je, izgleda na vašem odsjeku etično.

A neetičan je bio prof. Tuđman koji ih je zapravo zaštitio. Iole inteligentniji ljudi bi znali da im nije dobro da su potpisnici na ono u što su radili drugi, tj. moja kolegica i ja.

Ja sam u više navrata u svojim javnim nastupima ukazao da smo bili iznenađeni s kolikom je točnošću prof. Tuđman izračunao konstante u Heapsovom zakonu tj. matematika je potvrdila njegove rezultate.

Mi nismo htjeli oboje biti koautori jer je naš doprinos bio samo potvrda njegovih izračuna, pa je prof. Tuđman ponudio koautorstvo mojoj kolegici. Ona nije prihvatile jer je ideja opet bila moja, pa nije smatrala da je njen doprinos toliki da bi bila koautor.

Meni je samo žao što mi prof. Tuđman nije rekao tko su Ti s vašeg Odsjeka koji su željeli potpisati se umjesto nas.

S druge strane ja ih i razumijem ako se radi o nekome tko je završio FER ili matematiku. Doista je smiješno da takve zakone na vašem odjelu ne proučavaju oni već je za to zaslužan prof. Tuđman.

Na žalost o tim zaslugama prof. Tuđmana nije bilo ni riječi kada je bio predložen za redovitog člana HAZU, pa za jedan glas nije izabran u Prvom razredu. S druge strane i rektor Boras je nedavno bio kandidat u istom razredu. NIJE DOBIO NITI JEDAN GLAS. Meni je ipak žao što i HAZU ima svoju krivicu pogotovo sada kada vidim kakvo su Povjerenstvo odredili prof. Tuđmanu i kada sam i kolegama u Akademiji, kao i Vama, poslao Pismo prof. Tuđmana.

Zapravo ostaju otvorena sva pitanja koja sam postavio u mojim prethodnim pismima. Jesu li ona na tragu odgovora i na pitanje zašto su prof. dr. sc. Vladimir Mateljan i prof. Nives Mikelić Preradović imali potrebe koristiti neistine o kojima je pisao prof. Tuđman!

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

Naslov:Fwd: U RH SE SLAVI „DAN KOKOŠARA“

Datum:Mon, 21 Jun 2021 17:43:33 +0200

Šalje:Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima:predsjednik@predsjednik.hr <predsjednik@predsjednik.hr>,
predsjednik@sabor.hr <predsjednik@sabor.hr>, predsjednik@vlada.hr
<predsjednik@vlada.hr>, ministar <ministar@mzos.hr>, hina@hina.hr
<hina@hina.hr>

CC:Stjepan Tuđman, Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>, mjurkovi@ffzg.hr,
an.... Blaženka Divjak <blazenka.divjak@gmail.com>, Željko Holjevac
<zeljko.holjevac@pilar.hr>, vjuricic@ffzg.hr

Poštovani,

Šaljem vam i reagiranje invalida Domovinskog rata Maria Filipija, za kojega sigurno znate iako niste sudjelovali u Domovinskom ratu.

Zapravo meni je doista zanimljivo da poslije gusaka (u magli) sada znamo i za ulogu kokoši u našoj povijesti.

Nadam se da će sudionici sutrašnjeg igrokaza imati na pameti to značenje.

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

Naslov:RE: U RH SE SLAVI „DAN KOKOŠARA“

Datum:Mon, 21 Jun 2021 16:20:57 +0200

Šalje:Mario Filipi

Prima:'Josip Pecaric' <pecaric@element.hr>

Štovani

Budući da se ovih dana dosta govori o nekom partizanskom odredu navodno osnovanom 22. Lipnja 1941. godine u Sisku, želio bih sa što više ljudi podijeliti informacije koje imam, a koje su ovih dana samo djelomično predstavljene javnosti i to samo u malobrojnim medijima. U središtu priče je svjedočanstvo g. Lojze Buturca koji je zabilježio riječi samog Vlade Janića Cape koji je navodno bio zapovjednik tog odreda. Sva tri priloga u načelu opisuju isti događaj, ali u detaljima nadopunjaju jedan drugog pa mislim da je vrijedno pročitati ih sva tri.

Srdačan pozdrav Mario Filipi

From: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Sent: 19. lipnja 2021. 8:14

To: nepoznati-primatelji:

Subject: Fwd: U RH SE SLAVI „DAN KOKOŠARA“

Naslov:U RH SE SLAVI „DAN KOKOŠARA“

Datum:Sat, 19 Jun 2021 08:04:48 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>
Prima: predsjednik@predsjednik.hr <predsjednik@predsjednik.hr>,
predsjednik@sabor.hr <predsjednik@sabor.hr>, predsjednik@vlada.hr
<predsjednik@vlada.hr>, ministar <ministar@mzos.hr>, hina@hina.hr
<hina@hina.hr>
CC: vjuricic@ffzg.hr, Stjepan Tuđman <st.tugjman@gmail.com>, Kabinet
Predsjednika <kabpred@hazu.hr>, mjurkovi@ffzg.hr, ani... Blaženka Divjak
<blaženka.divjak@gmail.com>, Željko Holjevac <zeljko.holjevac@pilar.hr>

U RH SE SLAVI „DAN KOKOŠARA“

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Vlade RH,
Poštovani ministre znanosti RH,

U Prilogu vam šaljem tekst o šokantnim spoznajama a u svezi s državnim blagdanom 22. lipnja. Naime, dr. sc. Vlatka Vukelić docentica s Fakulteta hrvatskih studija objasnila je hrvatskoj javnosti u „Bujici“ da je to državni blagdan kada se zapravo slavi kokošarstvo:

O 22. LIPNUJU: "KOMUNISTI SU SE SKRIVALI PO VRBICIMA OKO ŽABNOG I KRALI LJUDIMA KOKOŠI!"

Vlatka Vukelić je iz Siska pa se posebno zainteresirala za 22. lipnja 1941. godine, koji se u Hrvatskoj naziva 'Danom antifašističke borbe': - Riječ je o danu do kojeg komunisti i nacisti imaju sporazum o nenapadanju. Nakon 22. lipnja i napada Njemačke na SSSR, komunisti u Hrvatskoj ne znaju što dalje, jer nemaju jasne upute od svojih komunističkih nalogodavaca, od Kominterne, iz Moskve – pa bježe iz Siska... Tek nakon što je Njemačka napala SSSR, oni se povlače u vrbike u okolini Siska. Nema govora o tome da su uopće išli prema šumi Brezovica. Oni su se, zapravo, povukli prema Žabnu, a to je jedno selo prema Zagrebu, gdje je domaće stanovništvo bilo bogatije, pa su znali da će kod njih lakše doći do hrane... Oni tamo odlaze kako bi čekali informaciju iz Moskve, što činiti dalje, a dokumenti govore o tome kako su se skrivali po vrbicima i domaćim ljudima krali kokoši!

"Tek nakon mjesec dana, kada im je lokalno stanovništvo poručilo da ih više neće tolerirati, oni se prebacuju prema Brezovici," nastavlja dr. Vukelić, uz napomenu da "Klasić nije u pravu."

Naime za razliku od mlade doktorice znanosti koja je istinska znanstvenica (sjajno je vidjeti da u RH postoje i fakulteti gdje se povijest tretira kao znanstvena, a ne pamfletska disciplina). Ona se narugala „otkriću“ dokumenta prof. dr. sc. Hrvoja Klasića o pronalasku dokumenta u kome se u NDH reagiralo na dojavu o kokošarima i to mu je kao dokaz da blagdan koji i vi slavite doista jest ono što se mislilo u trenutku kada se u Saboru izglasalo da se kokošarenje treba proglašiti državnim praznikom.

Nadam se da će te njene riječi o „stručnjacima“ kakav je 'istoričar' Klasić shvatiti i kao kritiku vašeg odnosa prema istinskoj znanosti u RH:

“Ne treba nas čuditi što Hrvoje Klasić danas javno štiti određene društvene strukture koja su mu pomogle da živi relativno lagodan život,” nastavila je u istom, ironičnom tonu, dr. Vukelić: “Ja možda nisam toliki stručnjak kao Hrvoje, možda nisam tako dobar povjesničar i istraživač, možda nemam tako atraktivne teme kojima se bavi on, iako, zapravo, ne mogu imenovati niti jednu od njih... Međutim, ja nemam pristup HTV-u, ne mogu napraviti dokumentarac na HTV-u i ne mogu biti komentator svih mogućih emisija od dnevno-političkih do povijesnih i kulturno-društvenih. To, za sada, ima još uvijek samo odabrana struktura u hrvatskom društvu, a ja se nadam da ćemo takve tendencije jednom mijenjati.”

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26676-bujica-u-novinarskom-domu-nastao-je-kaos-sandra-bencic-se-digla-i-otisla-hrvoje-klasic-ostao-u-soku-a-ivo-goldstein-nasrnuo-je-na-starca-sa-stapom>

Naravno, postoji puno mogućnosti za ismijavanje ovog 'istoričara' s Filozofskog fakulteta.

Tako u Hrvatskom tjedniku od 29. travnja 2021. možete naći:

FAH IDIOT TJEDNA

HRVOJE KLASIĆ, povjesničar na Filozofском fakultetu u Zagrebu, o zadnjim danima logora Jasenovac:

Maks Luburić dolazi u Jasenovac i daje naredbu da se napušta Jasenovac i da se obračuna s preostalim zatvorenicima. U tjednima, mjesecima prije krenulo je spaljivanje i uništavanje dokaza, prije svega tijela ljudi koji su ubijani. Tijela se otkapaju i najvećim dijelom se spaljuju na otvorenim lomačama, rade se ogromne posude na koje se tijela stavljaju, naftom polijevaju i tako uništavaju, ali kreće i ubijanje ostalih i bacanje u Savu

HT: Heureka! Goli Arhimed je nakon kupanja trčao kroz Sirakuzu vičući da je otkrio zakon, kasnije nazvan po njemu, a ovaj sa svojim Heureka možda dobije Nobelovu nagradu za kemiju jer se dosad vjerovalo da kosti jednog tijela ne mogu izgorjeti ni na 1000 stupnjeva u krematoriju za tri sata, pa se dodatno melju kako bi sve postalo pepeo u urni. Goldstein je malo manje glup pa je smislio drobilicu kostiju, ali je onda odustao od nje, a Jakovina još manje pa se bar čuva ekstremnih nebulzoza.’

Zapravo i prvi komentar na portalu [narod.hr](http://narod.hr/narod/hr) gdje je također objavljen tekst iz Priloga počinje ovako: *Ivo Goldstein zvani drobilica...*

<https://narod.hr/hrvatska/prostacki-ispadi-na-tribini-najavljenoj-uz-petokraku-bencic-otisla-goldstein-psovao>

Ali vratimo se prof. dr. sc. iz 'istorije'. Zapravo Klasić je zaslužan za spoznaju što vam ja DANAS ČESTITAM DRŽAVNI BLAGDAN 'DAN KOKOŠARA' jer bez njegovog 'otkrića' mi danas ne bi ni znali za ovo što nas je naučila mlada povjesničarka Vlatka Vukelić.

S poštovanje,
Dr. sc. Josip Pečarić
Redoviti član HAZU
Izvanjski član DANU

P.S. Ovu čestitku šaljem i svojim kolegama u HAZU jer smo i mi u Akademiji odgovorni što nismo upozorili da se radi o blagdanu u čast kokošarenja, kao i nekim kolegama s FF-a od kojih već u nizu pisama pokušavam doznati zašto dr. sc. Miroslav Tuđman nije postao profesor emeritus iako je postupak za to pokrenut još 2017. godine!

19.6.2021. u 17:27, Josip Pecaric piše:

Naslov:KOKOŠJI PRAZNIK ZA ONE KOKOŠJE PAMETI

Datum:Sat, 19 Jun 2021 13:21:40 +0200

Šalje:Jure Burić

Prima:Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

KOKOŠJI PRAZNIK ZA ONE KOKOŠJE PAMETI

Još dva dana pa čemo mi u Hrvatskoj na sva zvona po tko zna koji put slaviti "Dan ustanka"! Antifašisti-navodni- opet će dignuti ponosno glavu misleći kako su nam i ovoga puta prodali "rog pod svijeću" i natjerali nas na obilježavanje dana kojega nije niti bilo, ili pak jest, ali pod drugaćijim imenom i s novim okolnostima.

Kako spadam među one koji cijene struku i priznaju znanost neću niti ovoga puta pred činjenicama i argumentima- dakle dokumentima zatvoriti uši i oči i praviti se i slijep i gluhi. Citiram tekst moga Prike akademika Pečarića:"Vlatka Vukelić je iz Siska pa se posebno zainteresirala za 22. lipnja, koji se u Hrvatskoj slavi kao "Dan antifašističke borbe"!

Riječ je o danu do kojeg komunisti i nacisti imaju sporazum o nenapadanju. Nakon 22. lipnja i napada Njemačke na SSSR, komunisti u Hrvatskoj ne znaju što dalje, jer nemaju jasne upute od svojih komunističkih nalogodavaca, od Kominterne iz Moskve- pa bježe iz Siska.....

Tek nakon što je Njemačka napala SSSR

oni se povlače u vrbike u okolini Siska.

Nema govora o tome da su uopće išli prema šumi Brezovica. Oni su se , zapravo povukli prema Žabnu, a to je jedno selo prema Zagrebu, gdje je domaće stanovništvo bilo bogatije, pa su znali da će kod njih lakše doći do hrane.... Oni tamo odlaze kako bi čekali informaciju iz Moskve, što činiti dalje, a dokumenti govore o tome kako su se skrivali po vrbicima i domaćim ljudima- krali kokoši!"

"Tek nakon mjesec dana kada im je domaće stanovništvo poručilo da ih više neće tolerirati oni se prebacuju prema Brezovici"- nastavlja dr. Vukelić uz napomenu da "Klasić nije u pravu"!

Eto kako znanost pomoću obične kokoši može uzdrmati jednu ideologiju temeljenu na neistini. U mome kraju samo su lisice i cigani krali kokoši, ali bi im se brzo stalo u kraj. Ove prve dobivale bi metak, a drugi bi dobili po prstima kako im više nikad nešto slično ne bi palo na pamet.

Prava je šteta što i seljaci iz Žabna nisu kradljivcima kokoški dali po prstima, jer bi nas poštobili ovog ludila i "kokošjih derneka"!

dr. Jure Burić

Lipanj, 2021.

19.6.2021. u 8:04, Josip Pecaric piše:

Naslov:TKO TO TAMO KOKE KRADE

Datum:Sat, 19 Jun 2021 17:11:09 +0200

Šalje: Jure Burić <aromaantika@gmail.com>

Prima:Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

TKO TO TAMO KOKE KRADE

Lisica
Cigani
I
Anifašisti
Eto vidiš
Sve troje
Isti
Ništa ne radu
Samo kradu
A
Onda za krađu
Od nekog
Blente
Očekuju bit
I
Vlasnici
Lente
Zapravo
Medalje
Pa da mogu
Krasti
I
Dalje

dr. Jure Burić
Lipanj, 2021.

U RH SE SLAVI „DAN KOKOŠARA“

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog sabora,
Poštovani Predsjedniče Vlade RH,
Poštovani ministre znanosti RH,

U Prilogu vam šaljem tekst o šokantnim spoznajama a u svezi s državnim blagdanom 22. lipnja. Naime, dr. sc. Vlatka Vukelić docentica s Fakulteta hrvatskih studija objasnila je hrvatskoj javnosti u „Bujici“ da je to državni blagdan kada se zapravo slavi kokošarstvo:

Naslov:ISTINA O SLAVKU GOLDSTEINU:,DOKTOR ZNANOSTI ILI SVRŠENI GIMNAZIJALAC?

Datum:Wed, 23 Jun 2021 07:05:29 +0200

Šalje:Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima:predsjednik@predsjednik.hr <predsjednik@predsjednik.hr>, predsjednik@sabor.hr <predsjednik@sabor.hr>, predsjednik@vlada.hr <predsjednik@vlada.hr>, ministar <ministar@mzos.hr>, hina@hina.hr <hina@hina.hr>

CC:Stjepan Tuđman, Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>, mjurkovi@ffzg.hr, ani... Blaženka Divjak <blazenka.divjak@gmail.com>, Željko Holjevac <zeljko.holjevac@pilar.hr>, vjuricic@ffzg.hr

ISTINA O SLAVKU GOLDSTEINU:

DOKTOR ZNANOSTI ILI SVRŠENI GIMNAZIJALAC?

Poštovani Predsjedniče RH,

U pismu koje sam i Vama poslao

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26676-bujica-u-novinarskom-domu-nastao-je-kaos-sandra-bencic-se-digla-i-otisla-hrvoje-klasic-ostao-u-soku-a-ivo-goldstein-nasruje-na-starca-sa-stapom>

postoji i jedna stvar koja se izravno odnosi i na Vas iz vremena kada ste bili Predsjednik Vlade, a Slavko Goldstein vam je bio posebni savjetnik.

O čemu se radi?

Dr. sc. Vlatka Vukelić docentica s Fakulteta hrvatskih studija kaže:

“Goldstein (misli na prof. dr. sc. Iva Goldsteina, op. JP) je objavio dvije monografije o NOB-u, međutim, one su publicističkog karaktera... Nisu sve knjige koje povjesničari objave ujedno i znanstvene, pogotovo, ukoliko su u nekakvom suautorstvu, gdje se profesor naročito istaknuo suradnjom s pokojnim ocem, koji čak nije ni imao diplomu iz povijesti.”

Pitanje se pojavilo u svezi sa sukobom general Prkačin vs. Prof. dr. sc. Ivo Goldstein koji je već opjevao ratni župan i bivši saborski zastupnik dr. Jure Burić:

GENERAL I GNJIDA
Crven u licu
Izbuljenih
Oči
Nemirno sjedi

Pa onda
Skoči
Pa opet
Sjede
Vidi te
Bijede
Dere se
Hoda k'o budala
Da mu nije
Mokraća stala
Ili je možda samo
Bijes
Jer je budala
Dobila
Stres
Što general ima
Argumente
A
On na
Momente
Izgubi glavu
Navali na starca
Invalida
Bijedo ljudska
Baš si
Gnjida

dr. Jure Burić
Lipanj, 2021.

Mnogi pisci su iskazivali nevjeru i prema tvrdnji da je Slavko Goldstein završio i gimnaziju. Međutim, Gimnazija u Karlovcu potvrđuje istinitost te tvrdnje:

Rođen je u Sarajevu 22. kolovoza 1928. godine, novinar, nakladnik i javni djelatnik. Maturirao je na karlovačkoj Gimnaziji 1947.godine, studirao je književnost i filozofiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu.

<https://www.gimnazija-karlovac.hr/ucenici/poznati-bivsi-ucenici/22-slavko-goldstein.html>

To pokazuje da tvrdnja dr. Vukelić točna i da je Slavko Goldstein nije završio povijest. Istina takva formulacija dr. Vukelić dopušta da je završio neki drugi fakultet, pa i stekao zvanje dr. znanosti kako se u novinama znalo tvrditi.

Tako je Slavko Goldstein doktor i kao član Bet Israela:

<https://www.vecernji.hr/vijesti/zidovi-nece-doci-na-spomendan-holokausta-jer-ploce-nisu-uklonjene-1144386>

Bio je to i kada je preminuo: *kao jedan od najvećih domaćih intelektualaca dr. Slavko Goldstein.*

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/obradovala-me-je-vijest-da-je-umro-goldstein-jedan-mrzitelj-hrvatske-nestao-je-s-ovog-svijeta-objava-hvarskog-svecenika-sokirala-i-njegove-vjernike-6555726>

Isto su tvrdili i u Rektoratu Zagrebačkog sveučilišta:

*U povodu dodjele počasnog doktorata Sveučilišta u Zagrebu,
rektor prof. dr. sc. Aleksa Bjeliš poziva Vas na tribinu*

JEDNO POSLIJEPODNE S BRANKOM LUSTIGOM

utorak, 16. lipnja 2009. u 17 sati

dvorana akademije dramske umjetnosti

trg maršala tita 5

Gosti:

dr. sc. Slavko Goldstein,

prof. dr. sc. Ivo Goldstein,

prof. Branko Ivanda,

književnik Miljenko Jergović

Mnogo značajnije je to što i Ustavni sud RH tvrdi isto, a što je objavljeno u Narodnim novinama još 2007. godine:

113_5_11_2007 Odluka o imenovanju članova Etičkog povjerenstva.htm

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

3341

Na temelju članka 104. stavka 2. Zakona o izborima zastupnika u Hrvatski sabor (»Narodne novine«, br. 116/99, 109/00 – vjerodostojno tumačenje, 53/03, 69/03 – pročišćeni tekst, 44/06 i 19/07.) Ustavni sud Republike Hrvatske u sastavu Petar Klarić, predsjednik Suda te suci Marijan Hranjski, Mario Kos, Davor Krapac, Ivan Matija, Ivan Mrkonjić, Jasna Omejec, Željko Potočnjak, Agata Račan, Emilija Rajić, Smiljko Sokol, Nevenka Šernhorst i Vice Vukovjević, na sjednici održanoj 2. studenoga 2007., donio je

ODLUKU

O IMENOVANJU ČLANOVA ETIČKOG POVJERENSTVA

I.

Na temelju odredbe članka 105. Zakona o izborima zastupnika u Hrvatski sabor predsjednik Etičkog povjerenstva po položaju je predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti akademik MILAN MOGUŠ.

II.

Imenuju se članovi Etičkog povjerenstva:

Na prijedlog većinske koalicije političkih stranaka, Hrvatske demokratske zajednice, Hrvatske socijalno-liberalne stranke, Hrvatske stranke umirovljenika, Samostalne demokratske srpske stranke i Stranke demokratske akcije Hrvatske:

1. TOMISLAV PAŠKVALIN iz Zagreba

2. BERNARDICA JURETIĆ iz Splita

3. prof. dr. sc. HELENA JASNA MENCER iz Zagreba.

Na prijedlog oporbenih političkih stranaka, Socijaldemokratske partije Hrvatske, Hrvatske narodne stranke – liberalnih demokrata, Hrvatske seljačke stranke, Hrvatske stranke prava, Istarskog demokratskog sabora, Demokratskog centra, Primorsko-goranskog

saveza, Međimurskog demokratskog saveza, Slavonsko-baranjske hrvatske stranke i Hrvatskog demokratskog saveza Slavonije i Baranje:

4. dr. sc. SLAVKO GOLDSTEIN iz Zagreba
5. ZORISLAV ANTUN PETROVIĆ iz Zagreba
6. akademik VLATKO SILOBRČIĆ.

III.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja.

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: SuE-DSJA-1/2007

Zagreb, 2. studenoga 2007.

Predsjednik

prof. dr. sc. Petar Klarić, v. r.

Poštovani Predsjedniče RH molim Vas da s obzirom da je g. Slavko Goldstein bio Vaš posebni savjetnik da Zagrebačko sveučilište, veliki broj političkih stranaka (*Socijaldemokratske partije Hrvatske, Hrvatske narodne stranke – liberalnih demokrata, Hrvatske seljačke stranke, Hrvatske stranke prava, Istarskog demokratskog sabora, Demokratskog centra, Primorsko-goranskog saveza, Međimurskog demokratskog saveza, Slavonsko-baranjske hrvatske stranke i Hrvatskog demokratskog saveza Slavonije i Baranje*) i veliki broj ustavnih sudaca (*Petar Klarić, predsjednik Suda te suci Marijan Hranjski, Mario Kos, Davor Krapac, Ivan Matija, Ivan Mrkonjić, Jasna Omejec, Željko Potočnjak, Agata Račan, Emilia Rajić, Smilko Sokol, Nevenka Šernhorst i Vice Vukojević*) svojom odlukom je potvrdilo da se radi o doktoru znanosti objasnite hrvatskoj javnosti da je to doista točno.

Ne možemo povjerovati da su svi oni govorili neistine, jer je obnašao i dužnost predsjednika Savjeta "Spomen područja Jasenovac", a čak i na Wikipediji tvrde da nije završio fakultet, tj. da je bio srednjoškolac koji je samo pokušao završiti fakultet. Napominjem da postoji niz primjera koji pokazuju kako je moguće postati doktor znanosti u nekoj disciplini iako si završio neki drugi fakultet, a za dr. sc. (?) Slavka Goldsteina se tvrdi da je bio povjesničar, pa je lako moguće da je to bilo i u njegovom slučaju.

Uvjeren sam da ste Vi itekako dobro znali što je Vaš posebni savjetnik.

A to se vidi i iz činjenice da ste Vi (uz Predsjednika Vlade) jedan od najvjernijih branitelja povijesne istine dr. sc. (?) Slavka Goldsteina kao što je na primjer pitanje pozdrava ZA DOM SPREMNI kojim su hrvatski branitelji branili Hrvatsku, a dr. sc. (?) Slavko Goldstein je svojevremeno poručio da će napustiti RH ukoliko se taj pozdrav - koji je ledio krv u žilama fašističkim srpskim agresorima ("Bojna Čavoglave") - uvede u HV.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

VJEROVALI ILI NE: TOMIĆ BRANI „LEGALISTE“

(JOŠ UVIJEK NEZNAMO ZAŠTO PROF. TUĐMAN NIJE BIO PROFESOR EMERITUS!?)

Poštovani kolega Juričić,

Izgleda da sam s pravom povezao to što ne mogu od Vas dobiti odgovor na pitanje o opstruiranju izbora dr. sc. Miroslava Tuđmana za profesora emeritusa s objavom njegovog članka o tzv. legalistima i tzv. revizionistima.

Vjerujem da ste kao netko tko je završio FER shvatili da sam Vama i na niz drugih adresa poslao moja pisma ukazujući na sramotnu sliku Filozofskog fakulteta na kojemu su glavne zvijezde profesori Goldstein, Klasić ...

Ako je odgovor na moje pitanje tekst koji je napisao Ante Tomić, onda je to priznanje da je Filozofski fakultet na razini podoficira iz JNA.

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/tudmanova-akademska-ostavstina-jos-zivi-danas-u-osijeku-lakse-dobijete-doktorsko-zvanje-ne-goravirus-15083727>

Žalosno i glupo.

Zašto glupo?

Pa trebali bi znati da se svojevremeno „znanstvenik“ Tomić u svojoj kolumni „obračunao“ i sa mnom. Naravno odgovorio sam mu i smijao ga tako da su poslike taj odgovor komentirali i njegove kolege. Tako se Tomiću rugao u svojoj kolumni i Damir Pešorda. Istina Pešorda nije podoficir nego doktor znanosti i to je za Tomića nešto najviše što se može postići u svijetu znanosti jer vidimo da ga muči što Franju Tuđmanu ističu da je doktor znanosti a ne akademik.

Po podoficiru je sigurno doktor znanosti mnogo više od akademik, zar ne?

Podsjeća me na moj doživljaj iz JNA. Otisao sam kao magistar znanosti pa su za mene govorili „onaj što je više od inženjera“.

Očito nisam bio tamo gdje je bio Tomić.

Zato se moram smijati kada Tomić nabraja političare koji su doktorirali, nisu bili akademici (njemu to nije važno jer misli da je dr. mnogo više od toga pa i ne zna da samo misli da je pametniji od cijele Akademije koja je Tuđmana izabrala, a Goldsteinu se narugala unatoč činjenici da mu je tata bio posebni savjetnik Predsjednika Vlade - jedan hrvatski povjesnik mi je poslije tog nezbora Ive Goldsteina napisao:

Prijatelju, jest da je tužno i ružno ali priznajem nisam se već danima tako zdušno nasmijao. Izvrstan i drag jesi, no ti si vraški duhovit. Braniti prvu crtu znanosti u nas – HAZU iskričavom duhovitošću to može samo akademik J. Pečarić i još k tome čovjek je iz havlige matematike. Poznat mi je "znanstveni" opus našeg Ive. Dakle, nije mi nepoznato što je napisao i što su drugi o njegovim "istraživanjima" napisali. Međutim, godinama u našim staleškim krugovima govoriti se: svaki fakultet i znanstveni institut ima svoga redikula, bar jednoga. Naš je bio i ostao Ivo Goldstein. Najprije u tom kontekstu mogu shvatiti njegovu želju da uđe pod krov naše nacionalne palače znanosti i umjetnosti. Njegovi zagovornici i rijetki defenzori pripadaju odreda skupini naših redikula. Od vremena do vremena oni postaju glasniji. Na pomolu je, čini se, nova koalicija – Akademija redikula").

S obzirom da imam najviše radova od svih znanstvenika iz RH na nedavnoj listi najutjecajnijih istraživača u svijetu zanimljivo je da sam znao diskutirati o Tuđmanu i s

nekim kolegama koji baš nisu sami puno postigli u znanosti. (Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) ja sam po broju objavljenih rada na 2537. mjestu njihove liste od 160,000 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 7146.)

Meni bi priznali da sam puno uradio, ali eto Tuđman nije. Bili bi šokirani na moju tvrdnju da je Tuđman puno više uradio od mene.

-Kako to, pitali bi u čudu.

-Pa Tuđman je svoj doktorat i knjige sproveo u život i stvorio državu.

A svima onima koji negiraju njegov doktorat i knjige smeta to što su dovoljno inteligentni da razumiju tu činjenicu o oživotvorenju znanstvenog rada u stvaranje hrvatske države! A ne smiju to reći.

Poštovani kolega Juričić, zar Vam nije bila zanimljiva činjenica da sam Vam tekst Miroslava Tuđmana poslao prije nego što se uopće moglo vidjeti koliko je smiješan Vaš kolega Ivo Goldstein u sučeljavanju s generalom Prkačinom. A Tuđmanov tekst je zapravo njegov govor s predstavljanja moje knjige „Brani li Goldstein NDH?“ iz 2002. Na početku knjige su dana dva citata:

«*Veliki broj metodičkih grešaka ponovo pokazuje da autor znanstvenom radu pristupa površno i neoprezno. Po znanost je najopasnija njegova navika da tamo gdje nema izvora izmišlja, a onda na temelju takvih fikcija izvodi daljne zaključke. Neupućenom se čitatelju tako može učiniti da je Goldsteinu uspjelo otvoriti čitav niz dosada neobrađenih tema, pa čak i riješiti niz problema, dok je pri tome, zapravo, riječ o znanstvenoj fantastici.*»

Prof. dr. sc. Neven Budak

i

«*Pokazalo se da [Ivo Goldstein] temu dubinski uopće ne razumije, ali se veoma mnogo trudio da u časopisima objavljuje sitne priloge, da bi imao (kako bi sam govorio) što više publiciranih naslova. Neke od njih pokazivao mi je unaprijed, a kod jednog od njih ustanovio sam da u bilješkama navodi ne samo pisce i djela koje nije pročitao, nego i pisce koji uopće ne postoje niti su ikad postojali. Na moj prigovor odgovorio je: Tako to rade svi, pa zašto ne bi i ja! To mi je toga čovjeka razotkrilo do kraja kao pripravna na falcificiranje i znanstveno nepoštenje, i ja sam digao ruke od njegova daljega znanstvenog razvitka.*

Prof. dr. sc. Miroslav Brandt

Doista koliko treba biti inteligentan netko tko se smatra arbitrom u poštenju u znanosti kada se poziva na Goldsteina, koji je već pokazao svoju inteligenciju kada je prozivao amatera Prkačina, a glavni u suradnji mu je bio tata (dobili ste i moje pismo Predsjedniku države s upitom je li Ivov tata amater ili doktor znanosti – što je očito po Tomiću više od akademika).

S obzirom da se veliki znanstvenik Ante Tomić ruga činjenici da je i gđa Ankica Tuđman pomagala akademiku Tuđmanu u njegovom radu moram se pohvaliti da je pomagala i meni.

Radi se o članku:

J. Pečarić, *Kulturom pomirenja protiv kulture laži*, U knjizi: Globalizacija i identitet – Rasprave o globalizaciji, nacionalnom identitetu i kulturi politike. Zagreb, 2004.

Rad je dan kao jedno poglavje u knjizi koju sam napisao s akademikom Dubravkom Jelčićem „Povijesni prijepori“. Naslov knjige je zapravo naslov Miroslava Tuđmana: ZNANSTVENI RAT IZMEĐU "LEGITIMISTA" I "REVIZIONISTA"

Kao što možete vidjeti Miroslav Tuđman je još 2002. opisao ono što su o Filozofskom fakultetu tako zorno predočili Ivo Goldstein i Ante Tomić, pardon Hrvoje Klasić (zapravo

i ne znam tko je tu povjesničar). Goldstein i Klasić su nas samo iznova podijelili kako i danas još uvijek u hrvatskoj historiografiji vlada jugo-komunistička paradigma, dakle oni koji predstavljaju po akademiku Dušanu Bilandžiću svijet koji se "sa svojom ideologijom, poretkom i svim strukturama urušio i preko noći postao mrtvi svijet". Bilandžić dalje konstatira i slijedeće:

"U tom kontekstu s jedne strane su preko noći obezvrijedjeni milijuni pseudoznanstvenih radova, koji su postali pravo smeće, a s druge strane je verificirana ona politička literatura koja je dijagnosticirala slom tog sada mrtvog svijeta državnog socijalizma. U tu vrstu literature spadaju i djela Franje Tuđmana."

Moram posebno naglasiti da je mlada docentica s Hrvatskih studija dr. sc. Vlatka Vukelić u „Bujici“ tvrdila da na Filozofskom fakultetu ima i istinskih znanstvenika i zato me čudi da 'istoriji' s tog fakulteta 'brani'

Ante Tomić. Zar nije jednostavnije objasniti hrvatskoj javnosti zašto Miroslav Tuđman nije postao profesor emeritus?

Vaš,
Akademik Josip Pečarić

PRILOG

KULTUROM POMIRENJA PROTIV KULTURE LAŽI

1. Podjela u društvu

Kako promicati i zaštiti kulturni identitet u ideološki jasno podijeljenom društvu kakvo je danas ono u Hrvatskoj? Danas nije jednostavno odgovoriti jer je podjela u hrvatskom društvu tako velika, tj. ono je danas ideološki podijeljeno na "ljevičare", što u stvarnosti znači one koji su bili ideološki jugokomunisti, dakle kojima je sama ideja o neovisnoj hrvatskoj državi bila krimen, i "desničare", tj. državotvorne Hrvate. Čini se da se odgovor može dati kroz razrješenje dvojbe: kultura pomirenja ili kultura laži. Dvojba, koja na neki način parafrazira istu takvu dvojbu o staroj i novoj političkoj i historiografskoj paradigmi. Prof. dr. M. Tuđman govori o sukobu "legitimista" i "revizionista".¹ Čini se da je laž bila i ostala okosnica te stare paradigme.

S druge strane, Tuđmanova politika nacionalnog pomirenja trebala je omogućiti svekoliki napredak hrvatskog društva, pa tako i sve ono što se podrazumijeva pod kulturnim identitetom jednog naroda.

Ideju o pomirbi "ljevičari" nisu nikada prihvatili. Sjetimo se njihove parole za izbore 2000. godine: "Oni su nama oprostili, mi njima nećemo." Hrvatski književnik akademik Slobodan Novak kaže²:

"Neki naši tobiože zakleti Europejci, a uistinu prilično bezočni politikanti, bučno se predstavljaju i nameću kao zdušni poticatelji borbe protiv govora mržnje, a istovremeno se izruguju Tuđmanovoj ideji općeg hrvatskog pomirenja. Treba biti slijep, pa ne vidjeti u kolikom su protuslovlju. Toga su vjerojatno svjesni i sami. Toliko zasljepljeni ne bi mogli biti."

Zato se uporno grade da Tuđmanovu politiku pomirenja shvaćaju kao absurdni pokušaj mirenja antagonističkih ideologija, a to je, vele nemoguće, jer tvrde da je nemoguće pomiriti fašizam s komunizmom (što se inače i nije u prošlosti baš pokazalo nemogućim! I to je u svijesti suvremenih ljudi već pomireno!). Pokušavati pomiriti nespojive ideologije totalitarizma i demokracije uistinu je besmisleno. To bi bila idiotska ideja. I oni je hoće podmetnuti Franji Tuđmanu.

Teško je vjerovati da ne znaju kako a ma baš nitko, a najmanje Tuđman, nije mislio ni govorio o takvome pomirenju. Nego čine to upravo zato što znaju da je ideja svehrvatskoga pomirenja bila u samim osnovama Tuđmanove politike i da je bila pokretačka snaga pobjede u Domovinskom ratu. I radije se ponašaju kao nedorasli, kao ignoranti, uvjereni da će tako iskompromitirati i jedno i drugo. Inače vrlo dobro znaju da to pomirenje znači: **uzajamni oprost za uzajamne zločine. Odbacivanje, a ne mirenje zločinačkih ideologija. I da znači upravo prestanak govora i djelovanja mržnje**, o što se oni licemjerno zaklinju.

(...)

¹ M. Tuđman, *Prikazalište znanja*, Hrvatska sveučilišna naklada, Zagreb, 2003., str. 129-147.

M. Tuđman, *Krivi za zločin samoodređenja?* Udruga Sv. Jurja, Zagreb, 2003., str. 109-114.

M. Tuđman, *Znanstveni rat "legalista" i "revizionista" prljave znanosti*, *Glas koncila*, 20. listopada 2002.

J. Pečarić, *Nepočudne knjige*, Zagreb 2003., str. 131-136.

² Slobodan Novak, *Protimbe*, Naklada Ljevak d.o.o., Zagreb, 2003., str. 414-415.

Sva ta hajka na jednu od najplemenitijih i najhumanijih ideja ugrađenih u temelje hrvatske države pokrenuta je iz sofističko-demagoških protuhrvatskih pobuda i prizemnih strančarskih interesa. U tome prednjače komunisti i njihovi zamaskirani politički derivati, jer ni po koju cijenu ne daju svoju ideologiju u ime koje su desetljećima nekažnjeno činili zločine; jer ne žele pomirbu sa svojim žrtvama, bivšim i budućim; i jer mrze kao i uvijek, podmuklo, a samo ne žele da se s mržnjom i o mržnji govori, jer su tako efikasniji. Odricanje od mržnje oni shvaćaju tako, da se slobodan svijet odrekne mržnje spram njihovih ideja, a oni da i dalje siju mržnju na sve što nije po njihovoj mjeri. Na njihovim čelima još uvijek piše: TKO NIJE S NAMA, TAJ JE PROTIV NAS! i NOVI SVIJET SAGRADIT ĆEMO SAMI!

Ideja pomirenja i opusta za njih je neprijateljska parola, i zato je svim silama nastoje iskarikirati, a njezine blagodati obezvrijediti, kako bi ponovo razjedinili naš narod. Za hrvatske domoljube to je konstruktivna i državotvorna ideja, koja je po prvi put ujedinila Hrvatsku."

Nešto slično piše M. Tuđman³:

"Znanstveni rat između "legitimista" i "revizionista" ne vodi se samo oko znanstvenih "istina" i "činjenica". Bijes legitimista proistjeće iz spoznaje da se tradicionalni legitimitet povjesne znanosti razara i da se dovodi u pitanje njihova društvena moć i vjerodostojnost.

Povijest nije više ono što tvrde "legitimisti". Njezine su spoznaje u opasnosti jer je očito da su bremenite odbačenim ideološkim postavkama. Međutim, u opasnosti je i cijeli znanstveni pogon "legitimista" jer se promijenila politička stvarnost. Time se dovodi u pitanje njihova društvena moć, sredstava financiranja, izbor problema, kriteriji po kojima se donose odluke o odabiru problema i njihovu financiranju, sustav vrijednosti po kojima se reproducira znanstvena zajednica "legitimista".

Bijes, netolerantnost, mržnja "legitimista" izbjiga iz mnoštva napisa po dnevnim tiskovinama. Oni su u panici i egzistencijalne pozicije. Međutim, "trajava znanost" nije sposobna istraživati i vrednovati suvremenu hrvatsku političku i društvenu zbilju jer je samostalna i suverena hrvatska država decenijima bio zabranjena tema i zabranjen problem za tu paradigmu. Zato bijes i mržnja "legitimista", iako su sve učestaliji, sve manje imaju učinka i sve manje izazivaju pozornost. "Legitimiste" je naprosto pregazilo vrijeme i oni su postali suvišni i osuđeni na vlastitu samodostatnost."

Zato sam svojevremeno o Tuđmanovoj politici pomirenja rekao⁴:

"Tuđmanova pomirba je ostvarena. Naime, među državotvornim Hrvatima danas imate i onih koji su partizanski sinovi i koji su ustaški sinovi. Osnovna nakana pomirbe je ostvarena. Riječ je o pomirbi među Hrvatima, a mi stalno zaboravljamo osnovnu činjenicu: tijekom postojanja Jugoslavije u Hrvatskoj je od Hrvata postalo puno Jugoslavena. Kad se govori o pomirbi u Hrvatskoj neki bi tu Tuđmanovu ideju sveli otprilike na pitanje: Kako od Jugoslavena napraviti Hrvata? Meni je to čudno. Bilo bi dobro kad bi se to moglo, ali ja mislim da to nije baš tako jednostavno i da to nije bila Tuđmanova ideja. Tuđman je svima dao šansu. (...). Ideja je izvrsno funkcionalna za vrijeme rata, nisu izravno bili na protivničkoj strani: bilo im je ostavljeno da sami izaberu hoće li biti Hrvati ili će ostati ono što su u međuvremenu postali. Volim kroz nekakve šale objašnjavati stvari, pa sam vjerojatno zbog toga smislio onu moju pitalicu, koju vjerojatno vi već znate. Bar dvaput je

³ M. Tuđman, *nav. djela*.

⁴ Dr. Franjo Tuđman – vizije i postignuća, Rasprave za okruglim stolom uz drugu obljetnicu smrti prvoga hrvatskog predsjednika, Zagreb 2002., str. 52-53.

Josip Pečarić, *Trijumf tuđmanizma*, Zagreb, 2003., str. 26-27.

ta pitalica bila u *Feral Tribune*-u: 'Koja je razlika između Jugoslavena i četnika?' Znate već i odgovor: četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik. Meni je pitanje o pomirbi između Hrvata i pokvarenih četnika veoma neobično i čudno.'

Pažljivijim iščitavanjem tekstova akademika Novaka i profesora Tuđmana može se vidjeti da je "kultura laži" blaga karakterizacija onoga što karakterizira naše "ljevičare". Kultura mržnje bi bilo točnije. Mi ipak govorimo o "kulturi laži" jer će laž kao konstanta u njihovom djelovanju biti komentirana u ovom tekstu.

Ideja o pomirbi je, dakle, nešto što muči hrvatske "ljevičare" i dandanas. Tako Toni Gabrić piše⁵: "Izvornu Luburićevu ideju pomirenja 'teorijski' je razradio Franjo Tuđman, i to još u 'Bespućima povijesne zbiljnosti'". U izopačenoj svijesti hrvatskih "ljevičara" već sama činjenica da je Luburić prvi govorio o ideji pomirenja znači da sama ideja nije dobra. Važno je tko je o nečemu prvi govorio, a ne sam sadržaj.

2. Jasenovac i "genocidnost" hrvatskog naroda

Tako će u istom tekstu biti navedene i riječi predsjednika Savjeta Spomen područja Jasenovca Slavka Goldsteina:

"Predsjednik Savjeta Spomen područja također navodi da je u Jasenovcu od jeseni 1945. do zime 1947. doduše boravila kažnjenička grupa od maksimalno šestotinjak zatočenika, ali radilo se o ljudima pravomoćno osuđenima na kazne prisilnog rada. Nema podataka, nastavlja Goldstein, o tome da je netko iz te grupe ubijen."

Naravno, isпадa da u Jasenovcu nisu bili pravomoćno optuženi, tj. oni koji su digli oružje na državu u kojoj su živjeli. Ne priznaju državu, pa ona i ne postoji. Spomenimo samo da je komunistički ustank imao za povod napad na SSSR, pa su komunisti – kako su to objašnjavali u udžbenicima u vrijeme kada su vladali državom – onemogućili da njemačke trupe stacionirane u NDH odu na istočni front.

Naravno, ne čudi što je Jasenovac konstanta u pisanju naših "ljevičara". M. Tuđman kaže⁶:

"Mit o Jasenovcu i genocidnosti Hrvata, odnosno zatiranje svake ideje i prava Hrvatima na vlastitu državu, osnovna je postavka jugoslavenske, preciznije velikosrpske, političke i historiografske paradigmе."

U tome je u prvom redu figurirala laž o broju žrtava Jasenovca. Josip Vrhovec, ministar vanjskih poslova i član Predsjedništva SFRJ do 1989. o tome kaže⁷:

"Jasenovački mit nazvan 'milijun žrtava' nanio nam je golemu štetu jer je nosio poruku da tako masovan broj pobijenih nije mogao biti rezultat samo ustaškoga zločina nego i potpore i ignorancije Hrvata prema tomu zločinu iz čega se izvlačila i tzv. povijesna krivnja hrvatskoga naroda." Sjetimo se što je Bulajić rekao u polemici sa mnom o njegovoj brojci od 77 743 žrtve: 'To je stanje prije godine dana. Vrlo brzo možemo doći do brojke veće od 100 000.' Zato su za Vrhovca rezultati tog popisa "pokazali da je naša priča o milijun žrtava samo u Jasenovcu – u sferi naučne fantastike, ali s veoma pogubnim političkim posljedicama. Naime od ukupnog broja od 600 000 fašističkih žrtava (u Jugoslaviji) na Jasenovac je otpalo najviše do 80 000 i u Predsjedništvu (nam je) pružena prilika da ispravimo tu dugovječnu zabludu. Ali ustuknuli smo pred kvazi-brigom da bi se narod ljutio što smo mu – dosad lagali!'

⁵ *Feral Tribune*, 13. veljače 2004.

⁶ M. Tuđman, *nav djela*.

⁷ *Globus*, 21. prosinca 2001. Navodimo tekst prema *Fokusu*, 13. lipnja 2003.

I na spomenik u Jasenovcu željeli su napisati takav lažan broj žrtava. Dvojba im je bila između 600 000 i 900 000. Dakle u vrijeme kada je popis žrtava bio načinjen i kada su ga partijski vrhovi znali. To je spriječio Franjo Tuđman i njegov Institut pismom Komisiji za historiju CK SKH.⁸ Laž o 700 000 jasenovačkih žrtava spomenuo je i Predsjednik Vlade dr. Ivo Sanader u svom nedavnom govoru prigodom obilježavanja obnove spomenika autora Bogdana Bogdanovića: "Laži o 700 000 jasenovačkih žrtava i teza o genocidnosti Hrvata služile su kao podloga velikosrpskoj agresivnoj politici kojoj se svojevremeno suprotstavio i autor jasenovačkog spomenika, arhitekt Bogdan Bogdanović."⁹ Ni riječi o tome kako upravo zahvaljujući dr. Franji Tuđmanu ta laž nije uklesana na tom spomeniku.

Osamdesetih godina prošlog stoljeća postalo je jasno da je broj od 700 000 žrtava Jasenovca, dakle broj za 100 000 veći od broja žrtava za cijelu Jugoslaviju s popisa iz 1964., mogla za Jugoslaviju biti opasna. Zato se išlo na novi broj, a trebale su ga osigurati Kočovićeva i Žerjavićeva istraživanja. Kočović je i sam priznao da mu je cilj očuvanje Jugoslavije, a Žerjavićevu knjigu tiskao je Slavko Goldstein, dakle očito u istom cilju. Kasnije će se Slavko i Ivo Goldstein pozivati na Žerjavića (koji je tvrdio da je u Jasenovcu bilo do 85 000, ali i da daje veći broj iz pijeteta prema žrtvama), ali povećavaju njegov broj (do 100 000), pa Slavko Goldstein može govoriti o "strahotnoj činjenici da je, u prosjeku, u Jasenovcu svakoga dana ubijeno oko 70 ljudi".¹⁰ Jasno je da time i dalje стоји kvalifikacija Josipa Vrhovca: "tako masovan broj pobijenih nije mogao biti rezultat samo ustaškoga zločina nego i potpore i ignorancije Hrvata prema tomu zločinu iz čega se izvlačila i tzv. povijesna krivnja hrvatskoga naroda". Primijetimo da slavonski partizani govore o tisućama onih koji izgubile život u Jasenovcu, do sredine 1944. g. Dakle, o tisućama, a ne o desecima tisuća. Ali, i slavonski partizani su Hrvati. Dakle, po Goldsteinu bi i to trebalo biti "potpora i ignorancija Hrvata prema tomu zločinu". Ubijano je u prosjeku, po Goldsteinu, svakoga dana oko 70 ljudi, a ti slavonski partizani – očito Hrvati tvrde da je ukupno do sredine 1944. g. ubijeno na tisuće ljudi.

Međutim, Dr. Vjekoslav Perica pronašao je u Chicagu knjigu koju su 1943. izdali Eparhija Pravoslavne crkve iz Chicaga i Ravnogorski četnički pokret Draže Mihailovića. U njoj se govori o 40 tisuća ubijenih Srba u Jasenovcu¹¹. Polovica rata, pa množenje s dva daje donju granicu "rezervnoga" broja za "dokazivanje" navodne genocidnosti hrvatskog naroda. Znamo i to da kad Srbi spomenu koliko je ubijenih Srba, njihov se broj podrazumijeva kao broj ukupno poginulih. Jasno je stoga da i brojka koja se danas spominje jeste brojka koja također služi istoj svrsi, ali i to da je potekla iz velikosrpske kuhinje. Na životu se danas održava najviše zahvaljujući Goldsteinima pa zato ovu brojku nazivam: velikosrpski broj Goldsteinovih i Draže Mihailovića¹².

U svezi s brojkom žrtava u Jasenovcu je i jedna druga laž Goldsteinovih. Naime, Ivo i Slavko Goldstein 20. listopada objavili su u *Slobodnoj Dalmaciji* tekst "Akademik Pečarić uporno laže", kao svoj komentar intervjua koji je Josip Jović napravio povodom predstavljanja moje knjige *Brani li Goldstein NDH?*. O čemu se radi? U intervjuu u *Slobodnoj Dalmaciji* 13. listopada tvrdio sam: "Svi koji promiču tezu o genocidnosti hrvatskog naroda, po definiciji napadaju našeg blaženika (Stepinca, op. J.P.). Po tome ćete ih prepoznati. Naravno, Goldsteini će izrijekom negirati genocidnost hrvatskog naroda, ali

⁸ Franjo Tuđman, *Horrors of war / Historical REALITY AND Philosophy*, New York, 1996. pp. 34-36.

⁹ *Večernji list*, 17. 03. 2004.

¹⁰ *Globus*, 10. siječnja 2003.

¹¹ *Sloboda Dalmacija*, 27. srpnja 2002.

¹² Hrvatsko slovo, 14. ožujka 2003.; J.Pečarić, Trijumf tuđmanizma, str. 182.

će sve raditi da to bude rezultat njihova djelovanja. Slično dr. Miljanu Bulajiću koji nikad neće reći da je u Jasenovcu bilo 700 000 žrtava, ali će sve učiniti da to 'dokaže'. Zato ja Goldsteine i mnoge druge u Hrvatskoj i nazivam Bulajićevim učenicima."

Evo kako to interpretiraju Goldsteini u spomenutom tekstu: "U intervjuu pod naslovom 'Bulajićevi učenici kroje nam povijest' u *Slobodnoj Dalmaciji* od 13. 10. 2002. akademik Josip Pečarić tvrdi da Ivo i Slavko Goldstein 'promiču tezu o genocidnosti hrvatskog naroda'. Ovu bezočnu laž Pečarić varira na više mjesta u istom intervjuu tvrdeći da su 'Goldsteini... Bulajićevi učenici', jer 'slično dr. Miljanu Bulajiću čine sve kako bi dokazali da je u Jasenovcu bilo 700 000 žrtava' (istakao J. P.), pa time 'dokazali i genocidnost hrvatskog naroda'. " Usporedbom ovih citata vidi se da je očita laž da sam rekao kako Goldsteini dokazuju da je u Jasenovcu bilo 700 000 žrtava". Oni kasnije ponavljaju tu svoju laž tvrdeći da sam ja rekao da oni promiču mit o 700 000 jasenovačkih žrtava". Treba li spomenuti da su u svojoj laži dobili potporu uredništva koje nije objavilo moju reakciju? "Ljevičarska ljubav prema upotrebi laži (poznata je tvrdnja da je *Slobodna Dalmacija* Bilten SDP-a), ili posljedica straha jer su u istom tekstu Goldsteini zaprijetili: "Potrudit ćemo se da njegove laži ne postanu istinom". Je li se Goldsteina uplašio i Sanader kada pred njim u Jasenovcu nije ni spomenuo dr. Tuđmana?

Slavko Goldstein mora lagati i o Bulajiću, kako bi nam mogao "prodati" svoj broj koji korespondira s brojem Draže Mihailovića. Zato on kaže¹³: "U Beogradu postoji popis sa 77 tisuća imenom i prezimenom pobrojanih žrtava, koji nije potpun. Držim da je konačan broj žrtava manji od sto tisuća." Ne kaže da je to Bulajićev popis! Na str. 159. moje knjige piše: "Sjetimo se što je Bulajić rekao u polemici sa mnom o njegovoj brojci od 77 743 žrtve: 'To je stanje prije godine dana. Vrlo brzo možemo doći do brojke veće od 100 000.'" Čudi li nekoga to što je Goldsteinu relevantna referenca Bulajićev popis? U Bulajića vjeruje, a sve je učinio da sprječi popisivanja koja su radili Hrvati! Čudi li nekoga kada obojica spominju broj 100.000?

M. Tuđman kaže kako je optužba da je netko "historiografski revizionist" tipična marksistička pozicija i terminologija. Upravo je nevjerojatno da se nekoga optužuje zato što ispravlja nečije laži. Tako su Goldsteini revizionisti za one koji tvrde da je u Jasenovcu bilo 700.000 žrtava, a za njih su revizionisti svi oni koji smatraju da je pretjerana i velikosrpska brojka Goldsteinovih i Draže Mihailovića (80.000-100.000). Naravno, glavni revizionist je dr. Franjo Tuđman, upravo zato što je on uvidio da je i sam popis iz 1964., zbog želje za dobivanje što veće reparacije od Njemačke, bio uvećavan. Iako je bio zatvaran zbog samog iznošenja brojke s tog popisa, ipak je u drugim djelima spominjao i manje brojke. U stvari, u pravu je mr. sc. Mladen Ivezić kada kaže¹⁴: "Koja je bitna pogreška svih antifašističkih brojitelja jasenovačkih žrtava: Žrtve se ne utvrđuju od 700 000 naniže, nego od nule naviše." Drugom riječima, kada je jasno da netko laže, onda se ne pokušava umanjiti njegova laž, već utvrditi istinu! Zato biti revizionist ne može biti negativno. Znanost mora težiti istini. S druge strane, inzistirati na laži je sve drugo, samo ne znanost. Zato "legalisti" mogu biti samo gubitnici.

Naravno, nisu samo brojke bile lažne kod naših "levičara". Vratimo se tekstu Tonija Gabrića.¹⁵ U njemu Slavko Goldstein dalje tvrdi kako svjedočenja o Jasenovcu kao postaji križnog puta nisu mjerodavna (naravno, ona o ustaškom logoru jesu). Kao da je moglo biti

¹³ *Globus*, 10. siječnja 2003.

¹⁴ M. Ivezić, *nav. djelo*, str. 199.

¹⁵ *Feral Tribune*, 13. veljače 2004.

bilo kojih drugih podataka osim svjedočenja. Jedno takvo svjedočenje sam i sam zabilježio. Ante Miloša iz sela Kandije kod Bugojna rođen 6. lipnja 1925. godine kaže:

"Ujutro me odvedu u Jasenovac i predaju partizanskoj komandi. Ispitivali su me. Pitaju zašto nisi išao u partizane. Odgovorim im da sam iz grada pa ne volim u šumu. Neki Srbin, vodnik, Drago mu bješe ime, upita me znam li kuhati. Rekao sam da znam – i postadoh kuhar. Kuhao sam i vojničke uniforme – tako sam im uši izgonio. Kad sam kuhao ručak, bilo bi naših zarobljenika po deset, nekad dvanaest, petnaest i dvadeset. Koliko za ručak, toliko i za večeru. Ali kako god koji dan ručaju i večeraju, uvečer omrknu, a izjutra ih nema. Nestaje partija po partija. Preko dana bi radili. Ne znam što su radili, jer nisam s njima spavao. Nisu mi dali. Ali to su bili borci od 41. do 45. i oni su stradali. To sam shvatio kad je jedan vodnik, Luka, bio je Hrvat, preda mnom izgovorio. Kaže: 'Dokle misle ovako ubijati ljude. Ovo ne valja ništa.' Rekao je da će ići u Kotar, u Novu Gradišku i prijaviti što se sve radi Hrvatima. I rekao je da će reći da se ne može ovako ljude ubijati. Ne znam više od toga. Bio sam mjesec dana u Jasenovcu, ali nisu mi dali kretati se nikuda. Samo sam vidio kako je mnogo naše Hrvatske vojske nestajalo iz dana u dan. Nije bilo važno tko je koje vjere nego, tko je bio u Hrvatskoj vojsci."

Ili je po Goldsteinu važno što nitko iz te grupe nije ubijen, a za ove koje spominje g. Miloš – nije važno?

Goldstein će dalje tvrditi: "Sve što se zbivalo poslije 2. svibnja 1945. u mjestu Jasenovac i oko njega nije ni približno istovjetno onome što se tu zbivalo od ljeta 1941. do travnja 1945. godine – niti po trajanju i karakteru zločina, niti po razmjeru nasilja i broju žrtava, niti po sustavno smisljenom planiranju."

Kao da se jedna postaja Križnog puta može izdvojiti iz cjeline. Dakle, kada su komunisti, kojima je uzgred budi rečeno pripadao i sam Goldstein, sustavno smisli plan, dakle u miru, mnoge zarobljene hrvatske vojnike i civile, bitno mu je da to nije bilo baš u Jasenovcu. Moramo mu odati da je u pravu da po karakteru to nije istovrstan zločin. Zločini u Jasenovcu su bili tijekom rata, a oni na Križnom putu poslije rata, dakle u miru! A za razmjer, teško je danas govoriti upravo zahvaljujući Slavku Goldsteinu. Naime, Goldstein je bio član Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava, pa je rezultate njihovog izvješća o radu od osnutka (11. veljače 1992. do rujna 1999. godine) hrvatskoj javnosti lažno prikazao¹⁶ kao konačno, što je s dolaskom "ljevičara" na vlast imalo za posljedicu ukidanje rada te Komisije, i postavljanje Goldsteina na funkciju predsjednika Savjeta Spomen područja Jasenovac. Tako danas u Hrvatskoj, i ne samo u njoj, kao točna figurira brojka žrtava Jasenovca od preko 80.000, dakle brojka Goldsteina i Draže Mihailovića. Kako su

¹⁶ Predsjednika Komisije g. Kazimir Sviben u svojim "Napomenama o IZVJEŠĆU O RADU Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava od osnutka (11. veljače 1992.) do rujna 1999. godine" (J. Pečarić, *Brani li Goldstein NDH?*, Zagreb2002., str. 171-175., kaže:

"Na posljednjoj sjednici Komisije, 8. listopada 1999., izvješće je prihvaćeno sa samo jednim glasom protiv. Bio je to glas gospodina Slavka Goldsteina, koji je jedini u našim tablicama video konačne brojeve o žrtvama, dok su za sve nas ostale brojevi predstavljali rezultat rada do rujna 1999., s time da rad treba nastaviti i praznine popuniti. Osproravatelj S. Goldstein nije se mogao pomiriti s premalim brojevima židovskih, srpskih i pravoslavnih žrtava. Svoje protivljenje podnio je u pisanim obliku, a poslao ga je i na više različitih adresa.

Nakon toga počela je medijska hajka na Komisiju. Naša evidencija žrtava proglašena je konačnom, što ona ni izdaleka nije bila, a onda su nam nabrajane 'mane'. Kao 'krunski' dokaz upotrijebljene su preslike naših tablica o nacionalnoj i vjerskoj pripadnosti žrtava. Zloporaba ne bi bila moguća da smo kod svake tablice napisali da je to stanje od osnutka Komisije do rujna 1999. (kao što piše u naslovu Izvješća)...

Gospodin Slavko Goldstein bio je član Komisije od početka da kraja. U njega smo kao Židova polagali velike nade i očekivali da ćemo preko njega doći do popisa židovskih žrtava. Toga popisa nismo dočekali. Da nam ga je predao, ne bi se mogao onako ponijeti na zadnjoj sjednici Komisije kako se ponio."

istraživanja Komisije pokazivala da su brojke žrtava Križnog puta usporedive s brojkom žrtava u ratu, dakle broja ubijenih u miru s onom ubijenih u ratu, očito je da je laž dobro poslužila da se sakrije istina. Naravno, Goldstein zato može reći da su brojku Goldsteina i Draže Mihailovića danas prihvatali svi "ozbilnjiji" povjesničari, da bi pri tome pohvalio predsjednika Vlade dr. Sanadera što je posjetio Jasenovac. Naravno, pod ozbiljnim povjesničarima Goldstein podrazumijeva i sebe iako ima (ne)svršenu srednju školu. S druge strane, magistar povijesnih znanosti Mladen Ivezić je analizirao podatke iz partizanskih izvora pa zaključuje¹⁷:

"U Sabirnome i radnom logoru Jasenovac (dakle svim njegovim radionicama i podlogorima, na radu u šumi i sl.) i Staroj Gradiški život je od svih mogućih uzroka izgubilo najvjerojatnije između 1 000 (tisuću) i 2 000 (dvije tisuće), eventualno 3 000 ljudi, a nemoguće da ih je umrlo više od 5 000."

Očito je stoga da se mora obnoviti Saborska komisija za žrtve rata i porača, i da se ne koriste brojke koje promoviraju ljudi koji su pokazali da im laž nije nešto čemu nisu skloni, dakle da doista prestanu političke manipulacije i licitacija s brojkama. Jedno je sigurno, sva dosadašnja ozbiljnija analiza pokazuje da velikosrpska brojka Goldsteina i Draže Mihailovića neće nikada biti prihvaćena i namjera joj je istovjetna onoj koju je imala brojka od 700.000. Dapače, još je i pogubnija za podjele u hrvatskom narodu, jer je brojku koja je za 100 000 veća od ukupnog broja žrtava u cijeloj Jugoslaviji, nisu mnogi prihvatići ni mnogi ljevičari.

Goldstein je pohvalio Sanadera što je došao u Jasenovac. Valjda hoće reći da je Sanader Titov nasljednik, jer Tito to nije nikada učinio. Za razliku od dr. Franje Tuđmana. Tako Goldstein pred predsjednikom hrvatske vlade govori da je strašno ono što radi sam Goldstein, a to je politizacija i licitacija s brojem žrtava u Jasenovcu.

Prema Gabrićevom tekstu Goldstein tvrdi: "Nijedan od mnogo desetaka tisuća ubijenih u Jasenovcu nije kriv za ubijanja na Bleiburgu i Križnom putu, ali među desecima tisuća neopravdano ubijenih na Bleiburgu i Križnom putu bio je priličan broj pripadnika Luburićeve Ustaške obrane koji su ubijali i pomagali ubijati u Jasenovcu i drugim logorima." Opravdava li posredno Goldstein i zločine u Jasenovcu? Naime, očito je među toliko i toliko neopravdano ubijenih u Jasenovcu bio i priličan broj onih koji su digli oružje protiv države u kojoj su živjeli, a da ne spomenemo i ubijene četnike. Ili optužuje još više jugokomuniste? Ipak radilo se o ubojstvima, bez suđenja, u miru?

3. Laž kao konstanta u djelovanju "ljevičara"

U cijeloj ovoj priči za nas je ovom prigodom najvažnija upotreba laži koja je osigurala Goldsteinu poziciju Predsjednika Savjeta. Današnjim nasljednicima komunističke ideologije, bez obzira proglašavali se oni socijalistima ili liberalima, upotreba laži je nešto najnormalnije u ostvarivanju njihovih ciljeva. Koristili su laži kada su bili prvi put na vlasti, pa zašto ne bi nastavili? Logično je pitanje kako promicati i zaštiti kulturni identitet, i ne samo njega, ako je laž nešto što nekome donosi priznanja i položaje, kao što je slučaj s mjestom predsjednika Savjeta Spomen područja Jasenovac. Kako govoriti o kulturi politike, ako je laž nešto tako normalno u Hrvatskoj? Nevjerojatno je da je u državi u kojoj su katolici devedesetak posto pučanstva laž nešto što javno brane "ljevi" intelektualci i političari!

¹⁷ M. Ivezić, *Jasenovac/Brojke*, Zagreb, 2003., str. 200.

Ovdje ćemo dati niz primjera koji potvrđuju takvo razmišljanje. Recimo, u dijelu teksta dr. Iva Goldsteina objavljenom u *Globusu* 22. veljače 2002. s podnaslovom: "Bozanićev poziv na cenzuru" on kaže: "Bozanić nastavlja: 'pod imenom Stepinac i danas je Katolička crkva u hrvatskom narodu, a to smo mi braćo i sestre, u vjeri. Laži mogu tek nakratko ostaviti dojam da su istinite, posebno ako im je za to dan javni prostor.' Ne poziva li to nadbiskup na cenzuru?" Ovdje se očito radi o Goldsteinovom javnom zauzimanju za uporabu laži. Čak mu je prvi čovjek Crkve u Hrvata netko tko se zauzima za cenzuru jer govori protiv uporabe laži.

Da to nije slučajnost uvjerio se i autor ovog teksta.

Međutim, kolektivna euforija slavljenja laži hrvatskih "ljevičara" dogodila se kroz njihovu potporu *Feralu* kada ga je tužio poznati hrvatski odvjetnik Željko Olujić.

O čemu se radi? Željko Olujić je 7. prosinca 1993. godine u *Slobodnoj Dalmaciji* napisao tekst "Hrvati iz daljine" u kojem piše: "Komunizam, fašizam i nacizam neželjena su djeca istog oca: demokratskoga kapitalizma. Papa je Lav XIII. u enciklici 'Rerum novarum' još 1891. g. ukazivao na krvavost kapitalizma i opasnost od krvava revolta. Negdje je to planulo kao komunizam. U zemljama koje su bile nezadovoljne svojim položajem nastao je fašizam i nacizam. Tu se nije radilo samo o nezadovoljnim i gladnim, nego i nacionalno poniženim masama. Jedino se u Italiji tražilo, zapravo, 'kruha preko pogache'. Svet je počeo tzv. holokaustom. Mi nismo dužni Židovima išta, a najmanje zato što smo fašisti, jer smo uvijek upravo protiv fašizma bili. Nismo ni neoustaše, jer se naš narod upravo naivno vezuje za zapadnu demokraciju. Pravi je uzrok holokausta ili kako bi to g. Ivin kazao fašizma u kapitalizmu i tzv. demokraciji, jer su oni izludjeli neke narode pljačkom i vrijedanjem, pa su im se nametnuli takvi poput Hitlera, Mussolinija."

Dakle, i polupismenim ljudima je jasno da Olujić ovdje ne tvrdi da su Židovi izludjeli neke narode pljačkom i vrijedanjem, pa su im se nametnuli takvi poput Hitlera, Mussolinija, nego on govori o demokratskom kapitalizmu i onima koji su ga provodili na način na koji jesu u zemljama u kojima se zbog toga pojavio i Hitler i Mussolini. Međutim u *Feral Tribune*-u 27. prosinca 1993. Viktor Ivančić je tiskao tekst "Glasovir za arijevsku Hrvatsku" u kome se tako nešto tvrdi. On ne navodi cijeli Olujićev navod, čak ni cijelu rečenicu, nego samo jedan dio i u zagradiiza "oni" dodaje – Židovi. Taj njegov lažni navod je izvučen i posebno naglašen:

"Željko Olujić: 'Pravi je uzrok holokausta jer su oni (Židovi) izludjeli neke narode pljačkom i vrijedanjem, pa su im se nametnuli takvi poput Hitlera i Mussolinija'

U samom tekstu se tvrdi kako je ovo "teorija bivšeg tužitelja", i Olujić je naprasno postao antisemit zato što je Viktoru Ivančiću "demokratski kapitalizam" o kome govori Olujić, isto što i jedan narod – židovski. Kako je zbog toga i niza drugih uvreda Olujić dobio spor, digli su svoj glas svi oni kojima smeta Bozanićeva kritika korištenja laži.

Evo nekih prema tekstu dr. Slavena Letice¹⁸: "Sibila Petlevski u ime Hrvatskog PEN-a, Stipe Mesić kao predsjednik Republike, Dragutin Lučić u ime Hrvatskog novinarskog društva, čuveni svjedok optužbe u političkom procesu dr. Žarko Puhovski kao predsjednik HHO-a, don Ivan Grubišić (namjesnik predsjednika Republike u Vijeću HRT-a), akademik Ivan Supek, nakladnik i publicist Slavko Goldstein, sveučilišni profesor dr. Nikola Visković, novinarka Sanja Modrić, novinar i književnik Miljenko Jergović, političar Damir Kajin".

¹⁸ *Globus*, 15. ožujka 2002.

Neobično je da dr. Letica ne govori izravno o ovoj krivotvorini *Ferala*, nego kaže: "Loša je vijest i to što prosvjed protiv pravomoćne sudske presude (inače legitiman, jer je izведен iz poznatog pravnog načela: sloboda neslaganja sa zakonom i sudskim presudama i obveza njihova poštovanja) nije načelne nego sektaške naravi: ljudi koji danas protestiraju protiv ograničavanja slobode izražavanja feralovskog mišljenja nisu dizali svoj glas u prijašnjim situacijama, kad su, primjerice, nakladnici 'medijske močvare' plaćali slične ili oveće odštete njihovim istomišljenicima." Nejasno je je li Letica ovim dao svoju potporu korištenju neistina, tj. iskrivljavanju nečijeg teksta na način kako to čini Ivančić, ili Letica to definira kao "slobodu izražavanja feralovskog mišljenja".

Bilo kako bilo, u istom broju *Globusa* Ivančićevoj metodi pridružuje se Boris Dežulović, gdje je opet posebno izvučena spomenuta lažna tvrdnja da je Olujićev nešto što je napisao Viktor Ivančić:

"Logika Račanova Ministarstva pravosuđa i cenzure je sljedeća: ako netko – nazovimo ga, recimo, gospodin Olujić – kaže da su Židovi sami krivi za holocaust, onda je on antisemit. To nije sporno. Međutim, ako napišete da je gospodin Olujić antisemit, završit ćete na sudu i bankrotirati."

Najsmješnije je što Dežulović završava svoj tekst pozivajući se na izvlačenje zaključka na osnovu činjenica, a nigdje ne navodi da je tekst "koji je recimo napisao gospodin Olujić" zapravo tekst Viktora Ivančića. Ivančić tu svoju tvrdnju ponavlja i u *Slobodnoj Dalmaciji*, opet je neistinito pripisujući Olujiću:

"Olujić je pisao ... da su Židovi iznudili holocaust nad njima samima jer su pljačkali i vrijedali ostale narode. Takvo što je u civiliziranom svijetu najprije neobjavljivo, a potom i kažnjivo, no u nas nije."

I doista, Viktor Ivančić je ovu skandaloznu rečenicu prvi u svijetu objavio, i još piše kako zbog nje nije kažnen. Iako su bili dužni presudu objaviti, *Feral* to nije učinio, nego je objavio ponovo tekst sa skandaloznom Ivančićevom tvrdnjom o Židovima, a naslovница *Ferala* je s Tuđmanom i Račanom kao sucima uz tekst: "Žgadija te tuži – žgadija te sudi".

Spomenimo što kaže Slavko Goldstein, u komentaru "Neviđena sramota" u istom broju *Ferala*: "Umjesto da bude osuđen advokat Olujić, koji je širio rasnu mržnju i uvredljive kvazipovjesničarske laži, naš sud osuđuje novinara i novine koji su konstatirali činjenice i stvari nazvali pravim imenom. Takav sudski presedan, bolje rečeno paradoks još nismo doživjeli u našoj zemlji, a ne vjerujem da ga je igdje i bilo. Ako više nema pravnoga lijeka, hrvatska bi javnost i hrvatska vlast trebale naći druge načine da se počinjena sramota spere s duše i lica hrvatskog društva."

Treba li uopće spomenuti da je Ivančićevu lažnu konstrukciju spremno dočekao Slobodan Šnajder koji je ponavlja u tekstu "Bukefal tuđmanizma" (*Novi list*, 11. ožujka 2002.) pa mu je Željko Olujić, a ne Ivančić, taj koji je "stvarno uvrijedio jedan kolektivitet, onaj židovski, uzjahavši najnoviji val antisemitizma kojega je u stvari izvorno potakao sam njegov gospodar, u svojim 'Bespućima'.

U *Feralu* 16. ožujka 2002. za Heni Erceg Olujić je siroče koje polupismeno ispisuje priglupe rečenice, očito zbog rečenica koje je napisao Ivančić. Doznajemo da *Feralovu* metodu lažnih navoda podržava i Međunarodna federacija novinara i niz pojedinaca kao što su glasnogovornik Mladih HNS-a, predsjednik ogranka Liberalne stranke Donji grad, gospođa iz Pančeva, nezavisna agencija ONASA iz Sarajevo, predsjednik stranke umirovljenika, predsjednik Upravnog odbora Asocijacije nezavisnih elektronskih medija, Ankica Lepej, Upravni odbor Hrvatskog PEN centra (njima je lažno navođenje Olujićevih riječi: "represija nad kritikom" i "citiranje antisemitske izjave Željka Olujića", pa im to

nije ni kleveta), Institut Otvoreno društvo Hrvatske također se zauzima za ovakvo širenje laži, Gradska organizacija foruma mladih SDP-a Rijeka do niza nevladinih udruga. Na slici je i Vesna Pusić, za koju nismo mogli ni posumnjati da će se suprotstaviti Bozanićevom pozivu protiv korištenja laži u hrvatskim medijima.

I dok za Slavka Goldsteina koji ima završenu gimnaziju u Karlovcu nije ni čudno što podržava sina za kojeg su njegove kolege već pisali da se voli koristiti neistinama i u svom znanstvenom radu, čudno je što ima i sveučilišnih profesora koji se zauzimaju za ovakvo korištenje laži u hrvatskim medijima. Čak i Dinko Podrug, psihijatar i profesor na sveučilištu u Brooklynu, u tekstu "Olimpijada duševnih boli"¹⁹ Ivančićeve riječi iz *Ferala* pripisuje Olujiću.

Nevjerojatno je vidjeti kako se za ovakvo prekrajanje tuđih izjava zauzimaju čak i profesori na pravnim fakultetima. Na primjer, Nikola Visković je profesor (!) na Pravnom fakultetu u Splitu. On tvrdi u *Feral Tribuneu*, 9. ožujka da ono «što je V. Ivančić napisao o izjavama gospodina Olujića jesu zapravo iskazi dobro zasnovani na provjerljivim činjenicama» i kako «nema nikakvih pokazatelja» da je to napisano «s namjerom oštećenja časti i ugleda» gospodina Željka Olujića. Zar je moguće da je Visković profesor na Pravnom fakultetu, kad tvrdi da je ovakvo prekrajanje tvrdnje g. Olujića «provjerljiva činjenica»? Jest, jer kako doznajemo, takva za njega treba biti pravna država, a ne ona «nepravna država tuđmanovske Hrvatske». Profesor s pravnog fakulteta nas potom uči kako će ovakvo kažnjavanje za prekrajanje teksta s ciljem optuživanja nekoga za antisemitizam «ući u najsriramotniji dio političke i pravne povijesti Hrvatske, a bit će bogme zabilježena i osuđena u inozemstvu! A tu i jest bit problema. Svjetskim moćnicima nije ni najmanje smetalo da se njihove sluge u Hrvatskoj koriste i lažima, samo da bi uspjeli srušiti vlast koja ne služi njihovim interesima.

Naravno, nikoga nije iznenadilo to što je podršku ovakvom korištenju laži dao i Zoran Pusić²⁰. Dapače, on daje i svoj prilog pa tvrdi: «Presuda je izvršena». Još jedna neistina, jer je *Feral* dužan tiskati presude, što nije učinio. Inače, Pusić je u pravu kad kaže da «podrška koju je predsjednik Mesić dao *Feralu*, pokazuje, još jednom, da on bolje od svojih kritičara razumije što je demokratsko otvoreno društvo.»

Ovakva hajka za pravo laganja doista je zamisliva samo u «demokratski otvorenom društvu» - društvu u kome su širom otvorena vrata lažima.

4. Zločinački pothvat Suda u Haagu

Mislim da je borba za zaštitu hrvatskog kulturnog identiteta veoma teška zadaća sve dok se ne vratimo istinskim vrednotama kojima nas uči naš katolički odgoj, po kome laž ne bi bila nagrađivana, a još manje bi imala ovakvu potporu kakvu ima u današnjoj Hrvatskoj. Jesam li ipak u krivu? Danas u svijetu dominira globalizacija. Glavno oružje svijeta za globalizaciju Hrvatske je Sud u Haagu. A optužnice protiv hrvatskih generala osnovane su na lažima o agresiji Hrvatske na BiH, na samu sebe, na lažima o postojanju države Republike Srpske Krajine na koju je izvršena agresija u cilju njenog etničkog čišćenja. Podsjetimo se da je Sud u Haagu osnovalo Vijeće sigurnosti koje je u svojim rezolucijama samo područje te izmišljene države proglašilo okupiranim hrvatskim područjima. Ono što ta područja i jesu bila. Svaka zemlja ima pravo i obavezu oslobođenja svoja okupirana područja. Za sud u Haagu, to je "zločinački pothvat", odnosno "od 1992.

¹⁹ *Feral Tribune*, 16. ožujka 2002.

²⁰ *Feral Tribune*, 23. ožujka 2002.

Hrvatska vojska je već radila na stvaranju planova da silom vrati teritorije RSK-a. Godine 1992., 1993., 1994. i 1995. hrvatske snage izvele su vojne operacije kojima je to bio krajni cilj". Zato je sigurno točno ono što se konstatira u *Glasu Koncila*²¹:

"Ta citirana inkriminacija otkriva s jedne strane da u tim optužnicama nije slučajno prešućena povijesna činjenica velikosrpske pobune, agresije i okupacije dijela teritorija u okviru međunarodno priznatih hrvatskih granica I s druge strane da za pisce optužnica tzv. Republika Srpska Krajina ima stanoviti pravni subjektivitet, premda je to apsolutno nespojivo s postavkama međunarodnoga prava i s činjenicom povijesnih službenih odnosa drugih država od kojih ni jedna nikada nije priznala tzv. Republiku Srpsku Krajinu. Ta citirana inkriminacija otkriva također da je piscima tih optužnica zločin već samo planiranje oslobođanja odnosno vraćanja u držano-pravni poredak odmetnutog dijela teritorija unutar svojih međunarodno priznatih državnih granica! Kad bi se kao mjerodavni kriterij na svjetskoj razini prihvatile tako suptilna inkriminacija haških tužitelja, onda bi sve države i sve vojske na čitavom svijetu mogle biti optužene za planiranje i pripremanje 'zločinačkog pothvata'. Ili pak pisci tih optužnica misle da sve ono što smiju i rade sve države na svijetu, ne smije niti ima pravo Hrvatska?"

Jasno je da se radi o potvrđnom odgovoru na posljednje pitanje. Još sam 2000. godine upozoravao da cilj Haaškog suda nije izjednačavanje krivice agresora i žrtve, već im je cilj da se žrtva, dakle Hrvatska optuži za genocid²². Već mnogo puta je hrvatska javnost upozoravana što je osnovni cilj haaških optužnica. Evo kako je to nedavno (ponovo) formulirao dr. Andelko Milardović²³:

"Kad se sažmu navodi Veritas od 1998. do 2002. godine, a sumnja se da je Veritas prikriveni ogrank srpske obavještajne službe, dolazi se do četiri bitne točke. Prvo, da preko optužnica treba dokazati da je Republika Hrvatska nastala na zločinu i etničkom čišćenju, zatim da je to etničko čišćenje bilo planirano. Treća je točka da je plan stvorio civilni i vojni vrh. Četvrti, tvrdi se da po logici stvari moraju odgovarati Tuđman i Šušak, a potom generali i niži časnički kadar. Takva se percepcija podudara sa sadržajem optužnica (...) Ako su akteri tog zločinačkog pothvata pokojni predsjednik države i tri generala, znači da je riječ o vojno-političkom vrhu, koji se definira kao zločinačka skupina. Iz toga se može izvesti zaključak da je država nastala na zločinu i etničkom čišćenju, a onda se dovode u pitanje temelji takve države."

Nije ni bitno je li Veritas, ili nije, prikriveni ogrank srpske obavještajne službe. Činjenica je da su mu ciljevi, kao i oni Haaškog suda istovjetni. Zločinački prema hrvatskom narodu i hrvatskoj državi. Zato je očito da se doista radi o zločinačkom pothvatu. Ali ne hrvatske države već zločinačkom pothvatu Suda u Haagu.

Kako je reagirao predsjednik Tuđman u trenutcima kada su iz Haaga najavili optužnicu protiv generala Gotovine, dakle 1998. godine? Evo što o tome piše Tihomir Dujmović²⁴: "Tuđmanu je, naime, očito već tada bilo jasno da međunarodni sud koji u to vrijeme ne podiže optužnicu ni protiv Miloševića, a interesira se o Gotovini, ne može imati dobre namjere u smislu utvrđivanja povijesne istine. Danas vidimo da je bio u pravu, danas vidimo da je ta perverzija gotovo zakonomjerno otišla do kraja pa tako jedan Blaškić leži

²¹ *Glasu Koncila*, 12-21 ožujka 2004.

²² *Hrvatsko slovo*, 18. kolovoza 2000.; J. Pečarić, *Za hrvatsku Hrvatsku*, Zagreb, 2001., str. 79.; Dr. Franjo Tuđman – vizije i postignuća, Rasprave za okruglim stolom uz drugu obljetnicu smrti prvoga hrvatskog predsjednika, Zagreb 2002., str. 150.

²³ *Večernji list*, 15. ožujka 2004.; *Hrvatsko slovo*, 19. ožujka 2004.

²⁴ *Glas Slavonije*, 4. srpnja 2003.

u zatvoru s kaznom od 45 godina dok je Biljana Plavšić osuđena na 11 godina hotelskog smještaja u Švedskoj! No, osim što je odbio mogućnost procesuiranja Oluje, samim tim i preliminarni razgovor Gotovine s haškim tužiteljima, Tuđman je povukao potez koji je za daljnje razumijevanje cijelog slučaja iznimno važan.

Vlada, naime, tada traži odgovor od Vijeća sigurnosti da ono odgovori može li sud koji je osnovalo Vijeće sigurnosti procesuirati vojne akcije koje je isto to Vijeće sigurnosti u dvije svoje rezolucije oglasilo legitimnima, dozvoljenima i oslobođilačkima.

Drugim riječima, može li se dogoditi presedan da jedna oslobođilačka akcija i njezina oslobođilačka vojska odgovaraju, nota bene, za oslobođenje okupiranog dijela svoje zemlje! Da je upit bio razložan, svjedoči činjenica što Vijeće sigurnosti nikada nije odgovorilo hrvatskoj Vladi i sukladno tome u vrijeme Tuđmanove vlasti ni jedan hrvatski general nije bio procesuiran."

Vijeće sigurnosti do dana današnjega nije odgovorilo na upit hrvatske vlade. To su im omogućili naši "ljevičari", jer su dolaskom na vlast 2000. godine najprije, svojom deklaracijom o suradnji s tim sudom, poništili odluku Hrvatskog državnog sabora prema kojoj Haag nije bio nadležan za operacije *Bljesak* i *Oluja*. Tako su omogućili i njima da zatvore oči nad lažima suda koji su sami osnovali. Teško bi bilo i nabrojati što su sve radili naši "ljevičari" da bi sud u Haagu mogao raditi to što radi. Da bi taj sud mogao ustrajati u svom zločinačkom pothvatu. Spomenimo samo da je izgleda Sud u Haagu pokrenuo postupak protiv odvjetnika Ante Nobila jer je nagovarao Dragu Josipovića na lažno svjedočenje, tj. Nobile je u pripremi obrane Tihomira Blaškića namjeravao odgovornost prebaciti na Daria Kordića, pa je u tu svrhu nagovarao Josipovića da svojim svjedočenjem to potvrdi. Međutim, Josipović je odbio i sve prijavio Sudu. Ili pak da je presudno u osudi generala Blaškića bilo svjedočenje predsjednika Mesića, koji je kao svjedok optužbe u procesu protiv Blaškića izjavio da su u srednjoj Bosni bile prisutne regularne trupe Hrvatske vojske.²⁵

Uskratiti nekom narodu ono što imaju svi drugi narodi na ovom svijetu je doista zločinački pothvat i predstavlja nastavak agresije na hrvatski narod i njegovu državu. Nastavak politike kojom su svjetski moćnici uveli i famozni embargo na uvoz oružja, kojim je hrvatskom narodu bilo oduzeto pravo na samoobranu. Ovakve optužbe, koje se poklapaju s velikosrpskim optužbama samo su potvrda umiješanosti mnogih u svijetu u osvajački rat protiv Hrvatske. Kako je Hrvatska vojska pobijedila u ratu, haaške optužnice su samo pokušaj da se u miru izbori ono što je izgubljeno u ratu. I dok su u ratu izravno sudjelovali Srbija i Crna Gora, a svjetski moćnici su im asistirali, sada imamo obrnutu situaciju. Dakle, maske su pale.

Pripremu za ovakav razvoj situacije svjetski moćnici su učinili već u trenutcima osnivanja Suda u Haagu. Podsjetimo se da Statut međunarodnoga kaznenoga suda u Haagu koïncidira s tzv. Nürnberškim načelima, dakle prema Nürnberškom procesu, na kojemu se u razdoblju od 20. studenoga 1945. do 1. listopada 1946. na Međunarodnom vojnom sudu sudilo glavnim ratnim zločincima Trećega Rajha. Na prvom mjestu tu je bio "zločin protiv mira", tada definiran kao zločin koji obuhvaća: planiranje, pripremanje, započinjanje i vođenje napadačkog rata. U današnjem svijetu želi se za vrijednost proglašiti ono što nije nikad bila niti to može biti. Tako Nikola Mate Roščić kaže²⁶: "Sredinom 13. stoljeća, *Sv. Toma Akvinski*, dorađuje i sustavno izlaže nauku o pravednom ratu u svom velebnom i

²⁵ *Hrvatsko slovo*, 19. ožujka 2004.

²⁶ Propovijed na Misi za Domovinu, Zagreb, crkva Sv. Marka, 13. ožujka 2004.

nenađmašivom teološkom opusu. A progovorio je i o domovini, domoljublju i dužnostima koje svatko ima prema domovini. U tome je slijedio misao rimskog umnika i govornika Cicerona, koji je zapravo klasik kad je riječ o domovini i domoljublju. Ciceron je učio da svaki čovjek, građanin, prema domovini ima dvije temeljne dužnosti: *pietas et officium!* Ljubiti, poštovati, cijeniti i promicati sve sto se domovine tiče, a onda i braniti njenu slobodu, zaštititi njene građane, interesu i granice, drugim riječima biti njen vojnik, borac za domovinu. I to je, po klasičnom shvaćanju, doista, dužnost i čast!"

Danas kada vidimo optužnice iz Haaga, postaje očito da nije slučajno da u Statutu Suda u Haagu nema razlike između agresora i žrtve, nema zločina protiv mira! Sjetimo se da nije slučajno da je u Nürnbergu suđeno i za ratni zločin i zločin protiv čovječnosti, ali isključivo onima koji su počinili zločin protiv mira, dakle onima koji su počinili agresorski rat. Dakle, na stotine tisuća ubijenih civila, žena, djece, staraca, u Dresdenu, Hirošimi, Nagasakiju nije ratni zločin i za njih nitko nije osuđen.

U Statutu Suda u Haagu nema "zločina protiv mira". Međutim, račlamba optužnica protiv Hrvata pokazuje da u njima figurira "zločin protiv mira". Naime, Hrvati su po pravilu optuženi za agresiju! Tako su već glavne točke u optužnicama protiv Blaškića, Kordića i Čerkeza bile izmišljena agresija Hrvatske na BiH! U starim i novim optužnicama protiv generala Gotovine, Bobetka, Ademija, Markača i Čermaka figurira isto. Figurira laž!

Dakle, laž je nešto što je osnova – kako bi rekao predsjednik Tuđman - "toga i takvog svijeta". Treba li, dakle, "laž" promovirati u vrlinu, kao što čine hrvatski "ljevičari"?

J. Pečarić, *Globalizacija i identitet/Rasprave o globalizaciji, nacionalnom identitetu i kulturi politike*, Zagreb, 2004., str. 297-319.

VJEROVALI ILI NE: TOMIĆ BRANI „LEGALISTE“ 2.

(JOŠ UVIJEK NEZNAMO ZAŠTO PROF. TUĐMAN NIJE BIO PROFESOR EMERITUS!?)

Poštovani kolega Juričić,

Štef me pita je li moguće da Ante Tomić doista misli da je 'biti doktor znanosti' veće od 'biti akademik'. Ja sam naučio da pazim kome će reći da sam akademik, jer sam više puta doživio da su mi znali reći kako oni poznaju još akademskih slikara. Davno sam komentirao i priču koju glupavo ponavlja Tomić o doktoratu nekoga tko je akademik. To je slično kada nekome tko doktorira negirate taj doktorat pozivajući se na ocjenu koju je imao u osnovnoj školi.

Štefov pitanje me je podsjetilo da sam Vam trebao poslati i moj komentar o onom ranijem članku kada je Tomić pisao o HAZU- Još tada sam mu u naslovu dao lijep savjet (tekst vam dajem u Prilozima):

TOMIĆU, DRŽITE SE ONOGA ŠTO ZNATE

Iako ispad prof. Goldsteina sugerira kako je u pravu moj kolega koji mi je povodom njegovog neizbora za redovitog člana HAZU napisao još tada da svaki fakultet ima svoga redikula pa je za Filozofski fakultet to Goldstein, to ipak nije točno. Danas ih na FF-u ima mnogo više.

Meni su Goldsteinovi studenti pričali kako su se njegova „predavanja“ pretvarala u govore protiv predsjednika Tuđmana, pa su mu se oni svi znali potpisivati kao Franjo Tuđman. Očito su ga i oni doživljavali kao redikula.

Moglo bi se shvatiti da i dr. sc. Vlatka Vukelić zna za to kada upozorava na štetu koju Goldstein svojim redikulizmom čini FF-u:

„Meni je na osobnoj i profesionalnoj razini žao da Filozofski fakultet u Zagrebu vežemo isključivo uz profesora Goldsteina. Tamo radi jako puno dobrih i kvalitetnih hrvatskih znanstvenika koji su zbilja demokratski orientirani i afirmativni u svom znanstvenom djelovanju Međutim mediji konstantno ističu samo nekolicinu tih ljudi sa Filozofskog.

<https://narod.hr/hrvatska/dr-sc-vukelic-o-novom-goldsteinovom-kolegiju-to-je-politicka-zloporaba-i-zloporaba-pojmova>

Da, danas imamo niz sličnih redikula na FF-u o kojima zapravo i govori dr. Vukelić! Zato sam nedavno jedno poglavje posvetio „akademiji redikula“ i u knjizi:

J. Pečarić, O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić, Portal dragovoljac.com:

http://www.dragovoljac.com/images/minifp/suceljavanje_hazu.pdf

O članovima „akademije redikula“ i danas piše Zvonimir Hodak:

<https://direktno.hr/kolumnne/jedna-stvar-ne-prestaje-me-muciti-koga-mislio-dostojevski-kada-napisao-legendarno-djelo-idiotg-236892/>

(Hodak citira i dr. Vukelić: "Tzv. antifašisti nikada se nisu borili za Hrvatsku, nego protiv nje...". Ali i Hannah Arendt: *Židovka, jedna od najznačajnijih politologinja prošlog stoljeća, protivnica svih totalitarizma, žena koju je proganjao Gestapo i od kojeg je morala pobjeći u SAD, a koja je nakon Drugog svjetskog rata kazala: "Nitko nema moralno pravo nazvati se antifašistom tko istodobno nije i antikomunist".* Meni je ipak najdraže ono o kokošarima dr. Vukelić. To već i drugi ponavljaju, ali bit je u tome što se vidi stvarna

razlika između pobjeda u Domovinskom ratu i „Oluje“ i činjenice da tzv. antifašisti slave kokošarenje. Uvijek se pitam rugaju li se oni sebi kada tvrde i obilježavaju svoje žrtve tvrdeći da su neki od njih u jamama u kojima su pronađene jedino ostaci životinja.) Ovo Tomićeve javljanje me upozorilo i na veliku pogrešku u toj knjizi. Zaboravio sam da sam davno definirao i tzv TOMIĆ-GOLDSTEINOVA POVIJEST (tekst vam dajem u Prilozima).

Međutim, mnogim mladim (istinskim) znanstvenicima važno je da im mentor bude istinski znanstvenik. Sigurno nisu sretni kada im je na FF-u mentor bio netko iz „akademije redikula“. Pisao sam već o jednom poznatom hrvatskom povjesničaru kojemu je mentor bio prof. Goldstein. S nevjericom mi je govorio kako je njegovu temu zapravo odobrio – vjerovali ili ne – tata doktora Iva Slavko Goldstein (još uvijek nisam dobio odgovor od Predsjednika države o njegovom doktoratu). Naravno na istinskog znanstvenika ne može utjecati takva činjenica i uvijek mi je draga vidjeti što radi taj doktor dr. sc. Ive Goldsteina i 'dr. sc.' Slavka Goldsteina.

A danas čitam da je jedan od takvih i dr. sc. Zlatko Hasanbegović.

Za razliku od mene koji sam kao publicist skloniji tekstovima rugalicama on postavlja stvari na pravo mjesto.

Ja redikule objašnjavam pričom o tome kako Bog nije uzalud stvorio budale:

Drugi im se rugaju, a oni su sretni jer su u centru pažnje.

A pogledajte što je o svom mentoru danas napisao Zlatko Hasanbegović u tekstu: *Novi Goldsteinov kolegij ideološki je konstrukt zato što radikalna desnica u Hrvatskoj ne postoji*

<https://narod.hr/hrvatska/hasanbegovic-novi-goldsteinov-kolegij-ideoloski-je-konstrukt-zato-sto-radikalna-desnica-u-hrvatskoj-ne-postoji>

Citiram:

“Nema u Hrvatskoj niti radikalne ljevice, SDP je uvijek bio stranka oportunist, pa bi za kolegij na Filozofskom fakultetu primjerena tema bila – postkomunistički revizionizam i relativizacija zločinačkih aspekata jugoslavenskog komunizma u historiografiji i društvu. Moj nekadašnji mentor Ivo Goldstein bi svakako bio predmet izučavanja u okviru takvog kolegija“,

Ne dvojim da će, kada u RH na vlast dođu državotvorni Hrvati, Goldstein i ostali iz „akademije redikula“ biti tema jednog ovakvog kolegija. A ovakvima kakav je Hodak ili ja oprostite što ćemo im se i dalje rugati.

Akademik Josip Pečarić

PRILOZI

AKADEMIK PEČARIĆ PISCU ANTI TOMIĆU

TOMIĆU, DRŽITE SE ONOGA ŠTO ZNATE

Ovo reagiranje akademika Pečarića na tekst Ante Tomića «Šverc i intelektualni komerc» u dotočnom dnevniku nije objavljeno. Zato ga donosi *Hrvatsko slovo*.

Odavno me ništa nije tako razveselilo kao tekst u »Jutarnjem listu« o mojoj knjizi »Kako su rušili HAZU?« Ante Tomića: »Šverc i intelektualni komerc«. Tako mi i treba kad sam se usudio narugati jednom njegovom tekstu u kojem Tomić piše o stvarima u koje se ne razumije (izbori u HAZU) i ruga se nama akademicima. Ja sam taj tekst jednostavno uvrstio u knjigu zajedno s tekstovima niza akademika, sveučilišnih profesora – dakle onih koji se razumiju u to o čemu on piše. Dakle – narugao sam mu se i time izazvao njegove duševne boli. Da stvar bude još i gora, u »Prosloru« knjige piše: »Međutim, zbog želje da čitatelji budu što točnije informirani izvršio sam izbor tekstova koji su se pojavljivali u tisku. Ti tekstovi su dani u Prilozima uz pojedine tekstove ili su čak neka cijela poglavlja sastavljena od njih. Pritom sam se trudio da su dani svi najvažniji tekstovi koji zastupaju i jednu i drugu stranu. Pogotovo oni koji su napadali Akademiju. Jer oni najviše govore o onima koji su rušili HAZU!« To su istakli i prikazi s predstavljanja knjige dani u »Jutarnjem listu« i »Glasu Koncila«.

Možda je nekome iznenadenje da Tomić, koji tako »brzo kopča«, ne misli kako nije baš inteligentno javno pokazati ljutnju zato što se njegov tekst može usporediti s onim drukčijim. Takav može pomisliti: »Pa ako je napisao nešto pametno čega se ne mora stidjeti bila bi mu draga svaka takva usporedba, zar ne? Ili, kad već spominje komuniste, misli da smo još uvijek u komunizmu i da samo jedna strana ima pravo glasa?«

Međutim, Tomićev tekst ima znanstvenu vrijednost. Naime, dosadašnja znanost misli da je matematika vrhunac logičkog razmišljanja. Međutim Tomić svojim tekstrom pokazuje kako to nije istina. Evo kako razmišljaju ti koji tako površno misle o matematici, a što je – kako nam je dokazao Tomić – potpuno pogrešno.

Tomić je u rečenom tekstu pokazao da »kopča« na razini lošeg učenika prvog ili drugog razreda osnovne škole. Evo kako mu ide račun. Kaže: »Četrdeset godina je pokorno cupkao po Srbiji (misli na mene, op. J.P.), da bi napokon otkrio da su Srbi naši vjekovni dušmani. Već u tome, vidite, prepoznaje se intelektualac... Taj Pečarić ima gotovo šezdeset godina...«

Dakle po Tomiću nisam u ovih dvadesetak godina koliko sam u Zagrebu imao razloga ustanoviti da su »Srbi naši vjekovni dušmani«. Nije se ništa događalo sa Srbima u glavnoj ulozi, zar ne? Naravno da bi ga za takve klevete netko tužio, ali ja ne bih. Pa, ne može se tužiti nekoga tko uopće ne zna što je logika. Nekoga tko je na razini prvog ili drugog razreda osnovne škole.

Zašto? Kako sam u Zagrebu dvadesetak godina i četrdesetak (po Tomiću) u Beogradu,ispada da sam po njemu diplomirao odmah po rođenju. Ili čovjek samo misli kako me je jako nahvalio? A možda misli da sam diplomirao i prije. Dok sam bio u majčinoj utrobi u Kotoru dopisno sam diplomirao u Beogradu?

A možda misli da sam poslije onih 18-19 u Kotoru sve vrijeme bio u Beogradu i tamo napisao ovih dvadesetak knjiga o «Srbima našim vjekovnim dušmanima». Dapače, oni su mi ih i financirali.

Ili mu je samo $20 + 40 + 20 = 60$. Pogledajmo još jedan račun iz drugog osnovne: «Pečarić je to brižljivo skupio, dao valjda da mu neka tipkačica u HAZU u čisto prepiše i jedan kroz jedan objavio u knjizi za koju je nadrljaо samo možda dvadesetak stranica originalnog teksta». Da našem intelektualcu Tomiću račun i nije jača strana pokazuje i to što nije znao izbrojiti da u knjizi imam 14 tekstova, a samo jedan ima 36 strana. Očito naš intelektualac ne zna da je 36 veće od 20. Ipak su to dvoznamenkasti brojevi, a to je previše za jednog intelektualca.

A *nedajbože* da je Tomić razumio da je taj tekst gostujuće predavanje na povijesnom simpoziju u Akademiji. Dakle, «pisca amaterskih ogleda o povijesti» pozvali su akademici povjesničari da o tome priča. Tako naš veliki intelektualac Tomić eto zna više o povijesti i od akademika povjesničara, kao što je u logici jači od akademika matematičara. Doista se moramo diviti kako Tomić «brzo kopča», zar ne?

Ali, pogledajmo malo bolje njegov tekst: «Who is Josip fuckin' Pečarić, pitate. Ili možda znate, ja nisam znao. Internet mi je otkrio da je gospodin cijenjeni autor u najopscenijim desničarskim glasilima, pisac amaterskih ogleda o povijesti u kojima su Hrvati uzor čestitosti i dobrote». Opet će mi netko tvrditi da bih Tomića trebao tužiti sudu zbog ovakvih uvreda. Ali, taj i ne razumije koliko je Tomić pretrpio duševnih boli dok je čitao moje tekstove u kojima ja tvrdim da «su Hrvati uzor čestitosti i dobrote». Ili dok je čitao moju poznatu pitalicu: *Koja je razlika između četnika i Jugoslavena? Četnik je pošteni četnik, a Jugoslaven je pokvareni četnik!* Meni je žao Tomića. Nisam znao da će tako nešto čitati. Mogu zamisliti kako mu je teško bilo.

Zapravo, meni je najviše žao Tomića zbog toga što je on povjerovao kolegi Silobrčiću koji je u «Jutarnjem listu» rekao za knjigu «Dovoljno je znati tko ju je sastavio i tko promovirao, pa da se na to ne osvrćem ozbiljno». Vidjeli smo kako se Tomić služi internetom. Ako je usporedio u WoS-u moj rad s onim kolege Silobrčića i ustanovio da je tamo od 1991.g. naveden moj 231 rad, a Silobrčićevih 25 radova, kao čovjek koji «brzo kopča» ustanovio je da je loše po mene što ih imam desetak puta više. Sličan odnos se pokazuje i kod citiranosti. Vjerojatno je, pritom, netko rekao Tomiću da je broj časopisa iz biomedicine desetak puta veći od onih iz matematike, pa je cijeli taj račun postao prekomplikiran za njega. Pa i kolegi Silobrčiću, našem istaknutom «futuristu» taj odnos 1:100 je nepovoljan za «znanstveno impotentnog moguševca». A što će tek reći kada dozna da će povodom šezdesetog rođendana tog «znanstveno impotentnog moguševca» biti održan međunarodni znanstveni skup s pozvanih 16 predavača (troje iz SAD, po dvoje iz Švedske, Kanade i Hrvatske i po jedan iz Australije, Danske, Češke, Velike Britanije, Švicarske i Mađarske) i njih 31 u Znanstvenom odboru kojim predsjedava bivši predsjednik Švedskog matematičkog društva. Možda će nekome biti zanimljivo da će kao pozvani predavač i kao član Znanstvenog odbora na tom skupu biti i jedan član Francuske akademije prirodnih znanosti, dakle one iste u kojoj je redoviti član akademik Radman.

Ali za razliku od kolege Silobrčića g. Tomić se dosjetio: «Osim toga je matematičar (Josip Pečarić, op. J.P.), čak i član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, a znanstveno se ostvario, kako je to s našim desničarima zapravo neobično čest slučaj, uglavnom u Beogradu». Zaključno s 1987. g. imam 101 znanstveni rad, a danas preko 670. Ali znamo već kako Tomić «brzo kopča». Jasno da je 101 mnogo veće od 570, zar ne? Ma ne vrijedajmo Tomića i budimo precizni: 570 je zanemarivo malo u odnosu na 110! Ili ako

uzmem da sam praktično do 1987.g. vodio samo jedan doktorat (u Sarajevu!), a u Hrvatskoj je dosad iz mojeg područja doktoriralo 17 matematičara i 2 u Australiji, očito je prema g. Tomiću 19 zanemarivo malo u odnosu na 1, zar ne? Ili bi mu samo bilo draga da sam ja srpski, a ne hrvatski matematičar.

Kad sve to shvatimo, jasno nam je da je g. Tomić s razlogom u svom članku elaborirao napomenu kolege Silobrčića o «autorskim pravima».

U autoriziranoj verziji mojeg intervjeta za «Vjesnik» u mojoj knjizi stoji: «Zasad po reakcijama iz medija vidim da oni na drugoj strani baš i nisu zadovoljni njezinim pojavljivanjem. Čini se da vide isto što i ja: naši su argumenti mnogo jači». Zadnja rečenica, nije tiskana. To je ispalo jako dobro. Da je tiskana, možda Tomić ne bi napisao ovaj znanstveni uradak i tako opovrgnuo pogrešno mišljenje o matematici. Tako vrijedno djelo mora ostati sačuvano za budućnost pa obećavam Tomiću da će u narednoj svojoj knjizi dati, uz ovaj svoj tekst, tiskati ovo njegovo izuzetno znanstveno otkriće. Ja mu ćestitam na njemu!

“Hrvatsko slovo”, 24. studenoga 2006.

TOMIĆ-GOLDSTEINOVA POVIJEST

U *Hrvatskom listu* od 8. listopada 2009., pisano je o zabrani ulaska najpopularnijem hrvatskom pjevaču Marku Perkoviću Thompsonu u Švicarsku, i tom prigodom navedeni su i hrvatski novinari – „euroizmećari“ – koji su zaslužni za to. Naravno, odmah se pobunio kolumnist *Jutarnjeg lista* Ante Tomić:

Zar netko može biti veći euroizmećar od mene?

I napisao tekst *Švicarsko ‘marš’ Thompsonu. To je Europa koju želim!*

Njega Thompson asocira na pokolj u Blagaju pa svoj tekst počinje ovako:

...Sada je to daleka prošlost, ali mi, još uvijek, svaki dan živimo s njom. U svibnju 1941. u jednom mlinu na Korani, nedaleko od Blagaja, ubijen je mlinar Joso Mravunac, njegova mater, žena i dvoje djece, a dvanaestogodišnja kći spasila se skokom u rijeku. Ništa u ovom zločinu nije upućivalo na motive ili počinitelje, ali ustaške vlasti svejedno su zaključile da on može biti potaknut samo nacionalnom mržnjom.

U Karlovcu je žurno okupljeno sudske vijeće od politički provjerjenih pravnika, iz Zagreba je upućen Vjekoslav Maks Luburić s desetinom ustaša povratnika, a u srpskim selima oko Blagaja, najviše u Veljunu, bez reda je skupljeno nekoliko stotina seljaka. Najpouzdanija brojka koju je Slavko Goldstein našao je da ih je bilo tri stotine sedamdeset sedam.

Već i sama konstatacija kako je nešto „najpouzdanije“ kada dolazi od Slavka Goldsteina, ostavlja sumnju u istinitost tvrdnje i upućuje na potpuno suprotno tomu.

Mnogo hrvatskih povjesničara i publicista dokazalo je da je to zapravo pravilo, kada je riječ o ocu i sinu Goldstein. I ja sam osobno pisao o nizu takvih primjera. Možda ovom zgodom podsjetim samo na jedan o kome sam pisao u tekstu „Montiranje slučaja Matice hrvatske“, *Hrvatsko slovo* od 14. veljače 2003.

Evo nekih dijelova tog teksta:

...Mržnja Goldsteinovih prema hrvatskom narodu možda je najočitija iz njihove hajke na Maticu hrvatsku. Počeo ju je Ivo Goldstein, još prije pojave knjige *Holokaust u Zagrebu*, nastavljena je u samoj knjizi, i tako – sve do danas. Pogledajmo kako to izgleda u interpretaciji Slavka Goldsteina u *Nacionalu*, 21. siječnja 2003. (Željka Godeč: *Matica hrvatska ne želi osuditi antižidovstvo svog čelnika u NDH*), gdje je dano njegovo pismo bivšem predsjedniku Matice Josipu Bratuliću i sadašnjem Igoru Zidiću, u kojem, među ostalim piše:

Zar je moguće da se dosadašnje i sadašnje vodstvo MH ne žele distancirati od postupaka Filipa Lukasa koji je u ljetu 1941. godine besramno zahtijevao pljačku imovine svojih sugrađana Židova u ime Matice hrvatske kojoj je tada bio predsjednik?

U knjizi Ive Goldsteina „*Holokaust u Zagrebu*“, kojoj sam urednik i suautor, objavili smo na str. 193-194 pismo Matice hrvatske. U njemu se konstatira da „...sada postoji mogućnost da se pribave prikladne zgrade na mjestu, koje odgovara Matici hrvatskoj, a to je mjesto u središtu Zagreba, na Jelačićevom trgu br. 15, kojemu pripada dvokatnica prema trgu sa dvorišnim zgradama,

vlasništvo Židova Sternberga', pa iako 'ove nekretnine još nisu vlasništvo Nezavisne Države Hrvatske' potpisnici pisma mole Državno ravnateljstvo da 'izvoli držati na umu prikazane potrebe Matice Hrvatske, kad spomenute nekretnine prijeđu u vlasništvo Nezavisne Države Hrvatske'.(....)

Iz pisma se ne vidi je li se ijedan od potpisnika barem zapitao što će biti sa „Židovom Sternbergom“ i njegovom obitelji čija bi imovina „savršeno odgovarala našim (tj. Matičinim) potrebama“ i kakva će biti sudbina još desetak obitelji koje su u to vrijeme bile stanari u traženim zgradama, pa ih treba izbaciti iz njihovih stanova, jer Maticu „u novo doba čekaju nove, veće i mnogobrojnije zadaće“...

(...)

Pismo MH pisano je 8. kolovoza 1941. Vidimo kako se Goldsteini pitaju jesu li se potpisnici Matičina pisma, barem zapitali za sudbinu Sternbergovih, i odmah zatim spominje izbacivanje iz stanova. **Pa jesu li doista Sternbergovi izbačeni iz svoje kuće?**

Odgovor potražimo kod tih istih Goldsteina koji čitateljima Nacionala sugeriraju ovako nešto. Na str. 190. „Holokausta u Zagrebu“ piše:

Industrijalac Manfred Sternberg (1892) prvih je dana travnja 1941. sa suprugom i dvoje djece napustio Zagreb. Putovali su preko Mađarske i Austrije i, u dramatičnim okolnostima, 5. travnja poslijepodne u posljednji čas prešli u Švicarsku. Već sljedećeg jutra, kao putnici s jugoslavenskim pasošima, vjerojatno bi bili zadržani u Austriji, jer je 6. travnja Treći Reich zaratio s Jugoslavijom. Nakon spasonosnog bijega, cijela je obitelj vrlo brzo prešla u SAD.

Jesu li stigli u SAD prije ili nakon uspostave NDH, nije jasno, ali očito ih ustaške vlasti i Matica hrvatska, **prema Goldsteinima**, žele izbaciti iz njihove kuće **8. kolovoza 1941.** godine!

Ako je i od Goldsteina, previše je.

A nakon tog mog članka, prestala je hajka na Maticu koju su svojim lažima pokrenuli Goldsteini!

Znamo da je Slavko Goldstein bio pokretač još mnogih antihrvatskih akcija. Od vremena kada mu je hrvatska valuta kuna značila obnovu NDH, preko svojevremenog napada na Ivicu Kostelića, do stalnih napada na Thompsona. Kako u nas nema hrvatskih medija, ne čudi da nema ni mogućnosti odgovoriti onima za koje je mnogo puta dokazano da ne govore istinu (ili upravo zato!). No, ima mnogo onih koji nas podržavaju...

Tako sam, nakon napada Švicaraca na jednog od najvećih živih Hrvata, Marka Perkovića Thompsona, dobio sljedeće pismo:

Poštovani,

temeljem najnovijih sramotnih blaćenja RH, koji uredno nailaze na odobravanje formalnog, a u stvari tek tzv. predsjednika Republike Stjepana Mesića, izjavljujem sljedeće:

– branitelj i pjevač Thompson nije optužen, nije procesuiran, nije mu dokazana kaznena odgovornost (koliko mi je poznato) baš NIGDJE u svijetu,

– zloporaba branitelja i popularnog domoljubnog pjevača obavlja se na potpuno isti način kao što se Hrvate svojevremeno teretilo za 1.500.000 žrtava Jasenovca,

– no, odnedavna čak i najrigidniji, najekstremniji, najradikalniji ili ortodoksnii Židovi priznaju da Jasenovac nije imao više od 100.000 žrtava (**inače poznato je da ja ovaj broj nazivam „velikosrpskim brojem Goldsteinovih i Draže Mihailovića“, op. J. P.**),

– iz meni nepoznatih razloga, Židovska općina Zagreb, brojni njihovi lobisti i udruge te posebice jugo-komunjarski sklop u RH, POLA stoljeća marljivo prešuće da je Tito sinagogu u Nišu dao pretvoriti u muzej, a da je Srbija bila JEDINA europska država u Drugome svjetskom ratu koja je bila JUDEN FREI ! **I time se i vrlo glasno, i vrlo dugo, i potpuno javno, hvalila!?**

– Pa ipak, predsjednik ŽOZ-a, svojevremeno pri posjetu Srbiji, hrabro izjavljuje kako Židovi nikada nisu imali problema sa Srbijom ???!

„Lijepa“ pljuska svim mrtvima na Banjici, Sajmištu i ostalim (brojnim) srpskim gubilištima PRVENSTVENO za Židove...

– U kontekstu ove hajke na vrlo popularnog branitelja i pjevača Marka Perkovića Thompsona, treba navesti (notornu) činjenicu da najljepši zagrebački trg još uvijek nosi ime krvnika Tita, da taj isti trg još uvijek nosi čin okupatorske vojske (maršal JNA), koja je razarala, palila, ubijala i uništavala RH punih 5 godina!

– U kontekstu najnovijih napada na vrlo popularnog branitelja i pjevača Marka Perkovića Thompsona, treba svim HRVATIMA dati na znanje da zastava tzv. republike srpske, rsk, krajine, srpskog naroda ili kako već – a u stvari to je okupatorska zastava pod kojom se klalo Hrvate – i dan danas se SLOBODNO VIJORI I KORISTI U SLUŽBENE SVRHE UNUTAR RH !!

Takve zemlje ipak nema nigdje na svijetu !!

– I onda je Thompson fašist, a svi ti koljači, razaratelji svega hrvatskoga nisu fašisti ??

– Thompsona bismo trebali shvatiti kao uljudbeni i komunalni problem RH, umjesto njih ??

– Drugovi, suočite se s povijesnim činjenicama!

hrvatski publicist Javor Novak

(10. listopada. 2009.)

Dakle, vjerojatno je i uvlačenje slučaja pokolja obitelji Mravunac nešto što ima veze s „povijesnom“ djelatnošću Slavka Goldsteina.

Inače, hrvatski publicist Javor Novak pisao mi je i o Slavku Goldsteinu.

Poštovani,

u vezi g. Slavka Goldsteina, a koji počesto rado optužuje Hrvate, trebam reći kako sam iz pouzdanoga izvora čuo da spomenuti „nezavisni, ugledni, liberalni intelektualac, veliki izdavač, ugledni povjesničar“ i ne sjećam se više kako mu sve ljevičarska javnost ne tepa – nije završio čak ni srednju školu. Štoviše, moj izvor

kategorički tvrdi, kako isti ugledni gospodin, koji se rado igra tužitelja ne samo da nije završio srednju školu (jer se to mnogima iz opravdanih razloga može dogoditi) već je on više puta neuspješno pokušavao završiti srednju školu. No, njega to ne smeta da povjesnikuje i javno prepričava ružne mitove. Iz osobnog pak iskustva tvrdim (jer sam to čuo na svoje uši) kako g. Slavko Goldstein sredinom 2009. godine u emisiji Prvog programa Hrvatskoga radija (u kojoj gostuje putem telefona) izjavljuje (nakon sugovornikovih iznesenih povijesnih činjenica) koje je odlično predstavio stvarno ugledni i zaista cijenjeni povjesničar dr Jurčević, „kako se on čudi dr Jurčeviću što on iznosi takve stavove“ (!). A sveučilišni profesor i dr. povijesti te autor brojnih znanstvenih radova i naravno sudionik brojnih povijesnih i drugih simpozija, nije iznosio svoje stavove – već povijesne činjenice! Precijenjeni g. Goldstein uzeo si je to pravo zgražati se nad iznesenim podatcima kao da je i on sveučilišni profesor te i sam doktor povijesti...

Tragikomično što šuplja ambicija i potpuna neobjektivnost učine od čovjeka. Osobe koja se tako rado igra javnoga tužitelja a nema završene ni srednje škole.

Općepoznato je kako je Slavko Goldstein čovjek koji ne preže ni od laži, o čemu svjedoči i njegovo nedavno otvoreno pismo od 29. rujna 2009. godine, kardinalu Bozaniću. Odmah je reagirao Nadbiskupski duhovni stol, „Istina se ne dopušta ušutkati“, osvrtom u Glasu Koncila 14. 10. 2009. U tekstu se komentira niz neistina Slavka Goldsteina. Isto pismo komentirao je Hrvoje Hitrec na Portalu HKV-a, 14. 10. 2009. u tekstu znakovita naslova „Osnovna škola za krivotvoritelje povijesti“.

I doista, Slavko Goldstein je jedan od ideologa komunističke laži koju je o tom slučaju smislio, a kako on tvrdi, radi se o „prvom masovnom pokolju na Kordunu i jednom od prvih zločina takve vrste u cijeloj zemlji“.

Ivan Strižić u „Žrtvoslovu Slunjskoga kotara“ piše o četničkom pokolju (usporedite s tekstrom našeg euroizmečara) na str. 95. – 128., koji završava riječima:

Kada povjesničaru nije do istine, već do njezine instrumentalizacije, onda se lako poseže za lažima, klevetama nedužnih, s jedinom svrhom da se postigne cilj, odnosno da strijeljanje Veljunaca u Hrvatskom Blagaju, bude opravданje za planirani genocid počinjen nad Hrvatima 1941. – 1995. godine.

U knjizi je i svjedočenje preživjele Milke Mravunac ud. Krpan (str. 101.– 103.), koja je „sve do sloma druge Jugoslavije, bila pod stalnim nadzorom UDB-e (SDB-a). Slunjskom dekanu Peciću povjerila se, rekavši da ju je UDB-a motrila da ne bi govorila drugačije nego što su to njihovi 'istoričari' odredili.“

Danas, kada znamo i za Hudu jamu, možemo samo zamisliti kroz što je sve ona prolazila, da bi danas Goldstein i drugovi, ponovo koristili njenu tragediju, i tragediju njene obitelji, u svojoj jugokomunističkoj propagandi, pa čak vidimo i u svojim euroizmečarskim napadima na Thompsona. U svojoj knjizi Strižić uspoređuje oba Goldsteinova teksta o ovom pokolju (onaj iz 1965. i ovaj koji spominje Tomić) i pokazuje kako ta dva teksta nemaju, ama baš nikakve veze, jedan s drugim, pa kaže:

„Očito, Goldsteina rukovodi samo jedna misao: optuživati Hrvate za djela koja nisu počinili.“

Kolika je njegova mržnja prema Hrvatima, pokazuje i to kako Goldstein koristi UDB-in teror nad Milkom:

Tada 12-godišnja djevojčica Milka Mravunac na upriličenom suočavanju sa svim uhićenicima, nije mogla prepoznati počinitelje. Doduše, u nedavnoj je izjavi jednom istraživaču potvrdila da je jednog od počinitelja ipak prepoznala, ali se to ne može smatrati dokazom.

Naravno, Goldstein ne bi bio Goldstein, kada ne bi lažno tvrdio da je Milka, tek nedavno, prepoznala počinitelja.

Strižić na str. 106. – 107. daje sljedeći tekst (iz iskaza Ivana Šimca, tj. rekonstrukcije događaja mještana Blagaja):

PREPOZNAVANJE

Oružnici pomažu pristiglim ustašama u hvatanju sumnjivaca. Prva grupa je dovezena u Blagaj i smještena u školu. Ustaše pitaju Milku bi li prepoznala napadače.

– Bih – odgovara Milka, ali nikoga nije prepoznala. Ustaše odlaze s Milkom u Veljun, gdje su u međuvremenu priveli još pedesetak Srba. Postrojili su ih pred mjesnom crkvom u dva reda. Milka se pozorno zagledavala u preplašena lica postrojenih ljudi i prepoznala jednog.

– On je – reče tiho. Prepoznala je nekog Miku Kosijera. Drugoga nema. Ostali Srbi viču: – Vi ga pronađite, mi ćemo mu suditi! Kosijera odvode u sobu, presvlače ga i opet stavlju u stroj. Kažu Milki neka dobro pogleda, ne bi li prepoznala i drugog. Milka ponovo zastaje kod Kosijera i kaže: – On je! Nije više bilo dvojbe, da se zaista radi o zločincu. Kosijer uzvraća Milki: – Ti mene pojede i moje četvero djece!

Ostali Srbi bili su zadovoljni, što je, bar, jedan od krivaca pronađen. Drugi, koji je bio pobegao iz Veljuna, pronađen je nešto kasnije u selu Točku, gdje je uhićen na spavanju.

Dok su pretraživali srpske kuće, oružnici i ustaše pronašli su oružje i mnoštvo promidžbenih letaka, komunističkih i četničkih, kao i popis Hrvata koje treba likvidirati. Prijeći sud imenovan iz Zagreba, osudio je 32 čovjeka na smrt strijeljanjem. Strijeljani su iza škole i pokopani na mjestu zvanom Mijatov dol. Njiva je preorana odmah istog dana. Nije postojala druga grobnica, a niti je, mimo Prijeekog suda, uredovao Luburić, kako se navodi kod komunističkih pisaca. Luburića tada, a niti kasnije, u Hrvatskom Blagaju nije bilo.

Komunisti i Srbi htjeli su poslije rata, pošto-poto dokazati, da je Hrvatskom Blagaju pobijeno 400 – 500 Srba Veljunaca. Čak je i vojska, početkom pedesetih godina (prošloga stoljeća) pretraživala Blagaj i okolicu, ne bi li pronašla dokaze o pokolju, ali, kako rezultati nisu nikada objavljeni, znači da ništa nisu ni pronašli. I drugi su tražili prirodne jame, misleći da će u njima pronaći „ubijene“ Srbe Veljunce, a pronalazili su samo kosti ubijenih Hrvata... i vojnika i civila. Osim toga, mnogi koji se vode kao ubijeni u Hrvatskom Blagaju, nakon rata bili su živi, a mnoge, navodno ubijene, nitko ne zna, niti je za njih čuo, pa se s pravom vjeruje da su ih izmislili Pepa Zinajić i njegovi, da bi se održala „teorija“ o 400 – 500 ubijenih Veljunaca u Blagaju. Ne treba biti puno pametan pa zaključiti, da se zaista dogodio tako strašan zločin, kako Srbi i komunisti govore, tko bi od Veljunaca muškaraca preživio? Pa nije to neko veliko selo, a to, da su hvatali i Srbe iz drugih

selo i općina, pa kako se moglo, kad se sve brzo odvijalo? Ponavljam, osim onih strijeljanih, nitko tada u Blagaju nije ubijen.

Spomenimo i „povjesničare“ o čijim tekstovima piše Stričić: Vladimir Dedier, Slavko Goldstein (spomenuta 2 teksta), dr. Đuro Zatezalo, dr. Dušan Korać, Dušan Z. Opačić (4 teksta), Mirjana Peremin, Milan Bulajić, Petar Zinaić.

A evo, njima se sada, pridružio i Ante Tomicić.

Vjerojatno Goldsteinu može konkurirati samo jedan kolumnist poznatih dnevnih novina, kodnog imena „Stevan“, koji je stručnjak za HAZU, a nije uspio završiti ni fakultet. Zato i ne čudi što se Hrvoje Hitrec, u spomenutom tekstu, osvrnuo i na njegov „povjesničarski“ opus. Naslov tog djela, također puno govori „Medijski cirkusant o najbližoj povijesti“.

Zapravo, Tomicić je najsmješniji, kada u svom komentaru, jugokomunističke laži, povezuje, s kako kaže, *nенадмашном interpretacijом Marka Perkovića Thompsona*:

Jasenovac i Gradiška Stara

To je kuća Maksović mesara.

Nije mu jasno zašto je svojevremeno naš veliki kritičar Darko Glavan na jednu takovu tvrdnju, priupitao sarajevskog rabina, hoće li zbog „nenadmašne interpretacije“ jedne druge pjesme, tražiti zabranu dolaska predsjednika Mesića u Sarajevo. Mesićeva „nenadmašna interpretacija“ spominje se i u nedavnom priopćenju ZU HVIDR-a grada Zagreba u kojem ga pozivaju da podnese ostavku:

„Mesić prigovara navodno „koketiranje s ustaštvom“, ali je amoralno da takvi besramni prigovori dolaze od čovjeka koji se istakao potpirivanjem rata, pjevanjem ustaške uspješnice „Jure i Bobana“, koji je tvrdio da „ustaše nisu fašisti“, da su „Hrvati pobijedili 10. travnja 1941.“, čovjeka koji je huškao na progon Srba iz Hrvatske pozivajući ih da „odnesu blato koje su donijeli na svojim opancima“, koji je neuvjmeno tvrdio da će „uskoro svi Srbi u Gospicu stati pod jedan kišobran“…

Još je smješnije što Tomicić „proziva“ i biskupe:

Biskupi će se čak drznuti i napraviti blesavi, pa reći da nam Marko Perković Thompson zapravo poje o Bogu, domovini i obiteljskim vrijednostima.

Jadni Tomicić ne razlikuje autorske Thompsonove pjesme (o kojima govore biskupi), od onih tuđih pjesama, o kojima govori on sam. I dok Švicarci spominju samo te pjesme, dotle jadničak Tomicić misli da je to isto s „nenadmašnim interpretacijama“ tuđih pjesama.

Još je smješnije što se priklanja sarajevskom rabinu koji smatra da je strašno ako neku nedoličnu pjesmu pjeva neki pjevač, a sasvim je normalno da takve pjesme pjevaju političari – pogotovo ako postanu predsjednici države.

Nevjerojatno je i žalosno, kako naši biskupi nisu tako inteligentni, kao Tomicić, zar ne?

Pošto mi znamo da se pjevačima plača kada pjevaju pjesme, vjerojatno nam Tomicić želi poručiti, da je primjerenije da to radi predsjednik, jer je on mnogo bolje plaćen za takvo što. Vjerojatno to Tomicić zna jer se u priopćenju ZU HVIDR-a grada Zagreba ne spominje samo Mesićeva „nenadmašna interpretacija“, zar ne?

Pretpostavimo da Tomicić i nije priglup čovjek. On bi, dakle, trebao znati da će ovakvim napadom na Thompsona sve nas iznova podsjetiti na spomenutu Mesićevu „nenadmašnu

interpretaciju“. I ne samo na to. Znajući kako mnogi u Hrvatskoj tvrde da je Mesić veleizdajnik, jer postoji i knjiga prof. dr. Miroslava Tuđmana „Vrijeme krivokletnika“, u kojoj je to dokazano, Tomić očito želi poručiti da Mesić spada među one koje je opisao kineski filozof i pisac Sun Tzu:

Najveća umjetnost je slomiti otpor neprijatelja bez borbe na bojnom polju. Samo indirektna metoda može jamčiti pravu pobjedu. Rastvorite sve što je u zemlji neprijatelja dobro. Uvucite predstavnike vladajućeg sloja u zločinačke pothvate, potkopajte njihov položaj i ugled, prepustite ih javnoj sramoti pred njihovim sugrađanima. Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi. Ometajte svim sredstvima rad vlade. Širite nejedinstvo i svađe među građanima neprijateljske zemlje. Nahuškajte mlade protiv starih. Ometajte svim sredstvima naoružanje, opskrbu i red u neprijateljskoj vojsci. Poništavajte sve vrednote. Budite velikodušni s ponudama i poklonima da biste kupili informacije i ortake. Svugdje smjestite svoje ljude. Nemojte štedjeti ni u novcu, ni u obećanjima, jer to donosi visoke kamate.

Ili Tomić samo nije baš puno inteligentan?

Portal HKV-a, 26. listopada 2009.

O AMATERIMA

(JOŠ UVIEK NE ZNAMO ZAŠTO PROF. TUĐMAN NIJE BIO PROFESOR EMERITUS!?)

Poštovani kolega Juričić,

Čekajući Vaš odgovor na moj upit oko neizbora dr. sc. Miroslava Tuđmana za profesora emeritusa razmišljam o glavnim „zvjezdama“ s FF-a sa sučeljavanja s generalom Prkačinom.

Meni je najdraži „argument“ prof. dr. sc. Iva Goldsteina kada je optužio generala, koji je govorio o dokumentima, tvrdeći da je general AMATER.

Sličan argument je svojevremeno upotrijebio i prof. dr. sc. Hrvoje Klasić kada je odbio suočiti s Igorom Vukićem na HTV-u. (Znao je da bi prošao slično Vojislavu Šešelju na beogradskoj TV.)

U „Bujici“ su spravom ismijali Goldsteina koji je surađivao sa svojim ocem koji vjerojatno ima završenu gimnaziju. (O tome sam pitao Predsjednika RH, ali još nisam dobio odgovor.) Meni je zanimljivo da ima niz drugih činjenica koji samo po tom pitanju pokazuje nevjerojatan nedostatak inteligencije kod nekog redovitog profesora na FF-u, dakle na fakultetu od kojeg ne mogu doznati zašto prof. Tuđman nije postao emeritus. Nije valjda da je razlog tome to što na FF-u mogu postati profesori emeritusi samo oni kvaliteta kakve pokazuje prof. Goldstein?

A mogao je (i bez spoznaje o svom tati) poslušati objašnjenje istinskog sveučilišnog prof. dr. sc. Nevena Elezovića koji je s dr. sc. Nikolom Banićem otkrio matematičku metodu koju su objavili u uglednom svjetskom Q1 časopisu kojom su DOKAZALI da je popis žrtava u Jasenovcu LAŽIRAN. A taj popis su zagovarali otac i sin Goldstein.

Naime evo dijela nedavnog razgovora iz „Budnice“ u kojoj je gost bio prof. Elezović:

Ljubić: *Dajte recite mi, Vi ste znanstvenik, molim Vas to ne bi propustio s obzirom da se vode ozbiljne polemike u jednom djelu Hrvatskog medijskog spektra ali povjesničari potpuno ignoriraju istraživanje Igora Vukića. Jedan metodolog, znanstvenik vrhunskog ranga , Matko Marušić kaže da su njegova istraživanja, bez obzira što on nije službeno nekakav znanstvenik, njegova istraživanja su metodološki besprijekorna. On to kaže. Vi imate iskustva u tome, recite mi mogu li ti ljudi dati bez obzira što nisu pripadnici znanstvene zajednice, dati ozbiljan doprinos istraživanju?*

Elezović: *Dat ću Vam nekoliko analogija tome. Ja sam autor sveučilišnih udžbenika i autor sa udžbenika za srednje škole koje se skoro već tri desetljeća rabe u srednjim školama u Hrvatskoj. Imate zakon o udžbenicima gdje se propisuje sve i sva, imate pedesetak članaka, svaka se moguća pojedina stvar propisuje. Jedino se jedna stvar ne propisuje a to je tko može biti autor. Dakle, nema ograničenja.*

Ljubić: Svatko zna, jel' tako?

Elezović: Svatko tko zna

Ljubić: I tko se drži etike

Elezović: Čak se niti struka ne propisuje. Na primjer recimo, da udžbenik iz matematike može pisati diplomirani matematičar. Ne. Ja bi teoretski mogao napisati udžbenik iz biologije. I bilo tko drugi.

Ljubić: Ako ga znate napraviti

Elezović: Ako ga znam napraviti. Što hoću reći, rad je važan, rezultat rada Ono što se recenzira, ono što se ocjenjuje, potpuno je nebitno tko je autor. U svojim časopisima kada dobijem neki članak, meni je potpuno nebitno odakle je taj čovjek, važno je samo šta je on napravio. Pa ako vidite da je napravio nešto jako dobro, toliko jako dobro da je možda čak i sumnjivo onda idem provjeravati na sve moguće načine da možda saznam nešto o čovjeku, njegov pedigre, da li je on mogao napisati tako dobar rad.

Ljubić: Da, sa obzirom na poznatost i ugled i ono što je napisao.

Elezović: Tako je. Ali ovo hoću reći. Ono što se recenzira važno je šta je napravljen. Igor Vukić napravio je čudo

Ljubić: To su dvije vrhunske knjige koliko znam.

Elezović: Apsolutno. I ono što priznaju i oni ortodoksnici koji traže da mora biti titula iza toga, priznaju da je to velik skup iskoristivih podataka koji bi netko drugi trebao odraditi.

Ljubić: A tko drugi?

Elezović: E sad, tko drugi. Zna se tko drugi. Neki od njih neće, neki od njih ne žele, neki od njih su već svoje napravili. Ne želim suditi drugim strukama, nisam u toj poziciji ali bi ovo htio reći da je svaki rad dobrodošao, da će ostati trag od svakog učinjenog rada. Ne smiju se Igor i slični amateri pokolebiti. Kad kažem amateri, gledajte, postoji amater i postoji profesionalac. Amater je onaj koji to radi a to mu nije osnovna struka

Ljubić: Ko iz hobija, naravno.

Elezović: Ali postoji ekspert i postoji kontra od eksperta. I to dvoje nije povezano. Amater može biti ekspert, profesionalac može biti neznanica.

Ljubić: Ispričavam se, tako je mene jedan bijesni, ne mogu reći prijatelj, nazvao kad sam ja u jednoj emisiji rekao da je tragedija da se amateri kao Igor Vukić bave tim pitanjima, da to nije pitanje institucija, o tom se radi. Onda me čovjek nazvao, šta ti vrijedas, ja sam rekao čovječe ne radi se o uvrijedi, ja izuzetno poštujem Igora Vukića i to što radi, međutim u tom kontekstu. Vi ste profesionalni matematičar..

Elezović: Gledajte, akademik Pečarić ima preko 1300 objavljenih znanstvenih radova iz matematike, to je nevjerojatan doseg. To je nešto što ne možete niti zamisliti koja je to količina. A on je elektroinženjer.

Ljubić: Tako je, tako je. I sada šta bi mi trebali reći da je on amaterski došao u tu poziciju, međutim djelo, djelo.

Elezović: Da, on je amater i njegovi radovi ne vrijede. Mislim to su smiješne stvari. Dakle, pogotovo u današnje doba.

Ono što svi znamo osim ovih smiješnih profesora sa FF-a je Elezovićeva tvrdnja:

Amater može biti ekspert, profesionalac može biti neznanica.

Zato sam Vam i govorio o redikulima. Inače u knjizi „Zabranjeni akademik“, Zagreb, 2012. dao sam niz tekstova hrvatskih povjesničara o neznanici kojega su predlagali sa FF-a za akademika.

Pogledajte na primjer tekstove dr. sc. Vladimira Geigera koji se zna i narugati neznanici. Npr.:

Kako bilo da bilo, u nestrpljivom sam očekivanju novih Goldsteinovih uradaka.

- Goldsteinologija: Biseri za nezaborav. Kompendij neznanja, nestručnosti i šlamperaja, Hrvatsko slovo, Tjednik za kulturu, god. XVI, br. 789, Zagreb, 4. lipnja 2010., str. 14.

Goldsteinov način je, rekao bi Lenjin, "korak napred, dva koraka nazad".

Nema dvojbe da prof. dr. Ivo Goldstein ovakvim djelovanjem sramoti Odsjek za povijest Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, kao i historiografiju u cjelini. Mislim da bi prof. Goldsteina valjalo upozoriti kako bi trebao paziti što govori i piše u javnosti.

- Pojave i skretanja u hrvatskoj historiografiji. Izmišljotine i pogrješke Ive Goldsteina, Hrvatsko slovo, Tjednik za kulturu, god. XVII, br. 846, Zagreb, 8. srpnja 2011., str. 6. i 8.

Dragi kolega Jurićić meni su smiješne i neke kolege s Vašeg Odsjeka za koje sam čuo kako tvrde da je sumnjivo kada netko ima pedesetak radova godišnje. Bilo je puno godina kada sam ih ja imao toliko. Istina prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) po broju objavljenih radova ja sam na 2537. mjestu njihove liste od 160,000 svjetskih (najutjecajnijih) znanstvenika, a prvi iz RH je 7146. Očito ima još nekih 2536 koji imaju više radova od mene koji su svi redom na toj listi sumnjivih, zar ne? A elementarna logika treba da Vaše kolege zamisle, pa valjda me ne pozivaju po svijetu da proizvodim te radove i za njih, ako je to sumnjivo. Ili su Vaše kolege mnogo pametnije od svih tih sveučilišta?

A Ivo Goldstein je svojevremeno optužio jednog akademika kao krivca što on to nije postao. Valjda sam ja mogao uvjeriti više od dvije trećine kolega da je dobar znanstveni loš. Priglupo, zar ne. A čovjek je prošao kao kandidat FF-a.

Da stvar bude još smješnija ja ne bih ni čitao njegova djela da me njegov otac i on nisu mene amatera uvrstili u povjesničare koji su revizionisti u svojoj knjizi „Holokaust u Zagrebu“. Još sam po prostoru koji su mi dali odmah iza najvećeg revizioniste u RH akademika Franje Tuđmana.

Posebno mi je draga Goldstenova konstatacija iz Globusa, 20. rujna 2002.:

Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također član HAZU, velečijenjeni akademik Josip Pečarić.

Dakle proglaše amatera za povjesničara, pa je on uvjeroio dvije trećine akademika da dobar znanstvenik to nije. Da umreš od smijeha!

Istini za volju Vaš kolega sa FF-a je brzo shvatio da je pogriješio kada me je unaprijedio u povjesničare pa je onda u „Slobodnoj Dalmaciji“ (13. srpnja 2002.) prof. Goldstein stručnjak i za Kazneno pravo (on je stručnjak, a ne amater!) i navodi slučajeve u kojima bi novi Kazneni zakon trebao osigurati kazneno gonjenje.

To su: Branka Šeparović zbog verbalnog delikta, Petar Vučić zbog navodnog antisemitizma u knjizi „Hrvatstvo i židovstvo“ i ja. Za mene kaže: „Ne znam radi li se o klasičnom antisemitizmu, ali već me duže vrijeme po tisku gadi i vrijeda izvjesni Josip Pečarić, matematičar koji je sebi umislio da zna nešto o povijesti.“ Dakle, ako „gadiš i vrijedaš“ prof. Goldsteina (iako te on sam prethodno proglašio revizionistom), tj. ako komentiraš njegove tekstove, tako da on ne može smisleno odgovoriti na njih, onda si antisemit i to takav da te treba kazneno goniti. *Zar vam i ovo nije na razini petogodišnjaka, pitao sam se još tada.*

Danas je i napredovao: General Prkačin tvrdi da je njegova povijest na razini pamfleta, a on ga ne optužuje ni za antisemitizam koji nije klasičan, već za amaterizam.

Dragi kolega Jurićić,

Vjerojatno čuvate mjesto profesora emeritusa za takve kakav je ovaj veliki znanstvenik i član akademije redikula. A prof. Tuđman se u tome sigurno ne može nadmetati s takvima, zar ne?

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

O AMATERIMA, 2.

**(JOŠ UVIEK NEZNAMO ZAŠTO PROF. TUĐMAN NIJE BIO
PROFESOR EMERITUS!?)**

Poštovani kolega Juričić,

Zanimljivo je da je u jučerašnjem „Hrvatskom tjedniku“, dakle broju koji je tiskan istog dana kada sam Vam poslao moj tekst „O amaterima“ bilo također riječi o tome.

Prvo u njihovoј rubrici FUSNOTE ZA FAH IDIOTE daju izjavu Vašeg kolege Goldsteina za koju ne treba biti previše inteligentan pa shvatiti da je naslov te rubrike dobro pogoden:

„Ivo GOLDSTEIN, povjesničar s Filozofskoga fakulteta u Zagrebu u razgovoru s voditeljem N1 Televizije:

'Civili, žene i djeca nisu ubijani, to je laž koja se stalno gura. Treba znati tko je na Bleiburgu stradao, ključ priče je u tome da nisu svi bili u istoj poziciji. Na Bleiburgu su likvidirani zločinci koji nisu zaslužili ništa drugo nego najteže kazne.'

HT: Da je tu riječ o novinarstvu, lako bi se ovoga apologeta zločina nad Hrvatima moglo suočiti s djevojačkim pletenicama i dječjim kosturima iz Hude jame, ali da ima novinarstva na toj jugoslavenskoj televiziji, Goldstein ne bi ni došao u studio.

Strašno se je sjetiti da nam djeca imaju diplome s takvog fakulteta, zar ne. A kako je tek vama koji tamo radite.

Vi ste završili FER s kojeg je prof. Elezović profesor čije riječi sam naveo u prethodnom tekstu.

A za razliku od Vaših kolega koje se uspoređuju s idiotima, kao što to redovito čine u „Hrvatskom tjedniku“, o Vašem profesoru ja dobivam i ovakve e-maile, kao što je ovaj koji je nama u Razredu Akademije poslao akademik Andrej Dujella:

Naslov: Re: Rad HAZU - Journal Citation Indicator

Datum: Thu, 1 Jul 2021 21:13:50 +0200

Šalje: Andrej Dujella

Možda je zanimljivo za spomenuti da se u prvoj četvrtini (31 od 124) hrvatskih časopisa nalazi se čak 7 matematičkih časopisa:

- 1. Mathematical Inequalities & Applications*
- 5. Journal of Mathematical Inequalities*
- 8. Mathematical Communications*
- 15. Rad HAZU Matematičke znanosti*
- 16. Operators and Matrices*
- 26. Glasnik matematički*
- 31. Differential Equations & Applications*

Srdačan pozdrav,

Andrej

Kolega Dujella, počasni doktor Sveučilišta u Debrecinu, koji je također na listi najutjecajnijih svjetskih znanstvenika koju su napravili na Sveučilištu Stanford nam zapravo piše o najnovijoj ranglisti hrvatskih znanstvenih časopisa koji imaju impakt faktor. Pa gdje je tu profesor Elezović?

Četiri časopisa prof. Elezovića su među ovih sedam, odnosno među 124 hrvatska znanstvena časopisa i rangirani su na prvom, petom, šesnaestom i trideset prvom mjestu! Da, fakultet koji ste Vi završili ima takve znanstvenike, a fakultet na kome radite profesore koji su značajni za rubrike o fah idiotima.

I uz sve to prof. Elezović je koautor znanstvenog članka o matematičkoj metodi koja je pokazala koliko su smiješne tvrdnje profesora s FF-a o popisu žrtava Radnog logora u Jasenovcu!

Međutim, u istom broju „Hrvatskog tjednika“ dan je i cijeli članak na temu „amatera“. Autor je književnik i poznati hrvatski kolumnist dr. sc. Damir Pešorda:

AMATERSKA ZANOVIJETANJA

1. srpnja 2021.

Svojedobno je, izluđen uspjehom hrvatske nogometne vrste na svjetskom prvenstvu u Rusiji i općenarodnim oduševljenjem zbog tih uspjeha, Viktor Ivančić bolno užviknuo: "Karajte me karirano!". Slutnja nekog novog "kariranog karanja" Viktora i njemu slične dotaknula je i ovih dana nakon pobjede Hrvatske nad Škotskom. Sladostrasno iščekivanje hrvatskog ispadanja pretvorilo se jedva prikriveno bol zbog još jedne pobjede hrvatske reprezentacije. Ta stanja jugoslavenstvjućeg duha najzornije se manifestiraju na portalu Index.hr, ali za njim, kako vrijeme prolazi i jugoslavenska rekonkvista napreduje, sve manje zaostaju i mainstream mediji poput Večernjeg i Jutarnjeg lista. Nakon što je Perišiću dijagnosticirana korona naši "regionali" su živnuli i sada sve nade polažu u Španjolce ne bi li im izbacili mrske Hrvate. Da se "nacionalistička rulja" ne raduje uspjehu svoje reprezentacije.

Na stranu sad nogomet, zaustavimo se na profilu ljudi koji s toliko strasti žele poraz zemlje u kojoj, zapravo, vrlo dobro žive. Ta zlovolja i stanovita averzija prema najobičnijim manifestacijama nacionalnog upravo je nevjerljivatna, katkada karikaturalna. Na tribini povodom Dana antifašističke borbe Ante je Prkačin potpuno izbezumio Ivu Goldsteina Drobilicu naoko nedužnom opaskom da ti razvikan antifašistički ustanci gotovo pola godine ni metka nisu ispalili prema fašistima nego s puno žara klali Hrvate. Pomahnitali Goldstein na kraju je, ne usudivši se ipak nasrnuti na Prkačina, nasruuo na jednog starog gospodina sa štapom i opsovao mu mater. Stari gospodin se nije dao pa je inzistirao na tome da su u Zagreb kao "osloboditelji" ušli četnici. Na to je Goldstein, ako sam dobro čuo jer snimka nije bila baš najbolja, odgovorio: "Pa što!?" To "Pa što!?" jest onaj zmijski jezik koji tu i tamo pobegne našim "antifašistima". Četnici njima nisu problem, a ponekada su i dio rješenja.

Oko tog nesretnog Dana antifašizma iskristalizirale su se još neke stvari. Konačno su ljuto zavađena braća po oružju, Milanović i Plenković, našla zajednički jezik. Konačno zajedno! Kako dirljivo! Oko obilježavanja Dana državnosti ili bilo kojeg datuma vezanog uz Domovinski rat i samostalnu Hrvatsku nisu se uspjeli usuglasiti, ali oko Dana antifašističke borbe jesu. Pod budnim okom Pupovca i Habulina naši su dični prvaci bili

suradljivi i u iskazanom antifašizmu gorljivi. Ipak, mora se priznati: Milanović je blistao u svom prirodnom okružju i pobrao gotovo sav pljesak, dok je Plenković uz ponešto preostalog pljeska pobrao i zvižduk kada je spomenuo blaženog Alojzija Stepinca. Bio je i ministar Medved, u tom antifašističkom osinjaku doimao se kao da je priveden.

Na Radiju Rijeka toga se dana mogla čuti partizanska koračnica Po šumama i gorama, a sjećamo se kada je svojedobno jedna voditeljica neoprezno pustila pjesmu Vinka Coce "Kada umren umotan u bilo", dobivala je odvratne prijetnje, dok je urednik našao za shodno da se ponizno ispriča. Kako stvari stoje, jednog ćemo dana s radija čuti Spremte se, spremte, četnici i samo rezignirano odmahnuti rukom. Oni ciničniji možda i dometnuti: Hajde, neka je barem netko spreman kada mi nismo... Kad smo već kod spremnosti, Kraus-Pupovčeva akcija oko zabrane HOS-ova pozdrava ZDS ovih dana doseže vrhunac, šuška se da bi mogla doći na dnevni red i prije ljetne stanke. Kažem HOS-ov pozdrav jer ustaša odavno nema među živima, a hosovaca, hvala Bogu, još uvijek ima.

Međutim, medijski se stvar s pozdravom ZDS uvijek predstavlja tako kao da je isključivo riječ o ustaškom pozdravu te kao da je ustaško i fašističko jedno te isto. Na taj diskurs polako pristaju i povjesničari koje smo donedavno doživljavali kao autentične hrvatske povjesničare, što više branitelje historijske istine pred velikosrpskom mitomanijom. Slušam neki dan jednoga od takvih u prilogu na temu o zabrani pozdrava ZDS, on je kao načelno protiv zabrana, umjesto toga, drži, trebalo bi više poraditi na edukaciji, ali uopće ne problematizira voditeljičino jednoznačno određenje pozdrava ZDS kao ustaškog niti ustaškog pokreta kao fašističkog. Gdje je nestao HOS sa insignijama koje je čak Račanova vlada ovjerovila, gdje ozbiljni inozemni radovi u kojima se dokazuje da po svojoj genezi i osnovnim obilježjima ustaški pokret ne pripada fašističkim pokretima – Bog dragi zna.

Tijekom gužve na tribini o antifašizmu, poskačući živčano na stolici, Goldstein je Prkačinu žučljivo dobacivao da je amater, dok je ovaj gordo sjedio uzdignute glave kao da je u najmanju ruku akademik Strossmayerove akademije. Što Goldstein još uvijek nije uspio postati unatoč silnoj želji i trudu. Ruku na srce, nasmijala me ta scena. Ironija jest u tomu da se Prkačin amaterski okušao u mnogočemu, pa je tako amaterski bio general, pjevač sevdalinki, tv voditelj, evo i povjesničar... U svemu tomu, što god mislili o njemu, Prkačin je bio svojoj zajednici vrjedniji i korisniji nego Ivo Goldstein kao povjesničar i diplomat. Međutim, nije nimalo smješno to što je ova zemљa spala na amatersko zanovijetanje – Prkačinovo, moje ili bilo čije – kao jedinu obranu pred Drobilicom koja, dobro podmazana, melje zadnje ostatke slavnih deve desetih.

Damir Pešorda/Hrvatski tjednik/Hrvatsko nebo

<https://hrvatskonebo.org/2021/07/01/damir-pesorda-amaterska-zanovijetanja/>

Dragi kolega Juričić, ponavljam ono što sam Vam već napisao:

Vjerojatno čuvate mjesto profesora emeritusa za takve kakav je ovaj veliki znanstvenik i član akademije redikula. A prof. Tuđman se u tome sigurno ne može nadmetati s takvima, zar ne?

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

O AMATERIMA, 3.

**(JOŠ UVIJEK NEZNAMO ZAŠTO PROF. TUĐMAN NIJE BIO
PROFESOR EMERITUS!?)**

Poštovani kolega Juričić,

Ključna rečenica u priči o tzv. amaterima je ona prof. Elezovića:

Amater može biti ekspert, profesionalac može biti neznanica.

Mi u matematici imali smo cijeli niz sveučilišnih nastavnika koji nisu završili matematiku. Recimo prof. dr. sc. Darko Žubrinić i prof. dr. Zvonko Benčić, napisali su članak na temu profesionalnih matematičara koji su diplomirali na tehničkim fakultetima. U radu navode njih 17 od kojih je jedan bio dopisni član HAZU (Secen), a trojica redoviti članovi (Blanuša, Devide, Pečarić). U članku na primjer nisu uvršteni profesori koji su diplomirali fiziku, kao Kraljević, Miličić, Primc i drugi.)

Matematika nije struka koja je važna političarima pa i nije jednostavno govoriti o neznašnjicama koji su „ugledni“ sveučilišni nastavnici, a koji su zapravo neznašnjice.

Drugačija pozicija u tome je Vaš fakultet. Pojam „akademija redikula“ se pojavio u e-mailu uglednog hrvatskog povjesničara koji je komentirao pokušaj prof. dr. sc. Iva Goldsteina da postane akademikom. Vidimo da danas u „Hrvatskom tjedniku“ po pravilu imamo nekog povjesničara kojega se opisuje kao FAH IDIOTA. Ima i drugih Vaših kolega s Filozofskog fakulteta koji se pojavljaju u toj „akademiji redikula“.

Ja sam Vama upravo na primjeru prof. Miroslava Tuđmana pokazao da i na Vašem odsjeku ima kolega koji itekakako po glupostima koje čine kandidiraju za „akademiju redikula“. Iako sam Vam posao Pismo koje je članovima Vašeg odsjeka posao prof. Tuđman o lažima prof. Vladimir Mateljan prof. Nives Mikelić Preradović upozorio sam Vas i na prepisku Mateljan-Tuđman u kojoj se vidi koliko je nizak stupanj inteligencije dvojca Mateljan – Mikelić Preradović

Naime kada je prof. Mikelić Preradović napisala prijedloge za nastupno predavanje koje je prof. Mateljan posao prof. Tuđmanu. Svoj detaljan odgovor, koji sam Vam već posao, prof. Tuđman počinje rečenicom:

“Moram Vam odmah reći da ni ja, koji već više od dvadeset godina držim ove kolegije, ne bih znao i mogao se pripremiti za ovako zadane teme u predviđenome roku od 10 dana.“

Doista je nešto izuzetno što je uradila profesorica Mikelić Preradović sa svojim prijedlozima tako da bi se čak i prof. Tuđman mogao pripremiti za ovako zadane teme u predviđenome roku od 10 dana, a koje je prof. Mateljan posao prof. Tuđmanu.

Evo tih promjena za onu temu koja je prihvaćena, mada su i za ostale primjedbe bile slične (podcrtao sam Vam izmjene u odnosu na prvi prijedlog):

izložiti 6 pristupa -> izložiti nekoliko pristupa

pristup (KVINFO danska knjižnica), raspravom i usporedbom -> pristup....s raspravom i usporedbom

Potrebno je izdvojiti do max 5 minuta za opis svakog od pristupa -> Potrebno je opisati svaki od odabranih pristupa

Koliko je nizak stupanj inteligencije osoba koje misle da bi ove promjene omogućile, i uopće koje pomisle da je zbog tako nečega prof. Tuđman tvrdio da ne bi mogao spremiti takvo nastupno predavanje?

Međutim, vidim da takve osobe s tolikom razinom inteligencije znaju biti na čelnim pozicijama Zavoda, katedri, Matičnih povjerenstva i meni je doista zabavno vidjeti kako je zabranjen ulaz logici na Vašem Odsjeku i Filozofskom fakultetu.

Zato i pomalo počinjem razumijevati zašto od Vas još nisam dobio nikakav odgovor na jednostavno pitanje o neizboru dr. sc. Miroslava Tuđmana za profesora emeritusa.

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

MIROSLAV TUĐMAN O FAH IDIOTIMA (JOŠ UVijeK NE ZNAMO ZAŠTO PROF. TUĐMAN NIJE BIO PROFESOR EMERITUS!?)

Poštovani kolega Juričić,

Kaže nam prof. Elezović: *Profesionalac može biti neznalica.* Vi znate profesora Elezovića pa znate da on ne bi fah idiote nazivao tim imenom. A znate i prof. Tuđmana pa znate da ni on ne bi pisao tekst iz koga je očito da govori o fah idiotima, a koji je uvrstio u knjigu koja se koristila u doktorskim studijima na vašem fakultetu. Pa prof. dr. sc. Ivo Goldstein mu je bio kolega na istom fakultetu, a njegov tekst o „legalistima“ i „revisionistima“ je bio o mojoj knjizi „Brani li Goldstein NDH?“ Na početku te knjige postoji moja napomena:

Ova knjiga donosi moje članke i polemike tiskane u hrvatskim dnevnicima i tjednicima počev od 7. prosinca 2001. godine, a odnose se na knjigu Holokaust u Zagrebu, koju je napisao dr. Ivo Goldstein u suradnji sa Slavkom Goldsteinom. Malo ozbiljnija raščlamba knjige Holokaust u Zagrebu pokazuje da iz mnogih njenih djelova izvire šovinizam prema hrvatskom narodu i to onaj svojstven ljudima jugokomunističkog svjetonazora. Da ironija bude veća, knjigu je u Zagrebu predstavio predsjednik Republike Hrvatske Stjepan Mesić. Slučajno?

Podcrtao sam dio koji je prof. Tuđman naveo na samom početku svoga teksta.

Knjiga je pisana 2002., a Ivo Goldstein i niz njegovih mlađih kolega iz tzv. akademije redikula tek su kasnije izlazili s toliko očitim redikuloznim tvrdnjama pa bi ih mogao prepoznati svatko, a o njima su i pisati mnogi. I ime Ivo Drobilica se po jednom takvom „pronalasku“ naziva i sam „izumitelj“ Goldstein, ali je to i nekakva oznaka za članove Akademije redikula.

Međutim ostaje činjenica da je od kolega s Filozofskog fakulteta prof. Tuđman bio prvi koji je u knjigu koja je bila literatura za doktorske studije – zapravo – pisao o fah idiotima. Ali vratimo se podcrtanom dijelu koji je Tuđman izdvojio te 2002. godine.

Naime danas je to toliko poznato u hrvatskoj javnosti da već imamo i peticije koje potpiše više od 3,000 ljudi za kadravskim smjenama na HTV-u zato što im je gost Ivo Drobilica, pardon Ivo Goldstein (vidjeti priloge).

Ako znamo da je preteča tome bio prof. Tuđman svojim tekstrom iz 2002. godine nameće se pitanje je li na fakultetu na kojem ima profesora - fah idiota on mogao biti profesor emeritus?

Akademik Josip Pečarić

PRILOZI

ZAHTJEV ZA KADROVSKIM SMJENAMA NA HTV-u (*tekst peticije*)

Već ionako prepunu čašu prelilo je dovođenje srbijanskog patrijarha Porfirija u udarni Dnevnik HTV-a 19. ožujka, na katolički blagdan svetog Josipa, zaštitnika Hrvatske, da bi beogradski gost bez ijednog argumenta osporavao kanonizaciju bl. Alojzija Stepinca i bio prikazan kao vrhovni moralni i povijesni arbitar.

Zatim je čašu našega strpljenja još jednom prelilo, očito sinkronizirano, dovođenje prof. dr. Ive Goldsteina 21. ožujka u emisiju NU2 HTV-a, da bi i on govorio protiv zagrebačkog nadbiskupa, žrtve komunističkog totalitarizma, katoličkog kardinala i hrvatskog mučenika i blaženika Alojzija Stepinca.

Osim toga, gost je omalovažavao prvog predsjednika i utemeljitelja suvremene hrvatske države Franju Tuđmana te iznosio svoja poznata naklapanja o novijoj povijesti i sadašnjem stanju, uključujući zahtjev za političkom detuđmanizacijom. Na što su izostale službene reakcije, isto kao što izostaju kada je riječ o valu očitog mentalnog i propagandnog vraćanja na stanje unutarjugoslavenskih odnosa i obnove "bratstva-jedinstva".

Ti događaji potvrdili su još jednom u nepreglednom nizu takvih uredničkih postupaka da Hrvatska radiotelevizija kao javna ustanova ne služi temeljnemu nacionalnom dobru ni objektivnom informiranju i tumačenju događaja, kao svrsi svoga postojanja, nego služi stranim, pristranim, partikularnim, manjinskim i manipulativnim interesima.

Osim toga, voditelj emisije NU2 monopolizirao je i praktički privatizirao taj udarni termin i tu emisiju, koju uređuje s neskriveno ljevičarskih i općenito neobjektivnih i dubioznih pozicija. On izborom pozvanih omogućuje to da se vrlo često mogu čuti uvrjedljive izjave na račun onoga što velik dio hrvatskog naroda smatra i osjeća vrijednim opće zaštite i poštovanja u hrvatskoj državi.

Javni medijski servis u svim je demokracijama usklađen s temeljnim nacionalnim vrijednostima i organiziran tako da razmjerno zastupa spektar većinskih i manjinskih skupina. Kod HRT-a je stanje više nego obrnuto. Dakle, tražimo da nacionalna javna tv zastupa one vrijednosti koje dijeli većina našega naroda. U protivnom, zahtijevat će se pokretanje zakonodavnog postupka rasformiranja takve središnje javne medijske ustanove, koja se k tomu u izboru vijesti i sadržaja pokazuje i potvrđuje ne kao nacionalna, nego kao uvelike antinacionalna, i kao nenarodna. Ona ne valorizira objektivno političke i svjetonazorske različitosti hrvatskoga društva ni biračkog tijela (kojega znatan dio živi izvan granica Hrvatske) niti odražava objektivne razmjere među svima onima koji ju plaćaju. Utoliko je riječ o aktivističkom mediju u službi točno određenih političkih opcija i svjetonazora.

Zbog svega toga zahtijevamo sljedeće:

- 1) Suspendiranje novinara Dragana Nikolića, smjenjivanje urednika Dnevnika HTV-a od 19. ožujka i svih odgovornih po vertikali za taj i takav i za druge uredničke promašaje na HRT-u.

2) Razriješenje urednika emisije NU2 Aleksandra Stankovića i postavljanje na njegovo mjesto čovjeka koji je blizak većinskim pogledima i naziranjima gledatelja i ukupne biračke i nebiračke populacije. Ako je Stanković mogao puna dva desetljeća, od godine trećejanuarskog političkog preokreta, voditi tu emisiju kao nedodirljiva veličina, krajnje je vrijeme da tu emisiju vodi nepristranija i objektivnija osoba.

3) Ostale kadrovske i organizacijske promjene kako bi se Hrvatsku televiziju uskladilo s očekivanjima demokratske većine hrvatskoga političkog naroda i s njezinim ustavnim, zakonskim i statutarnim zadaćama.

U Zagrebu, prikupljanje potpisa dovršeno 27. ožujka 2021.

U ime svih potpisnika peticije, za autentičnost njezina sadržaja jamče:

general bojnik u miru **Ivan Tolj**

general bojnik u miru **Ivan Kapular**

admiral u miru **Davor Domazet Lošo**

prof. dr. sc. **Andrija Hebrang**, pričuvni general

prof. dr. sc. **Slobodan Prosperov Novak**

akademik **Josip Pečarić**

NEKI POTPISNICI:

1. prof. dr. sc. Neda Aberle
2. prof. emeritus. dr. sc. Pero Aračić, Đakovo
3. akademik Ivan Aralica
4. dr. sc. Mato Artuković, povjesničar, Slavonski Brod
5. don Miljenko Babaić
6. Mira Tecilazić Bašić, sutkinja Županijskog suda u mirovini
7. dr. sc. Zlatko Begonja, povjesničar
8. dr. sc. Ante Birin, povjesničar
9. dr. sc. Miljenko Buljac
10. dr. Jure Burić, bivši župan i saborski zastupnik
11. general Ljubo Česić Rojs
12. izv. prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, Katolički bogoslovni fakultet
13. general Mile Ćuk
14. prof. dr. sc. Marin Čikeš, redoviti profesor u miru Sveučilišta u Zagrebu
15. prof. dr. sc. Alojzije Čondić, Katolički bogoslovni fakultet, Split
16. Prof. dr. sc. Vera Ćuljak
17. dr. sc. Ante Čuvalo, Ždrelac (Pašman)-Chicago
18. admirал Davor Domazet Lošo
19. dr. sc. Miro Dorešić
20. prof. dr. sc. Neven Elezović
21. prof. dr. Damir Eljuga, predsjednik Hrvatske lige protiv raka, Karlobag
22. mr.sc. Marko Grubišić , predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika,
23. professor emeritus Vinko Grubišić, dopisni član HAZU
24. prof. dr. sc. Andrija Hebrang, pričuvni general

25. mr. sc. Neven Jurica, veleposlanik u miru
26. general Ivan Kapular, Zagreb
27. prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
28. akademik Andrija Kaštelan
29. prof. dr. sc. Ivan Kordić
30. mons. dr. sc. Vlado Košić, biskup sisacki
31. akademik Kuzma Kovačić
32. general Marinko Krešić
33. brigadir, Stjepan Kulić, Vinkovci
34. prof. dr. sc. Stipe Kutleša
35. prof. dr. sc. Ilij Kuzman
36. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
37. Ilija Lukanović, teolog i diplomat
38. doc. art. Marko Magdalenić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
39. Zvonimir Marić, sveučilišni profesor u miru
40. general dr. sc. Miroslav Međimorec
41. general Mladen Mikolčević, Nova Gradiška
42. prof. dr. Luka Milas, znanstvenik i sveučilišni profesor u miru
43. prof. dr. sc. Milan Nosić
44. Javor Novak, hrvatski književnik i publicist, član Upravnog odbora HKV-a
45. dr. Ing. Marijan Papić, Vancouver, B.C., Canada
46. prof. dr. sc. Davor Pavuna
47. akademik Josip Pečarić
48. Ivan Penava, gradonačelnik Vukovara
49. dr. sc. Damir Pešorda, književnik
50. general Ivica Primorac
51. prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak
52. general Željko Prpić, dipl. ing. str. u mirovini
53. brigadir, Ivan Rašić, Zagreb
54. dr. sc. Stjepan Razum, povjestničar i arhivist
55. general Renato Romić, Virovitica
56. Neda Rosandic Saric - veleposlanica u miru
57. prof. emerit. Zvonko Rumboldt, Split
58. dr.sc Goran Slipac, Zagreb
59. prof. emeritus dr. sc. Ivo Soljačić
60. dr. sc. Josip Stjepandić, predsjednik HAZUD-a
61. general Željko Šiljeg, Zagreb
62. st. brigadir, Marinko Štrbac, Novoselac
63. Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
64. Đuro Tikvica, pijanist, red. prof. Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu
65. dr. sc. Marko Tokić, Mostar
66. Benjamin Tolić, filozof i publicist
67. general Žarko Tole, Split
68. general Ivan Tolj, književnik
69. mr. sci. Gordana Turić, bivša zastupnica u Hrvatskom državnom saboru
70. prof. emer. dr. sc. Ivica Veža
71. Đuro Vidmarović, prof.

72. brigadir Ilija Vincetic, Zadar
73. brigadir Marinko Zelenika, Zagreb
74. brigadir Drago Zrinušić, Zadar(...)

MEMORANDUM 2 („SRPSKI SVET“) NA DJELU (*Razlozi peticije HRT-u*)

Peticija „Zahtjev za kadrovskim smjenama na HTV-u“ (koja je u privitku ove obavijesti, a u privitku je i popis njezinih potpisnika do danas u 12 h) sročena je i potpisi su prikupljeni nakon što se i zato što se Hrvatska televizija oglušila o izjavu pod naslovom „Porfirijeva dalekovidnica“, a potpisalo ju je šestero potpisnika i poslalo HRT-u, a i drugim medijima. Pismo javnosti prenijelo je više od 50, uglavnom elektroničkih, medija, na prostoru Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine.

U toj izjavi potpisnici su argumentirali zbog čega smatraju da je davanje prostora patrijarhu SPC-a u središnjem Dnevniku HTV-a 19. ožujka krupan novinarski i urednički propust, a vjerojatno i smisljen čin, kojim se na nedopustiv način u udarnom vremenu tretira pitanje kanonizacije bl. Alojzija Stepinca i falsifikatorski pristupa drugim bitnim temama novije povijesti. U pismu je izražen i zaziv sv. Josipu, zaštitniku Hrvatske, „da nas zaštiti i od ovakvih intervjua i emisija na Hrvatskoj radio televiziji, koju pretplatnici ne plaćaju da proizvodi loš i štetan program!“ Potpisnici su dodali kako su uvjereni „da većina preplatnika i gledatelja očekuje ispriku i odgovornost, pa i smjene i ostavke na HRT-u“. Na tu izjavu vodstvo HRT-a posve se oglušilo. Dapače, postupilo je neprofesionalno, neobjektivno i arogantno time što je u svojim televizijskim i radijskim informativnim emisijama i na teletekstu prešućivalo tu izjavu i ignoriralo sve kritičke glasove.

I druga središnja javna medijska ustanova, Hrvatska izvještajna novinska agencija (Hina), prešutjela je tu izjavu, odnosno nije javnost informirala o njoj, čime je pokušala onemogućiti mnoštvu svojih preplatnika i korisnika da za nju uopće doznaju.

Obje te medijske javne kuće takvu su uređivačku politiku nastavile i nakon što su izjavu „Porfirijeva dalekovidnica“ prenijeli mnogi mediji u Hrvatskoj i izvan nje, pri čemu je izjava prenošena u cijelosti ili u velikim dijelovima u nekima od najčitanijih srpskih medija. One su ignorirale i negodovanja brojnih drugih građana, a isto tako i kritičke izjave i komentare koji su se pojavili u javnosti.

Na izjave patrijarha Porfirija reagirao je vrlo kritički postulator kauze za proglašenje bl. Alojzija svetcem Katoličke crkve, mons. dr. Juraj Batelja:

<https://ika.hkm.hr/novosti/mons-batelja-o-pismima-bl-alojzija-stepinca-papi-piju-xii/>

Kritički komentari objavljeni su na nekim uglednim portalima, kao što su primjerice ovi:
<https://projektvelebit.com/skandalozan-cetnicki-diverzantski-ispad-hrt-a-i-patrijarha-porfirija/>

<https://direktno.hr/kolumn/evo-sto-je-solo-pjevac-s-dinare-za-hrt-porucio-iz-beograda-o-stepincu-227163/>

<https://hrvatskonebo.org/2021/03/22/siljo-kako-nam-svijest-oblikuju-prosrpski-hrvatski-mediji/>

Na sve to HRT se sustavno oglušivao i reakcije prešućivao. Zbog te ogluhe vodstva HRT-a na našu izjavu, na druge argumentirane kritike i na jako veliko i rašireno nezadovoljstvo među mnogim Hrvaticama i Hrvatima, a osobito katolkinjama i katolicima, u domovini i inozemstvu, potpisnici izjave „Porfirijeva dalekovidnica“ sročili su građansku peticiju i organizirali prikupljanje potpisa. U njoj su postavili točno određene i konkretizirane zahteve. Ona je drugi korak u borbi protiv tvrdokornih medijsko-političkih manipulacija HRT-a, koji je javna ustanova u ingerenciji Hrvatskog sabora i Vlade Republike Hrvatske, i za koju se u Hrvatskoj plaća zakonski obvezna preplata.

U spomenutom teškom uređivačkom propustu, koji se može razumjeti i kao svojevrsna provokacija, ali i u brojnim drugim pristupima i sadržajima programa HRT-a prepoznajemo već jako dugo s jedne strane elemente i metode nekadašnje komunističke propagande protiv zagrebačkog nadbiskupa i kardinala Stepinca odnosno protiv Katoličke crkve među Hrvatima, a s druge strane potporu monstruoznu kolektivnom okriviljivanju svega hrvatskoga („magnum crimen“), pa i samog bl. Alojzija, kao duhovne i moralne vertikale hrvatskog naroda u doba najgorih totalitarizama, nacizma, fašizma i komunizma. Istodobno, ne vidimo da se na bilo koji način razotkriva odgovornost Srpske pravoslavne crkve za onaku vrstu zlodjela za kakvu se sustavno okriviljuje subjekte na hrvatskoj strani. Niti da se ta i druga protuhrvatska postupanja kritički sagledavaju.

U uređivačkoj politici HRT-a prepoznaje se dakle promicanje interesa Srbije, a ne Hrvatske, Srpske pravoslavne crkve, a na Katoličke crkve među Hrvatima. Prepoznajemo vrlo česte priloge koji služe održavanju velikosrbijanskih mitova, laži i prešućivanja odgovornosti srpsko-pravoslavne i općenito srbijansko-srpske strane za zbivanja iz razdoblja 1918.-1941., 1941.-1945., 1945.-1990., 1991.-1995., kao i od 1995. do danas. Slikovito rečeno, ni Porfirijevo i drugih pravoslavnih svećenika pjevanje pjesama u pohvalu notornom četnikom zločincu Momčilu Đujiću ne nailazi ni na kakav kritički tretman na HRT-u niti se od episkopa SPC-a traži da se odrede prema bilo verbalnom ili stvarnom zločinaštvu činjenom u ime ideje velike Srbije, bilo prema izvršenim 'etničkim čišćenjima' s elementima genocida nad hrvatskim i susjednim narodima. Očito je da se takvom uredničkom politikom danas svjesno i ciljano ide naruku današnjoj službenoj srbjanskoj, svesrpskoj i svetosavskoj ideologiji o „srpskom svetu“ (Memorandum 2), koja implicira političke, gospodarske, medijske i teritorijalne aspiracije i pretenzije.

Svi koji su potpisali peticiju opetuju već izrečeni zahtjev za utvrđivanjem odgovornosti na HRT-u, za smjenama i ostavkama svih odgovornih i za temeljitu promjenu politike, smjera i uređivačke konцепциje hrvatske nacionalne radiotelevizije, koja je spram vlastite države i njezina matična naroda (p)ostala uvelike anacionalna, a u nekim dimenzijama i opasno protunacionalna.

Peticiju je svojim potpisima poduprlo više od petsto potpisnika, uglavnom iz Hrvatske, ali i iz izvandomovinstva. Peticiju su potpisali predstavnici svih slojeva hrvatskoga društva, među kojima su umirovljeni hrvatski generali i admirali, biskup, akademici, sveučilišni profesori, magistri i doktori znanosti, književnici, urednici, novinari, branitelji i predstavnici udruga, Hrvati izvan Republike Hrvatske, oni iz Bosne i Hercegovine i drugih europskih i prekoceanskih država.

Tekst peticije i popis potpisnika peticije stavljamo na raspolaganje širokoj javnosti, osobito medijima, njihovim urednicima i suradnicima.

U Zagrebu, dne 27. ožujka 2021.

general bojnik u miru **Ivan Tolj**

general bojnik u miru **Ivan Kapular**

admiral u miru **Davor Domazet Lošo**

prof. dr. sc. **Andrija Hebrang**, pričuvni general

prof. dr. sc. **Slobodan Prosperov Novak**

akademik **Josip Pečarić**

književnik **Zdravko Gavran**

<https://hrvatskonebo.org/2021/03/27/peticija-zahtjev-za-kadrovske-smjenama-na-hrt-u/>
<https://direktno.hr/direkt/ne-odustaju-hrvatski-generali-i-akademici-ponovno-se-oglasili-hrt-se-oglusio-na-nase-pismo-potpisite-peticiju-za-smjenu-nikolica-zbog-porfirija-227827/>

<https://kamenjar.com/preko-pet-stotina-uglednika-zahtjeva-kadrovske-smjene-na-htv-u/>
<https://www.maxportal.hr/premium-sadrzaj/akademici-i-generali-ne-odustaju-peticijom-traze-smjene-nikolica-i-stankovica/>

<http://www.brotnjo.info/2021/03/27/zahtjev-za-kadrovske-smjenama-na-htv-u/>

<https://hrvatska-danas.com/2021/03/28/razlozi-peticije-zahtjev-za-kadrovske-smjenama-hrt-u-memorandum-2-srpski-svet-na-djelu/>

<https://projektvelebit.com/peticija-zahtjev-za-kadrovske-smjenama-na-htv-u/>

PREDSTAVKA O HRVATSKOJ RADIOTELEVIZIJI I HINI

**Građanska (državljanska) inicijativa za utvrđivanje
odgovornosti na HRT-u**
U Zagrebu, 21. travnja 2021.

Predmet: Predstavka o Hrvatskoj radioteleviziji i Hini

- n/r **Gordan Jandroković**
predsjednik Hrvatskog sabora

- n/r **Natalija Martinčević**
predsjednica saborskog Odbora za informiranje, informatizaciju i medije

- **svi saborski klubovi**

Poštovani dužnosnici i zastupnici Hrvatskoga sabora,

Obratili smo se dne 5. travnja o. g. Nadzornom odboru, Programskom vijeću i Povjereniku za korisnike usluga HRT-a s predstavkom „**Mi naime od svojih zahtijevanja ne ćemo odustati**“. U njoj smo istaknuli kako im se obraćamo „nakon što su upravne i uredničke razine HRT-a ignorirale naše prethodne predstavke, pritužbe i zahtjeve za utvrđivanje odgovornosti na HRT-u“. Dakle, ignorirali su i peticiju koju je do tog trenutka potpisalo 539 osoba, među njima i niz istaknutih javnih osoba. I ne samo što su ju ignorirali, nego informativni programi HRT-a nisu o njoj ni izvjestili. Isto je postupila druga medijska kuća kojoj je osnivač hrvatska država, Hina. Takvim cenzorskim i diskriminacijskim

postupanjem bitno je otežano ili blokirano informiranje znatna dijela zainteresirane hrvatske i strane javnosti. Jedini odgovor koji smo dobili poslao nam je Povjerenik za korisnike usluga HRT-a, no i taj je odgovor samo protokolarne naravi.

Od tada do danas peticiju u kojoj se traži utvrđivanje odgovornosti na HRT-a potpisalo je blizu 3000 osoba. U njoj se prosvјeduje i traži utvrđivanje odgovornosti povodom dviju televizijskih emisija, čije smo sadržaje ocijenili kao neprimjerene za nacionalnu radioteleviziju. Dapače, u njima smo prepoznali očiglednu subjektivnu, nehrvatsku i prosrpsku orientaciju, a na štetu objektivne povjesne istine. Iz dokumenata koje prilažemo možete vidjeti čime obrazlažemo naše mišljenje i zašto tražimo smjene i utvrđivanje odgovornosti po uredničkoj i upravnoj vertikalni.

Nemamo ambiciju mijesati se u uređivačku politiku HRT-a, osobito Hrvatske televizije, ni Hine, ali smatramo da imamo puno pravo i obvezu javno reagirati kada se na vrlo bitnim političkim temama pokaže da ionako anacionalna orientacija HRT-a prelazi u protunacionalno djelovanje. Razumjeli bismo takvu uređivačku politiku da je riječ o Radioteleviziji Srbije, no takvu orientaciju dijela emisija i programskih sadržaja Hrvatske radiotelevizije ne možemo i nećemo nikada ni razumjeti niti se s njome pomiriti.

Budući da nadležne upravne ni uredničke strukture HRT-a nisu ništa poduzele niti bilo kako odgovorile na naše vrlo ozbiljne primjedbe i na naša zahtijevanja, obraćamo se sada nadležnom saborskemu odboru i cijelom Hrvatskom saboru, da on kao osnivač i HRT-a i Hine i kao tijelo koje je njihovo djelovanje reguliralo zakonima i koje u ime hrvatskog naroda zakonom predviđenim instrumentima nadzire njihov rad, i koje je odlučilo o pretplati za HRT, razmotri našu peticiju, našu predstavku i naša dopunska obrazloženja. Očekujemo da Hrvatski sabor kao najviše predstavničko tijelo hrvatske države i vi kao dužnosnici te kao zastupnici skupa sa svojim klubovima poduzmete što je u vašim nadležnostima da se na nadležnom odboru i na plenarnoj sjednici Hrvatskog sabora otvor u okviru posebne točke dnevnog reda rasprava o nacionalno-političkoj orientaciji vidljivoj u programima HRT-a, osobito u njegovu ukupnom informativnom programu, a napose u pojedinim emisijama Hrvatske televizije. To isto očekujemo i u pogledu Hine.

Očekujemo i to da nam nakon provedenih postupaka odgovorite na ovu predstavku i informirate nas o zaključcima i odlukama koje ste donijeli.

Za ovakvu se političku orientaciju HRT-a i Hine nisu borili ni hrvatski branitelji, ni tadašnji zastupnici u Hrvatskome državnom saboru, a ni članovi vlade i dužnosnici u ondašnjim državnim tijelima, ni intelektualci, znanstvenici, književnici, stručnjaci, novinari i urednici! Nasuprot sadašnjemu stanju, s velikim smo žarom u sudbonosnom i teškom razdoblju naše povijesti stvarali hrvatsku državu i njezine institucije, pa tako i HRT i Hinu, da budu u funkciji hrvatskoga naroda i svih građana Republike Hrvatske!

Nositelji Inicijative:

akademik **Ivan Aralica**,

Davor Domazet Lošo, admirал u miru

Zdravko Gavran, književnik

Prof. dr. sc. **Andrija Hebrang**, pričuvni general

Ivan Kapular, general bojnik u miru

Prof. dr. sc. **Slobodan Prosperov Novak**

akademik **Josip Pečarić**

Ivan Tolj, general bojnik u miru

Prilozi:

1. Izjava „Porfirijeva dalekovidnica“
2. Tekst peticije o HTV-u
3. Potpis prvih 539 potpisnika peticije HRT-u
4. Obavijest za javnost „Memorandum 2 (’srpski svet’) na djelu“ (Razlozi peticije HRT-u)
5. Predstavka nadzornim tijelima HRT-a

<https://hrvatskonebo.org/2021/04/21/gradanska-drzavljanska-inicijativa-za-utvrđivanje-odgovornosti-na-hrt-u/>

<https://direktno.hr/direkt/hrvatski-generali-i-uglednici-zbog-ignoriranja-od-strane-hrt-i-hina-e-pisali-jandrovicu-230216/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/25927-predstavka-o-hrt-u-i-hini>

<https://narod.hr/hrvatska/predstavka-o-protunacionalnom-djelovanju-hrt-a-i-hina-e-upucena-hrvatskom-saboru>

<https://www.dnevnik.ba/vijesti/hrvatski-generali-i-uglednici-pisali-jandrovicu-hrt-i-hina-protunacionalno-djelu>

<https://www.hop.com.hr/2021/04/23/hrt-saborska-vecina-stali-uz-procetnicku-spc-nakon-pisma-admirala-general-a-akademika-doktora-protiv-govora-porfirija-na-hrt-u/>

<https://demosmedia.hr/2021/04/22/sto-pise-u-gradanskoj-drzavljanskoj-inicijativi-za-utvrđivanje-odgovornosti-na-hrt-u/>

MIROSLAV TUĐMAN O FAH IDIOTIMA 2. (JOŠ UVJEK NE ZNAMO ZAŠTO PROF. TUĐMAN NIJE BIO PROFESOR EMERITUS!?)

Poštovani kolega Juričić,

Vaše neodgovaranje na upit o neizboru Miroslava Tuđmana za profesora emeritusa natjerala me da više razmišljam o toj podjeli u znanosti. Neistine na kojima grade svoje karijere vaše kolege s Katedre za povijest su doista izuzetne pa don Kaćunko s pravom konstatira: *Za neke bi precizniji izraz bio - FAH KRETENI!*

Vjerojatno bi o tome bilo zanimljivo čuti što kažu stručnjaci za jezik s Filozofskog fakulteta. Meni je teško razdvojiti radi li se o niskoj inteligenciji Vaših kolega ili su se oni svjesni svojih nesposobnosti da daju ozbiljniji doprinos znanosti okrenuli služanstvu političarima i ideologijama pa im to kompenzira spoznaju da su to što rade obični pamfleti tj. znanstveno smeće.

Pitam se kako mogu uopće egzistirati navodni znanstvenici kojima jedan istinski znanstvenik kakav je prof. Elezović jednim znanstvenim radom (zajedno sa svojim suradnikom) objavljenim u svjetskom Q1 časopisu DOKAŽE da je njihov rad obično smeće, da hrvatske vlasti daju ogromna sredstva za proizvodnju smeća i da je uspješnost u proizvođenju smeća najvažniji kriterij za njihove izbore na raznim filozofskim fakultetima u RH.

S druge strane ja se moram ispraviti jer tek što sam Vam pisao o ČETIRI znanstvena časopisa prof. Elezovića koji su u svjetskim bazama stigla je obavijest i za PETI:

Naslov: Fractional Differential Calculus is accepted for inclusion in Scopus

Datum: Wed, 7 Jul 2021 19:35:43 +0200

Šalje: Maja Andrić <fdc@element.hr>

Prima: bashirahmad_qau@yahoo.com, maja.andric@gradst.hr, aallaber@gmail.com, ferhan.atici@wku.edu, jonathan.blackledge59@gmail.com, lzchangyk@163.com, chenwen@hhu.edu.cn, eduardo@mat.uva.es, cch@dmat.uspe.br, tdiagana@howard.edu, K.Diethelm@tu-bs.de, neven@element.hr, Sever.Dragomir@vu.edu.au, Michal.Feckan@fmph.uniba.sk, garrappa@dm.uniba.it, Jukka.T.Kemppainen@oulu.fi, valentin.keyantuo1@upr.edu, mokhtar.kirane@univ-lr.fr, virginia@diogenes.bg, nxkosmatov@ualr.edu, leonenkon@cardiff.ac.uk, f.liu@qut.edu.au, carlos.lizama@usach.cl, jalfredo@cimat.mx, lhp@ukr.net, luchko@beuth-hochschule.de, jtm@isep.ipp.pt, ezn0001@auburn.edu, gaston.n'guerekata@morgan.edu, renigmat@gmail.com, sntouyas@cc.uoi.gr, pecaric@element.hr, pskhu@list.ru, herrmann@gigahedron.de, a.saadatmandi@gmail.com, bessem.samet@gmail.com, Natasha.G.Samko@uit.no, harimsri@math.uvic.ca, nsweilam@sci.cu.edu.eg, tarasov@theory.sinp.msu.ru, jessada.t@sci.kmutnb.ac.th, varosans@cromath.math.hr, natality_v@yahoo.com, arlucioviana@gmail.com, vu@westga.edu, sumarov@newhaven.edu, Ravshan Ashurov <ashurovr@gmail.com>, dengwh@lzu.edu.cn, cgal@fiu.edu, snehri@gmail.com, jaan.janno@ttu.ee, Mohamed Jleli <jleli@ksu.edu.sa>,

*valentin.keyantuol@upr.edu, neamat nyamoradi <neamat80@yahoo.com>,
Berikbol T. Torebek <torebek@math.kz>, mwarma@gmu.edu,
dyangxiaojun@163.com*

Dear Editors,

*We would like to inform you that recently the Content Selection & Advisory Board of Scopus made decision for inclusion of **Fractional Differential Calculus** in Scopus. As we were informed, FDC will appear as indexed Scopus journal within one month. We will let you know when this happens.*

We greatly appreciate your contributions. This accomplishment would not happen without your efforts and hard work. We hope that FDC will have good impact factor as well.

Thank you all for your great contribution!

Wishing you all the best,

EDITORS-IN-CHIEF:

Bashir Ahmad

Mokhtar Kirane

Josip Pečarić

Sabir Umarov

MANAGING EDITOR:

Neven Elezović

ASSOCIATE EDITOR:

Maja Andrić

Međutim meni je još zanimljiviji Vaš zavod jer iz njega nam dolaze dva antipoda pogleda na znanost. To su prof. Tuđman i prof. Boras.

Za Tuđmana Filozofski fakultet nije pokazao veliko zanimanje za njegov izbor u zvanje profesora emeritusa, ali je u isto vrijeme njemu nedostajao jedan glas da prođe u svom razredu njegova kandidatura za akademika. S druge strane Boras je za 15 godina prošao sve izbore, postao dekan i rektor (a isto toliko mu je trebalo da doktorira i to zahvaljujući prof. Tuđmanu), ali je u istom razredu za izbor u Akademiju dobio NULA glasova.

Pri tome treba znati da su u tim vremenima bile na čelu Akademije različite uprave. Ovoj sadašnjoj upravi Akademije se ne može pripisati tolika ovisnost (slaganstvo) politici kao prethodnoj pa Borasu nije pomoglo ni to što je nečijeg oca promovirao u profesora emeritusa i dobio je NULA glasova u istom razredu Akademije.

Prethodnu Upravu HAZU, kada je Tuđmanu nedostajao JEDAN glas, karakterizira bliskost politici. Supruga jednog iz vrha vlasti je napredovala zahvaljujući objavljanju u časopisu jednog kolege iz HAZU čiji je časopis bio u svjetskim bazama pa je i ispaio iz njih, ali to nije utjecalo na njegov položaj u Akademiji i državi. Da takvima se povjerava vođenje znanstvene politike u RH, a poznato je da su prof. Elezović prijetili samo zato što ja koristim adresu izdavačke kuće koja izdaje tih PET časopisa koji su u svjetskim bazama. Onaj koji je najbolji i ove godine od svih hrvatskih znanstvenih časopisa nije dobio sredstva od države (primjenjen je 'naputak za tupave'). O tome je govorio i prof. Tuđman na predstavljanju moje knjige „Matematika, pjesme i nogomet“, Zagreb, 2018.

Ako su informacije koje imam točne još mi je strašnije što su na vašem Odsjeku doktorandi bježali od mentora prof. Tuđmana gdje ih je očekivao ozbiljan znanstveni rad i prelazili mentoru koji je tako munjevito napredovao i koji ni samom sebi nije mogao osigurati ozbiljniji doktorat. Meni je stravičan primjer Vaše kolegice prof. Nives Mikelić Preradović. Ona je magistrirala kod prof. Tuđmana da bi otisla doktorirati kod prof. Borasa. Prof. Tuđman je i o njoj pisao u onom pismu o lažima protiv njega, dakle sudjelovala je i u toj prljavštini. Sudjelovala je u ono oko nastupnog predavanja kojim se ili rugala prof. Tuđmanu ili je doista pokazala nizak stupanj inteligencije (što opet opravdava što nije radila i doktorat kod prof. Tuđmana) I na kraju vidimo kako bez imalo srama govori na komemoraciji prof. Tuđmanu:

Prof. Nives Mikelić Preradović, predstojnica Katedre za organizaciju znanja, govoreći o prof. Tuđmanu navela je: "Svima nama [znanstvenicima iz područja informacijskih znanosti, op. a.] ostavio je u naslijede vrlo važnu stvar: odgovornost informacijskih djelatnosti za oblikovanje kolektivnog pamćenja."

Jeste li Vi i ostale Vaše kolege koji su dobili Pismo prof. Tuđmana o lažima protiv njega imali želučanih problema?

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

PS. Prepostavljam da znate da sam ja osnivao zajedno s prof. Elezovićem 4 od njegovih 5 znanstvenih časopisa kao glavni urednik. Potpuno drugačiji pogled na znanost, zapravo isti kakav je imao i prof. Tuđman imaju u svijetu. Pogledajte npr. još jedan e-mail koji sam dobio također jučer iz jednog Q1 časopisa (u *Mathematics, Interdisciplinary*):

Naslov: Re: [Fractal Fract] (ISSN 2504-3110) (SCIE, Latest Impact Factor 3.313; Scopus Citescore 3.7) Invitation to Join the Editorial Board - Professor Josip Pecaric

Datum: Thu, 8 Jul 2021 11:57:37 +0800

Šalje: Mr. Eric Yan / MDPI AG <eric.yan@mdpi.com>

Odgovori na: eric.yan@mdpi.com

Organizacija: MDPI

Prima: pecaric@element.hr

CC: Fractal Fract Editorial Office <fractalfract@mdpi.com>

Dear Professor Pecaric,

Hope this email finds you well.

Fractal Fract received its 1st Impact Factor 3.313 (ranked Q1 in Category “Mathematics, Interdisciplinary Applications” in Web of Science) recently. I am writing to confirm whether you are interested in joining the Editorial Board of Fractal Fract (<https://www.mdpi.com/journal/fractalfract/editors>).

We think that, with your expertise and our rigorous editorial policies, we could build a reputable journal.

Please contact us if you need any further information.

We look forward to hearing from you.

Best regards,

Eric

Fractal and Fractional (<https://www.mdpi.com/journal/fractalfract>)

Indexed by SCIE (IF 3.313), Scopus CiteScore: 3.7

Twitter: @Fractal_Fract (https://twitter.com/Fractal_Fract)

*LinkedIn: <https://www.linkedin.com/company/fractal-and-fractional-mdpi>
<https://www.scopus.com/sourceid/21101020132>*

PODJELA NA FAH IDIOTE I ZNALCE

(JOŠ UVIJEK NEZNAMO ZAŠTO PROF. TUĐMAN NIJE BIO PROFESOR EMERITUS!?)

Poštovani kolega Juričić,

Kada vidimo da nikoga na Filozofskom fakultetu ne zabrinjavaju izjave 'kolega' s povijesti, za koje svatko iole inteligentan odmah vidi da su idiotske, nameće se pitanje slijedi li ipak vaš fakultet naše političare kojima nije u interesu istina. A Miroslav Tuđman je tako davno znanstveno elaborirao i uvrstio u literaturu na doktorskim studijima na Filozofskom fakultetu podjelu na 'legalisti' (danas je očito da se radi o 'fah idiotima') i 'legaliste' (danas je očito da se radi o istinskim znalcima).

Zato je i bilo moguće da se na Vašem fakultetu pokrene postupak za izbor Miroslava Tuđmana u zvanje profesora emeritusa i da prođu godine i da nikome s Vašeg fakulteta nije smetalo što on nije bio izabran. Valjda bi bilo nezgodno da danas i studenti na FF-u uče da su neki njihovi profesori fah idioci. Svugdje u svijetu studenti vjeruju da su im profesori istinski znanstvenici, a oni dobiju fah idiote u najvišim zvanjima.

Vjerojatno većina od vas vjeruje da će 'naši' političari raznim zabranama zaustaviti istinu, pa će i Vaši studenti znati samo za 'istinu' fah idiota.

Međutim, istina je sve više i više dostupna mnogima. Knjige tzv. revizionista se prevode i na strane jezike, a fah idioci i 'hrvatski' političari su svojim lažima dali sjajan poticaj hrvatskim znanstvenicima prof. dr. sc. Nevenu Elezoviću i dr. sc. Nikoli Baniću da u uglednom međunarodnom Q1 časopisu objave znanstvenu metodu kojom se mogu detektirati tj. dokazati da su neki popisi krivotvoreni. Njihov primjer koji su dali u članku je upravo službeni popis žrtava u Jasenovcu.

Spomenute knjige (Vukić, Marušić, Matković, Pilić, Razum, Pečarić) kao i spomenuti znanstveni rad šire istinu i u svijetu.

Tako je David Goldman 11. 7. 2021. u dnevnom internetskom magazinu *American Thinker* objavio članak *Erasing the history of the Holocaust*:

https://www.americanthinker.com/blog/2021/07/erasing_the_history_of_the_holocaust.html

Pogledajte samo ovaj dio tog članka:

„No, jedna od najpodmuklijih bitaka relativizacije holokausta odvija se na Balkanu, gdje je jedna druga grupa „ukrala“ samu dušu povijesti Holokausta rabeći pritom kao glavno oružje koncentracijski logor iz Drugog svjetskog rata Jasenovac.

Nema sumnje da je Jasenovac bio brutalno mjesto. No, isto tako koristi se i kao izvor lažnih vijesti kako bi se naglasilo „mučeništvo“ Srba jer srpski povjesničari preuveličavaju broj stradalih u logoru kako bi „dokazali“ da je njihova patnja bila jednaka ili veća od patnje Židova, tako da su, barem na Balkanu, Židove maknuli iz Holokausta i zamjenili ih Srbima.

Mjesto logora, koje je Jugoslavija 1979 nazvala „Auschwitzom Balkana“, također ima dubioznu čast da bude jedini nekidašnji koncentracijski logor koji ne može pružiti forenzičke dokaze za svoje tvrdnje, a u isto vrijeme objavljuje ukradene fotografije nacističkih strahota iz Treblinka, Ukrajine, Latvije i Poljske umjesto vlastitih dokaza.

Štoviše, nedavno neovisno istraživanje pokazalo je da je baza podataka žrtava u 89% slučajeva nemoguće provjeriti ili je lažno, a originalni službeni broj žrtava se povećao četrdeset puta od 1945. godine – a i u 2021. još uvijek raste!

Ova namjerna manipulacija povijesti Holokausta dobila je legitimitet od mnogih pripadnika liberalne elite poput Ephraima Zuroffa, predsjednika Wiesenthalovog centra, britanskog povjesničara Roryja Yeomansa i mnogih drugih, koji su, čini se, odlučni poduprijeti ovu farsu koju promoviraju isti oni koji su u srpnju 1995. upotrijebili svoje tvrdnje o Jasenovcu kako bi opravdali genocid u Srebrenici.

Ovo zamjenjivanje židovskog Holokausta s mitskom „patnjom Srba“ predstavlja egzistencijalnu prijetnju prihvaćenoj povijesti, kako je to i pokazano na primjeru srpskog nacionaliste Vuka Draškovića koji je pogrešno tvrdio: „I Srbe i Židove usmrtili su isti krvnici u istim koncentracijskim logorima, ubili su ih na istim mostovima, žive su ih spalili u istim pećima, bacili su ih zajedno u iste jame.“

Kada tako nešto piše David Goldman u časopisu koji se bavi američkom politikom, zar doista na vašem fakultetu vjeruju da će 'naši' političari zabranama zaustaviti istinu i znanost?

Na Vama je i osobni izbor da se izborite za istinu o tome da hrvatska javnost dozna ISTINU o neizboru Miroslava Tuđmana za profesora emeritusa. Na taj način bi pokazali mnogima kako i na FF.u postoje ljudi kojima je važna i istina i znanost. A ne samo privilegije koje donosi sluganski odnos prema 'hrvatskim' političarima i onima kojima oni služe. Napominjem da je nedavno u 'Bujici' gostovao legendarni zapovjednik obrane Škabrnje koji je tvrdio da vlast u RH sprovodi SRPSKU POLITIKU. Zar Vam se na čini da je to u skladu s ovim o čemu je pisao David Goldman?

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

PS. Upravo sam dobio:

Naslov: preveden Goldman

Datum: Wed, 14 Jul 2021 09:47:40 +0200

Šalje: Matko Marusic <matko.marusic@gmail.com>

Evo je izašao prijevod Goldmanova članka:

<https://kamenjar.com/david-goldman-brisanje-povijesti-holokausta/>

U članku piše i ovo:

Kako židovnost holokausta dodatno razrjeđuje, upozorenja stručnjaka za holokaust poput profesorice Lee David sa Sveučilišta u Haifi postaju sve glasnija. „Srpska politička elita otela je slike i simboliku holokausta da bi predstavila Srbe kao pravedne žrtve i opravdala novu nacionalističku ideologiju“, kaže ona.

Svaka joj čast. Pročitajte cijeli članak.

--

dr. sc. Matko Marušić, dr. med., prof. emer.

Šoltanska 22

21000 Split, Croatia

matko.marusic@gmail.com

Vidjeti i:

<https://www.hkv.hr/vijesti/inzemni-tisak/37285-d-goldman-brisanje-povijesti-holokausta.html>

O AMATERIMA, 4.

(JOŠ UVVIJEK NE ZNAMO ZAŠTO PROF. TUĐMAN NIJE BIO PROFESOR EMERITUS!?)

Poštovani kolega Juričić,

Prirodno je da su fah idioti mnogima inspiracija. Evo i u današnjem Hrvatskom tjedniku imamo jedan tekst o prof. dr. sc. Ivu Goldsteinu.

Pozdravlja Vas

Akademik Josip Pečarić

AKO JE PRKAČIN AMATER, JE LI GOLDSTEIN DILETANT?

Ivo Goldstein svisoka je predbacio generalu Antu Prkačinu da je amater, što ovaj ne bi trebao shvatiti kao uvrjedu jer ga odlikuju nepokolebljiva ljubav prema istini i prodorna inteligencija. A o onome koji ga htjede omalovažiti, ne možemo izbjegći pitanja: Je li povjesničar Ivo Goldstein nekovrsni diletant, premda visoko školovan, s doktoratom znanosti i zvanjem sveučilišnoga profesora? Znači li zvanje samim time i znanje

Piše: MARITO MIHOVIL LETICA

Nakon što sam se u *Hrvatskome tjedniku* od 1. srpnja 2021. (br. 875) pomno upoznao s tekstrom *Amaterska zanovijetanja*, prionuh pisanju čitateljskoga komentara. Rečenu kolumnu (standardno izvrsnu) završava Damir Pešorda podsjećanjem na lipansku tribinu o antifašizmu, održanu u Novinarskome domu u Zagrebu, kojom je prigodom Ivo Goldstein nastojao podcijeniti i diskreditirati Antu Prkačina žučljivo mu dobacujući da je *amater*. Pešorda je napisao: „Ironija jest u tomu da se Prkačin amaterski okušao u mnogočemu, pa je tako amaterski bio general, pjevač sevdalinki, tv voditelj, evo i povjesničar... U svemu tomu, što god mislili o njemu, Prkačin je bio svojoj zajednici vrijedniji i korisniji nego Ivo Goldstein kao povjesničar i diplomat. Međutim, nije nimalo smiješno to što je ova zemlja spala na amatersko zanovijetanje – Prkačinovo, moje ili bilo čije – kao jedinu obranu pred Drobilicom koja, dobro podmazana, melje zadnje ostatke slavnih devedesetih.“

Posvema se slažem s Pešordinim rečenicama

Imam li – kao još jedno zanovijetalo – štогод prigovoriti napisanomu? Ni najmanje. Posvema se slažem s Pešordinim rečenicama, samo bih se prisjetio etimologije koja nas poučava da francuska riječ *amateur* (latinskoga korijena) zapravo znači 'ljubitelj', koji stanoviti posao radi iz ljubavi, često i strasti. Ante Prkačin bio je amaterski general iz domoljublja, iz ljubavi koja plamti za dom ili domovinu. Nakon toga amaterski pjevač sevdalinki postade iz naklonosti i ljubavi prema tim osobito dragocjenim tradicijskim ljubavnim pjesmama ponajprije muslimanskoga pučanstva u Bosni i Hercegovini. Gospodin Ante Prkačin nastoji sve raditi iz ljubavi, amaterski u najboljemu smislu riječi,

snažno privučen sjajem istine i ljepote. Ljubav pobjeđuje sve, pa i neprijatelja u ratu. *Amor omnia vincit*, izreka je nastala prema stihu besmrtnoga Vergilija.

Problem je u tome što se riječ *amater* prečesto brka i poistovjećuje s riječju *diletant* (prema tal. obliku *dilettante*, od lat. *delectari*: 'veseliti se, radovati se'). Ni amater ni diletant nemaju strukovne priprave u onome čime se bave, nisu za to školovani, no diletant je ne samo nestrukovnjak nego i nestručnjak i nevježa.

Ali ne podliježe sumnji da ima obrazovanih strukovnjaka, osobâ s doktoratom i zvanjem sveučilišnoga profesora, a da nisu stručnjaci i znalci. Oni su strukovnjaci, a ujedno nestručnjaci, diletanti. Neotklonjivo se nadaje pitanje je li jedan od njih Ivo Goldstein, sveučilišni profesor povijesti. Ne osjećam se ni pozvanim ni mjerodavnim podastrijeti odgovor jer po formalnoj naobrazbi nisam povjesničar, ni strukovnjak ni stručnjak, niti je povijest područje mojega primarnog interesa, a k tome dotičnoga gospodina profesora ne poznajem. Ali to me ne sprječava fenomenološki razmotriti što o povjesničaru Goldsteinu i njegovim historiografskim djelima pišu upućenici i mjerodavnici.

Ponajprije bih napomenuo što sveučilišni profesor Miroslav Brandt, vrlo cijenjeni povjesničar i veliki erudit, bilježi o svojemu asistentu, kojemu je pomogao dobiti francusku stipendiju „na École pratique des hautes études en sciences sociales u Parizu i osobno zamolio profesora Jacquesa Le Goffa, jednoga od korifeja svjetske povijesne znanosti, da mu na tom studiju bude savjetodavcem“. Slijede Brandtove rečenice o Ivi Goldsteinu:

„Nakon njegova povratka doznao sam od prof. Le Goffa da je on u radu Škole sudjelovao tek formalno, a da se uglavnom prepuštao razonodi. [...] Pokazalo se da temu dubinski uopće ne razumije, ali se veoma mnogo trudio da u časopisima objavljuje sitne priloge, da bi imao (kako bi sam govorio) 'što više publiciranih naslova'. Neke od njih pokazivao mi je unaprijed, a kod jednog od njih ustanovio sam da u bilješkama navodi ne samo pisce i djela koje nije pročitao, nego i pisce koji ne postoje niti su ikad postojali. Na moj prigovor odgovorio je: 'Tako to rade svi, pa zašto ne bih i ja!' / To mi je toga čovjeka razotkrilo do kraja kao pripravna na falsificiranje i znanstveno nepoštenje, i ja sam digao ruke od njegova daljega 'znanstvenog' razvitka.“ Napisao je to Miroslav Brandt u knjizi *Život sa suvremenicima: političke uspomene* (Zagreb, 1996., str. 191).

Goldsteinova knjiga *Jasenovac* sadrži preobilje pobrkanosti i neurednosti

U posvemašnjoj se koherenciji s Brandtovim zamjedbama i prosudbama zatječu kritičke opservacije, oštromne i nerijetko duhovite, što ih je povjesničar Vladimir Geiger napisao u recenziji odnosno prikazu Goldsteinove knjige *Jasenovac*; mjesačnik i godina izdanja: Zaprešić – Jasenovac 2018. Recenzija doktora Geigera objelodanjena je u *Časopisu za suvremenu povijest*, br. 1, 2019. Iscrpna je i time prilično opširna, obaseže 68 stranica, ali njezino je čitanje jamačno osobit historiografsko-epistemološki doživljaj i vrijedi svake uložene sekunde. Geigerov kritički osvrт na Goldsteinovu knjigu o Jasenovcu iskazuje se njemački sustavnim i pedantnim, s argumentacijskim zahvatima koji su precizni i razorni, takvi da pisca knjige ne samo poražavaju nego i ponizavaju. Bez krzmana ustvrdjujem da se takve osobite recenzija razudbe ili obdukcije događaju jednom u deset godina, možda i rjeđe.

Geiger je napisao da „u knjizi postoji znatan niz faktografskih pogrešaka, iz neznanja ili nemarnosti, a način vođenja bilješki je, najblaže rečeno, problematican. Naime, kroz Goldsteinovu knjigu možete jahati stranicama, a da ne naidete na bilješku.“ Geiger također napominje da autor „piše jedno, onda drugo, a ti se, dragi čitatelju, snadi i domisli što je mislio, napisao i što bi trebalo zaključiti“. Brižljivi i temeljiti povjesničar Vladimir Geiger

dočarava to slikovitim primjerima: „Da uza sve to ide i tehnička šlampavost, ne treba posebno isticati. Tako nas Goldstein na stranici 341 u vezi s masovnom grobnicom u Uskočkoj šumi s uskličnikom upozorava: 'vidi prethodnu str.' A ti onda gledaš prethodnu stranicu, a tamo Uskočkoj šumi ni traga ni glasa. Na stranici 552 Goldstein je ustaški zločin uspio i umnožiti, valjda ga zeznuo *copy-paste*. Prvo navodi da su u rujnu 1942. stanovnici većega broja sela na području Bosanskog Broda deportirani u Jasenovac, onda navodi da je Ustaška obrana nastavila deportirati stanovnike sela u široj okolici Jasenovca, a zatim ponovno navodi već spomenuta sela na području Bosanskog Broda. Dakle, dva puta isto na istoj stranici! Ponavljam: recenzenti, gdje ste bili?“

Goldsteinova knjiga *Jasenovac* sadrži preobilje pobrkanosti i neurednosti, k tome nesuvrlosti i protuslovija. Uputno je osvrnuti se na makar jednu takvu kontradiktornost. Podastirem podulji citat iz Geigerove recenzije:

„Na drugom će nam mjestu Goldstein, pišući o nekom ustaši Mirku Runjašu 'Cigi', među ostalim navesti da je imao 'pune ovlasti da na zatočenicima može zadovoljavati svoje sadističke prohtjeve koliko i kako hoće' (str. 447). No, to zvuči besmisleno ako je Goldstein, kako je spomenuto, prethodno naveo da su ustaše u logoru mogli ubiti 'bilo kojeg zatočenika i za to nije trebalo imati ni razlog ni povod'. Dakle, što će onda Runjašu nekakve 'pune ovlasti'? / Još je smješnije kada nam Goldstein, opisujući još jednoga 'koljača na terenu', ustaškoga časnika Illea, navodi da je bila 'javna tajna' da taj koljač – 'ucjenjuje zatočenike'. Naime, ako bi na nekom zatočeniku Ille opazio bolje cipele, prišao mu je 'bez srama' i rekao da mu te cipele treba predati, a ako se zatočenik nekome zbog toga potuži, Ille mu je zaprijetio da će ga likvidirati (str. 449). Ustaše, najprije nas je naučio Goldstein, mogu nekažnjeno ubiti svakog zatočenika, a onda Ille 'bez srama' traži od zatočenika cipele, a zatočenici su se zbog toga nekome čak mogli i 'potužiti'? Pa što ih ustaša Ille jednostavno nije zaklao i uzeo im cipele? Ponavljam: Goldsteinov laboratorij užasa na kraju se pretvara u hrpu lopatom nabacanih tvrdnji kojima on negira samoga sebe.“

Profesor oskudijeva u logici

Čitajući Geigerovu oštroumnu recenziju, neotklonjivo se spomenuh Vladana Desnice, odnosno njegove defabulativne proze *Proljeća Ivana Galeba*, jamačno jednoga od najboljih hrvatskih romana druge polovice 20. stoljeća. Autor u XXIV. poglavljju razmatrajući o filozofiji i logici, iracionalnosti i samoobmani kaže kako „panički zazire“ te se „mitski, preuveličano boji“ da mu tkogod ne dobaci kako je nedosljedan i u kontradikciji sa samim sobom: „Kad mi kažu da je sve ono što govorim ludo, absurdno, puko bulažnjenje – to mi toliko ne imponuje. Ali ako mi kažu da je to bulažnjenje samo sa sobom u protuslovju, samo sebi nedosljedno – e, priznajem, od toga strašno trpim, toga se strašno bojim.“ Tako govori Desnica, a po svoj (ne)prilici Goldstein, za razliku od citiranoga književnika, ne trpi odveć od vlastitih kontradikcija niti ih se boji. Umnogome pokazujući nemarnost i nehajnost, intelektualnu tromost i indolenciju, zlorabeći otvorenost i časnu bjelinu papira.

Budući da cijenjeni profesor Goldstein po svemu sudeći podosta oskudijeva u logici, pače je s njome prečesto u otvorenu sukobu, valja mu savjetovati da prije nego uvede sveučilišni kolegij koji je nazvao „Hrvatska radikalna desnica (1989.-2019.)“ dade prednost jednomu drugom kolegiju jer se taj – za razliku od fantazmagoričnog o ovdašnjoj „radikalnoj desnici“ – iskazuje utemeljenim, korisnim i potrebnim. Ali to ne savjetuje moja malenkost – nego veliki Goethe. Naime, u njegovu je *Faustu* važan Mefistofelov naputak budućemu

studentu – a to vrijedi i za sadašnjega profesora – da treba najprije ovladati logikom kako bi uzmogao razaznati što zapravo znači nešto argumentirati i dokazivati: „Stog' savjetujem Vaš dragi um, / Najprije Collegium logicum.“

Vratimo se doktoru Geigeru i njegovoј recenziji, koju zaključuje ovim rečenicama: „U istraživanju žrtava logora Jasenovac i razmjera počinjenih zločina problem je najčešće pomanjkanje ne samo izvora i vjerodostojnih pokazatelja nego i 'dobre volje', a i 'zdrave pameti' da se određena pitanja valjano obrade. U svojoj najnovijoj knjizi *Jasenovac Goldstein* nije pokazao ni 'dobre volje' ni 'zdrave pameti', naprotiv i dalje nas *lobotomizira* iskazujući sve osim spremnosti i sposobnosti znanstvenoga pristupa.“

I na kraju se osvrćemo na početak. Profesor Ivo Goldstein svisoka je predbacio generalu Anti Prkačinu da je amater, što poštovani gospodin ljubitelj ne bi trebao shvatiti kao uvrjedu jer ga odlikuju nepokolebljiva ljubav prema istini i prodorna inteligencija. A o onome koji ga htjede omalovažiti ne možemo izbjegći pitanja: Je li povjesničar Ivo Goldstein nekovrsni diletant, premda visoko školovan, s doktoratom znanosti i zvanjem sveučilišnoga profesora? Znači li *zvanje* samim time i *znanje*? – Tko bi ga znao!? Ostavljam poštovanim štiocima *Hrvatskoga tjednika* na prosudbu.

Hrvatski tjednik, 15. srpnja 2021.

<http://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/27044-ako-je-prkacin-amater-je-li-goldstein-diletant>

JOŠ JEDAN DOPRINOS MIROSLAVA TUĐMANA (JOŠ UVIEK NE ZNAMO ZAŠTO PROF. TUĐMAN NIJE BIO PROFESOR EMERITUS!?)

Poštovani kolega Juričić,

U Uvodu moje nove knjiga „Ankica Tuđman“ spomenuo sam doprinos gđe Tuđman u nastajanju jednog mog članka koji je objavljen u zborniku koji je priredio prof. Tuđman. Vama je jasno da je on čitajući moj tekst uočio što je još trebalo dodati, a radilo se o ulozi hrvatskih komunista u nastajanju lažnog mita o Jasenovcu, pa mi je gđa Tuđman našla tekst koji sam koristio. Pišući taj Uvod knjizi posvećenoj devedeset i petoj obljetnici rođenja gđe Tuđman to nisam napisao jer se podrazumijeva. Ali znajući kakve fah idiote imamo na vašem fakultetu dobro je to posebno i napisati. Tako da 'zasluge' prof. Tuđmana zbog kojih nije postao emeritus na vašem fakultetu budu još očitije.

Inače knjiga je bila gđi. Tuđman drag dar pa me posebno razveselio njen poziv povodom toga.

Tekst o knjizi koji Vam dajem u Prilozima objavljen je na dva naša portala:

<http://dragovoljac.com/index.php/obavijesti/27143-iz-tiska-je-izasl-a-nova-knjiga-akademika-pečarica-ankica-tudman>

<https://kamenjar.com/povodom-devedeset-i-petog-rodendana-iz-tiska-izasl-a-nova-knjiga-akademika-pečarica-ankica-tudman/>

Doista mi nije jasno zašto ste na Komemoraciji povodom sedamdeset i pete obljetnice života na Filozofskom fakultetu za govornike izabrali kolege za koje ste morali znati kako su se odnosili prema prof. Tuđmanu jer ste sigurno znali za mnoge činjenice o kojima sam Vam pisao. Zar Vam nije bilo jednostavnije objaviti moju knjigu:

Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/tudjman.pdf>.

.

S poštovanjem
Akademik Josip Pečarić

PS. Kako ova moja pisma šaljem i kolegama iz Akademije šaljem u Prilozima i današnju objavu o mojoj knjizi „Akademik Slaven Barišić“:

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/p-r/peari-josip/37462-e-knjiga-akademika-pečarica-o-akademiku-barisicu.htmln>

PRILOZI

DEVEDESET I PETA OBLJETNICA ŽIVOTA ANKICE TUĐMAN

Iz tiska je izašla moja nova knjiga „Ankica Tuđman“:

Kad je pak Franjo Tuđman postao politički dissident, ispaštala su i djeca, a najviše su se „Bivavali na Mireku”, piše Ankica. „Diplomirao je 1970. godine filozofiju i sociologiju na Filozofskom fakultetu i zaposlio se u studentskom časopisu Pitana, gdje je bio urednik. Kad je Franek 1972. godine zatvoren, dobio je otak, Ostavši bez posla, napisao je tridesetak molbi za novo radno mjesto, ali uzlad. Nitko se nije usudio primiti Tuđmanova sira”, konstatira Ankica i otkriva da se Mirek napokon zaposlio u Referalnom centru zahvaljujući profesoru Težaku. Magistar informacijskih znanosti postao je 1975. godine. No titula mu nije pomogla. „Na fakultetu u Varaždinu tražili su assistenta za predmet informatika, na Ženaru je Mirek magistrirao, a potom i doktorirao, no iz Centralnog komiteta Hrvatske stigao je nalog da se Tuđmana ne zaposlijava. Bili smo iznova duboko razočarani i nesretni zbog golgotu koju je Mirek prolazio”, opisuje Ankica Tuđman.

Josip Pečarić

ANKICA TUĐMAN

ANKICA TUĐMAN

Josip Pečarić

Knjiga ide uz posvetu:

*Poštovanoj i dragoj gospođi Ankici Tuđman
za njen devedeset peti rođendan*

Akademik Josip Pečarić

I Uvod:

S gospodom Ankicom Tuđman upoznao sam se na predstavljanju moje knjige „Za hrvatsku Hrvatsku“ koja je tiskana u vrijeme početka detuđmanizacije tj. rashrvačivanja Hrvatske, pa je logično imala posvetu;

*Uspomeni na dr. Franja Tuđmana
Oca hrvatske države*

Predgovori toj knjizi bili su:

Prof. Dr. Miroslav Tuđman: Akademik Josip Pečarić, Za hrvatsku Hrvatsku: Od mita do istine

Akademik Dubravko Jelčić: Imperativ trenutka.

Ankica Tuđman (r. Žumber) rođena je 24. srpnja 1926. u Zagrebu. Osnovnu školu upisuje 1933. u Ženskoj građanskoj školi u samostanu sestara milosrdnica u Gundulićevoj ulici. Zatim upisuje Prvu žensku realnu gimnaziju, koju završava 1941. U svibnju 1944. odlazi u partizane, a u kolovozu iste godine upoznaje Franju Tuđmana, svog budućeg supruga. U svibnju iduće godine seli u Beograd, gdje se zapošljava u Ministarstvu vanjskih poslova te se 25. svibnja udaje za Franju Tuđmana. Točno godinu dana kasnije, 25. svibnja 1946., rođen je njihov prvi sin Miroslav, zatim je 14. srpnja 1948. rođen sin Stjepan te 3. ožujka 1951. kći Nevenka. U lipnju 1954. polaže viši tečajni ispit, odnosno veliku maturu u Beogradu. U rujnu 1961. vraća se s obitelji u Zagreb i zapošljava u Sekretarijatu (ministarstvu) za prosvjetu i kulturu. Tri godine kasnije dobiva posao na Radio-televiziji Zagreb, gdje radi do prisilnog umirovljenja 31. prosinca 1973. jer se „u potpunosti solidarizirala u političkim pogledima sa suprugom“. Nakon toga posvećuje se obitelji i suprugu, kojemu pomaže i pruža potporu u njegovu radu, uključujući razdoblja koja je proveo kao politički zatvorenik 1972. i početkom 1980ih godina, kad je osuđen na tri godine zatvora i pet godina zabrane javnog nastupanja zbog četiri intervjua dana stranim novinarima. Nakon što je Franjo Tuđman postao predsjednik neovisne Republike Hrvatske pa sve do njegove smrti 10. prosinca 1999. Ankica Tuđman bavila se humanitarnim radom u okviru Humanitarne zaklade za djecu Hrvatske, koju je osnovala u prosincu 1991. s ciljem pomaganja djeci nezaposlenih branitelja iz Domovinskog rata, samohranih roditelja i obitelji s više djece (socijalnih slučajeva), koja i danas djeluje i pomaže djeci.

U knjizi su uglavnom dani tekstovi iz mojih knjiga u kojima se spominje gđa Tuđman i njena obitelj. Na kraju knjige dao sam i jedan moj tekst u čijem nastajanju je sudjelovala i gospođa Tuđman:

J. Pečarić, Kulturom pomirenja protiv kulture laži, U knjizi: Globalizacija i identitet – Rasprave o globalizaciji, nacionalnom identitetu i kulturi politike. Zagreb, 2004.

Vjerljivo sam jedan od rijetkih koji se može pohvaliti s takvom suradnjom. A tu treba dodati i činjenicu da su mi u radu na ovoj knjizi pomogle unuke Nera i Nina.

Ovom Uvodu dодao sam i propovijed biskupa dr. Vlade Košića.

Akademik Josip Pečarić

Uz čestitke gđi Tuđman pozivam sve da o njoj pogledaju i tekst Mladena Pavkovića:

Jedna je i neponovljiva- Ankica Tuđman!

<https://kamenjar.com/jedna-je-i-neponovljiva-ankica-tudman/>

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/obavijesti/27143-iz-tiska-je-izasla-nova-knjiga-akademika-pecarica-ankica-tudman>

E-knjiga akademika Pečarića o akademiku Barišiću

Objavljeno: 26. srpnja 2021.

J. PEČARIĆ: AKADEMIK SLAVEN BARIŠIĆ

Akademik Josip Pečarić objavio je e-knjigu posvećenu uspomeni na pokojnoga akademika Slavena Barišića. U knjizi „Akademik Slaven Barišić“ autor ocrtava njegov angažman u hrvatskom društву. Također, opisane su akcije u kojim je akademik Barišić kao društveno odgovoran intelektualac sudjelovao, što je uglavnom preneseno iz drugih knjiga akademika Pečarića u kojim je portretirao mnoge druge zaslužnike u hrvatskom društvu.

U knjizi se mogu pronaći i neki tekstovi akademika Barišića. Umjesto uvoda, akademik Pečarić prenio je razgovor Damira Pešorde s akademikom Barišićem za Hrvatsko slovo 2011. godine (str. 11 – 29), a u završnom poglavlju knjige doneseni su članak akademik Barišića objavljen na Portalu HKV-a „F. Tuđman: Ostaje narod“ (str. 284 – 286), razgovor Nenada Piskača s akademikom Barišićem za Hrvatsko slovo 2006. godine (str. 288 – 297), komentari akademika Barišića objavljeni na Portalu HKV-a „Tko će vjerovati u hrabrost“ (str. 298 – 299), „Novo hrvatsko otkriće“ (str. 300 – 301), „Vjera i znanost“ (str. 302 – 306), „Učinimo konačno zaokret – oslonimo se na sebe“ (str. 307 – 311), „Piranski dimnjak

u Lisabonskom sporazumu“ (str. 312 – 315), „Predsjednička kampanja Miroslava Tuđmana otvara važne teme“ (str. 316 – 317), „Reality show“ (str. 318 – 319), „Prosvjetljivanje hrvatskih građana“ (str. 320 – 321), „Vidoviti mediji“ (str. 322 – 324), „Svjetlo i tama Ive Josipovića“ (325 – 326), „Politički korijeni hrvatske gospodarske krize“ (str. 327 – 331), „Uz biskupsku poslanicu“ (str. 331 – 333), „Dvije ili više stranaka“ (str. 334 – 337), „Hrvatska između Jugoslavije i Jugoslavije“ (str. 338 – 342), „Pad princa“ (str. 343 – 346), „Perfidne igre dvjema rečenicama“ (str. 347 – 350), „Da ili ne Hrvatska' nasuprot 'da ili ne EU“ (str. 351 – 355), „Cilj globalizacije je ukidanje demokracije“ (str. 356 – 361), „Misterija broja 9“ (str. 362 – 369) te govor akademika S. Barišića na Skupštini HKV-a 2013. godine (str. 370 – 372).

(hkv)

Poveznica na e-knjigu: [J. Pečarić: Akademik Slaven Barišić](#)

KOMENTAR:

Naslov: Re: JOŠ JEDAN DOPRINOS MIROSLAVA TUĐMANA,,(JOŠ UVIJEK NE ZNAMO ZAŠTO PROF. TUĐMAN NIJE BIO PROFESOR EMERITUS!?)

Datum: Tue, 27 Jul 2021 13:57:51 +0200

Šalje: Vlado Košić

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Poštovani i dragi Akademiče,

Vidim da se i dalje borite protiv nepravdi i neznanja a za našu Hrvatsku. Čestitam Vam na tome a posebno na knjizi o Ankici Tuđman. Ja sam joj jučer čestitao imendan jer je bio spomen sv. Ane. Pitate se kako to da prof. Miroslav Tuđman nije bio profesor emeritus i spominjete "fah idiote".

No želio bih Vas upozoriti i na besmisao današnjeg obilježavanja "antifašističkog ustanka" u Srbu. To su službeni fah idioti jer tu predstavu podupire i plaća naša država. Naime prije točno 80 godina u Srbu, Borićevcu, Brotnji i okolnim selima u Lici isključivo Srbi pobili su najmanje 400 isključivo Hrvata. Ubojice su bili četnici koji su trebali u dogовору s talijanskim fašistima "očistiti" te krajeve od hrvatskog stanovništva. Ubili su i dva katolička svećenika Nestora i Gospodnetića a poznato je da su u tom krvavom pohodu stradali i svi pripadnici obitelji Ivezić, među kojima i mala djeca. I kako se to može nazvati antifašizmom? Pa to je bio doslovno pravi fašistički pokolj. I zar to treba slaviti?

Akademiče, učinite nešto da se pokrene naša Domovina te se zabrani ovo veličanje zločina.

Ako pokrenete potpisivanje zajedničkog pisma na najviše adrese zbog toga, ja se prvi potpisujem s Vama. Mislim da je došlo vrijeme da se stane na kraj tim lažima i konačno sva naša tragična povijest istinito predstavi budućim naraštajima.

S poštovanjem

+Vlado Košić

GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGA *REVIZIONISTI U HRVATSKOJ*

Zahvaljujem vam se svima što ste došli na današnje predstavljanje knjiga: J. Pečarić, *Revizionisti u HAZU*, Zagreb, 2020.,

J. Pečarić, *Slobodan Lang / Pešorda o Langu*, Zagreb, 2020.

S. Mijović Kočan, J. Pečarić, *Roman Leljak*, Zagreb, 2021.

Posebno se zahvaljujem domaćinu don Lazaru Čibariću i ostalim sudionicima u predstavljanju. To su: Ante Nadomir Tadić Šutra, književnik iz Knina; Roko Antić, donačelnik Općine Kistanje iz reda pripadnika hrvatskog naroda i dr. sc. Josip Stjepandić, Predsjednik HAZUDD-a.

Predstavljanje je, zapravo, poslije *Dana pobjede* pa je svojevrsni doprinos proslavi veličanstvene „Oluje“. Izuzetno sam ponosan što je ovogodišnja proslava te velike hrvatske pobjede bila u znaku hrvatske pobjednice na Olimpijskim igrama Mateje Jelić ali i jednog mog Hrvata iz Boke kotorske. Radi se o predsjedniku Hrvatske građanske inicijative u Crnoj Gori Adrianu Vuksanoviću. On je odgovorio predsjedniku crnogorske skupštine Aleksi Bečiću koji je u četvrtak objavio da se "više nikad ne ponovi Oluja":

- Imamo potrebu Vas oslobođiti svake vrste bojazni. Budite mirni. Sigurno se više nikad neće ponoviti vojno-redarstvena, oslobođiteljska akcija Oluja, jer više neće nikome pasti na pamet da osvaja hrvatske teritorije, da četiri godine vrši progon stanovništva, da bezdušno bombardira gradove diljem Republike Hrvatske, kao i njezin glavni grad.

Tako govori moj Bokej za razliku od Predsjednika Vlade koji se u govoru u Kninu ne usudi ni reći tko je pokrenuo fašističku agresiju na njegovu – ako smijem tako reći - državu. Govor je bio pun isprika prema hrvatskim Srbima, iako su oni kao pobunjenici većim dijelom sudjelovali u planiranoj agresiji protiv hrvatske države.

S druge strane Vuksanovićev duhovit odgovor me podsjeća na moj prijedlog koji sam dva puta slao Hrvatskom saboru. Naime predlagao sam da se 5. kolovoza obilježava i kao Dan žalosti zbog pravljenja zečeva od Srba, po onoj poznatoj Miloševićevoj tvrdnji da su njegovi „hrabri“ vojnici bježali kao zečevi.

I dok sam se ja rugao „hrabrim“ srpskim ratnicima, čini se da je Plenković istinski pogoden tim hrvatskim genocidom pravljena zečeva od Srba. Zato im se valjda i ispričava.

S takvim Predsjednikom Vlade što drugo očekivati nego ono što se dogodilo: Uslijedile su prijetnje:

Sve Hrvate iz tadašnje Jugoslavije trebalo je pobiti i protjerati, glasila je poruka upućena Adrianu Vuksanoviću.

Ali i ona posebno znakovita:

‘Ne gine ti ražanj’.

Prijetnje je osudio ministar Gordan Grlić Radman:

– *Premda su malobrojni, kulturna baština je od golemog značenja za našu nacionalnu baštinu. Stoga očekujemo da se ovakvi ispadni prema hrvatskim političkim predstavnicima sankcioniraju kao govor mržnje, poglavito u kontekstu crnogorskog puta prema EU.*

Dok su Mateji prijetili smrću, mom Bokeju su pokazali koliko ih je pogodila njegova poruga pa su mu zaprijetili svojim omiljenijim načinom pogubljenja – ražnjem.

<https://m.vecernji.hr/vijesti/adrian-vuksanovic-crna-gora-sad-vidi-s-cime-se-hrvatska-suocavala-90-ih-1513706 - m.vecernji.hr>

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/svijet/hrvatskom-predstavniku-u-crnoj-gori-pisali-ne-gine-ti-razanj-grlic-radman-osudio-prijetnje-15093223>

Zato ne čudi što i Zvonimir Hodak u svom današnjem komentaru kaže kako poruka Adrijanu Vuksanoviću *djeluje kao da je zaostala iz davnih vremena tamo negdje 27. srpnja 1941. iz "herojskog" Srbija. Tada su Hrvate pozdravljali s "Ne gine ti ražanj". Usput napominjem, Crna Gora prvi put nakon šesnaest godina nije poslala vojnog izaslanika na proslavu Oluje.*

<https://direktno.hr/kolumnne/podsjetimo-sto-je-milorad-pupovac-govorio-javno-1995-i-zapitajmo-se-sto-danas-prica-izvan-hrvatske-240828/>

Međutim, moram vas upozoriti da smo 27. 7. ove godine nas dva akademika Ivan Aralica i ja, sisački biskup Vlado Košić i general HV Ivan Tolj poslali otvoreno pismo Predsjednicima Države, Sabora i Vlade tražeći da se zabrani veličanje srpskih zločina u RH. Spomenuli smo i ubojstva dva katolička svećenika.

Međutim s obzirom na prijetnje Adrijanu Vuksanoviću i Hodakov komentar spomenimo kako je stradao Juraj Gospodnetić. Kao župnik Bosanskog Grahova zvјerski od četnika mučen. Uhvatili su ga, vodili su ga po Grahovu kao medvjeda, jezivo su ga izmasakrirali, na kraju ubili te nabili na ražanj i ispekli 27. srpnja 1941. godine. Grob mu se ne zna. O tome je pisao i vrhbosanski nadbiskup koadjutor Tomo Vukšić.

Ne dvojim da je reagiranje ministra Grlić Radmana iskreno. Ali ne vjerujem da je tako i kod hrvatske vlasti jer na naše pismo uopće nismo dobili nikakav odgovor. Napominjem da je potpisnik Pisma i general Ivan Tolj koji je bio glasnogovornik tijekom operacije „Oluja“. A „Oluja“ je proslavljenja i tako što je naš general dobio najveću pjesničku nagradu Dobrojutro more. O tome više možete vidjeti u članku: *Hrvatski književnik i general Ivan Tolj laureat pjesničkih susreta*

<http://www.brotnjo.info/2021/08/06/hrvatski-knjizevnik-i-general-ivan-tolj-laureat-pjesnickih-susreta/>

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27298-hrvatski-knjizevnik-i-general-ivan-tolj-laureat-pjesnickih-susreta>

Ne smiju odgovoriti ni glasnogovorniku „Oluje“, ni HRVATSKOM biskupu, ni dvojici akademika jer je glavni u veličanju zvјerskih pokolja Hrvata njihov suradnik, možemo slobodno reći nadređeni Milorad Pupovac. Zato njihov zadatak nije to već kako osuditi pozdrav koji su koristili branitelji u Domovinskom ratu. Tako Ministar policije tvrdi da je pozdrav zabranjen. Naravno tu se uvije spominje čuvena Plenkovićeva komisija za zabranu ZDS u kojoj je bio i povjesničar koji je poznat po izmišljaju i falsificiraju. Činjenica da Ivo Goldstein zbog toga nije prošao u HAZU u vrijeme kada mu je otac bio posebni savjetni Predsjednika Vlade RH je bila dobra preporuka današnjim vlastima da ga uzmu za člana Komisije koja je trebala afirmirati komunističke simbole a zabraniti one kojima je stvorena današnja država. Zato o ZDS govorи i Plenković:

<https://narod.hr/hrvatska/plenkovic-o-zabrani-pozdrava-za-dom-spremni-razgovarat-ce-se-kad-za-to-dode-vrijeme>

A poznata kolumnistica Višnja Starešina piše o Srpskom svetu, koji spominje i Adrijan Vuksanović, u hrvatskim institucijama:

<https://narod.hr/kolumnne-i-komentari/staresina-hrvatsku-ugrozava-srpski-svet-u-vlastitim-institucijama-medijima-i-akademskoj-zajednici>

Zato je danas jedna od knjiga koju predstavljamo i knjiga o Slobodanu Langu koji je bio istaknuti branitelj Marka Perkovića Thompsonsa kojega stalno napadaju borci za Srpski svet u RH.

Za one koji ne znaju revizionisti u HAZU smo veliki HRVATSKI predsjednik akademik Franjo Tuđman i ja. Tuđman je stradao zato što je ukazao na laži oko Radnog logora Jasenovac, a ja sam ga branio knjigom SRPSKI MIT O JASENOVCU iz 1998. godine. Danas predstavljamo i knjigu o Romanu Leljaku koji je također jedan od najzaslužnijih za raskrinkavanje Jasenovačke laži. Nedavno je hrvatskoj sluganskoj vlasti zadan veliki udarac jer su dva hrvatska znanstvenika prof. dr. sc. Neven Elezović i dr. sc. Nikola Banić u uglednom svjetskom Q1 znanstvenom časopisu objavili rad u kojem su dali znanstvenu metodu kojom su pokazali da je službena brojka žrtava Jasenovca LAŽNA BROJKA. Autori su se u tom članku zahvalili današnjem predstavljaču dr. sc. Josipu Stjepandiću i meni. O tom izuzetnom otkriću smo vlast u RH obavijestili prof. emeritus dr. sc. Matko Marušić i ja. Naravno nismo dobili nikakav odgovor osim što vlast i dalje daje ogromna sredstva da LAŽ koja odgovara Srpskom svetu i dalje bude službena činjenica priznata u RH. Tako gazde želete, zar ne? Veliku pomoć imaju od samih Srba koji i dalje inzistiraju na smiješnoj brojci od 700,000 žrtava mada je ili upravo zato što je po službenom popisu ukupan broj svih žrtava u Jugoslaviji bio manji. Tako hrvatske sluge mogu nametnuti kao službenu brojku 'samo' 70,000 za koju Joško Čelan u najnovijem 'Hrvatskom tjedniku' u tekstu GENOCIDNI VALERIJANOV (SPC-OV) MEMORANDUM I DANAS ŽARI I PALI NA DNEVNIKU HTV-A kaže da je ja nazivam 'Goldsteinovim brojem'. Zapravo moj naziv je 'Velikosrpska brojka Golsteinovih i Draže Mihailovića'.

Moram naglasiti i zasluge nedavno preminulog prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana koji je govorio na predstavljanju moje knjige *Brani li Goldstein NDH?* još 2002. godine. Govorio je o tzv. „legalistima“ i „revizionistima“ i bio žestoko napadnut. Kako je taj govor objavio Glas Koncila, a on ga je uvrstio u svoju knjigu koja je bila literatura na posdiplomskim studijima ne dvojim da je to bio jedan od velikih razloga zašto nikada nije bio izabran za profesora emeritusa na Zagrebačkom sveučilištu. Njegova podjela na „legaliste“ i „revizioniste“ danas je podjela na neznalice ili fah idiote („legalisti“) i znalce („revizionisti“).

Prigodom objavlјivanja moje nedavne knjige posvećene gđi Ankici Tuđman upozorio sam i na njen i Mirov doprinos mom radu o Srpskom mitu o Jasenovcu jer sam zahvaljujući njima pisao i o doprinisu hrvatskih komunista tom mitu – toj velikoj laži!

Spomenut ću i niz naših pisama o „Porfirijevoj televiziji“ koje suinicirali general Ivan Tolj, general Ivan Kapular, admirал Davor Domazet Lošo, prof. dr. sc. Andrija Hebrang, pričuvni general, prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak, akademik Ivan Aralica, književnik Zdravko Gavran i ja u kojima smo protestirali zbog potpore politici Srpskog sveta na HRT-u. Jedan od primjera je upravo bio i nastup Iva Goldsteina.

Naravno nismo dobili nikakav odgovor iako je naš zahtjev potpisali oko 3000 Hrvata. Svaka vlast bi se sramila Plenkovićeve komisije u kojoj je jedan Ivo Drobilica (nazvan po najčuvenijoj njegovoj povjesnoj laži), a hrvatskoj vlasti je problem HOS jer su branili i obranili Hrvatsku. Mora im biti važno imati ljude koji će koristiti svjesno ili nesvjesno laži jer je pozdrav doista Pavelićev nastao kao odgovor srpskom fašizmu u Prvoj Jugoslaviji, ali je Pavelić tada bio na čelu i ustaša i domobrana, pa je pozdrav iz tog vremena poznat kao DOMOBRANSKI pozdrav, a i u NDH su ga ustaše koristile samo godinu dana. Zato i spominjem i doista hrvatske povjesničare koji su nasjeli na priču o ustaškom pozdravu jer to u velikosrpskom Memorandumu SANU 2. koristi da se umjesto Domovinskog rata i fašističkoj agresiji na Hrvatsku govori o lažima o NDH. Naime, ne treba biti previše inteligentan i shvatiti poruku iz činjenice da je Tito među DESET najvećih svjetskih zločinaca, Milošević je TRIDESETI, a Pavelića nema na tim popisima napravljenim van

RH. Meni je smiješno vidjeti kad čak i znanstvenici misle da je pozdrav koji se prije rata nazivao domobranskim pozdravom u državi u kojoj je Pavelić postao Poglavnik to bude ustaški pozdrav, a svjesni su činjenice da su ga koristili svi, a ustaše samo godinu dana. Drugim riječima misle da Paveliću nije cilj bila država nego su važnije ustaše.

Zato se uvijek trebamo sjetiti velikog kineskog ratnika i filozofa koji je tvrdio da je najbolje pobijediti neprijatelja koristeći njegavničke ljudi u zemlji s kojom ratujete. Dodao bih: Dobro dođe i pomoći onih manje inteligentnih.

Vratimo se Goldsteinu. U Uvodu knjige o revizionistima u HAZU spominjem meni dragu konstataciju Iva Drobilice iz Globusa, 20. rujna 2002.: *Po izmišljanju bi Tuđmanu u nekim aspektima eventualno mogao konkurirati njegov kolega, također član HAZU, velecijenjeni akademik Josip Pečarić.*

Činjenica je da oni napadaju NDH jer su laži o njoj duboko ukorijenjene u Hrvatskoj i jer su toliko puta izrečene da su po onom Goebbelsovom postale istinom.

Srbi u Crnoj Gori su me još više nahvalili. Kada je moja sestra na Dan pobjede u Kotoru izvjesila hrvatsku i crnogorsku zastavu njihov portal je pisao kako je to učinila sestra dr. Josipa Pečarića čije su šovinističke publikacije nadahnjivale i samog Franja Tuđmana, javno se uključila u proslavu zločinačke akcije hrvatske vojske i NATO – „Oluja“.

Vjerovali ili ne: MOJE PUBLIKACIJE SU NADAHNJIVALE I SAMOG FRANJU TUĐMANA.

Veću pohvalu ne mogu doživjeti, zar ne?

Naravno u članku SESTRA ISTAKNUTOG LJUBITELJA USTAŠTVA JOSIPA PEČARIĆA ZAVIJORILA ŠAHOVNICU U KOTORU NA DAN... spominje se i Marko Perković Thompson i Miroslav Tuđman. Međutim, kada je slijedeće godine to ponovila na youtubeu se može naći prilog: SKANDAL U KOTORU: Istaknuta hrvatska zastava. U prilogu se više ne spominje moja ustašoidnost već im je – vjerovali ili ne - fašist Predsjednik Crne Gore Milo Đukanović, a spominje se i Thompsonova pjesma na crnogorski blagdan Dan pobjede.

<https://www.youtube.com/watch?v=bRbmJwNIkRA>

Ove godine vjerojatno i neće reagirati. Ipak ono kako im se narugao Adrijan Vuksanović mnogo više боли. Takvo reagiranje jednog Hrvata u Crnoj Gori pokazuje da im ni vlast u Hrvatskoj koliko god slušali Pupovca - odnosno Vučića preko njega, neće pomoći u ostvarivanju politike Srpskog sveta.

HVALA!

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/27337-govor-akademika-pecarica-na-predstavljanju-knjiga-revizionisti-u-hrvatskoj>

PISMO MINISTRU

Naslov: Re: [Mathematics] (IF: 2.258, ISSN 2227-7390) Invitation to be the Guest Editor of the Special Issue on Inequalities & Special Functions

Datum: Wed, 11 Aug 2021 12:21:19 +0200

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: ministar <ministar@mzos.hr>

CC: predsjednik@predsjednik.hr <predsjednik@predsjednik.hr>, predsjednik@sabor.hr <predsjednik@sabor.hr>, predsjednik@vlada.hr <predsjednik@vlada.hr>, Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>, anic@sumfak.hr, sbabic@hazu.hr, zbaletic@eizg.hr, jaksa.barbic@zg.t-com.hr, fero.basic1@gmail.com, vberman@public.carnet.hr, bratulic@gmail.com, leo.budin@fer.hr, nenad.cambj@st.t-com.hr, zdadic@hazu.hr, stjepan.damjanovic@zg.ht.hr, dekaris@hazu.hr, vida.demarin@gmail.com, gdruzic@hazu.hr, andrej.dujella@math.hr, goran.durn@rgn.hr, dunja.falisevac@zg.t-com.hr, nadafis@gmail.com, sgamulin@mef.hr, mhraste@pierre.fkit.hr, ilakovac@phy.hr, Milko.Jaksic@irb.hr, stjepan.jecic@fsb.hr, sibila@hazu.hr, vjekoslav.jerolimov@gmail.com, jezic.mislav@gmail.com, mjuracic@geol.pmf.hr, kastelan@hazu.hr, branko.kincl@zg.t-com.hr, ikostov@hiim.hr, fkrsinic@izor.hr, ignac.lovrek@fer.hr, josip.madic@vef.hr, vladimir.markovic.hazu@gmail.com, ured@ipu.hr, rmatasov@ffzg.hr, slavko.matic@zg.t-com.hr, music@irb.hr, andrija.mutnjakovic@zg.t-com.hr, neidhardt@hazu.hr, knemec@ffzg.hr, dnovakov@ffzg.hr, scitaroci@gmail.com, dtolic@ffzg.hr, morlic@gfz.hr, vpaar@phy.hr, fparac@gmail.com, pavao.pavlicic@ffzg.hr, marko.pecina@zg.t-com.hr, ivanka.petrovic@stin.hr, pichler@ifs.hr, Vlasta.Pilizota@ptfos.hr, zreiner@kbc-zagreb.hr, davorin.rudolf@yahoo.com, daniel.rukavina@medri.uniri.hr, boris.senker@ffzg.hr, ivo.senjanovic@fsb.hr, vlatko.silobrcic@h-1.hr, niksa.stancic@zg.t-com.hr, rizavod@hazu.hr, marko@imi.hr, slaus@irb.hr, vsunjic@hazu.hr, tadic@math.hr, rtomic@ipu.hr, ftomic@agr.hr, trina@irb.hr, stanislavtuxar@gmail.com, udovicic.bozo@gmail.com, juzarevi@ffzg.hr, igor.vlahovic@rgn.hr, vretenar@phy.hr, vukicev@mef.hr, mirkozelic@hazu.hr, mzicfuch@ffzg.hr, Mladen.Zinic@irb.hr, gmuic@math.hr, bacic@pravst.hr, cvitas@chem.pmf.hr, drmaticic@vef.hr, roncevic.i@gmail.com, mirna.situm@kbcsm.hr, zeljko.tomicic@iarh.hr, davormilicic01@gmail.com, zeljko.kastelan@gmail.com, aakrap@efzg.hr, d_stambuk@yahoo.com, kuzma.kovacic@gmail.com

Poštovani g. Ministre,

U potpunosti razumijem Vaše neodgovaranje na moje zamolbe. Kada sam već potjeran iz hrvatske znanosti pa sam postao ruski znanstvenik ne bih ni trebao pisati nekakve zamolbe Ministru znanosti u RH.

Međutim to nije lako objasniti znanstvenicima u svijetu koji ponešto znaju o mom znanstvenom radu, a pogotovo ne onima koji – kao što smo vidjeli – misle da je Zagrebačko sveučilište i grad Zagreb u Rusiji.

Zapravo Vaše neodgovaranje shvaćam kao Vašu podršku mom stavu da treba sve učiniti da se izbriše moj doprinos hrvatskoj znanosti i tako zadovolji želji hrvatskih političara. To pokazuje i odgovor koji sam dobio kada sam odbio biti gost-editor:

Naslov: Re: [Mathematics] (IF: 2.258, ISSN 2227-7390) Invitation to be the Guest Editor of the Special Issue on Inequalities & Special Functions

Datum: Wed, 11 Aug 2021 11:30:18 +0800

Šalje: Ms. Caitlynn Tong / MDPI <caitlynn.tong@mdpi.com>

Prima: Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

CC: mathematics@mdpi.com

Dear Professor Pečarić,

Thank you very much for your reply. We are sorry to hear that you are currently unable to accept the role of guest editor. If possible, we appreciate your help to recommend young researchers in this area to join us. We believe Mathematics Journal will be a great platform to present their potential and develop their research career.

Thanks again for your attention and wish everything goes well with you.

Kind regards,

Ms. Caitlynn Tong

Section Manager Editor

Mathematics (<http://www.mdpi.com/journal/mathematics>)

Twitter: @mathematicsMDPI

NEWS: Latest impact factor for Mathematics is 2.258 (Q1)

Jasno Vam je da je sada problem u tome što vjerujem da hrvatskoj politici ne odgovara ni još veći napredak znanstvenih karijera mojih suradnika koje bih rado predložio.

Na primjer prof. dr. sc. Mario Krnić ima veći h-indeks od bilo kojeg člana komisije koja odobrava znanstvene projekte pa su mu već tri puta odbili njegov projekt. Istina samo su u prvoj odbijenici spomenuli i moje prezime, a u ostalim su uvijek našli nešto priglupo da bi mu projekt odbili.

Vjerojatno znate i o problemima koje je imao moj suradnik umirovljeni profesor dr. sc. Neven Elezović čija nakladnička kuća Element tiska PET časopisa koji su na poznatim svjetskim bazama (SCIE, CC i Scopus) a od toga sam u četiri ja. Nisam siguran da će mu pomoći umirovljenje na vlastiti zahtjev jer je koautor članka objavljenog u Q1 svjetskom časopisu (s dr. sc. Nikolom Banićem) u kome je razvio metodu koja je pokazala da su zvanični popisi žrtava u Jasenovcu, a koji podržava Vlada kojoj Vi pripadate, LAŽIRANI. Time se vlastima u RH mnogo više zamjerio od same suradnje sa mnom.

Uostalom poslao sam Vam i niz mojih pisama Filozofskom fakultetu u kojima sam pokušao dozнати zašto nije dovršen postupak izbora u zvanje profesor emeritus za dr. sc. Miroslava Tuđmana pokrenutog još 2017. godine a rektor je njegov doktor znanosti Damir Boras kojem je prof. Tuđman omogućio da doktorira u 48. godini života pošto je već 15 godina radio na FF-u. Javnosti je poznato, jer sam o tome ja i pisao kako je on zanijekao činjenicu da mu je mentor bio prof. Tuđman pa sam ja svom prijatelju generalu prof. dr. sc. Krešimiru Čosiću poslao dva linka da bi se ovaj uvjerio da mu je Miroslav Tuđman doista bio mentor.

Ali to ništa nije smetalo Rektoru da govori na komemoraciji prof. Tuđmanu na FF-u i kaže, valjda se ruga:

"Ponovo ću reći kako najbolji od nas odlaze prerano. Kada gledam u prošlost, uvijek ću se sjećati ljepote življenja koju smo imali na ovom Odsjeku."

Ja razumijem da je takva hrvatska politika i da su takvi „znanstvenici“ ono što njima treba, pa je s tim moja obaveza da im pomognem da prebrodimo problem što u svijetu više cijene istinske znanstvenike. Sigurno nije lijepo što sam ja i krivac što neki urednici nekakvih časopisa u malim zemljama odnosno gradovima kakav je London misle da je Zagreb u Rusiji, pa sada razumijem i odnos prema meni i svima oko mene koji su tome na razne načine doprinijeli.

Ali ipak, možda će netko u budućnosti i u RH drugačije gledati na to kakav pristup znanosti Hrvatskoj više odgovara pa Vas ipak moram pitati trebam li uopće predložiti nekog od mojih suradnika na ovaj upit iz Q1 časopisa. Kao što sam objasnio meni je jasno da sadašnjoj politici u RH to nije poželjno.

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

ČASOPIS PROFESORA TUĐMANA

(NATIONAL SECURITY AND THE FUTURE)

**NSF U SJEĆANJE NA SVOJEGA POKRETAČA I UREDNIKA
MIROSLAVA TUĐMANA**

30. rujna 2021.

PROF. DR. SC. MIROSLAV TUĐMAN - U SJEĆANJE

Objavljen je novi broj međunarodnoga časopisa National Security and the Future (1-2 (22), rujan 2021.), dijelom posvećen sjećanju na pokojnoga Miroslava Tuđmana, pokretača i dugogodišnjega glavnoga urednika toga poznatoga časopisa s područja nacionalne sigurnosti. U nastavku prenosimo tekstove njegovih prijatelja i kolega napisane nakon smrti M. Tuđmana.

GORDAN AKRAP: BITI, NE IMATI

Prvi susret i razgovor s prof. Tuđmanom, tadašnjim ravnateljem Hrvatske izvještajne službe (HIS) koja se tek stvarala, imao sam prije skoro 30 godina. Naime, u to je vrijeme posljednju riječ oko prijema u HIS imao ravnatelj HIS-a.

Tijekom našeg razgovora, koji je trajao skoro pola sata, prof. Tuđman izrekao je rečenicu koja potpuno jasno i nedvosmisleno opisuje njegov način razmišljanja i djelovanja te model i način na koji je prof. Tuđman krenuo u izgradnju nove, moderne hrvatske obavještajne

zajednice i HIS-a kao njegove središnje službe: *Vi ovdje dolazite misliti svojom glavom. Ako ćete misliti mojom glavom, ne trebamo vas.*

Mjeseci i godine koji su protekli nakon tog našeg razgovora, pokazali su da to nisu bile tek isprazne riječi, niti floskula kojom se htjelo prikriti nekakvo drugačije ponašanje, drugačiji mentalitet. Siguran sam da je ovakve riječi prof. Tuđman uputio i drugim kolegicama i kolegama koji su tad, a i kasnije dolazili na razgovor u vezi s mogućim prijemom na rad u HIS.

Tijekom skoro trideset godina naše suradnje i kasnije prijateljevanja, nebrojeno puno puta svjedočio sam situacijama koje su potvrdile da je prof. Tuđman uistinu živio ove svoje riječi. U brojnim razgovorima koje smo vodili u tom vremenskom periodu, što sami, što na sastancima i druženjima s drugim osobama, dolazila je do izražaja snaga njegovog stava i osobnosti. Dolazila je do izražaja njegova želja za vođenjem otvorenih i iskrenih razgovora, za ne-suspregnutom i neopterećenom komunikacijom te razmjenom mišljenja i stavova. Ne mogu se sjetiti da smo ikad, u ovih skoro trideset godina, došli u situaciju da je tijekom razgovora prof. Tuđman koristio argument snage kao sredstvo za nametanje svog stava. Prof. Tuđman je prije i iznad svega poticao i tražio argumentirane rasprave, koristio je argument i kao snagu i kao podlogu za oblikovanje mišljenja i donošenje odluka. I to je tražio od svojih suradnika. Uostalom, to je stavio u grb tadašnje obavještajne zajednice: sova, simbol mudrosti s natpisom Sapere aude (Usudi se misliti).

Razgovorima u kojima je prof. Tuđman sudjelovao (bar onima kojima sam i sam svjedočio) nikad nije bio cilj dokazati da je netko u pravu ili da je netko u krivu. Cilj je bio razmjena znanja, iskustava, stvaranje novih kvalitetnih i korisnih i uporabljivih znanja, vještina i sposobnosti na kojima se nešto novo, drugačije, bolje, uspješnije moglo graditi i razvijati. Jer se znanje stalno mora izgrađivati i dograđivati. To i je cilj znanosti. Ona ne smije stati niti smije postati sama sebi svrha.

Čak i kad je to bilo izuzetno nepopularno, djelomično i opasno, i kad se našao pod snažnim pritiskom nenaklonjenih mu (uglavnom tendencioznih) medija, osoba iz javnog i političkog života na nacionalnoj i međunarodnoj razini, u nasilnom procesu tzv. detuđmanizacije (a u biti de-identifikacije Hrvatske te unošenja snažnih podjela u hrvatski nacionalni i politički korpus, pokušavajući urušiti sustav naših temeljnih načela, uvjerenja, vrijednosti kao i identitetskih pitanja na kojima je stvorena moderna država), prof. Tuđman nije prestao biti svoj. Nije prestao vjerovati u snagu argumenta, snagu istine. Bez obzira koliko je bilo potrebno uložiti napora da se istina pokaže, pojasni, približi, objasni, stavi u stvarni, a ne tendenciozno izmišljeni kontekst. Bez obzira što je znao da to nije ni kratkotrajan, ni lagan, ni brz proces. Znao je, kao i mi koji smo s njim surađivali i prijateljevali, da poslije svake kiše dolazi sunce. I da sunce traje dulje od kiše. Ali i da kiša ima svoju vrijednost i ulogu u svakodnevnom bitku ljudi i prirode. Kao i toga da bez kiše ponekad nismo niti svjesni koliko sunce ima svoju važnost i vrijednost u našim životima.

U tim vremenima prof. Tuđman znao je često reći, parafrazirajući E. Fromma, a uzimajući u obzir obiteljsko iskustvo kad je u zatvoru posjećivao svog oca upravo zbog „grijeha mišljenja“ za vrijeme komunističke vlasti u Jugoslaviji:

Draže mi je pravo na moje vlastito mišljenje nego bilo koji imetak kojim ga se navodno može nadomjestiti. Borili smo se zato da se više nikome ne zabrani pravo na

slobodno mišljenje. I na slobodno i javno iskazivanje tog mišljenja bez obzira sviđalo se to nekome ili ne.

Prof. Tuđman je, znajući važnost i potrebu trajne edukacije i usavršavanja, pokrenuo projekt Obaveštajne akademija koja je ugašena na samom početku procesa detuđmanizacije. Također je, godine 1999. pokrenuo osnivanje Udruge sv. Jurja i časopisa National Security and the Future koji je trebao „popuniti prazninu prisutnu u srednjoj i jugoistočnoj Europi, gdje ne postoje nacionalni i međunarodni časopisi s područja nacionalne sigurnosti“ (više o tome u njegovom posljednjem članku objavljenom u našem časopisu: Tuđman, M.: Prvih 20 godina časopisa National Security and the Future, Sv. 20, br. 3, 2019.; <https://nsf-journal.hr/online-issues/volumes-and-issues/id/1275>).

Zahvaljujući ugledu koji je prof. Tuđman stekao u međunarodnoj stručnoj i profesionalnoj zajednici, okupio je velik broj stručnjaka iz brojnih, međusobno snažno suprotstavljenih izvještajno-sigurnosnih službi. Na jednom mjestu našli su se, između ostalih, bivši zamjenici direktora CIA-e Richard Kerr i Richard Stoltz, bivši šef istočno njemačkog HVA Markus Wolf, general Leonid Shebarshin i Nikolai Lemonov iz KGB-a, Oldrich Černy iz Češke, admirал Piere Lacoste iz DGSE, Drago Ferš iz slovenske SOVA-e, general Todor Boyadjiev iz Bugarske, Stevan Dedijer sa Sveučilišta Lund i drugi.

Upravo je ovaj časopis pokazao koliko je prof. Tuđman polagao vjeru u napisano i objavljeno jer je jedini način borbe protiv brojnih dezinformacija objavljivanje istine. Ono što smo pisali i objavljivali, kako u našem časopisu, tako i u drugim časopisima i knjigama, držali predavanja na brojnim konferencijama u Hrvatskoj i izvan Hrvatske, u to doba nije bilo toliko popularno niti prihvaćeno u Hrvatskoj. Bolje rečeno u vodećim medijima i među pojedinim pripadnicima političke nomenklature u Hrvatskoj.

Javnost je pak proces detuđmanizacije brzo prepoznala kao negativan proces te je, korak po korak, taj negativan i štetan proces prvo usporavan da bi se vrlo brzo (a vrijeme od 4-5 godina je kratko vrijeme) preokrenuo u ponovno prihvaćanje temeljnih političkih postavki koje je predsjednik Tuđman, kao istinski hrvatski državnik tražio: pomirba u cilju stvaranje održive i demokratske Hrvatske, članice euro-atlantskih integracija u formi subjekta, a ne objekta bilo čijih interesa.

Iako nije bio homo politicus kao što je to bio prvi hrvatski predsjednik dr. Franjo Tuđman, prof. Miroslav Tuđman imao je sve odlike državnika. Znao je razlikovati trenutne od dugoročnih interesa, znao je i stavljao je interes društva i države ispred svojih osobnih interesa, gradio je a ne rušio mostove suradnje i razvoja, stvarao je nova znanja, nesebično je prenosio svoja znanja i iskustvo na mlađe generacije, pomagao u dalnjem razvoju i jačanju utjecaja Republike Hrvatske u međunarodnim odnosima u mjeri i na način koji je odgovarao našim nacionalnim interesima.

Prof. Tuđman bio je na ovom svijetu, ostavivši snažan i izuzetno vrijedan trag iza sebe. Trag koji je kao čovjek, član svoje obitelji, prijatelj i znanstvenik ostavio, pokazuje da je njegov život imao smisao. Prof. Tuđman bio je čovjek slobodnog ali kritičkog uma, vedra duha, neovisan i plemenit, miran i staložen, iskren i pošten, skroman i dobroćudan, dostojanstven i dosljedan, nemametljiv i ponizan, znanstveno aktivan i produktivan, hrabar, mudar i odlučan.

Prof. Tuđman bio je slobodan čovjek. Tako je živio. Tako je, na žalost, i otišao iz svijeta fizičkog bitka. Ostavio je, kao dio svog duhovnog i znanstvenog bitka, brojne radove koji pokazuju i dokazuju da vrline koje su ga resile nisu bile tek prolazno stanje u njegovom životu nego stalnica koju je istinsko živio.

KUZMA KOVAČIĆ: MIROSLAV TUĐMAN U OBRANI HRVATSKE ISTINE

Vjerujem da svi mi koji dijelimo zajedničko kolektivno iskustvo u stvaranju suverene hrvatske države i sudioništvo u Domovinskom ratu, danas možemo reći isto: volimo Hrvatsku i danas kad nam se ne sviđa, i gadi ono što se u njezino ime radi. Stariji smo od samostalne hrvatske države, svjedoci smo njezina krvavog rađanja, i upravo zato ne dozvoljavamo da nam se oduzima kolektivno pamćenje. Jer naše kolektivno pamćenje nije ni povijesna ni socijalna konstrukcija, nego izvorno, nepatvoreno zajedništvo i osobno iskustvo nacionalnog identiteta – tj. iskon i ishodište suvremene Hrvatske.

Miroslav Tuđman: Programirane hereze i hrvatski otpori, UHIP, Zagreb, 2013.

... nakon dočeka na Trgu bana Jelačića, generali nisu izravno otišli na Pantovčak, nego su prvo otišli u Katedralu.

Miroslav Tuđman (isto)

Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, plemenit, istinoljubiv čovjek velikoga srca i širokoga znanja, hrvatski je velikan kojemu naš narod duguje trajnu zahvalnost i istinsko poštovanje za djela koja znamo i ne znamo, koja su u Domovinskom ratu i nakon toga u obrani hrvatske istine i ljudi koji su branili Hrvatsku bila nemjerljivo velika.

Mnoge će njegove zasluge ostati nepoznate, po naravi njegova posla, ali one koje znamo, kao što je bilo njegovo odlučno zauzimanje za ostvarivanje pravde na haškome sudu za optužene Hrvate i djelovanje u drugim bitnim i presudnim političkim prilikama i pitanjima za Hrvatsku, tolike su da možemo reći kako je Miroslav Tuđman poslije svoga oca bio jedini istinski hrvatski državnik iako takvu funkciju formalno nije obnašao. Za neke koji su te funkcije obnašali „bilo bi bolje da se ni rodili nisu“, a o Miroslavu Tuđmanu dužni smo prenositi svijetu i novim hrvatskim naraštajima svjetlost istine i glas slave.

Živo se sjećam onog dirljivog časa kad je u jeku detuđmanizacije, pokušaju rashrvaćenja Hrvatske, bila održana prva sv. misa za pokojnog Predsjednika Tuđmana u Svetištu Sveta Mati Slobode u Zagrebu, i kad sam mu, žečeći ga obradovati i ohrabriti mojim doživljajem toga čina, da je Crkva, naime, stala u obranu časti i djela utemeljitelja hrvatske države, rekao da je time detuđmanizacija zapravo već slomljena. Blago se nasmijao prihvaćajući, vjerujem, u nadi tu moju tvrdnju. Razumije se, bila je pred njim još velika i teška i bitka, koju je zatim svojim zauzetim pisanjem, svojom neporecivom, argumentiranom riječju svjedočke ljubavi prema Domovini i dobio.

S Miroslavom Tuđmanom vežu me lijepe uspomene srdačnoga prijateljstva i suradnje u važnim trenutcima njegova za Hrvatsku presudna i nezamjenjiva djelovanja, djelovanja koje je zaustavilo posrtaje hrvatske državne politike nakon preminuća Predsjednika Tuđmana i u mnogome Hrvatsku vratilo sa stranputice kojom je krenula nakon 2000. godine. Vidjevši njegovu predanost dobru hrvatskog naroda i države u obrani hrvatske istine o Domovinskom ratu, potvrđenu njegovim sudjelovanjem u obrani od srpske agresije u kojoj je imao mnoge zasluge i visoke uloge, od prvog časa, od prvog našeg razgovora pridružio sam se njegovim nastojanjima. Želio sam pridonijeti onime što sam mogao,

kiparskim svjedočenjem i svjedočenjem javnom, pisanom riječju. Te događaje spominjem, jer su oni bili oblik i sadržaj naše suradnje kroz protekla dva desetljeća.

Susreli smo se, koliko se sjećam, u nekoliko prigoda devedesetih godina, u ratno i poratno vrijeme, ali prvi naš bliskiji susret bio je na otvaranju moje izložbe u Galeriji Forum u Zagrebu 2000. godine, izložbi koju sam posvetio pokojnemu Predsjedniku Tuđmanu i našim braniteljima. Na otvaranje sam pozvao obitelj Tuđman, koja se odazvala i počastila izložbu, i tada smo dogovorili suradnju u otporu nadolazećoj najavljenoj detuđmanizaciji dolaskom nesretne Koalicije na vlast i Stjepana Mesića na mjesto predsjednika Hrvatske. Mesić je već samovoljnom odlukom bio „demontirao“ Oltar hrvatske domovine na Medvedgradu, a Miroslav Tuđman dao je ostavku na svoju funkciju vidjevši što se sprema. Kao najupućeniji čovjek u sve tajne i događaje oko stvaranja i obrane države, preuzeo je na sebe tešku zadaću obrane hrvatske istine u tome za Hrvatsku ponovo presudnom vremenu. Nitko u takvome poslanju nije učinio više od njega. Tada je izostala i pomoć stranke koju je osnovao Predsjednik Tuđman, a preuzeo krađom glasova na izbornom Saboru Ivo Sanader (bio sam tamo i video!). Zapravo, i protiv tadašnjeg vodstva HDZ-a morao je voditi istu bitku.

Ipak, 2001. godine podignut je prvi spomenik dr. Franji Tuđmanu u Hrvatskoj, u Škabrnji, što je inicirao HDZ, jer mu je bio potreban radi političkog opstanka. Na pozivnom natječaju pobijedio je moj prijedlog. Svečanost otkrivanja spomenika na kojoj je Miroslav Tuđman govorio, u kojoj smo zajedno sudjelovali, bila je ljekovit događaj, ali ne baš lišen stanovite sjete, s obzirom da je bilo poznato tadašnje stanje u Hrvatskoj demokratskoj zajednici. Sličnosti takvome stanju protežu se sve do danas.

Miroslav Tuđman zatim je organizirao najvažniji oblik otpora lažima baćenima na hrvatsku: javna svjedočenja – skupove, simpozije, rasprave. Na poziv Miroslava Tuđmana sudjelovao sam na tim skupovima koje je organizirala Udruga za promicanje hrvatskog identiteta i prosperiteta (UHIP), što su urodili nizom zbornika s odgovorima na bitna hrvatska pitanja (koje je na omotu resio kip spomenika u Škabrnji): Dr. Franjo Tuđman – vizije i postignuća, 2002. Zagreb („Stvaranje obilježja i znamenja, spomen-znakova i spomenika-simbola), Dr. Franjo Tuđman – neoproštena pobjeda, 2003., Zagreb („Tuđmanovo djelo veliki je doprinos ostvarenju ljudskih prava malih naroda“), Globalizacija i identitet – rasprave o globalizaciji, identitetu i kulturi politike, 2004., Zagreb („O kršćanskoj vjeri sadržanoj u umjetničkom djelu“), Hrvatski nacionalni interesi i EU, 2006., Zagreb („Samo Hrvatska u zajednici suverenih i slobodnih europskih država i naroda“), Hrvatska i zapadni Balkan – rasprave o suverenitetu, nacionalnom identitetu i vanjskoj politici, 2007., Zagreb („Ne možemo više trpjeti“), Informacijski rat protiv oslobođilačke operacije Oluja – rasprave o doktrini informacijskog rata, scenaristima haških optužnica i hrvatskoj samobitnosti, 2008., Zagreb („Šutnja – organizirani zločin protiv Hrvatske“); Pamćenje i suvremenost - rasprava o prošlosti, sadašnjosti i budućnosti Hrvatske, 2011., Zagreb („O pitanju pamćenja u suvremenoj hrvatskoj umjetnosti“). (U zagradama su navedeni moji prilozi, u potvrdu autentičnosti ovog svjedočenja). Sudjelovali su u tome pothvatu vjerni suradnici i poštovatelji Predsjednika Tuđmana, suradnici prof. dr. Miroslava Tuđmana i admirala Davora Domazeta Loše (bili su pozivani također i neki svjedoci drukčijih pogleda na događaje u vrijeme stvaranja i obrane države) – političari, generali, književnici, umjetnici, znanstvenici, gospodarstvenici, novinari, publicisti i drugi svjedoci presudnih zbivanja od 1990. do 1999. godine i nakon toga. Svih

tih godina pratio sam i podupirao nastojanja Miroslava Tuđmana da se ozivi duh hrvatstva, predanog domoljublja u hrvatskome društvu (u stvarima i na područjima kojima sam najbolje mogao tome doprinijeti) te podržao zdušno njegovu kandidaturu za hrvatskog predsjednika i njegovu novoosnovanu stranku Hrvatski istinski preporod.

Drugi od tri spomenika Predsjedniku Tuđmanu koje sam napravio podignut je u njegovu zavičaju, rodnom Velikom Trgovišću, opet uz asistenciju HDZ-a (kojeg je tada vodio Tomislav Karamarko). Otkrivanju je nazočila obitelj Tuđman, pa smo opet u radosti bili zajedno.

Naša se prijateljska povezanost ostvarivala i u drugim srdačnim susretima, u Zagrebu, Splitu, Velikom Trgovišću, i drugim mjestima i prigodama, a posebno lijepo u otočkom ambijentu – u Selcima na Braču i u Hvaru.

Osobito dirljiv bio je susret u mojoj ateliju u Kučinama (Solin), podno Mosora, dok sam oblikovao zagrebački spomenik Predsjedniku Tuđmanu. Pozvao sam Miroslava da vidi kip u glini, da se posavjetujemo dok se još oblikuje kip. Prije sam mu bio pokazao i skicu-studiju za taj spomenik i tada smo se složili o nekim mogućim manjim promjenama. Ovaj put ni jednom riječju nije se upustio u pitanja kiparske naravi. Vidovali sam da je sretan, sretan i zato što će spomenik konačno biti postavljen u Zagrebu, sad i kao državni čin priznanja i zahvale njenom utemeljitelju. Na svečanom otkrivanju spomenika 10. prosinca 2019., na 20. godišnjicu preminuća Predsjednika Franje Tuđmana, državnika i akademika, bili smo opet u radosti zajedništva, kao i na predstavljanju knjige o tome spomeniku, iz pera Ivana Aralice, Ivana Rogića i Milana Bešlića i s fotografijama Gorana Vranića, godinu dana poslije u Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti, kojom je rečeno i potvrđeno da je tim spomenikom zabijen i posljednji čavao u ljes zauvijek propale Jugoslavije.

Vjerujem da je naša suradnja urodila dobrim plodovima i čast mi je što sam mogao dati mali prilog nastojanjima Miroslava Tuđmana u borbi za istinu, koju je u potpunoj predanosti vodio do kraja svoga ovozemaljskoga puta.

Dogovarali smo se koncem prošle godine za novi susret i druženje u Zagrebu, a onda je došla vijest o Mirovoj bolesti. Javila nam je to njegova supruga i kazala da joj je rekao pred odlazak u bolnicu neka nam uzvrati svakako božićnu čestitku. Čuli smo se kratko telefonom kad je došao u bolnicu, nadali se svi njegovu ozdravljenju i za to molili. Još ne mogu prihvati tužnu istinu da nas je tako iznenada i prerano napustio i žalim za prijateljem, uzorom u mnogome.

Sanjao sam ga živoga, s nama u radosti, poput susreta u Životu vječnome, u kojega je, vjerujem, i ušao, jer je bio čovjek Ljubavi.

NIKA PINTER: SJEĆAM SE

Vrijeme mladosti i zrelosti

Radije bih pisala dr. Miroslavu Tuđmanu opaske o napisanim tekstovima nego li ovaj tekst o njemu. Teško mi je pisati u perfektu. Sažeti sve zajedničke dane u rečenice zahtjevno je. Odabrala sam nekoliko detalja kojima mogu oslikati narav i nerv dr. Tuđmana.

Rasli smo i sazrijevali usporedno u razredima V. gimnazije u Zagrebu. Poznavali smo se. Imamo, imali smo, zajedničkih sjećanja na te dane. Vrijeme sazrijevanja nas je vodilo različitim putevima.

Možda su putevi bili različiti, ali, ne rijetko su nas doveli na Zrinjevac, gdje smo u par riječi ispričali dane između dva susreta.

Bio je početak 1981., Mirinom ocu trajao je postupak na Županijskom sudu u Zagrebu. Suđenje je bilo po optužnici Okružnog javnog tužiteljstva u Zagrebu zbog „neprijateljske propagande“, a sve temeljem intervjuja koje je dao za strane novinare. Osobno saznanje o činjenicama u postupku nisam imala, tek ono što je pisalo u novinama ili rečeno na televiziji.

Tada sam bila zamjenik okružnog javnog tužitelja. Na ulazu u zgradu Županijskog suda susreli smo se. On u dolasku, ja u odlasku sa suda. Miro je išao ocu u posjetu. Zastali smo, izmijenili pozdrave, samo sam mu rekla, znam da ti je teško, nisam mu trebala objašnjavati da ne mogu pomoći niti na jedan način, on je sve razumio. Razumio je da „obični“, zamjenik tužioca, koji ne radi na predmetu nema pristup spisu, nema mogućnosti utjecati na tijek postupka niti saznati podatke, niti, sve da sam ih i znala, ne bih smjela iznositi ih. On je uvijek sve razumio o mogućnostima, htjenjima sugovornika i nikada nije očekivao nemoguće.

Susretali smo se tako na Zrinjevcu nakon te 1981., uz konvencionalne pozdrave i pitanja.

Od 1990. do 2000. nismo imali nikakav kontakt. Naprsto nismo išli istim putevima.

A kada su počela suđenja u Den Haagu, započela su naša intenzivna druženja. Uvijek je bio spremam dati obrazloženje nekog događaja, kontekst u kojem se radnja zbivala. Dozvolio je da njegove knjige Priča o Paddyju Ashdownu i Tuđmanovoj salveti, Vrijeme krivokletnika, Istina o Bosni i Hercegovini, prevedemo, za potrebe prilaganja u dokaze.

Bio je jedna od rijetkih osoba u političkom životu koji je prepoznao ozbiljnost haških optužnica. Prvenstveno zbog mogućih, zapravo, izvjesnih stigmi koje će Republika Hrvatska tim postupcima dobiti. Prepoznao je ozbiljnost optužbe i implikacije na Republiku Hrvatsku i Hrvate u BiH.

Kao aktivni sudionik u političkim i vojnim okolnostima tijekom agresije na Republiku Hrvatsku, pa i nakon završetka rata, prepoznao je smjer sudskega postupaka. Prepoznao je da se postupci ne vode kako bi se utvrdila istina, odnosno činjenice. Prepoznao je da je cilj postupaka usmjeren na osudu Republike Hrvatske i njezinih najviših dužnosnika, da se radi o političkom suđenju a ne suđenju osobama odgovornim za stvarne zločine koji su počinjeni. Pogotovo u odnosu na Hrvate u BiH i na Republiku Hrvatsku. Donesene presude potvrdile su njegove zaključke. U svojim je knjigama gotovo anatomski secirao političku situaciju i sudske odluke. Pokazao je kako su presude bile sve samo ne donošenje pravde.

Bilo je lagano surađivati s dr. Tuđmanom. Artikulirao je problem i nije ostavljao dilemu koji mu podatak zapravo treba. Sređena, cjelovita misao činila ga je ugodnim sugovornikom. Ma kako ozbiljne bile teme o kojima smo razgovarali ili ih obradivali, finom dozom humora začinio bi razgovor.

Posljednje smo poruke izmijenili u njegovojo bolesti. Par dana prije Nove godine rekao mi je da je prehladen, a zatim da i on i Vanja imaju Covid 19 jer je test pokazao da su pozitivni na virus. Na moju poruku, šaljem ti pozitivu da se što prije izvučeš, odgovorio mi je, „ja trebam negativu...“. To je taj njegov humor, u teškim trenucima okrenuti na šalu i nadati se negativnom corona testu. Dana 31. prosinca 2020. poslala sam mu poruku, kako vjerujem da sprema ludo oprštanje sa 2020. i da je na Braču.. Odgovorio mi je, između ostalog „..do jučer mi se smiješio respirator ali izgleda da je taj scenarij otpao..“ Vrijeme je pokazalo da je respirator bio jači.

Margaritas ante porcos

U pisanju nekoliko knjiga bila sam njegova „baza podataka“. Poriv da piše bila je kriminalizacija Domovinskog rata i politike Republike Hrvatske. Nije to bila obrana zbog obrane nego nesavladiva potreba da se iznesu činjenice i na temelju njih doneše prosudba o političkim, socijalnim i vojnim okolnostima teških vremena između 1990. -1995.

Događaji ne mogu biti izvučeni iz konteksta jer se ne može dobiti cjelovita slika niti se može donijeti utemeljeni zaključak, njegova je teza.

Bilo je potrebno sagledati cjeloviti, a ne parcijalni kontekst događanja, nužno je bilo pokazati kako se ponašala međunarodna zajednica, što su bitni faktori u svjetskoj politici činili, govorili o događanjima na području BiH. Bilo je potrebno pokazati i kako su osobni interesi pojedinaca iz političkog života Hrvatske prevalirali nad interesima države čiji su predstavnici bili.

Pravni, povijesni i politički je interes da se navodi u optužnicama o širokom i sistematičnom napadu i udruženom zločinačkom pothvatu pobijaju činjenicama jer je to interes hrvatskog naroda u BiH pa i u Republici Hrvatskoj.

Nije se dr. Tuđman štedio ni intelektualno niti fizički u nastojanjima da sistematski i cjevito u svojim knjigama objedini sve dostupne i nesporne činjenice kako bi pokazao da je ocjena uloge Republike Hrvatske i najviših političkih predstavnika u ratu u BiH programirana i sistematski prezentirana laž o Domovinskom ratu i ulozi Republike Hrvatske.

Iako bi se moglo zaključiti da je to bio uzaludni trud, jer su se činjenice opisane i iznesene u knjigama zanemarivale i zaustavljale pred zidom neprihvaćanja, vjerujem da će vrijeme pokazati značaj i vrijednost napisanog. Činjenice su tvrdoglage i protek vremena na njih nema utjecaja, ma koliko se trudili da ih negiramo.

Imala sam sreću i privilegiju da me je dr. Miroslav Tuđman smatrao svojom prijateljicom, osobom od povjerenja, pouzdanom osobom kojoj je povjerio, u odnosu na ratna zbivanja u Bosni i Hercegovini, prikupljanje građe za analize koje je pretočio u knjige.

Dr. Tuđman nije docirao, nije nametao mišljenje, nego je sakupio i izložio dokumente kojima je ukazivao na činjenice koje pobijaju plasirane neistine i poluistine a koje su se valjale i po medijima i nisu bile pobijane od politike. Iako je imao sve razloge da bude ogorčen, zajedljiv, razočaran, nije dopustio da ga takva stanja preplave.

Dr. Tuđman posjedovao je zavidno intelektualno poštenje. Nepomirljivo i neumorno je tragao za dokazima o znamu mu činjenicama. Znao je da na interpretaciju činjenica ne može utjecati. To i nije bio njegov cilj.

JULIENNE BUŠIĆ: MIRU

"Na muci se poznaju junaci, a u nevolji pravi prijatelji", izreka je koja savršeno opisuje Miru Tuđmana koji je imao neposredno iskustvo oba događaja. Iako je cijenio junaštvo, vjerujem da mu je prijateljstvo bilo najsvetije. Junaštvo može biti prolazno, pobuda koja nestane u trenutku. Prijateljstvo je produženo putovanje iskrenim putem do sve daljeg odredišta, koje se u konačnici nikad ne dostiže.

Moje prijateljstvo s Miroslavom Tuđmanom bilo je takvo. Počelo je devedesetih kada je s Predsjednikom i njegovim izaslanstvom došao u Washington na potpisivanje sporazuma između Hrvata i Bišnjaka.

Tada sam bila savjetnica u Veleposlanstvu Republike Hrvatske u Washingtonu: Sjećam se da sam mu se, kad su nas upoznali, obratila kao "generalu Tuđmanu", jer sam imala dojam da ima taj čin. Iznenadeno me pogledao, a onda se od srca nasmijao.

"To je previsoko za mene. Odakle vam ta ideja?", pitao me.

Bila je to samo jedna "ideja" od kojih me izlječio. A bilo ih je puno. Na primjer, da su političari i visoki vladini dužnosnici po pravilu arogantni, samodopadni i umišljeni. Miro je bio prizemljen, samozatajan, skroman i duhovit, stvarno duhovit. Odmah mi se svidio.

Godinama smo intenzivno surađivali, a posebno nakon što sam se preselila u Zagreb kada sam postala savjetnica u Uredu Predsjednika. Suradnja se odnosila na hrvatsko-židovske odnose, pitanja prema Haškom sudu, Predsjedniku i Hrvatskoj, i mnoge druge.

Ali nije sve bilo ozbiljno. Znala sam ga zvati nadimkom "Alter Mann", budući da smo oboje tečno govorili njemački. Miro bi mi uzvraćao s "Gospo" ili "Milostiva".

Ponekad, kada bih tvrdoglavu ustrajala na nekim pitanjima koja bi on radije ignorirao, rekao bi: "Opet ona!" Ta titula na kraju je prevladala moj naslov "Gospo".

Nakon što sam dugo razmišljala o tome, nedavno sam mu rekla da sam zaključila kako nitko nije volio Hrvatsku kao Predsjednik i moj pokojni suprug Zvonko. Oboje su postavili Hrvatsku žarištem svoga života i obojica su umrli, svatko na svoj način, od žrtve koju su podnijeli kako bi je zaštitili.

Nije se mogao ne složiti. Ali i Miro je podnio žrtvu koju se često zaboravlja. Kao sin disidenta, odrastao je progonjen, kritiziran i diskriminiran. Živio je kao izopćenik i nije mogao pronaći posao. Unatoč tome, ustrajao je s dignitetom. Izreka "nauči se patiti bez prigovora" može se savršeno primijeniti na Miru, jer je vjerovao da patnja obogaćuje čovjekovu dušu, i jedan i jedini je izvor znanja.

Na kraju, nakon što je Hrvatska stekla neovisnost, dao je velik doprinos u akademskoj zajednici i politici. Uz brojne knjige koje je napisao u obrani Hrvatske, bio je utemeljitelj i obnašao je dužnost ravnatelja Hrvatske izvještajne službe, i saborskog zastupnika, i sve to bez spominjanja poteškoća iz svoje prošlosti.

U posljednjim danima njegova života, razmijenili smo nekoliko poruka. Neke su se odnosile na engleski prijevod njegove knjige „Haški krivolov“, koji mu je bio vrlo važan. Nijedna poruka nije sadržavala defetizam bilo koje vrste, samo stoicizam po kojem smo ga svi poznavali. U posljednjoj poruci koju sam mu poslala, samo dva dana prije nego što je bio priključen na respirator, napisala sam: "Javlja ti se gnjavatorica, mislim na tebe... Nadam se da ti je danas još bolje! Imamo posla, čovječe, moraš brzo doma!"

A on mi je odgovorio: "Pa posao nije zec, neće pobjeći!"

Na kraju, posao stvarno nije zec i nije pobjegao, ali nam je na našu veliku žalost još jedan Orao poletio...

Počivaj u miru, dragi i nezamjenjivi prijatelju!

DRAGO KRPINA: UZ ODLAZAK MIROSLAVA TUĐMANA

Na hrvatskoj javnoj i političkoj sceni sve je manje onih koji bi po karakteru bili usporedivi s Miroslavom Tuđmanom.

Kao i mnogi koji su ga poznavali, poštivali, surađivali pa i prijateljevali s njim, sa zebnjom sam proteklih tjedana pratio borbu Miroslava Tuđmana s bolešću koja ga je pogodila. Nažalost bolest je bila jača. S hrvatske javne, znanstvene i političke scene otisao je još jedan od najistaknutijih sudionika koji su davali pečat povijesnom vremenu stvaranja slobodne i demokratske države Hrvatske.

Surađivao sam s njim od devedesetih i imao priliku upoznati jedan iznimski karakter.

Njegova intelektualna snaga, temeljitost i postojanost u svemu što je radio, potpuna odanost i predanost oživotvorenju ideje slobodne Hrvatske bili su jednak veliki kao što je bila i njegova, moglo bi se reći i pretjerana, samozatajnosc, skromnost i poniznost.

Za života i djelovanja svoga oca, prvog hrvatskog predsjednika Franje Tuđmana, bio je jedan od njegovih najpouzdanijih suradnika. Predsjednik mu je s potpunim povjerenjem i pouzdanjem povjeravao najdelikatnije poslove koji nisu trpjeli površnosti i brzopletosti.

Nakon odlaska predsjednika Tuđmana, kad je otpočeo patološki proces „detuđmanizacije“ Hrvatske pa i stranke koju je osnovao kao instrument za stvaranje hrvatske države, svjestan pogubnosti te političke hrvatske samodestrukcije, beskompromisno joj se usprotivio.

Nastojao je na sve moguće načine raskrinkati ciljane i smisljene krivotvorine o predsjedniku Tuđmanu i njegovoj državotvornoj politici, na kojima su post-tuđmanovski

politički patuljci nastojali graditi svoje karijere i osvajati poluge moći. U tom vremenu, možda ponajviše energije, Miro je trošio na razotkrivanje laži i podmetanja u svezi s politikom predsjednika Tuđmana prema Bosni i Hercegovini te na rasvjetljavanje političkih zloporaba Haaškog tribunala.

Objavio je o tim temama više knjiga bez kojih nije moguće u cijelini razumjeti svu slojevitost i složenost povijesnih zbivanja u kojima je stvarana država Hrvatska kao ni procese koji su na sve načine nastojali pa i dalje nastoje potkopati temelje hrvatske državnosti.

Uz njegov povijesno istraživački i publicistički rad, poznati su i Mirini politički pokušaji koji, nažalost nisu dobili adekvatan odgovor hrvatskog biračkog tijela. U post-tuđmanovskom vremenu nametnuli su se politički pozeri, prodavači magle i svakovrsni prijetvornici koji od nosa svoje umišljenosti nisu vidjeli i ne vide hrvatsku stvarnost takvom kakva ona uistinu jest niti imaju ljudskih i političkih vrlina potrebnih za mijenjanje te stvarnosti na bolje. Na predsjedničkim izborima 2009. Miro je bio i predsjedničkim kandidatom. Nažalost, birači nisu prepoznali njegove ljudske, intelektualne i političke vrline. Izabrali su notornog Ivu Josipovića.

Svi koji su obnašali dužnost predsjednika Republike Hrvatske, nakon Franje Tuđmana, počevši od Stipe Mesića do aktualnog šoumena Milanovića, ni u čemu, nisu vrijedni Miroslavu Tuđmanu „odriješiti remenje na obući“. Nažalost, i to je rekao bi pokojni Krsto Papić „Priča iz Hrvatske“.

Miro Tuđman je, kao što je netko ovih dana točno konstatirao, bio „veliki sin velikog oca“.

U stvaranju hrvatske države pripadaju mu nemjerljive zasluge koje u svojoj istinskoj samozatajnosti nikad nije isticao. Oni koji će u budućnosti istraživati noviju hrvatsku povijest u djelu Miroslava Tuđmana prepoznat će vrhunskog intelektualca koji je bez ostatka bio predan ideji stvaranja države Hrvatske a u njegovim pisanim djelima, knjigama i znanstvenim radovima, imat će nepresušan izvor podataka i činjenica bez kojih nije moguć ozbiljan i objektivan uvid u zbivanja u kojima je sudjelovao.

Uz sve spomenuto, Miro je, iznad svega, bio dobar čovjek. Svojom staloženošću, smirenošću, blagošću i osmijehom širio je oko sebe mir i osjećaj sigurnosti.

Nažalost, na hrvatskoj političkoj i javnoj sceni sve je manje onih koji bi po karakteru bili usporedivi s Mirom Tuđmanom. Ispunjala me osjećaj iznimnog zadovoljstva, privilegije i ponosa što sam s Mirom imao priliku surađivati i prijateljevati.

Cijeloj obitelji izražavam najiskrenije i najdublje osjećaje sućuti!

Dragi Miro, počivaj u miru Božjem!

<https://www.hkv.hr/vijesti/hrvatska/37957-nsf-u-sjecanje-na-svojega-pokretaca-i-urednika-miroslava-tudmana.html>

Dilda Pečarić²⁷

ČASOPIS NATIONAL SECURITY AND THE FUTURE: BIBLIOMETRIJSKA ANALIZA U RAZDOBLJU OD 2000. GODINE DO 2018. GODINE

(National Security and The Future, Svezak 20, br. 3, 2019.)

ABSTRACT: U ovom radu je bibliometrijskim metodama analiziran časopis *National Security and The Future*. Obrađeno je razdoblje od prvog broja časopisa objavljenog 2000. godine do zadnjeg broja objavljenog u 2018. godini. Analizirana građa je prikupljena s portala HRČAK (Portal hrvatskih znanstvenih i stručnih časopisa) ili sa stranice samog časopisa. Ukupno je prikupljeno i analizirano objavljenih 257 članaka, koje potpisuje 134 različita autora tijekom 19 godina izlaženja časopisa.

Analizom su obuhvaćeni različiti parametri od autora, čitanost časopisa do ključnih riječi i supojavnosti ključnih riječi točnije pojavnosti i supojavnosti obrađenih tema.

KEYWORDS: National Security and The Future, časopis, znanstvena komunikacija, bibliometrijska analiza, čitanost, ključne riječi, supojavnost

Uvod

Komunikacija i razmjena informacija u znanstvenim i stručnim disciplinama, često kao primarni kanal, premda ne i jedini, koriste periodičke publikacije, točnije kao komunikacijski kanal koriste znanstvene i stručne časopise²⁸.

Kako raste broj publikacija razvijaju se i metode analize bibliografskih podataka, a ujedno i discipline koje ih proučavaju. Jedna od discipline koja se bavi analizom bibliografskih podataka pisane znanstvene i stručne komunikacije je Bibliometrija, koja „na temelju različitih jedinica i njihovih atributa, poput podataka o autorstvu, izvoru, predmetu, geografskom porijeklu i referencijama/citatima, istražuje njihove statističke uzorke“²⁹.

U ovom radu je bibliometrijskim metodama obrađen časopis *National Security and The Future (NSF)*, kao jedan od prvih časopisa koji se bavi nacionalnom sigurnosti u Republici Hrvatskoj.

²⁷ Doc. dr. sc. Dilda Pečarić – Docent (vanjski suradnik) informacijskih znanosti na Hrvatskom katoličkom sveučilištu (od 2017 do danas). Asistent/viši asistent informacijskih znanosti na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (2006-2016). Objavila preko 60 radova i knjigu. Osnovna područja rada su: bibliometrija, vizualni prikaz i istraživačke metode.

²⁸ Pehar, Franjo (2010). Komunikacijska uloga hrvatskih časopisa u polju informacijskih znanosti: Bibliometrijska analiza Vjesnika bibliotekara hrvatske i Informatologije. Filozofski fakultet, Zagreb: Doktorska disertacija. Str. 1.

²⁹ Pehar, Franjo (2010). Komunikacijska uloga hrvatskih časopisa u polju informacijskih znanosti: Bibliometrijska analiza Vjesnika bibliotekara hrvatske i Informatologije. Filozofski fakultet, Zagreb: Doktorska disertacija. Str. 77.

Časopis *National Security and The Future* „je posvećen unapređenju i razumijevanju načela i praksi izvještajne djelatnosti i nacionalne sigurnosti u suvremenoj povijesti i međunarodnim odnosima“³⁰. Cilj pokretanja časopisa je popunjavanje praznine u Srednjoj i Jugoistočnoj Europi, gdje ne postoji nacionalni ili međunarodni časopisi s područja nacionalne sigurnosti³¹.

Časopis objavljuje Udruga sv. Jurja, neprofitna, nevladina znanstvena udruga koja okuplja znanstvenike i istraživače koji se bave problemima nacionalne sigurnosti i obavještajnih podataka i izvjesnica³².

Prvi broj časopisa *National Security and The Future* je objavljen 2000. godine. Analiza časopisa prati sve brojeve ovog časopisa od prvog do zadnjeg broja objavljenog 2018. godine.

S obzirom da je ovaj časopis prvi znanstveni i stručni časopis u republici Hrvatskoj koji se bavi nacionalnom sigurnošću zanima nas koje su teme tijekom 19 godina bile obrađene? Koje su najčešćalije obrađene teme? Kakva je struktura istraživačkih tema i njihova međusobna povezanost unutar područja nacionalne sigurnosti? Koliko je autora objavljivalo radove u časopisu? Iz kojih institucija dolaze autori? Koji su članci (ili tipovi članaka) najčitaniji?

Metodologija

Analizirana građa je prikupljena sa stranica časopisa³³ ili stranice HRČAK³⁴, od vol. 1, br. 1 (2000) do vol. 19, br. 3 (2018), ukupno 257 članaka. Za pohranu i analizu podataka korišteni su Microsoftovi alati (Excel, Access). Za analizu i vizualizaciju su-pojavljivanja korišteni su programi: Biblexcel i Pajek.

Bibliometrijskom analizom obuhvaćeni su i obrađeni različiti parametri od autora, institucija u kojima autori rade, čitanost članaka do ključnih riječi i supojavnosti ključnih riječi.

Kao mjeru čitanost uzeti su zapisi o preuzimanju članaka koje vodi portal HRČAK i stranica časopisa National Security and The Future.

Ključne riječi preuzete su iz teksta, i dodatno nadopunjene riječima iz sažetka i naslova radi boljeg opisa proučavane građe. Za potrebe analize fond ključnih riječi obrađen je tako da su sinonimi svedeni na zajednički nazivnik (npr. pojavnice *informacija* i *obavijest* su svedene na *informaciju*); ključne riječi su uskladene po broju i rodu.

³⁰ Opis časopisa na portalu: Hrčak. Portal hrvatskih znanstvenih i stručnih časopisa. URL: <https://hrcak.srce.hr/nsf> (19.09.2019.).

³¹ About The Journal. National Security and The Future. URL: <http://www.nsf-journal.hr/About-The-Journal#.XYOOWWaxXIU> (19.09.2019.).

³² About The Journal. National Security and The Future. URL: <http://www.nsf-journal.hr/About-The-Journal#.XYOOWWaxXIU> (19.09.2019.).

³³ National Security and The Future. URL: <http://www.nsf-journal.hr/> (1.04.2019.).

³⁴ National Security and The Future Hrčak. Portal hrvatskih znanstvenih i stručnih časopisa. URL: <https://hrcak.srce.hr/nsf> (1.04.2019.).

S obzirom da je NSF dvojezičan časopis, točnije usporedo se objavljaju članci na engleskom (148 članaka) i hrvatskom (108 članaka)³⁵, a radovi objavljeni na hrvatskom jeziku imaju objavljen sažetak i ključne riječi na engleskom jeziku, analiza ključnih riječi i supojavnosti ključnih riječi je rađena na engleskom jeziku.

Analiza časopisa

Članak je osnovna jedinica svakog časopisa. Jedan se časopis može baviti različitim temama i imati različite vrste članaka. *National Security and The Future* objavljuje sljedeće teme – koje odgovaraju određenim vrstama članaka³⁶:

- glavnu temu - koja je bitna za strateško orijentirano razumijevanje budućnosti – što odgovara preglednom radu
- teorija i metodologija nacionalne sigurnosti i obavještajnih podataka – što odgovara znanstvenom radu
- studije slučajeva glavnih problema i događaja u tranzicijskim zemljama: politička povijest i / ili povijest izvještajne djelatnosti – što odgovara znanstvenom ili stručnom radu
- pregled i recenzije publikacija
- dokumente (deklasificirani dokumenti državnih institucija)

NSF je kroz 19 godina izlaženja objavio ukupno 114 članaka, 39 studije slučajeva (eng. case study), 20 dokumenata, 24 recenzije publikacija, 60 tekstova koje ne pripadaju gore navedenoj podjeli (npr. in memoriam, prikazi s konferencija, riječ urednika i ostalo). Posebna izdanja čine 6 brojeva (broj 3-4 godine 2002. i broj 1-4 godine 2003.) kojima je osnovna tema Medački Džep koji je obrađen dvojezično: na engleskom (u brojevima iz 2002.) i na hrvatskom (u brojevima 2003 godine). Poseban broj je i vol. 18, br. 3 (2017.) u kojem se obrađuje haška presuda šestorici Hrvata među kojima je i general Praljak: „Tužitelj protiv Jadranka Prlića i dr.“. U tablici 1 prikazane su vrste osnovnih tipova članaka i distribucija prema godinama izlaženja.

Tablica 1: Distribucija radova prema godinama i osnovnim tipovima članaka

Godina	Vrsta članka				Ukupno
	<i>Članak</i>	<i>Studija slučaja</i>	<i>Dokumenti</i>	<i>Ostalo</i>	
2000	28			22	50
2001	16	1		3	20
2002	6			15	21

³⁵ Izuzetak je jedan članak na njemačkom jeziku.

³⁶ About The Journal. National Security and The Future. URL: <http://www.nsf-journal.hr/About-The-Journal#.XYOOOWWaxXIU> (19.09.2019.).

<i>Godina</i>	<i>Vrsta članka</i>				<i>Ukupno</i>
	<i>Članak</i>	<i>Studija slučaja</i>	<i>Dokumenti</i>	<i>Ostalo</i>	
2003				14	14
2004				13	13
2005	8			1	9
2006			3		3
2007			4		4
2008	6	5			11
2009		9	1		10
2010		6	2		8
2011	2	4	2		8
2012	4	4	1	3	12
2013	5	3	1		9
2014			5	2	7
2015	3	3			6
2016	15	1		1	17
2017	6	3	1	9	19
2018	15			1	16
Ukupno	114	39	20	84	257

Tablica 1 pokazuje neujednačen broj radova prema godinama. Najveći broj članaka (50) u jednoj godini objavljen je prve godine (2000.), a najmanji broj radova u 2006. godini. Prema vrsti radova vidimo da je najmanji broj radova objavljen u godinama kada su brojevi bili posvećeni objavljivanju dokumenata (godine: 2006., 2007. i 2014.). Ako ova godišta usporedimo s brojem stranica (tablica 2) koje je časopis objavio unutar jedne godine, godišta koja imaju najmanji broj članaka imaju i najveći broj stranica: godina 2006 ima 777 stranica (prosječni broj stranica po članku je 259), godina 2007 ima 724 stranice (prosječni broj stranica po članku je 181). Dok godišta koji imaju veći broj članaka imaju manji prosječan broj stranica po članku npr. u godini 2000. ima ukupan broj stranica 562, a prosječan broj stranica po članku je 11,2 (tablica 2).

Tablica 2: Broj stranica prema godištima

<i>Godina</i>	<i>Ukupan broj stranica</i>	<i>Prosječan broj stranica</i>
2000	562	11.2
2001	325	16.3
2002	299	14.2

<i>Godina</i>	<i>Ukupan broj stranica</i>	<i>Prosječan broj stranica</i>
2003	207	14.8
2004	164	12.6
2005	352	39.1
2006	777	259.0
2007	724	181.0
2008	412	37.5
2009	438	43.8
2010	459	57.4
2011	530	66.3
2012	596	49.7
2013	562	62.4
2014	491	70.1
2015	293	48.8
2016	216	12.7
2017	315	16.6
2018	279	17.4
<i>Ukupno</i>	<i>8001</i>	

Čitanost

Za razliku od citiranja koji nam pokazuje aktivno korištenje rada, čitanost možemo odrediti prema zapisu o preuzimanju članaka. I portal HRČAK i stranica časopisa vode zapis o preuzimanju svakog pojedinog članka za svaki časopis objavljen na portalu tj. stranici časopisa.

S obzirom da za 170 članaka (20 brojeva časopisa) objavljenih na stranici časopisa nema javno dostupne evidencije o preuzimanju članaka, ne može se sa sigurnošću tvrditi da tekstovi nisu i više puta preuzimani od prikaza koji mi dajemo. Drugi problem je da je časopis NSF aktivan na portalu HRČAK od 13.12.2007. godine³⁷ pa stoga se i podatci koje prikazujemo vezani za čitanost časopisa na portalu HRČAK odnose na period od 13.12.2007. godine do 19.9.2019. godine. I iz tog razloga isto ne možemo sa sigurnošću tvrditi da tekstovi nisu preuzimani i više puta od prikazanog u ovom radu. Premda ovi podatci nisu i ne moraju biti potpuni, i dalje daju indiciju koje su teme bile zanimljivije čitateljima. U ovu analizu ne možemo uključiti godinu 2001 vol.2 br.1-2 jer taj broj nije objavljen ni na portalu HRČAK ni na web stranici časopisa..

Čitanost na portalu HRČAK

³⁷ Posjećenost časopisa u razdoblju. Hrčak. Portal hrvatskih znanstvenih i stručnih časopisa. URL: <https://hrcak.srce.hr/index.php?show=posjecenost-casopisa> (19.09.2019.).

Objavljenih 256 članaka ukupno je s portala HRČAK preuzeto 185033 puta³⁸, što je u prosjeku 722,8 preuzimanja po članku. Najmanje je preuziman (17 puta) članak: *Uvodna napomena, NSF vol. 19, br. 1-2 (2018)*, a najviše (14874 puta) preuziman sa ovog portala članak: *Liakhovsky, Alexander Anatolevich. The Civil War in Afghanistan. NSF vol.1, br. 1 (2000)*.

Tablica 3: Preuzimanja s portala HRČAK prema godištima

<i>Godin a</i>	<i>Ukupn o preuzima.</i>	<i>Postot ak</i>	<i>Prosje čan br. preuz.</i>	<i>Broj članaka</i>
2000	38	21.	77	
	838	0	6.8	9
2001	65	3.6	10	
	86		97.7	0
2002	91	5.0	43	
	97		8.0	1
2003	16	9.0	11	
	689		92.1	4
2004	10	5.6	79	
	280		0.8	3
2005	17	9.4	19	
	484		42.7	
2006	75	4.1	25	
	91		30.3	
2007	55	3.0	13	
	35		83.8	
2008	14	8.1	13	
	939		58.1	1
2009	20	10.	20	
	027	8	02.7	0
2010	79	4.3	99	
	41		2.6	
2011	57	3.1	71	
	09		3.6	
2012	98	5.3	81	
	06		7.2	2
2013	46	2.5	52	
	91		1.2	
2014	76	0.4	10	
	9		9.9	
2015	18	1.0	30	
	27		4.5	
2016	52	2.8	30	
	08		6.4	7
2017	11	0.6	59.	
	39		9	9

³⁸ Na Hrčkovoj stranici: Posjećenost časopisa u razdoblju (URL: <https://hrcak.srce.hr/index.php?show=posjecenost-casopisa>) ukupna posjećenost časopisa je 282772. U ovoj analizi je posjećenost manja jer je uračunata samo posjećenost člancima, a ne i posjećenost različitim drugim prilozima kao što je impressum, sadržaj, biografije autora i sl.

<i>Godin a</i>	<i>Ukupn o preuzima.</i>	<i>Postot ak</i>	<i>Prosje čan br. preuz.</i>	<i>Broj članaka</i>
2 018	77 7	0.4	48. 6	6
<i>U kup.</i>	<i>18 5033</i>			

Najveći broj 38838 (21%) preuzimanja je u godini 2000 (tablica 3). Najveći prosječan broj preuzimanja je 2530.3 u godini 2006, vol. 7 kojoj su svi brojevi posvećeni dokumentima : *Dokumenti Predsjedništva Bosne i Hercegovine 1991. - 1994.*

Gledano prema brojevima časopisa, najveći broj preuzimanja ima prvi broj (vol. 1, br. 1 (2000)) 24417. A najveći prosječan broj preuzimanja 4064 ima broj 1-2, vol. 7 (2006). Najmanji i broj preuzimanja i prosječan broj preuzimanja imaju brojevi (1-2, 3) iz 2018. godine, čija je i vidljivost članka znanstvenoj i stručnoj zajednici najkraća s obzirom da su objavljeni godinu ranije.

Čitanost na web stranici časopisa

Objavljenih 256 članaka ukupno je s web stranice časopisa preuzeto 263560 puta, što znači da stranica časopisa ima više preuzimanja (78527 preuzimanja) članaka nego isti časopis na portalu HRČAK. U prosjeku je 1029,5 preuzimanja po članku. Najmanje je preuziman (74 puta) članak: *Yair Cohen: Cyber – The Fifth Dimension, NSF vol. 18, br. 1-2 (2017)*, a najviše (6036 puta) je preuziman članak: *Duje Ančić: Strateško komuniciranje u Europskoj uniji i Sjevernoatlanskom savezu. NSF vol.16, br. 2-3 (2015).*

U tablici 4 su prikazana preuzimanja s web stranice časopisa prema godištima. Problem koji postoji na stranici časopisa je da ne postoje podatci o preuzimanjima za sve brojeve ili za sva godišta. Godišta koja u cijelosti nemaju podatke o broju preuzimanja u tablici su označena crticom (–); dok je za godišta koja imaju djelomične podatke, tj. podatke za samo neke brojeve časopisa, u fusnoti dat pregled brojeva ili članaka za koje ne postoje podatci o preuzimanjima.

Tablica 4: Preuzimanja s web stranice časopisa prema godištima

<i>Godin a</i>	<i>Ukupn o preuzima.</i>	<i>Postot ak</i>	<i>Prosje čan br. preuz.</i>	<i>Broj članaka</i>
2000 ³⁹	74260	28.2	1515.5	49
2001 ⁴⁰	12740	4.8	2123.3	20

³⁹ U 2000. godini ne postoje podatci o preuzimanju broja 3-4.

⁴⁰ U 2001. godini ne postoje podatci o preuzimanju broja 1-2.

<i>Godin a</i>	<i>Ukupn o preuzima.</i>	<i>Postot ak</i>	<i>Prosje čan br. preuz.</i>	<i>Broj članaka</i>
2002 ⁴¹	10141	3.8	482.9	21
2003	-	-	-	14
2004	-	-	-	13
2005	-	-	-	9
2006	3988	1.5	1329.3	3
2007	5017	1.9	1254.3	4
2008 ⁴²	13569	5.1	1233.5	11
2009 ⁴³	12624	4.8	1262.4	10
2010	13938	5.3	1742.3	8
2011	-	-	-	8
2012 ⁴⁴	14069	5.3	1172.4	12
2013 ⁴⁵	3128	1.2	347.6	9
2014	-	-	-	7
2015	19735	7.5	3289.2	6
2016	45854	17.4	2697.3	17
2017	24857	9.4	1308.3	19
2018	9640	3.7	602.5	16
Ukupno	263560			

Najveći broj 74260 (23%) preuzimanja je u godini 2000 (tablica 4). Najveći prosječan broj preuzimanja je 3289,2 u godini 2015.

Gledano prema brojevima časopisa, najveći broj preuzimanja ima vol. 17, br. 1-2 (2016) 41267. A najveći prosječan broj preuzimanja 4099 ima broj 2-3, vol. 16 (2015). Najmanji broj preuzimanja (1230 svaki) imaju brojevi 1 i 2 vol. 8 (2007). Najmanji prosječan broj preuzimanja (545.2) ima broj 1-2 iz 2018 godine, čija je i vidljivost članka znanstvenoj i stručnoj zajednici najkraća s obzirom da su objavljeni godinu ranije.

Zajedno oba portala

⁴¹ U 2002. godini ne postoje podaci o preuzimanju broja 3-4.

⁴² U 2008. godini ne postoje podaci o preuzimanju broja 1-2.

⁴³ U 2009. godini ne postoje podaci o preuzimanju broja 1 i za dokument „Radenko Radočić: Izjava“ broj 3-4.

⁴⁴ U 2012. godini ne postoje podaci o preuzimanju broja 1-2 i u broju 4 za „Silvija Missoni, Lidija Lasić (Bilić Pešić): Prilozi“

⁴⁵ U 2013. godini ne postoje podaci o preuzimanju broja 2 i 3-4, a u broju 1 ne postoje podaci o članku „Joško Badžim: Obavještajne i represivne službe u suprotstavljanju kriminalitetu koji predstavlja prijetnju nacionalnoj sigurnosti“

Objavljenih 256 članaka ukupno je preuzeto 448338 puta (skupa i na stranici portala HRČAK i na web stranici časopisa). U projektu je preuziman 1751,3. Kad se gledaju obje stranice najmanje je preuziman (139 puta) članak⁴⁶: Yair Cohen: Cyber – The Fifth Dimension, NSF vol. 18, br. 1-2 (2017), a najviše (17035 puta) je preuziman članak: *Liakhovsky, Alexander Anatolevich. The Civil War in Afghanistan. NSF vol.1, br. 1 (2000)*.

Tablica 5: Preuzimanja skupa i s web stranice časopisa i s portala HRČAK prema godišnjima

Godin a	Preuz. HRČAK	Preuz. NSF stranica	Obje stranice	Postot ak	Broj članaka
2000	38583	74260	112843	25.2	49
2001	6586	12740	19326	4.3	20
2002	9197	10141	19338	4.3	21
2003	16689	-	16689	3.7	14
2004	10280	-	10280	2.3	13
2005	17484	-	17484	3.9	9
2006	7591	3988	11579	2.6	3
2007	5535	5017	10552	2.4	4
2008	14939	13569	28508	6.4	11
2009	20027	12624	32651	7.3	10
2010	7941	13938	21879	4.9	8
2011	5709	-	5709	1.3	8
2012	9806	14069	23875	5.3	12
2013	4691	3128	7819	1.7	9
2014	769	-	769	0.2	7
2015	1827	19735	21562	4.8	6
2016	5208	45854	51062	11.4	17
2017	1139	24857	25996	5.8	19
2018	777	9640	10417	2.3	16
Ukupno	184778	263560	448338		

Gledajući podatke s oba portala najveći broj 112843 (25%) preuzimanja je u godini 2000 (tablica 5). Najveći prosječan broj 3859,7 preuzimanja je u godini 2006. Gledano prema brojevima časopisa, najveći broj preuzimanja ima prvi broj (vol. 1, br. 1 (2000)) 50066.

⁴⁶ S obzirom da veliki broj članaka nema zapis o broju preuzimanja na stranici časopisa za najmanji broj preuzimanja je izdvojen članak koji ima zapis o broju preuzimanja na oba portala tj. obje web stranice

Uspoređujući preuzimanja s obje stranice možemo zapaziti da se više preuzima sa stranice časopisa, premda na stanicu časopisa za 170 članaka (20 brojeva časopisa) nema javno dostupne evidencije o preuzimanju članaka. S druge strane razlike u preuzimanjima postoje prema svakom proučavanom kriteriju. Za primjer razlika u preuzimanjima na obje stranice možemo uzeti dva članka koja su najučestalije preuzimana na jednoj ili drugoj stranici: članak *Liakhovsky, Alexander Anatolevich. The Civil War in Afghanistan. NSF vol.1, br. 1 (2000)* je na portalu HRČAK preuzet 14874 puta, dok je na stranici časopisa preuzet 2161 puta (ukupno 17035), što znači da je 6 (skoro 7) puta manje preuzimanje ovog članka na stranici časopisa; drugi članak, koji je najučestalije preuziman na stranici časopisa: *Duje Ančić: Strateško komuniciranje u Europskoj uniji i Sjevernoatlanskom savezu. NSF vol.16, br. 2-3 (2015)* je na portalu HRČAK preuzet 346 puta, dok je na stranici časopisa preuzet 6036 (ukupno 6382), što znači da je 17 puta manje preuzimanje na portalu HRČAK. Ovi podatci o dramatično različitom preuzimanju određenog članka na različitim portalima ili web stranicama pokazuju da moramo pratiti preuzimanja na svim stranicama s dostupnim materijalom kako bismo dobili potpuniju sliku o interesu čitatelja za određenom građom - u našem slučaju člancima iz časopisa.

Autori

Od 257 tekstova 19 tekstova nema autora, od čega je: 10 dokumenata, 3 prikaza i 6 ostalih vrsta tekstova (npr. uvodne napomene). Preostalih 238 tekstova potpisuje 134 različitih autora. Najveći broj autora njih 90 (67,2%) objavljuje samo po jedan rad; 2 rada objavljuje 28 (20,9%) autora; 3 rada objavljuje 7 (5,2%) autora; po 2 autora objavljuju 4 i 6 radova, a po jedan autor objavljuje 5, 7, 10, 12 i 49 radova. Ova tri najproduktivnija autora koji objavljuju 10 ili više radova čine 2,2% od ukupnog broja autora, dok njihova produkcija od 71 rada (od 238 ukupno radova sa autorom) čini 29,8% radova. U tablici 4 prikazani su autori koji su objavili najveći broj članaka u NSF.

Tablica 6: Najproduktivniji autori

Autor	Broj članaka	Postotak
Međimorec, Miroslav	49	20.6
Tuđman, Miroslav	12	5.0
Akrap, Gordan	10	4.2
Šimić, Tomo	7	2.9
Domović, Roman	6	2.5
Lučić, Ivo	6	2.5
Kalinić, Pavle	5	2.1
Boyadjiev, Todor	4	1.7
Lucic, Ante	4	1.7
Bilić, Ivan	3	1.3
Guberina, Boris	3	1.3

Autor	Broj članaka	Postotak
Gubić, Marijan	3	1.3
Nomikos, John M.	3	1.3
Prodan, Tonči	3	1.3
Sučić, Stjepan	3	1.3
Žepić, Božo	3	1.3

Veći broj objavljenih članaka ne znači i veću čitanost autora. Uspoređujući najproduktivnije autore (tablica 6) s autorima čije se članke najčešće preuzimalo (tablica 7), možemo uočiti da iako autor (M. Međimorec) koji ima najveći broj preuzimanja (47554) ima i najveći broj objavljenih članaka (49), postoje i autori (kao što su: A. A. Liakhovsky ili D. Ančić) koji su među 15 autora koji imaju najviše preuzimanja (17035 i 6382) a objavili su samo jedan članak. Ova dva autora (A. A. Liakhovsky ili D. Ančić) imaju i najveći prosječan broj preuzimanja (tablica 8).

Tablica 7: Preuzimanja po autoru (prvih 15 autora)

Autor	Broj preuz.	Prosječan broj preuz.	Broj članak
Međimorec, Miroslav	47554	970.5	49
Šimić, Tomo	22131	3161.6	7
Tuđman, Miroslav	21340	1778.3	12
Lučić, Ivo	17225	2870.8	6
Liakhovsky, Alexander A.	17035	17035.0	1
Akrap, Gordan	16226	1622.6	10
Kalinić, Pavle	12864	2572.8	5
Domović, Roman	11034	1839.0	6
Dimou, Antonia	9149	4574.5	2
Bilić, Ivan	8972	2990.7	3
Guberina, Boris	8187	2729.0	3
Gubić, Marijan	7389	2463.0	3
Klasan, Vilko	6402	3201.0	2
Ančić, Duje	6382	6382.0	1
Boyadjiev, Todor	6305	1576.3	4

U tablici 8 prikazano je 15 autora koji imaju najveći prosječan broj preuzimanja. Ovih 15 autora (koji čine 8,9% svih autora) sveukupno su objavili 16 članaka (6,2% svih članaka) u NSF-u koji su i najčitaniji članci, ukupno 18% od ukupnog broja preuzimanja članaka NSF-a.

Tablica 8: Preuzimanja po autoru (prvih 15 autora) prema prosječnom broju preuzimanja

Autor	Broj preuz.	Prosječan broj preuz.	Broj članaka
Liakhovsky, Alexander A.	17035	17035	1
Ančić, Duje	6382	6382	1
Theunens, Reynaud	5396	5396	1
Sagrak, Hrvoje	4748	4748	1
Barić, Slavko	4650	4650	1
Dimou, Antonia	9149	4574	2
Lapid, Ephraim	4347	4347	1
Vuković, Hrvoje	4122	4122	1
Pantev, Plamen	3748	3748	1
Lončar, Marko	3669	3669	1
Dedijer, Stevan	3593	3593	1
Mrduljaš, Saša	3540	3540	1
Rousek, Michael R.	3509	3509	1
Iličić, Gordana	3407	3407	1
Ferš, Drago	3336	3336	1

Proučavajući najučestalije preuzimane članke (tablica 9) možemo vidjeti da je najveći broj članaka (53%) od autora koji imaju i najveći prosječan broj preuzimanja. Ali isto tako možemo vidjeti i da se učestalo preuzimaju (33%) i članci, točnije određeni članak, od autora koji imaju visoku produktivnost, kao što su: Miroslav Medimorec (49 članaka), Miroslav Tuđman (12 članaka), Tomo Šimić (7 članaka), Ivo Lučić (6 članaka), Ivan Bilić (3 članaka).

Tablica 9: Članci s najvećim brojem preuzimanja (prvih 15 članaka s najvećim brojem preuzimanja)

<i>Autori</i>	<i>Naslov</i>	<i>Ukupan br. preuz.</i>	<i>Izdanje</i>
A. A. Liakhovsky -	The Civil War in Afghanistan Radenko Radojčić: Izjava	17035 9412	Vol. 1 br. 1 (2000) Vol. 10 br. 3-4 (2009)
Ivan Bilić	Kronologija raspada SFRJ i stvaranje Republike Hrvatske do 15. siječnja 1992.	6517	Vol. 6 br. 1-2 (2005)
Miroslav Tuđman	Informacijske operacije i mediji ili kako osigurati informacijsku superiornost	6510	Vol. 10 br. 3-4 (2009)
Duje Ančić	Strateško komuniciranje u Europskoj uniji i Sjevernoatlanskom savezu	6382	Vol. 16 br. 2-3 (2015)
Ivo Lučić	Komunistički progoni Katoličke crkve u Bosni i Hercegovini 1945.-1990.	5987	Vol. 9 br. 3 (2008)
Tomo Šimić	Dokumenti Predsjedništva Bosne i Hercegovine 1991. - 1994.	5397	Vol. 7 br. 1-2 (2006)
Reynaud Theunens	Ekspertski izveštaj tima za vojne analize za predmet IT-95-13: Operativna grupa JUG (GMTBR) Oružanih snaga SFRJ i dejstva u Slavoniji, Baranji i zapadnom Sremu (SBZS)	5396	Vol. 13 br. 4 (2012)
Antonia Dimou	East Mediterranean Gas Cooperation and Security Challenges	4776	Vol. 17 br. 1-2 (2016)
Hrvoje Sagrak	Generic Control System Architecture for Critical Infrastructure Protection	4748	Vol. 17 br. 1-2 (2016)
Miroslav Medimorec	Izvršio sam zapovijed: odveo sam u smrt 900 Hrvata	4695	Vol. 9 br. 4 (2008)
Slavko Barić	Vojne strategije i asimetrično ratovanje	4650	Vol. 11 br. 4 (2010)
Antonia Dimou	Energy as an East Mediterranean Opportunity and Challenge	4373	Vol. 18 br. 1-2 (2017)
Ephraim Lapid	OSINT: A Major Source of Up-to-Date Information	4347	Vol. 17 br. 1-2 (2016)
Vilko Klasan	Upravljanje vojnim znanjem	4243	Vol. 10 br. 2 (2009)

Institucionalna pripadnost autora

NSF je časopis koji se bavi nacionalnom sigurnošću i zato je interesantno vidjeti iz kojih institucija dolaze autori. Iz tablice 10 možemo vidjeti da autori dolaze iz različitih vrsta institucija: istraživačke, edukacijske ili istraživačko-edukacijske ustanove, državna uprava, oružane snage, izvještajne službe, industrija, odvjetništvo, mediji, zdravstvene institucije, dokumentacijski centri i muzeja.

Najveći broj autora 63 (44,7%) dolazi iz istraživačke, edukacijske ili istraživačko-edukacijske ustanove; od čega su 4 autora studenti koji rade ili u ko-autorstvu s profesorima ili u ko-autorstvu s drugim studentima poslijediplomskog studija. Zatim 49 (34,8%) dolazi iz državnih uprava ili ministarstva, oružanih snaga, izvještajnih službi. Iz industrije dolazi

11 autora ili 7,8%. I u manjem postotku dolaze autori iz: odvjetništva 2,8%; zdravstvenih institucija 1,4%; dokumentacijskih centara 0,7%; i muzeja 0,7%.

Tablica 10: Institucionalna pripadnost autora

<i>Vrsta organizacije</i>	<i>Broj autora</i>	<i>Postotak</i>
Istraživačko-edukacijska ustanova	40	28.4
Državna uprava/Ministarstvo	24	17.0
Istraživačka ustanova	17	12.1
Oružane snage	16	11.3
Industrija	11	7.8
Izvještajna služba	9	6.4
Edukacijska ustanova	6	4.3
Odvjetništvo	4	2.8
Drugo	4	2.8
Mediji	3	2.1
Gradska uprava	3	2.1
Zdravstvene institucije	2	1.4
Muzej	1	0.7
Dokumentacijski centar	1	0.7
Ukupno	141	

Ukupan broj autora po institucijama veći je od broja autora jer isti autor tijekom 19 godina izlaženja časopisa ne mora obavezno raditi u samo jednoj instituciji.

Interesantno je vidjeti i kakva je čitanost članaka s obzirom na institucije u kojima autori rade (tablica 11). S obzirom da su najviše članaka objavili autori koji dolaze iz ministarstava ili državne uprave, ako gledamo ukupnu čitanost prema institucijama najveća je čitanost radova koje potpisuju autori iz ministarstva ili državne uprave. Ako gledamo čitanost prema prosječnom broju preuzimanja članaka, koji u izračun uključuje i broj objavljenih članaka, slika je ponešto drugačija. Prema prosječnom broju preuzimanja članaka najviše su čitani autori koji dolaze iz muzeja (2790 prosječan broj preuzimanja po članku) iako su objavili svega 2 članka, zatim iz industrije (2749,8 prosječan broj preuzimanja po članku), pa iz oružanih snaga (2562,3 prosječan broj preuzimanja po članku). Potom su najčitaniji članci koje su objavili autori koji rade u gradskoj upravi (2356,1 prosječan broj preuzimanja po članku, iako su objavili svega 9 članaka), pa autori koji rade u tajnim službama (2138,3 prosječan broj preuzimanja po članku). Premda smo u pregledu (tablica 11) institucija autore koji rade u edukacijskim, istraživačkim i istraživačko-edukacijskim ustanovama dali odvojeno, ukupno preuzimanje njihovih tekstova je 161449, prosječan broj preuzimanja po članku je 1736.

Tablica 11: Preuzimanja prema institucionalnoj pripadnosti autora

<i>Tip organizacije</i>	<i>U kup. preuzi.</i>	<i>P rosj. broj preuz.</i>	<i>Br oj članaka</i>
Državna uprava/Ministarstvo Istraživačko-edukacijska ustanova	12 6096	1 483.5	85
Industrija	10 495	1 749.8	63
Istraživačka ustanova	40 1061	2 604.1	20
Oružane snage	51 246	2 562.3	20
Tajna služba	32 075	2 138.3	15
Gradska uprava	21 205	2 356.1	9
Edukacijska ustanova	20 356	2 035.6	10
Drugo	11 678	1 668.3	7
Pravnik/odvjetnik	41 11	6 85.2	6
Muzej	55 80	2 790.0	2
Press	50 28	1 676.0	3
Zdravstvo	30 84	7 71.0	4
Dokumentacijski centar	15 44	1 544.0	1

Autori članaka u NSF-u dolaze iz 25 zemalja. Najviše autora 50% dolazi iz Hrvatske; 7,5% iz Sjedinjenih Američkih Država; 5,2 % iz Bosne i Hercegovine; 4,5% iz Njemačke; 3,7% iz Bugarske; 3% iz Grčke. Preostalih 26,1 posto autora dolaze iz: Albanije, Austrije, Belgije, Crne Gore, Francuske, Italije, Izraela, Kanade, Litve, Mađarske, Makedonije, Nizozemske, Rusije, Slovenije, Srbije, Švedske, Švicarske i Velike Britanije (Tablica 12).

Tablica 12: Zemlje u kojima rade autori

<i>Država</i>	<i>Broj autora</i>
Hrvatska	67
SAD	10
Bosna i Hercegovina	7
Njemačka	6
Bugarska	5
Grčka	4
Belgija	3

<i>Država</i>	<i>Broj autora</i>
Izrael	3
Italija	3
Slovenija	3
Rusija	3
Švedska	3
Litva	2
Makedonija	2
Mađarska	2
Velika Britanija	2
Albanija	1
Austrija	1
Švicarska	1
Kanada	1
Francuska	1
Nizozemska	1
Crna gora	1
Srbija	1
nepoznato	1

Suradnja autora je jedan od bitnih aspekata bibliometrijskih istraživanja, bez obzira radi li se o institucionalnoj analizi, analizi zemalja u kojima autori rade ili analizi pojedinačnih autora. U analizi časopisa NSF analiza suradnje autora pokazala je da najveći broj radova 210 (88,6%) ima samo jednog autora, 21 (8,9%) rad ima 2 autora, a 6 (2,5%) radova ima 3 autora. Suradnja postoji samo na 11,4% radova, od toga su u 21 (8,9%) radu koautori iz iste institucije, a u preostalih 6 (2,5%) radova su koautori iz različitih institucija i vrsta institucija : ko-autori iz 3 rada su iz *industrije i istraživačko-edukacijskih ustanova*; ko-autori 2 rada su iz *privatne ordinacije i ljekarne*; a u jednom radu su ko-autori iz *industrije i oružanih snaga*.

Ključne riječi

Koje se teme najčešće obrađuju u časopisu možemo dobiti analizom ključnih riječi s kojima su članci indeksirani. Analiza ključnih riječi je rađena prema ključnim riječima s kojima su autori sami opisali tekst, i dodatno su nadopunjene s riječima iz sažetka i naslova. S obzirom da je časopis dvojezičan, analiza je rađena na engleskom jeziku, jer je engleski zastupljeniji, točnije dobar dio radova objavljenih na hrvatskom jeziku imao je sažetak i ključne riječi i na engleskom jeziku. Analiza najučestalijih ključnih riječi rađena je na korpusu od 1618 ključnih riječi. A u prosjeku je svaki tekst opisan s 9 riječi.

Distribucija ključnih riječi odgovara Zipf-ovom zakonu, točnije najveći broj riječi 637 (39,4%) pojavljuje se svega jedanput, a mali se broj riječi pojavljuje učestalo, u ovom

slučaju: 5 riječi (što čini 0,3%) pojavljuje se više od 20 puta, tj. ukupno ovih 5 riječi pojavljuje se 119 puta što čini 7,9% svih riječi. Učestalost pojavljivanja ključnih riječi prikazana u tablici 13.

Tablica 13: Učestalost pojavljivanja ključnih riječi

<i>Frekvencija ključnih riječi</i>	<i>Učestalost pojavljivanja KR</i>	<i>Postotak</i>
35	1	2.16
32	1	1.98
29	2	3.58
23	1	1.42
19	3	3.52
16	1	0.99
14	1	0.87
13	4	3.21
12	3	2.22
11	4	2.72
10	2	1.24
9	1	0.56
8	6	2.97
7	9	3.89
6	9	3.34
5	13	4.02
4	13	3.21
3	35	6.49
2	99	12.24
1	637	39.37

U tablici 14 prikazane su najučestalije ključne riječi ili najučestalije teme koje su zaokupljale autore. Među prvih deset najučestalijih riječi uz riječ *sigurnost* (eng. Security), *izvjesnica* (eng. Intelligence), *informacija* (eng. Information), pojavljuju se i riječi *operacija* (eng. Operation), *Medački džep* (eng. Medak Pocket) i *NATO* (Sjevernoatlantski savez; eng. North Atlantic Treaty Organization). Među prvih 10 najfrekventnijih riječi su i riječi koje označavaju zemlju koja se obrađuje a to su: Bosna i Hercegovina, Hrvatska i Jugoslavija.

Nadalje u tablici 14 možemo vidjeti da teme koje su učestalo zaokupljale autore su i : *kritična infrastruktura* (eng. Critical Infrastructure), *sustavi* (eng. System), *kriza* (eng. Crisis), *terorizam* (eng. Terrorism), *rat* (eng. War), *Europska unija* (EU; eng. European Union) i *Europa*.

Tablica 14: Najučestalije ključne riječi (na engleskom)

<i>Ključna riječ</i>	<i>Frekvencija</i>	<i>Postotak od ukupnog broja riječi</i>
Bosnia and Herzegovina	35	2.2
Security	32	2.0
Croatia	29	1.8
Intelligence	29	1.8
Medak Pocket	23	1.4
Information	19	1.2
Operation	19	1.2
Yugoslavia	19	1.2
Politic	16	1.0
NATO	14	0.9
Balkan	13	0.8
Critical Infrastructure	13	0.8
System	13	0.8
USA	13	0.8
Infrastructure	12	0.7
Terrorism	12	0.7
War	12	0.7
Crisis	11	0.7
EU	11	0.7
Europe	11	0.7
History	11	0.7
Policy	10	0.6
South-East Europe	10	0.6
Military	9	0.6
Dayton Agreement	8	0.5
International Community	8	0.5
International Tribunal	8	0.5
JNA	8	0.5
Protection	8	0.5
Service	8	0.5
Cooperation	7	0.4
Democracy	7	0.4
Development	7	0.4
Energy	7	0.4

<i>Ključna riječ</i>	<i>Frekvencija</i>	<i>Postotak od ukupnog broja riječi</i>
General Praljak	7	0.4
Greece	7	0.4
Homeland War	7	0.4
Public Knowledge	7	0.4
Stability	7	0.4

Supojavnost riječi

S analizom supojavnosti ključnih riječi možemo pratiti strukturu istraživačkih tema i njihovu međusobnu povezanost unutar područja sigurnosti, točnije nacionalne sigurnosti. Analiza ko-rijeci prati „su-pojavljivanja dvije ili više riječi u jednom dokumentu ili u različitim dokumentima“⁴⁷.

Da bi smo mapirali strukturu područja, uparene su 1618 ključne riječi. Uparivanjem smo dobili 6357 parova riječi, od čega se 5902 (92,8%) pojavljuju svega jedanput i stoga nisu ušli u daljnju analizu. Analiza supojavnosti ključnih riječi rađena je s 455 (7,2%) parova riječi koji se pojavljuju 2 puta ili više.

Na grafu 1 prikazana je struktura glavnih tema koje su obrađivane tijekom 19 godina izlaženja NSF-a na temelju ključnih riječi kojima su indeksirani svi analizirani tekstovi. Glavne obrađivane teme su podijeljene u 4 međusobno povezana klastera: *Sigurnost, Domovinski rat, Medački džep i HIS (Hrvatska izvještajna služba)*.

Tablica 15: Centralna čvorišta i broj veza

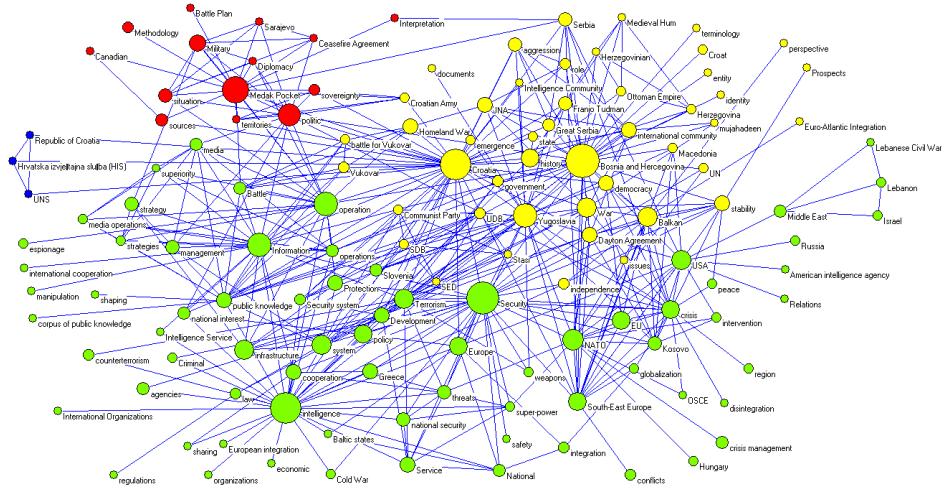
<i>Parovi</i>	<i>Frekvencija</i>
Intelligence Security	11
Bosnia and Croatia	10
Herzegovina Dayton	8
Bosnia and Agreement	8
Herzegovina Information	8
Medak Politic	8
Pocket War	8
Bosnia and Service	8
Herzegovina Yugoslavia	8
Intelligence	8
Croatia	8

⁴⁷ Diodato, Virgil. Dictionary of Bibliometrics. Haworth Press, New York: 1994. Str. 54.

Svaki klaster ima centralna čvorišta čiju hijerarhiju i povezanost možemo odrediti pomoću frekvencije riječi, parova riječi, te brojem veza (eng. linkage). Centralna čvorišta i njihov broj veza prikazani su u tablici 15.

Gustoća veza ovih riječi unutar klastera je pokazatelj unutarnje snage klastera. Klasteri su povezani mostovima tj. premosnicama s dominantnim klasterom ali i međusobno.

Graf 1: Supojavnost ključnih riječi s frekvencijom gustoće veza minimalno 2 (ili više)

Najveći klaster je *Sigurnost* koji ima nekoliko centralnih čvorišta: *izvjesnice, sigurnost, informacije, operacije*.

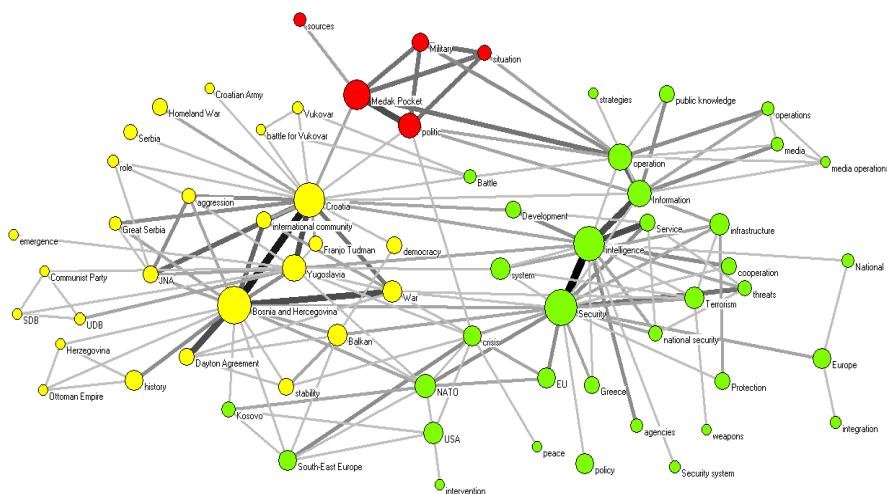
Centralna čvorišta klastera *Domovinski rat* su: *Bosna i Hercegovina, Hrvatska, Jugoslavija, rat*.

Centralna čvorišta klastera *Medački džep* su: *Medački džep, politika, vojska*.

Najmanji klaster *HIS* (Hrvatska izvještajna služba) se sastoji od tri čvora: *HIS, Republika Hrvatska i National Security Office (UNS)*.

Da bi se naznačila čvorišta s većom gustoćom veza, u grafu 3 prikazana je supojavnost ključnih riječi s frekvencijom gustoće veza 3 ili većom. Radi prikaza čvorišta s većom gustoćom veza, prikaz na grafu 2 ima samo 3 najveća klastera: *Sigurnost, Domovinski rat* i *Medački džep*.

Graf 2: Supojavnost ključnih riječi s frekvencijom 3 ili većom (naznačene učestalije veze)

Premosnice kojima su klasteri povezani s ostalim klasterima su najdominantnije čvorne točke. Klasteri *Sigurnosti* i *Domovinski rati* su povezani su preko čvornih točaka: *Hrvatska-izvjesnice* i *Bosna i Hercegovina-sigurnost*. Klaster *Medački džep* je povezan je s klasterom *Sigurnost* preko čvorišta: *Medački džep-operacije*, a s klasterom *Domovinski rat* preko čvorišta: *Medački džep-Hrvatska*.

Zaključak

Cilj ovog rada je da bibliometrijskom analizom časopisa *National Security and The Future* prikažemo obrađivane teme i njihovu strukturu, autore i institucionalnu pripadnost autora, kao i čitanost časopisa i članaka.

Prvi broj časopisa NSF objavljen je 2000. godine, a zadnji analizirani broj je br.3, vol.19 (2018). U 19 godina izlaženja u časopisu je objavljeno 257 članaka, od čega 238 članaka ima autore. Ovih 238 članaka s autorom potpisuju 134 različita autora. Interesantno je da su najveći broj članaka (koji imaju autora) samostalni radovi (88,6%), a manji broj članaka potpisuje 2 ili 3 autora, čija je suradnja uglavnom institucionalna (s izuzetkom u 6 radova), dok internacionalna suradnja nije zabilježena.

S obzirom da su članci dostupni na dvije web stranice, i zapis o broju preuzimanja članaka dostupan je na dvije web stranice (portal HRČAK i web stranica časopisa). Analiza pokazuje da su neki članci višestruko (npr. 75 puta) češće preuzimani s jedne stranice nego s druge. Da bi se dobio što potpuniji pregled zainteresiranosti čitatelja za određenu temu, moraju se uzeti podatci na svim stranicama na kojima su dostupni i materijali tj. članci.

Analiza čitanosti, autora ili članaka pokazuje da čitanost nije obavezno povezana s produktivnošću autora.

Vjerujemo da smo s analizom ključnih riječi i analizom supovljnosti ključnih riječi uspjeli opisati i tematske cjeline i strukturu istraživanih tema kao i njihovu međusobnu povezanost unutar područja nacionalne sigurnosti.

References

1. Diodato, Virgil (1994). *Dictionary of Bibliometrics*. Haworth Press, New York.
2. National Security and The Future (2019). URL: <http://www.nsf-journal.hr/> (1.04.2019.).
3. National Security and The Future Hrčak. Portal hrvatskih znanstvenih i stručnih časopisa (2019). URL: <https://hrcak.srce.hr/nsf> (1.04.2019.).
4. Pehar, Franjo (2010). *Komunikacijska uloga hrvatskih časopisa u polju informacijskih znanosti: Bibliometrijska analiza Vjesnika bibliotekara hrvatske i Informatologije*. Filozofski fakultet, Zagreb: Doktorska disertacija.
5. Pečarić, Đilda (2010). *Razvoj informacijskih znanosti u hrvatskoj. Bibliometrijska analiza doktorskih disertacija iz informacijskih znanosti 1978.-2007*. Filozofski fakultet, Zagreb: Doktorska disertacija.
6. Rushmanasab, G.; Hadagali, G. S., Muliman, R. S. (2018). *Journal of Information Science: A Bibliometric Analysis. Library Philosophy and Practice (e-journal)*. URL: <http://digitalcommon.unl.eu/libphilprac/1974> (5.09.2019.).

Napomena: U istom broju časopisa objavljen je i članak Đilde Pečarić:

**NATIONAL SECURITY AND THE FUTURE JOURNAL
CONTRIBUTORS FROM 2000. TO 2019.**

(Svezak 20, br. 3, 2019.)

07 tra 2020

DOI: <https://doi.org/10.37458/nstf.20.3.3>

Prepared by: Đilda Pečarić

(Catholic University, Zagreb, Croatia)

<https://www.nsf-journal.hr/online-issues/focus/id/1274#.YMwozGQzaUk>

O svom časopisu u istom broju pisao je i sam prof. Tuđman:

PRVIH 20 GODINA ČASOPISA NATIONAL SECURITY AND THE FUTURE
(Svezak 20, br. 3, 2019.)

07 tra 2020

1025 views

DOI: <https://doi.org/10.37458/nstf.20.3.4>

Autor: prof. dr. Miroslav Tuđman

(St. George Association, Zagreb, Croatia)

<https://www.nsf-journal.hr/online-issues/focus/id/1271#.YMwnn2QzaUk>

FARSA: BORASA A NE TUĐMANA ZA EMERITUSA!

PISMO DEKANU I FAKULTETSKOM VIJEĆU GRAFIČKOG FAKULTETA

Poštovani Dekane Grafičkog fakulteta prof. dr. sc. Nikola Mrvac,
Poštovani članovi Fakultetskog vijeća Grafičkog fakulteta,

S nevjericom sam pročitao članak:

NIŠTA OD MIROVINE?

Grafički fakultet traži profesora, a natječaj kao da je pisan po Borasovoj mjeri: 'Želim iskoristiti svoje znanje'

Radno mjesto profesora financirat će se iz vlastitih sredstava Grafičkog fakulteta, a radi se o 4500 kuna

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/graficki-fakultet-trazi-profesora-a-natjecaj-kao-da-je-pisan-po-borasovoj-mjeri-zelim-iskoristiti-svoje-znanje-15249278>

Naime tvrdi se da će te raspisati natječaj „pisan po mjeri rektora Borasa“ za izbor jednoga izvršitelja na radno mjesto redovitog profesora u trajnom zvanju, u području društvene znanosti, u znanstvenom polju rektora: Informacijske i komunikacijske znanosti, na određeno vrijeme, u akademskoj godini 2022./2023. na 25 posto radnoga vremena. Stručno povjerenstvo za izbor bi bilo u sastavu: dekan Mrvac i dvije članice koje su s Borasovog bivšeg Filozofskog fakulteta: Jadranka Lasić Lazić u mirovini i Sanja Seljan.

Kako doznajem namjera Fakulteta da Borasa izaberete za Profesora emeritusu:

Prijedlog da se Borasu dodijeli titula profesora emeritusa, kako je objavio Telegram, stigao je od Grafičkog fakulteta, ali je Boras, navodno, ovaj tjedan odustao od stavljanja te točke na dnevni red Senata. Pričekat će da ga se izabere poslije završetka rektorskog mandata, nakon što su ga upozorili kako bi to bio predsedan da rektor sama sebe proglaši emeritusom.

Grafički fakultet bio je taj koji je Borasa prije četiri godine zaposlio, kada je postalo jasno da mu Filozofski fakultet neće produljiti ugovor nakon 65. godine, pa ne bi mogao drugi put biti izabran za rektora, a već su ga dvaput predlagali i za dobitnika državne nagrade za životno djelo, 2020. i 2022. godine.

Zanimljivo je da nije spomenuto u tom tekstu da je Vaš fakultet predlagao rektora Borasa za izbor za Redovitog člana HAZU i da je u Razredu za društvene i humanističke znanosti HAZU dobio 0 (NULA) glasova.

Dvije godine prije toga kandidat za redovitog člana HAZU bio je mentor za doktorat Damira Borasa prof. dr. sc. Miroslav Tuđman i njemu je nedostajao u istom razredu samo jedan glas za izbor.

Međutim u vrijeme rektorovanja njegovog doktoranda prof. Tuđman nije mogao biti izabran za profesora emeritusa. Napisao sam niz pisama bivšem Odsjeku rektora Borasa na FF-u i nisam uspio doznati zašto do tog izbora nije došlo više godina pošto je FF pokrenuo taj izbor. Glasovanje u I. Razredu HAZU pokazuje da je prof. Tuđman mnogo bolji kandidat od prof. Borasa, pa je nelogično da ga Grafički fakultet predlaže za profesora emeritusa iako je poznat slučaj neizbora prof. Tuđmana. I to još – kako doznajemo iz ovog članka – nakon što ga je vaš fakultet neuspjelo dva puta predlagao za *državne nagrade za životno djelo*.

Još u prvom pismu FF-u naveo sam dva e-maila u kome prof. Tuđman govori o svom doktorandu:

Naslov: Re: NE-ETIČKO PONAŠANJE REKTORA BORASA

Datum: Thu, 29 Jun 2017 10:21:41 +0200

Šalje: miroslav tudjman <m.tudjman@gmail.com>

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Dragi Josipe,

Što se tiče Borasa nemam dalnjih sugestija jer si Ti sve napisao. Što se mene tiče ja sam ga odavno otpisao i ne želim s njime imati ikakva posla. Odsjek za informacijske znanosti, zahvaljujući i Borasu, iako ne samo njemu, dosljedan je u svojoj samodestrukciji i raspast će se ako netko pametan i sposoban ne dođe na čelo ...

Dvije godine kasnije prof. Tuđman mi piše:

Naslov: Re: Borasa za akademika

Datum: Mon, 2 Dec 2019 01:28:51 +0100

Šalje: miroslav tudjman <m.tudjman@gmail.com>

Prima: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Josipe, pogledao sam tekst "Borasa za akademika". Ne može biti sporno da je Damir Boras osoba s najskromnijim znanstvenim doprinosom i ugledom od svih rektora u dugo povijesti zagrebačkog Sveučilišta. On se ne može pohvaliti ni sa organizacijskim uspjehom ili, promjenama koje su potrebne u 21 stoljeću kada se i uloga znanja, znanosti, pa time i sveučilišta brzo mijenja. Nažlost, u njegovu mandatu o zaostajanju Sveučilišta govori i podatak da ono nije više među 500 najboljih sveučilišta. O njegovu moralnom habitusu i Ti, a i drugi puno toga su rekli i napisali.

Zbog revolta i radi protesta protiv rektora takve "izvrsnosti" i karaktera Ti si odlučio "odreći" se vlastitoga sveučilišta i mogućeg izbora u profesora emeritusa. Budući da si

akademik svjetskoga znanstvenoga ugleda, priznat u svijetu u daleko većoj mjeri nego u Hrvatskoj, zvanje emeritusa Tebi ne znači puno. Međutim, moje je mišljenje da bi tvoja kritika Borasa, s pozicije akademika i profesora zagrebačkoga Sveučilišta, te participacija na skupovima (na koje Te pozivaju a Ti to ne prihvacaš) imala veći učinak u znanstvenoj zajednici a time nužno i posljedice po samoga Borasa.

Srdačan pozdrav

Miro

Unatoč ovakvom mišljenju njegovog mentora kod koga je Boras doktorirao poslije 15 godina provedenih na FF-u u svojoj 48. godini života vaš fakultet očito smatra da o Borasu više zna od prof. Tuđmana. Groteskno zvuče Borasove riječi:

U svakom slučaju, kao profesor emeritus, za što će me predložiti sljedeći rektor jer zadovoljavam sve uvjete, sigurno ću razmisliti kako da iskoristim svoje znanstveno znanje. Uostalom vi u Povjerenstvo stavljate umirovljenu profesorici sa FF-a dr. sc. Jadranka Lasić Lazić. Ne navodite da ona jest profesor emeritus ali ne na FF-u. Koje su zasluge bivšeg rektora što njegova bliska suradnica to nije?

A koje su zasluge bivšeg rektora za spomenuti neizbor njegovog mentora dr. sc. Miroslava Tuđmana za profesora emeritusa? Napominjem: postupak za taj izbor prof. Tuđmana pokrenut je na FF-u još 2017. godine i nije izabran do svoje smrti. Danas možemo vidjeti tko je s FF-a izabran:

Rektorov emeritus

Telegram je početkom 2021. otkrio najveći skandal rektora Borasa; uz neupitne dokumente, pokazali smo da je Boras na vlastitu inicijativu promovirao Dragu Roksandića u najviše sveučilišno počasno zvanje professor emeritus, znajući za najmanje jednu prijavu za seksualno uznemiravanje protiv njega. Potom su nam se javile još četiri žene koje su detaljno opisale što im je tijekom studija činio rektorov emeritus.

<https://www.telegram.hr/politika-kriminal/spektakl-za-kraj-boras-svoju-rektorskiju-eru-okoncao-ispadom-prema-studenticama-ima-li-sto-ljepse-pametna-vrijedna-i-trudna/>

Napominjem da je ta 'vlastita inicijativa' zapravo izbor iz tzv. rektorove kvote:

Damir Boras još je samo danas rektor: Ide u penziju pa smo se prisjetili njegovih afera i skandala (srednja.hr)

U ovom članku nabrajuju niz njegovih afera i skandala pa je jedan podnaslov: *Slučaj Učiteljski i Grafički*.

U e-mailu prof. Tuđmana meni vidi se da ni ja nisam prof. emeritus zbog prof. Borasa. Znam da je jednom kada su pitali prof. Tuđmana zašto se tako ponašaju prema meni on je rekao da je to zato što sam ja svjetska veličina, a oni su KVARTovske veličine. Zato me ne čudi što danas kolege uspoređuju moj rad po Scopusu s učinkom cijelih fakulteta i sveučilišta. Na primjer dr. Josip Stjepandić mi šalje kakvi su po Scopusu rezultati vašeg fakulteta u odnosu na broj mojih 792 rada:

Sveučilište u Zagrebu, Grafički Fakultet

Getaldićeva 2, Zagreb

Croatia

Affiliation ID: 60103665

Other name formats: University Of Zagreb Faculty Of Graphic Arts Sveučilište U Zagrebu, Grafički Fakultet Grafički Fakultet

Grafički Fakultet Sveučilišta U Zagrebu University Of Zagreb Faculty Of Graphic Arts

Documents, affiliation only

394

Authors

136

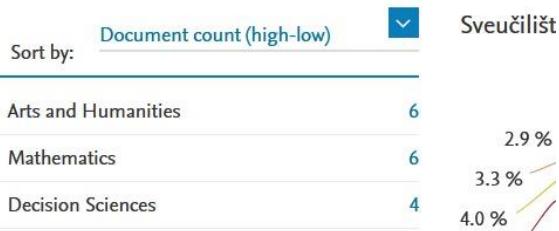
Save to author list

Documents by subject area

Affiliation hierarchy

Collaborating affiliations

Documents by so

Dakle ja u Scopusu imam 792 rada, a 136 zaposlenih na Grafičkom fakultetu ima ukupno 394 što nije ni 50% od broja mojih takvih radova.

Ne čude ovakve usporedbe kada Boras objašnjava da ga želite za profesora emeritusa da *iskoristite njegovo znanstveno znanje*, a moje toliko znanstveno znanje nije bilo zanimljivo Zagrebačkom sveučilištu.

Zahvaljući prof. Borasu takve usporedbe će se sigurno nastaviti.

Zato mislim da bi bilo logično da me pozovete da se javim na taj natječaj.

Na svjetskim bazama imam:

MathSciNet: publikacija: 1344, citata: 6452, H-index: 25;

Scopus: publikacija: 792, citata: 6940, H-index: 36;

WoS: publikacija: 799, citata: 6375, H-index: 34.

To treba usporediti s podatcima za bivšeg rektora Borasa: Napr. Borasov H-indeks na Scopus-u je 6, a na WoS-u 5.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) po broju objavljenih radova sam na 2537. mjestu njihove liste od 160,000 najutjecajnijih svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 7146-i.

Naravno smiješno je i pomisliti da bi Boras bio na takvoj listi.

Zato bi vi trebali usporediti moj doprinos samo u Teoriji informacija s cijelokupnim njegovim opusom. Pogledajte npr. rad:

T Rasheed, S. I. Butt, Đ. Pečarić and J. Pečarić, *Generalized cyclic Jensen and information inequalities*, Chaos, Solitons & Fractals, 163 (2022), 112602.

To je časopis s impact factorom 9,922 i prvi je rangiran između 108 časopisa u Mathematics, Interdisciplinary Applications.

U Prilogu vam dajem popis mojih radova u Teoriji informacija. (Cijeli popis poslat ću u prijavi na vaš natječaj.)

Dovoljno je usporediti samo taj dio s onim što ima profesor Boras da se vidi da sam ja vašem fakultetu sigurno zanimljiviji da *iskoristite* moje *znanstveno znanje* nego njegovo. S poštovanjem,

Dr. sc. Josip Pečarić Redoviti član HAZU
Izvanjski član DANU

CC: Ministar znanosti:

ministar@mzos.hr

Novi rektor Sveučilišta u Zagrebu: stjepan.lakusic@grad.unizg.hr

PRILOG

LIST OF PAPERS AND BOOKS IN INFORMATION THEORY

MONOGRAPHs, BOOKS

1. D. Pečarić, J. Pečarić, (Eds.), Inequalities and Zipf-Mandelbrot law / Selected topics in information theory, Monographs in inequalities 15, Element, Zagreb, 2019., pp 342.
2. M. Adil Khan, S. Ivelić Bradanović, N.Latif, Đ. Pečarić, J. Pečarić, Majorization Inequality and information theory / Selected topics of majorization and applications, Monographs in inequalities 16, Element, Zagreb, 2019., pp 380.
3. S. I. Butt, L. Horváth, Đ. Pečarić, J. Pečarić, Cyclic improvements of Jensen's inequalities / Cyclic inequalities in Information theory, Monographs in inequalities 18, Element, Zagreb, 2020, pp. 167.
4. M. A. Khan, K. A. Khan, Đ. Pečarić, J. Pečarić, Some New Improvements of Jensen's Inequality / Jensen's Type Inequalities in Information Theory, Monographs in inequalities 19, Element, Zagreb, 2020. Pp. 137.
5. J. Pečarić, Borasa za akademika. Portal dragovoljac.com, 2021:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Boras.pdf>
6. J. Pečarić, Prof. dr, sc. Miroslav Tuđman, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/tudjman.pdf>

PAPERS:

7. M. Matić, C.E.M. Pearce and J. Pečarić, Improvements of some bounds on entropy measures in information theory, Math. Inequal. Appl. 1(1998), 295-304.
8. M. Matić, C.E.M. Pearce, J. Pečarić, Some comparision theorems for the mean-value characterization of "useful" information measures. Southeast Asian Bulletin of Mathematics, 23(1999), 111-116.
9. M. Matić, C.E.M. Pearce, J. Pečarić, Further improvements of some bounds on entropy measures in information theory. Math. Inequal. Appl. 2, No 4 (1999), 599-611.

10. C. Jardas, J. Pečarić, R. Roki and N. Sarapa, On some inequalities for entropies of discrete probability distributions, *J. Austr. Math. Soc., Ser. B*, 40(1999), 535-541.
11. M. Matić, C.E.M. Pearce and J. Pečarić, On an inequality for the entropy of a probability distribution. *Acta Math. Hungar.* 85(4)(1999), 345-349.
12. C. Jardas, J. Pečarić, R. Roki and N. Sarapa, On some inequalities for series and probability entropies. *International Journal of Applied Mathematics*, Vol 1, No 5(1999), 529-535.
13. C. Jardas, J. Pečarić, R. Roki and N. Sarapa, A note on some inequalities for finite sums and application to entropies of probability distributions, *Journal of Computational Analysis*, Vol 1, No 1, (1999), 115-120.
14. S. Dragomir, C.E.M. Pearce, J. Pečarić, Some new inequalities for the logarithmic map with applications to entropy and mutual information. *Kyungpook Mathematical Journal*, 41 (2001), 115-125.
15. M. Matić, C. E. M. Pearce and J. Pečarić, Refinements of some bounds in information theory, *ANZIAM J. (formerly J. Austral. Math. Soc. Ser. B)* 42 (2001), 387-398.
16. C. Jardas, J. Pečarić, R. Roki and N. Sarapa, On an inequality for the entropy of a probability distribution, *Math. Inequal. Appl.* 4 (2001), 209-214.
17. I. Budimir, S.S. Dragomir and J. Pečarić, Further reverse results for Jensen's discrete inequality and applications in information theory, *J. of Inequal. In Pure and Appl. Math.* 2 (2001), Article 5.
18. B. Mond and J. Pečarić, On some applications of the AG inequality in Information Theory, *J. Inequal. In Pure and Appl. Math.* 2 (2001), Article 11.
19. M. Matić, C.E.M. Pearce and J. Pečarić, Some refinements of Shanon's inequalities. *ANZIAM J. (formerly J. Austral. Math. Soc. Ser. B)* 43 (2002), 493-511.
20. M. Matić, C.E.M. Pearce, J. Pečarić, On some inequalities for entropy and mutual information of random vectors. *Communications in Applied Analysis* 6 (2002), no. 3, 403-414.
21. Y. J. Cho, M. Matić, J. Pečarić, On Some Bounds in Coding Theory. *International J. of Pure and Applied Math. (IJPAM)*, 1 (2002), 379-388.
22. T. Furuta and J. Pečarić, An operator inequality associated with the operator concavity of operator entropy $A \log A - 1$. *Math. Inequal. Appl.* 6 (2003), 531-543.
23. Y. J. Cho and J. Pečarić, On some estimations of Kraft numbers, *J. Comput. Anal. Appl.* 7 (2005), 409-416.
24. M. Anwar, S. Hussain and J. Pečarić, Some inequalities for Csiszar - divergence measures, *International Journal of Mathematical Analysis*, 3 (2009), 1295-1304.
25. M. Anwar, G. Farid and J. Pečarić, Generalization of K-divergence and related means, *J. Math. Inequal.* 5 (2011), 181-191.
26. J. Pečarić and J. Perić, Remarks on the paper "Jensen's inequality and new entropy bounds" of S. Simić, *J. Math. Inequal.*, 6 (2012), no. 3, 631-636.
27. M. Adil Khan, M. Niezgoda and J. Pečarić, Bregman and Burbea-Rao divergence for matrices, *Rad HAZU*, 17 (2013), 11-32.
28. R. Mikić, J. Pečarić, I. Perić, Y. Seo: The generalized Tsallis relative operator entropy via solidarity, *J. Math. Inequal.*, Vol. 10, No. 1 (2016), 269-283.
29. G. Farid, A. Ur Rehman, J. Pečarić, On generalization of K-divergence, its order relation with J-divergence and related results, *Proyecciones*, 35(4), (2016), 383–395
30. M. A. Khan, D. Pečarić, J. Pečarić, Bounds for Shannon and Zipf-Mandelbrot entropies, *Math Meth Appl Sci.* 2017;1-7.

31. N. Latif, Đ. Pečarić and J. Pečarić, Majorization, Csiszar Divergence and Zipf-Mandelbrot law, *Journal of Inequalities and Applications*, (2017) 2017:197
32. L. Horvath, Đ. Pečarić, J. Pečarić, Estimations of f- and Rényi divergences by using a cyclic refinement of the Jensen's inequality , *J. Bull. Malays. Math. Sci. Soc.* (2017).
33. S. I. Butt, K. Khan, Đ. Pečarić, J. Pečarić, Combinatorial improvement of Shannon inequality and related results, *J. Math. Anal.*, 8(4), (2017), 97-110
34. J. Jakšetić, Đ. Pečarić, J. Pečarić, Some classical inequalities and Zipf-Mandelbrot law, *Octogon Mathematical Magazine*, 25 (2), (2017), 11-22.
35. N. Latif, Đ. Pečarić, J. Pečarić, Majorization in Information Theory, *Journal of Inequalities and Special Functions*, 8 (4), (2017), 42-56
36. J. Jakšetić, Đ. Pečarić, J. Pečarić, Some properties of Zipf-Mandelbrot law and Hurwitz ζ -function, *M. Inequal. Appl.*, 21 (2), (2018), 575-584.
37. S. Ivelić Bradanović, N. Latif, Đ. Pečarić, J. Pečarić, Sherman's and related inequalities with applications in Information Theory, *J. Inequal. Appl.*, 2018:98, (2018), <https://doi.org/10.1186/s13660-018-1692-0>
38. N. Lovričević, Đ. Pečarić, J. Pečarić, Zipf–Mandelbrot law, f -divergences and the Jensen-type interpolating inequalities, *J. Inequal. Appl.*, 2018:36, (2018),
39. R. Mikić, Đ. Pečarić, J. Pečarić, Inequalities of the Jensen and Edmundson-Lah-Ribarić type for 3-convex functions with applications, *J. Math. Inequal.*, 12 (3), (2018), 677-692
40. S. I. Butt, N. Mehmood, Đ. Pečarić, J. Pečarić, New Bounds for Shannon, Relative and Mandelbrot Entropies via Hermite Interpolating Polynomial, *Demonstr. Math.*, 2018; 51:112-130.
41. R. Mikić, Đ. Pečarić, J. Pečarić, Converses of the Edmundson-Lah-Ribaric inequality for the generalized Csiszar divergence with applications to Zipf-Mandelbrot law, *Annals of the University of Craiova - Mathematics and Computer Science Series*, 45 (2), (2018), 208-222
42. K. A. Khan, T. Niaz, Đ. Pečarić, J. Pečarić, Refinement of Jensen's inequality and estimation of f - and Rényi divergence via Montgomery identity, *J. Inequal. Appl.* 2018:318, (2018) , <https://doi.org/10.1186/s13660-018-1902-9>
43. N. Latif, Đ. Pečarić, and J. Pečarić: Majorization, "useful" Csiszár divergence and "useful" Zipf-Mandelbrot law, *Open Math.* 2018; 16: 1357–1373.,
44. R. Mikić, Đ. Pečarić, J. Pečarić, Inequalities of the Jensen and Edmundson-Lah-Ribarić type for positive linear functionals with applications, *Moscow Mathematical Journal*, 18 (4), (2018), 739-753.
45. M. A. Khan, Đ. Pečarić, J. Pečarić, On Zipf-Mandelbrot entropy, *Journal of Computational and Applied Mathematics*, 346 (2019), 192-204
46. A. Khan, M. Pečarić, Đ. Pečarić, J.: Bounds for Csiszár divergence and hybrid Zipf-Mandelbrot entropy. *Math. Meth. Appl. Sci.* 2019; 1-14.
47. M. Adeel, K. A. Khan, Đ. Pečarić and J. Pečarić: Generalization of the Levinson inequality with applications to information theory, *Journal of Inequalities and Applications* 2019, 2019:212
48. Niaz, T., Khan, K. A., Pečarić, Đ., & Pečarić, J.: Estimation of Different Entropies via Taylor One Point and Taylor Two Points Interpolations Using Jensen Type Functionals. *International Journal of Analysis and Applications*, 17(5) (2019), 686-710.

49. S. I. Butt, N. Mehmood, Đ. Pečarić, J. Pečarić: New bounds for Shannon, relative and Mandelbrot entropies via Abel-Gontscharoff interpolating polynomial, Mathematical Inequalities and Applications, Volume 22, Number 4 (2019), 1283–1301
50. N. Mehmood, S. I. Butt, Đ. Pečarić, J. Pečarić, Several new cyclic Jensen type inequalities and their applications, Journal of Inequalities and Applications. (2019) Article number: 240 (2019)
51. A. Barbir, S. Ivelić Bradanović, Đ. Pečarić, J. Pečarić: Converse to the Sherman inequality with applications, Mathematical Inequalities and Applications, Volume 22, Number 4 (2019), 1405–1419
52. N. Lovričević, Đ. Pečarić, J. Pečarić: Monotonicity of the Jensen functional for f-divergences with applications to the Zipf-Mandelbrot law, Mathematical Inequalities and Applications, Volume 22, Number 4 (2019), 1427–1449
53. Đ. Pečarić, J. Pečarić, M. Rodić: On a Jensen-type inequality for generalized f-divergences and Zipf-Mandelbrot law, Mathematical Inequalities and Applications, Volume 22, Number 4 (2019), 1463–1475
54. S. Khalid, Đ. Pečarić and J. Pečarić, On Zipf-Mandelbrot entropy and 3-convex functions, Adv. Oper. Theory, 724-737, 2019.
55. S. Khalid, Đ. Pečarić and J. Pečarić, On Shannon and Zipf-Mandelbrot entropies and related results, J. Inequal. Appl., 1-14, 2019.
56. M. Adeel, K. A. Khan, Đ. Pečarić and J. Pečarić, *Levinson type inequalities for higher order convex functions via Abel-Gontscharoff interpolation*, Advances in Difference Equations, (2019) 2019:430 (Published October 11, 2019).
57. Adil Khan, M., Pečarić, Đ. & Pečarić, J.: New refinement of the Jensen inequality associated to certain functions with applications. J. Inequal. Appl. 2020, 76 (2020). <https://doi.org/10.1186/s13660-020-02343-7>
58. K. Ali Khan, T. Niaz, Đ. Pečarić, J. Pečarić, Estimation of different entropies via Hermite interpolating polynomial using Jensen type functionals, J. Anal (2020).
59. M. Adeel, K. Ali Khan, Đ. Pečarić and J. Pečarić: Levinson-type inequalities via new Green functions and Montgomery identity, Open Mathematics 2020, Volume 18, Issue 1, 632–652.
60. S. I. Butt, T. Rasheed, Đ. Pečarić and J. Pečarić: Combinatorial extensions of Popoviciu's inequality via Abel-Gontscharoff polynomial with applications in information theory, Rad HAZU. Matematičke znanosti, Vol. 24 = 542 (2020): 59-80,
61. S. I. Butt, M. Klaričić Bakula, Đ. Pečarić, J. Pečarić, Jensen-Grüss inequality and its applications for the Zipf-Mandelbrot law, Mathematical Methods in the Applied Sciences, Vol. 44, Issue 2 (2021), 1664-1673.
62. M. A. Khan, Đ. Pečarić, J. Pečarić, A new refinement of the Jensen inequality with applications in information theory, Bull. Malays. Math. Sci. Soc. (2020), 23.
63. N. Mehmood, S. I. Butt, Đ. Pečarić, J. Pečarić, Generalizations of cyclic refinements of Jensens inequality by Lidstones polynomial with applications in Information Theory, J. Math. Inequal 14 (1), 249-271.
64. Adeel, M., Khan, K. A., Pečarić, Đ., & Pečarić, J. (2020). Estimation of f-divergence and Shannon entropy by Levinson type inequalities via new green's functions and Lidstone polynomial. Advances in Difference equations, 2020(1): 27.
65. Adeel, M., Khan, K. A., Pečarić, Đ., & Pečarić, J., Estimation of f-divergence and Shannon entropy by Levinson type inequalities for higher order convex functions via

- Taylor polynomial. *Journal of Mathematics and Computer Science*, Vol. 21, Issue 4, 322-334, (2020).
- 66. I. Ansari, K. A. Khan, A. Nosheen, Đ. Pečarić and J. Pečarić, *Shannon Type Inequalities via Time Scales Theory*, *Advances in Difference Equations* (2020).
 - 67. I. Ansari, K. A. Khan, A. Nosheen, Đ. Pečarić and J. Pečarić, Some inequalities for Csiszar divergence via theory of time scales, *Advances in Difference Equations* (2020) 2020:698.
 - 68. Barić, J.; Pečarić, Đ.; Pečarić, J., Superquadratic functions in information theory // Journal of mathematical inequalities, 14 (2020), 4; 1321-1331.
 - 69. M. Adeel, K. A. Khan, Đ. Pečarić and J. Pečarić, *Entropy results for Levinson-type inequalities via Green functions and Hermite interpolating polynomial*, *Aequationes Mathematicae*, (2021) (Published August 25, 2021).
 - 70. A. Khan, M., Khan, S., Pečarić, Đ. et al. New improvements of Jensen's type inequalities via 4-convex functions with applications. *Revista de la Real Academia de Ciencias Exactas Fisicas y Naturales Serie A-Matematicas* 115, 43 (2021).
 - 71. S. I. Butt, M. Klaričić Bakula, Đ. Pečarić, J. Pečarić, Jensen-Grüss inequality and its applications for the Zipf-Mandelbrot law, *Mathematical Methods in the Applied Sciences*, Vol. 44, Issue 2 (2021), 1664-1673.
 - 72. M. A. Khan, Đilda Pečarić, J. Pečarić, A new refinement of the Jensen inequality with applications in information theory, *Bull. Malays. Math. Sci. Soc.* 44(1), (2021) 267-278.
 - 73. Adeel, M., Khan, K. A., Pečarić, Đ., Pečarić, J., Estimation of f-divergence and shannon entropy by levinson type inequalities via lidstone interpolating polynomial, Transactions of A. Razmadze Mathematical Institute, 175(1), pp. 1-11
 - 74. M. Adeel, K. A. Khan, Đ. Pečarić and J. Pečarić, *Generalization of Levinson inequality with application to information theory*, *Journal of Inequalities and Applications*, Article No. 230 (2019) ISSN 1029-242X (Published August 29, 2019)
 - 75. N. Siddique, M. Imran, K. A. Khan and J. Pečarić, Majorization inequalities via Green functions and Fink's identity with applications to Shannon entropy, *Journal of Inequalities and Applications* 2020:192
 - 76. N. Siddique, M. Imran, K. A. Khan and J. Pečarić, Difference equations related to majorization theorems via Montgomery identity and Green's functions with application to the Shannon entropy, *Advances in Difference Equations* 2020:430
 - 77. I. Ansari, K. A. Khan, A. Nosheen, Đ. Pečarić and J. Pečarić, *Estimation of divergence measures via weighted Jensen inequality on time scales*, *Journal of Inequalities and Applications* 2021, 93 (2021) ISSN 1029-242X (Published May 28, 2021).
 - 78. Rasheed, T., Butt, S.I., Pečarić, D., Pečarić, J., Akdemir, A.O., Uniform Treatment of Jensen's Inequality by Montgomery Identity, Journal of Mathematics, 2021, 5564647
 - 79. A. Khan, M., Khan, S., Pečarić, Đ., Pečarić, J., New improvements of Jensen's type inequalities via 4-convex functions with applications, Revista de la Real Academia de Ciencias Exactas, Fisicas y Naturales - Serie A: Matematicas, 115 (2), 43
 - 80. Khan, K.A., Niaz, T., Pečarić, Đ., Pečarić, J., Estimation of different entropies via Hermite interpolating polynomial using Jensen type functionals, *Journal of Analysis*, 29 (1), pp. 15-46
 - 81. Pečarić, Đ., Pečarić, J., Pokaz, Đ., Generalized Csiszár's f –divergence for lipschitzian functions, Mathematical Inequalities and Applications, 24(1), pp. 13-30.

82. I. Ansari, K. A. Khan, A. Nosheen, Đ. Pečarić and J. Pečarić, *Estimation of Divergences on time scales via Green function and Fink's Identity*, Advances in Difference Equations 2021, Article number: 394 (2021) (Published August 24, 2021).
83. I. Ansari, K. A. Khan, A. Nosheen, Đ. Pečarić & J. Pečarić, New entropic bounds on time scales via Hermite interpolating polynomial, *Journal of Inequalities and Applications* volume 2021, Article number: 195 (2021).
84. I. Ansari, K. A. Khan, A. Nosheen, Đ. Pečarić and J. Pečarić, *Estimation of divergence measures on time scales via Taylor's polynomial and Green's function with applications in q-calculus*, Advances in Difference Equations (2021) 2021:374. (Published August 10, 2021).
85. I. Ansari, K.A. Khan, A. Nosheen, Đ. Pečarić and J. Pečarić, *Estimation of entropies on time scales by Lidstone's interpolation using Csiszár-type functional*, Hacettepe J. Math Stat. Vol. 51 (3), 817 - 833 ISSN: 2651-477X (Published June 01, 2022).
86. M. Adeel, K. A. Khan, Đ. Pečarić and J. Pečarić, *Estimation of f-divergence and Shannon entropy by Levinson type inequalities via Fink's identity*, FILOMAT, 36:2 (2022), 527–538 (Published March 01, 2022).
87. Butt, S. I. and Rasheed, T. and Pečarić, Đ. and Pečarić, J. (2022) Measure theoretic generalizations of Jensen's inequality by Fink's identity. *Miskolc Mathematical Notes*, 23 (1). pp. 131-154.
88. T Rasheed, S. I. Butt, Đ. Pečarić and J. Pečarić, Generalized cyclic Jensen and information inequalities, *Chaos, Solitons & Fractals*, 163 (2022), 112602.

PAPERS IN BOOKS AND PROCEEDINGS (GIVEN ON MATHSCINET)

89. M. Matić, C. E. M. Pearce, J. Pečarić, Bounds on entropy measures for mixed populations, *Analytic and Geometric Inequalities and Applications*, editors T.M. Rassias, H.M. Srivastava, Kluwer Acad. Publ., Dordrecht/Boston/London, 1999., 231-244.
90. M. Matić, C. E. M. Pearce, J. Pečarić, Shannon's and related inequalities in information theory. *Survey on classical inequalities*, editor Themistocles M. Rassias, Kluwer Academic Publ., 2000., 127-164.
91. M. Matić, C. E. M. Pearce and J. Pečarić, Improved bounds on entropy measures for mixed populations, *Inequal. Th. & Appl.*, Vol., edited by Y.J. Cho, J.K. Kim and S.S. Dragomir.
92. C. E. M. Pearce and J. Pečarić, On the Lin-Wong Divergence Measure of Entropy, *Inequality theory and applications*. Vol. 4, 93–109, Nova Sci. Publ., New York,2007, edited by Y.J. Cho, J.K. Kim and S.S. Dragomir.

OTHER PAPERS IN BOOKS AND PROCEEDINGS

93. V. Gluščević, C.E.M. Pearce, J. Pečarić and J. Šunde, Bounds for differential entropy measures, Proc. 20th Int. Conf. Information Technology Interfaces ITI '98, June 16-19, 1998, Pula, Croatia, 383-388.

94. M. Matić, C.E.M. Pearce and J. Pečarić, Some further bounds for differential entropy measures. Proc. 5th International Conference on Telecomunications, June 15-18, 1999, Zagreb, 45-47.
95. J. Jakšetić, Đ. Pečarić and J. Pečarić, Zipf-Mandelbrot law, Properties and its generalizations. In: Đ. Pečarić, J. Pečarić, (Eds.), Inequalities and Zipf-Mandelbrot law / Selected topics in information theory, Monographs in inequalities 15, Element, Zagreb, 2019., pp 1-28.
96. A. Khan, Đ. Pečarić, J. Pečarić and Z. M. Al-Sahwi, On Zipf-Mandelbrot entropy. In: Đ. Pečarić, J. Pečarić, (Eds.), Inequalities and Zipf-Mandelbrot law / Selected topics in information theory, Monographs in inequalities 15, Element, Zagreb, 2019., pp 29-44.
97. Đ. Pečarić, J. Pečarić and A. Vukelić, Approximating f-divergence via Hermite interpolation polynomials. In: Đ. Pečarić, J. Pečarić, (Eds.), Inequalities and Zipf-Mandelbrot law / Selected topics in information theory, Monographs in inequalities 15, Element, Zagreb, 2019., pp 45- 59.
98. N. Lovričević, Đ. Pečarić and J. Pečarić, Zipf-Mandelbrot law and superadditivity of the Jensen functional. In: Đ. Pečarić, J. Pečarić, (Eds.), Inequalities and Zipf-Mandelbrot law / Selected topics in information theory, Monographs in inequalities 15, Element, Zagreb, 2019., pp 61-88.
99. A. Khan, Đ. Pečarić and J. Pečarić, Inequalities for Shanon and Zipf-Mandelbrot entropies by using Jensen type inequalities. In: Đ. Pečarić, J. Pečarić, (Eds.), Inequalities and Zipf-Mandelbrot law / Selected topics in information theory, Monographs in inequalities 15, Element, Zagreb, 2019., pp 89-128.
100. K. Khan, T. Niaz, Đ. Pečarić and J. Pečarić, Combinatorial improvements of Zipf-Mandelbrot laws via interpolations. In: Đ. Pečarić, J. Pečarić, (Eds.), Inequalities and Zipf-Mandelbrot law / Selected topics in information theory, Monographs in inequalities 15, Element, Zagreb, 2019., pp 129-164.
101. S. Butt, L. Horvath, Đ. Pečarić and J. Pečarić, Cyclic improvements of Inequalitires for Entropy of ZM law. In: Đ. Pečarić, J. Pečarić, (Eds.), Inequalities and Zipf-Mandelbrot law / Selected topics in information theory, Monographs in inequalities 15, Element, Zagreb, 2019., pp 167-203.
102. R. Mikić, Đ. Pečarić, J. Pečarić and J. Perić, Inequalities of the Jensen and Edmunson-Lah-Ribarić type for Zipf-Mandelbrot law. In: Đ. Pečarić, J. Pečarić, (Eds.), Inequalities and Zipf-Mandelbrot law / Selected topics in information theory, Monographs in inequalities 15, Element, Zagreb, 2019., pp. 205-256.
103. A. Barbir, S. Ivelić, Đ. Pečarić and J. Pečarić, On Sherman's inequality with applications in information theory. In: Đ. Pečarić, J. Pečarić, (Eds.), Inequalities and Zipf-Mandelbrot law / Selected topics in information theory, Monographs in inequalities 15, Element, Zagreb, 2019., pp 257-286.
104. Đ. Pečarić, J. Pečarić, D. Pokaz and M. Rodić, Jensen-type inequalities for generalized f-divergence and Zipf-Mandelbrot law. In: Đ. Pečarić, J. Pečarić, (Eds.), Inequalities and Zipf-Mandelbrot law / Selected topics in information theory, Monographs in inequalities 15, Element, Zagreb, 2019., pp 287-312.
105. S. Khalid, Đ. Pečarić and J. Pečarić, Shanon and Zipf-Mandelbrot entropies and related results. In: Đ. Pečarić, J. Pečarić, (Eds.), Inequalities and Zipf-Mandelbrot law / Selected topics in information theory, Monographs in inequalities 15, Element, Zagreb, 2019., pp. 313-339.

PAPERS IN CONFERENCES

106. M. Matić, C. E. M. Pearce and J. Pečarić, Improved bounds on entropy measures for mixed populations, Inequal. Th. & Appl., Vol. , edited by Y.J. Cho, J.K. Kim and S.S. Dragomir.
107. G. Farid and J. Pečarić, Generalization of K-diverience and related means, 4rd International Conference on 21stCentury Mathematics 2009, Lahore, Pakistan, 2009.
108. M. A. Khan, M. Niegoda, and J. Pečarić, Bregman and Burbea-Rao divergence for matrices, Math. Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010.
109. M. A. Khan, M. Niegoda, and J. Pečarić, Bregman and Burbea-Rao divergence for matrices, 5rd International Conference on 21stCentury Mathematics 2011, Lahore, Pakistan, 2011.
110. J. Pečarićand J. Perić, "Remarks on the paper "Jensen's inequality and new entropy bounds" of S. Simić", 5th Croatian Mathematical Congress, June 18-21, 2012, Rijeka, Croatia.
111. N. Lovričević, Đ. Pečarić, J. Pečarić, Csiszar divergence functional and the concept of superadditivity, poster, 7th Croatian Mathematical Congress, June, 15-18, 2022, Split, Croatia.
112. S. Ivelić Bradanović; Đ. Pečarić; J. Pečarić: New Lower and Upper Bounds for f-Divergences With Applications in Information Theory // Mathematical Inequalities and Applications 2018, Book of Abstracts. Zagreb: Element, 2018. str. 8-8.

ADVISOR FOR PHD'S IN INFORMATION THORY

Marko Matić, Nejednakost Jensenova tipa s primjenama u teoriji informacija, (1998, Zagreb), 8 joint papers in dissertation.

Muhammad Adil Khan, Inequalities for Bregman and Burbea-Rao Divergences and Related Results (2012, Lahore, Pakistan), 7 joint papers in dissertation.

JOURNAL IN INFORMATION THEORY

Guest Editor for the journal ENTROPY (Impact Factor: 2.738 (2021) ; 5-Year Impact Factor: 2.642 (2021)): Special Issue "Shannon Entropy: Mathematical View".

<https://bezczenzure.hr/vlad/pismo-dekanu-i-fakultetskom-vijecu-grafickog-fakulteta/>

PISMO REDAKCIJI PORTALA SREDNJA.HR

Poštovana redakcijo Portala srednja.hr,

Članak Duja Kovačevića DAMIR BORAS JOŠ JE SAMO DANAS REKTOR: IDE U PENZIJU PA SMO SE PRISJETILI NJEGOVIH AFERA I SKANDALA tj. dio o predlaganju kolege s Filozofskog fakulteta kojega je rektor Boras predložio iz „rektorove kvote“ za profesora emeritusa podsjetio me je na dane kada sam bio asistent. Vjerovali ili ne!

Kako to?

Studenti su i u moje vrijeme pokušavali pomoći na ispitima, kolokvijima, vježbama svojim kolegama lošim studentima kada bi vjerovali da to mi dežurni asistenti ne vidimo. Kada bih video znao sam reći:

„Samo Ti njemu pomaži. On će Ti sutra biti direktor.“

Sličan odnos Student – Profesor imamo u slučaju doktoranda Borasa i njegovog mentora prof. Tuđmana, dakle kolega na sveučilištu kada zaista student Boras postane rektor sveučilišta na kome je Tuđman profesor. O tome sam napisao PISMO DEKANU I FAKULTETSKOM VIJEĆU GRAFIČKOG FAKULTETA:

<https://bezczcenzure.hr/vlad/pismo-dekanu-i-fakultetskom-vijecu-grafickog-fakulteta/>

Naime rektor Boras nije predložio iz „rektorove kvote“ za profesora emeritusa svog mentora prof. Miroslava Tuđmana (kod koga je Boras doktorirao poslije 15 godina provedenih na FF-u u svojoj 48. godini života), a kojega je Filozofski fakultet još 2017. predložio za profesora emeritusa. Do smrti 2001. godine prof. Tuđman nije dočekao taj izbor bilo redovitim putom bilo da ga njegov bivši student-doktorand predloži iz svoje rektorove kvote. Istini za volju ni sam Tuđman ne bi prihvatio da ga Boras predloži iz svoje kvote jer u tom mom pismu kolegama s Grafičkog fakulteta dajem Tuđmanov e-mail iz 2017. u kome kaže da ga je *odavno otpisao i ne želi s njime imati ikakva posla*. Dvije godine kasnije Tuđman daje i ocjenu Borasa-rektora:

Ne može biti sporno da je Damir Boras osoba s najskromnijim znanstvenim doprinosom i ugledom od svih rektora u dugoj povijesti zagrebačkog Sveučilišta. On se ne može pohvaliti ni sa organizacijskim uspjehom ili, promjenama koje su potrebne u 21 stoljeću kada se i uloga znanja, znanosti, pa time i sveučilišta brzo mijenja... O njegovu moralnom habitusu i Ti, a i drugi puno toga su rekli i napisali.

Zapravo sam prof. Tuđman je mogao vidjeti kome je dao doktorat kada je pročitao kako mu je Boras zahvalio na tome – pogledajte tu zahvalu po kojoj zapravo Tuđman i drugi profesori trebaju biti sretni što su imali sreću surađivati s svojim doktorandom.

ZAHVALE

Za nastanak ovog doktorata zahvaljujem ljudima koji su sa mnom, ne samo dugo godina stručno surađivali nego i prijateljima, Miroslavu Tuđmanu, Miroslavu Kržaku i Nenadu Prelogu. Miroslavu Tuđmanu zahvaljujem i na trajnom poticanju i podršci, diskusijama, savjetima i pomoći pri oblikovanju teze moje disertacije. Miroslav Kržak potaknuo me je da se započnem baviti obradom teksta. Bez njegove rječničke baze, rada na njoj i njegove uvijek nesebične pomoći ne bi ni mogla nastati ova disertacija. S Nenadom Prelogom sam nebrojeno puta razmjenjivao nove ideje o primjeni obrade teksta u leksikografiji, izdavaštvu, novinarstvu i drugim informatičkim djelatnostima, što mi je također pomoglo u radu na doktoratu.

Posebnu zahvalnost dugujem kolegi i prijatelju Davoru Laucu bez čije suradnje, vrijednih ideja i uloženom vremenu u pomoći pri pronalaženju literature, programiranju i formuliranju mnogih dijelova teksta ne bi bilo ovakvog rezultata, a Tomislavi Lauc zahvaljujem se na podršci pri tome.

Profesori Bulcsú László i Željko Bujas uvijek su me poticali i prijateljski mi pomagali.

Na strpljivosti zahvaljujem svojoj obitelji.

Damir Boras

To isto je Boras pokazao u želji da postane akademik. Naime prof. Tuđman je bio predložen za akademika i u I. Razredu mu je nedostajao jedan glas da ide na Izbornu skupštinu. Dvije godine poslije Grafički fakultet (!) Borasa je predložio za akademika i u istom razredu

rektor Boras je dobio 0 (NULA) glasova. Šteta što vaš autor nije vidio moju knjigu s podrugljivim nazivom „Borasa za akademika“, Portal dragovoljac.com, 2020:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Boras.pdf>

I to pokazuje koliki je veliki kompleks koji je Boras imao u odnosu na svog mentora - kompleks o kojem sam već davno pisao. U tom razredu nije prošao Tuđman koji je imao neusporedivo veći ugled od Borasa, a on želi proći – kao i obično računajući na to da je on rektor u trenutku izbora u HAZU. Valjda jadničak misli da je to nama u Akademiji važnije od onoga što je on kao znanstvenik uradio.

A kolika je nesposobnost Borasa pokazuje ta želja da kao rektor „pobere“ sva moguća priznanja, izbore i sl. Dakle ne samo da sam sebe promovira u prof. emeritusa pa su ga morali upozoriti na to:

Prijedlog da se Borasu dodijeli titula profesora emeritusa, kako je objavio Telegram, stigao je od Grafičkog fakulteta, ali je Boras, navodno, ovaj tjedan odustao od stavljanja te točke na dnevni red Senata. Pričekat će da ga se izabere poslije završetka rektorskog mandata, nakon što su ga upozorili kako bi to bio presedan da rektor sama sebe proglaši emeritusom.

<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/graficki-fakultet-trazi-profesora-a-natjecaj-kao-da-je-pisan-po-borasovoj-mjeri-zelim-iskoristiti-svoje-znanje-15249278>

U vašem tekstu ste upozorili na POČASNI DOKTORAT MILANU BANDIĆU. Šteta što uz to nije komentirana NAGRADA GRADA ZAGREBA koju je dobio rektor Boras.

U spomenutoj knjizi s podrugljivim nazivom postoji i moje Pismo-rugalica u svezi s tim jer je rektor Boras nagrađen - vjerovali ili ne - za uspostavljanje informacijskih znanosti u RH:

PISMO PREDSJEDNIŠTVU AKADEMIJE

Poštovano Predsjedništvo,

Kao što znate još 4. prosinca 2019. pozvao sam kolege akademike da podrže ideju da se rektor Zagrebačkog sveučilišta izabere za našeg redovitog člana:

Naslov: Borasa za akademika

Datum: Wed, 4 Dec 2019 22:09:09 +0100

Šalje: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

Prima: Kabinet Predsjednika <kabpred@hazu.hr>, anic....

Poštovane kolegice akademkinje i kolege akademici, Kako očekujem da će u ovim izborima biti za našeg kolegu izabran g. rektor Zagrebačkog sveučilišta šaljem vam draft knjige u nastajanju. Drago će mi biti ako pošaljete svoje tekstove koje mogu uključiti u knjigu o ovom našem velikom znanstveniku i budućem akademiku.

S poštovanjem,
akademik Josip Pečarić

Na žalost nitko od kolegica akademkinja i kolega akademika mi nije poslao svoj prilog za knjigu koju namjeravam tiskati povodom tog velikog i značajnog događaja za našu akademiju.

Ne znam radi li se o poznatom hrvatskom jalu ili o nerazumijevanju veličanstvenog znanstvenog dostignuća našeg budućeg kolege prof. dr. sc. Damira Borasa.

Bez obzira o čemu se radi naša akademija se pokazuje kako nije na razini komisije gradonačelnika Bandića koja je prepoznala nevjerojatno dostignuće rektora Zagrebačkog

sveučilišta i dodijelila mu nagradu grada Zagreba i za USPOSTAVLJANJE INFORMACIJSKIH ZNANOSTI.

Prof. Težak, prof. Stipčević, prof. Marijević itd. nisu uspjeli uspostaviti informacijskih znanosti. To je generacija prije prof. Tuđmana koji je Borasu bio mentor. Oni nisu uspjeli ali jeste već veliki znanstvenik i budući naš kolega prof. Boras! U uvjetima nepostojanja informacijskih znanosti njemu je prirodno trebalo 15 godina da doktorira iz te oblasti. Morao ju je uspostaviti da bi doktorirao,

Evo još nekoliko podataka o tome koliko su se prethodnici prof. Borasa trudili, ali je tek naš rektor uspio uspostaviti informacijske znanosti (a naš rektor je u tom cilju objavio impozantnih 3% samostalnih radova):

Prvi poslijediplomski studij informacijskih znanosti u Hrvatskoj, a i prvi te vrste u svijetu je ponuđen 1961. u novoosnovanom Centru za studij bibliotekarstva, dokumentacije i informacijskih znanosti (CSBDIZ). Studij je osnovan, bez potpore nacionalne informacijske politike, zalaganjem profesora Bože Težaka, jednog od pionira informacijskih znanosti u Hrvatskoj, koji ipak nije uspio u uspostavljanju informacijskih znanosti već je to uspjelo tek prof. Borasu.

Težakova teorija ETAKSA kompleksa nije postala samo osnova za program studija informacijskih znanosti, nego je ujedno odredila i područje i predmet informacijskih znanosti. (Tuđman, M. Božo Težak i razvoj informacijske znanosti. // Profesor Božo Težak, lučonoša znanosti. Hrvatska sveučilišna naklada, 2007.str. 257-271), ali on ipak nije uspio u onome što jest naš rektor.

Od 1978. do 1981. godine su se branili doktorati iz informacijskih znanosti na Znanstveno-nastavnom vijeću Sveučilišta u Zagrebu. (Kritovac, D. Doktorske disertacije iz informacijskih i srodnih znanosti na Sveučilištu u Zagrebu: 1972-1990. Informatologija 23(1991), 1-2, str. 129-134) službeno priznanje Informacijskih znanosti kao znanstvenog polja u Hrvatskoj dolazi 1983. godine.

(Kritovac, D. Doktorske disertacije iz informacijskih i srodnih znanosti na Sveučilištu u Zagrebu: 1972-1990. Informatologija 23(1991), 1-2, str. 129-134).

Odlukom Znanstveno-nastavnog vijeća Fakulteta 1981. godine osnovan je Odsjek za bibliotekarstvo i društveno-humanističku informatiku. Prvi voditelj Katedre za bibliotekarstvo, nakon osnivanja odsjeka, je bila Ljerka Markić-Čučuković. A prvi voditelj Katedre za društveno-humanističku informatiku, ujedno i prvi pročelnik Odsjeka je bio Bucsú László. (Horvat, A. Odsjek za informacijske znanosti. // Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu: Monografija / Urednik Stjepan Damjanović. Zagreb: Filozofski fakultet Sveučilišta, 1998. str. 269. – 272.).

A akademske godine 1993./1994. Odsjek za informacijske znanosti pokreće poslijediplomski studij informacijskih znanosti. (Plan i program Poslijediplomskog doktorskog studija informacijskih znanosti. Sveučilište u Zagrebu. Filozofski fakultet. Odsjek za informacijske znanosti. URL:

http://www.ffzg.hr/infoz/web2/index.php?option=com_content&task=view&id=847&Itemid=352 (2.10.2009.).

Očito je puno kolega bilo u mogućnosti da uspostave informacijske znanosti kod nas ali je to uspjelo tek našem današnjem rektoru prof. Borasu koji je obranio disertaciju 05. 05. 1998.: Boras, Damir. Teorija i pravila segmentacije teksta na hrvatskom jeziku / doktorska disertacija. Zagreb : Filozofski fakultet) 05.05. 1998, 284 str. Voditelj: Tuđman, Miroslav. (CROSBI).

Zapravo nisam siguran trebamo li smatrati da je to datum od kada možemo računati da su uspostavljene informacijske znanosti u RH? Naime iz „zahvalnosti“ koju je napisao u svojoj disertaciji očito je da su svi članovi komisije trebali biti sretni što su bili u komisiji tako izuzetnom znanstveniku. Vjerljivo nisu ni slutili da sudjeluju u tako velikom povijesnom činu promoviranja za doktora znanosti čovjeka koji uspostavlja informacijske znanosti u RH. Koliko je nerazumijevanje tog povijesnog događaja bilo svjedoči i onaj zlobni komentar jednog od nazočnih: Pet minuta sramote, a onda si cijeli život doktor znanosti. Očito je kako ljudi nisu razumjeli kako je teško bilo doktorirati i istovremene uspostavljati znanost iz koje doktoriraš pa je naš rektor to uradi tek u 48. godini života. Na žalost bojim se da ni vi drage kolege akademkinje i kolege akademici niste svjesni veličine povijesnog trenutka primanja najvećeg hrvatskog znanstvenika u HAZU – čovjeka koji je uspostavio cijelu jednu oblast znanosti u RH.

Srećom to je prepoznalo Fakultetsko vijeće Grafičkog fakulteta pa je ono predložilo rektora Zagrebačkog sveučilišta za redovitog člana HAZU.

Poštovano Predsjedništvo, uvjeren sam da je umjesna moja ideja da ovaj veličanstveni događaj izbora najvećeg hrvatskog znanstvenika, čovjeka koji je uspostavio informacijske znanosti obilježimo s knjigom čiji sam draft poslao kolegama u HAZU i koji treba dopuniti npr. sa samim prijedlogom koji je došao s Grafičkog fakulteta, pa vas molim da mi ga pošaljete.

Ponavljam da je odbor gradonačelnika to već prepoznao i nagradilo je rektora za njegovo veliko dostignuće. To što – čini mi se – kolege akademkinje i kolege akademici nisu do sada podržali moj prijedlog pokazuje koliko je veliki doprinos hrvatskoj znanosti i g. gradonačelnika Milana Bandića i da je s pravom rektor i podržao ideju da se g. Bandiću dodijeli počasni doktorat Zagrebačkog sveučilišta.

*S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić*

U mom Pismu Dekanu i Fakultetskom vijeću Grafičkog fakulteta naveo sam činjenicu da samo ja imam dvostruko više radova od svih zaposlenih znanstvenika s tog fakulteta zajedno, a oni se smatraju pozvanim da omoguće Borasu drugi izbor, da ga predlože za akademika, pa kada je njihov prijedlog prošao s NULA glasova već u Razredu smatraju da trebaju omogućiti takvom kandidatu i izbor u profesora emeritusa. Vjerovali ili ne!

S poštovanjem,
Dr. sc. Josip Pečarić, redoviti član HAZU
Izvanjski član DANU

<https://bezcenzure.hr/toptema/pismo-redakciji-portala-srednja-hr/>

Primjedba: Gornje PISMO PREDSJEDNIŠTVU AKADEMIJE dano je i u poglavljju iz knjige „Borasa za akademika“.

PISMO REKTORU I SENATU SVEUČILIŠTA SJEVER

Poštovani rektore Sveučilišta Sjever,
Poštovani članovi Senata Sveučilišta Sjever,

Pišem vam povodom objave članka:

Dva fakulteta su objavila natječaje za koje Damir Boras ispunjava uvjete

Priznaje da ga prozivke oko toga vrijedaju i kaže da ne zna hoće li se javiti na natječaje
<https://www.jutarnji.hr/vijesti/hrvatska/dva-fakulteta-su-objavila-natjecaje-za-koje-damir-boras-ispunjava-uvjete-15255338>

Zapravo pored Grafičkog fakulteta u Zagrebu spominju i vaše Sveučilište:

I Sveučilište Sjever je 14. rujna objavilo natječaj za šest nastavnika, među kojima je i jedno radno mjesto koje odgovara kvalifikacijama profesora Borasa; oni isto traže redovitog profesora u trajnom zvanju, područje društvenih znanosti, informacijske i komunikacijske znanosti, na određeno vrijeme, u radnom vremenu od 25%.

Tekst završava ovako:

Kaže (Boras, JP) da još ne zna hoće li se javiti na natječaje i priznaje da ga prozivke oko toga vrijedaju: "Sramotno je da se u demografski opustošenoj zemlji nekoga tko ima stručna znanja i želi raditi i poslije 70. godine dovodi u pitanje."

Ova Borasova izjava samo pokazuju koliko su opravdana moja dva pisma kada sam reagirao na slične tekstove o natječajima za bivšeg rektora na Grafičkom fakultetu:

<https://bezcenzure.hr/vlad/pismo-dekanu-i-fakultetskom-vijecu-grafickog-fakulteta/>
<https://bezcenzure.hr/toptema/pismo-redakciji-portala-srednja-hr/>

U Prilozima vam šaljem oba pisma. Kada ih pročitate upitajte se je li rektor Boras mislio na neizbor prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana pa je rekao *"Sramotno je da se u demografski opustošenoj zemlji nekoga tko ima stručna znanja i želi raditi i poslije 70. godine dovodi u pitanje KAO U SLUČAJU MOG MENTORA PROF: TUĐMANA."*

A po novom zakonu predviđa se povećanje značaja rezultata koje imaju sveučilišta. Iz pisama u Prilozima očito je da kolega Boras ima mnogo slabije rezultate od mene, pa vjerujem da zna da zbog njega nisam htio prihvatiti zvanje profesora emeritusa na Zagrebačkom sveučilištu on i razmišlja hoće li se uopće javiti na te natječaje i na Grafičkom fakultetu i na vašem Sveučilištu jer i očekuje da će se na njih ja javiti. Uostalom u pismu kolegama s Grafičkom poslao sam popis mojih radova, knjiga i sl. iz Teorije informacija pa je očito da taj djelić mog znanstvenog rada je mnogo jači od njegovog cjelokupnog učinka. Na pr. Usporedite samo h.indeks tj. Njegove 4 ili 5 s mojih 34 ili 36 pa je sve jasno svakome tko se iole razumije u znanost.

S druge strane prije dva mjeseca dr. sc. Josip Stjepandić na predstavljanju jedne moje knjige kazao je da na Scopus listi ja imam više znanstvenih radova nego Sveučilište Sjever, a usporediv je s brojevima sveučilišta u Mostaru, Dubrovniku i Zadru: "Referentna baza podataka Scopus, koja bilježi sve radove objavljene po strogim znanstvenim kriterijima, vodi 791 njegov (Pečarićev, JP) rad. Za usporedbu po istim kriterijima, Sveučilište u Zadru, sa svim svojim djelatnicima otkako postoji objavilo je 1652, Sveučilište Mostar 1099, a Sveučilište Dubrovnik 952 rada.".

Upitao sam dr. Stjepandića kako izgleda taj odnos između Sveučilišta Sjever i mene, Evo današnje stanje:

University North

Trg dr. Žarka Dolinara 1, Koprivnica
Koprivnica-Križevci, Croatia

Affiliation ID: 60199677

Other name formats: University North, University Centre Varazdin, University Centre Varaždin, Sveučilište Sjever, Sveučilište Sjever, State University North Fluminense, North University, University Nord

Documents, affiliation only

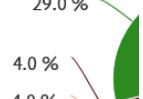
648

Authors

203

Save to author list

Documents by subject area	Affiliation hierarchy	Collaborating affiliations	Documents by sour
Sort by:			University N
Engineering	211	Chemical Engineering	35
Medicine	129	Economics, Econometrics and Fi...	35
Computer Science	108	Pharmacology, Toxicology and P...	35
Social Sciences	106	Decision Sciences	27

Dakle 203 znanstvenika sa Sveučilišta Sjever na Scopusu ima ukupno 648 rada, a ja sam 792 rada.

S druge strane po novom zakonu predviđa se povećanje značaja rezultata koje imaju sveučilišta.

Napominjem da je dr. Stjepandić u uredništvu niza znanstvenih časopisa koji su na svjetskim listama. Na primjer i u časopisu *Journal of Industrial Integration and Management* (u kome je u Editorial Boardu i docentca s vašeg Sveučilišta i izvanredna profesorica s Hrvatskog katoličkog sveučilišta dr. sc. Đilda Pečarić):

JIIM's CiteScore has increased from 3.3 in 2020 to 8.8 in 2021.

JIIM's SJR in 2021 was 1.52, placing it in Q1 of Business and International Management, the best quartile.

U Pismu kolegama s Grafičkog fakulteta (vidjeti Priloge) spomenuo sam rad:

T Rasheed, S. I. Butt, Đ. Pečarić and J. Pečarić, Generalized cyclic Jensen and information inequalities, Chaos, Solitons & Fractals, 163 (2022), 112602.

To je časopis s impact factorom 9,922 i prvi je rangiran između 108 časopisa u Mathematics, Interdisciplinary Applications.

A interdisciplinarnost je itekako važna. U Pismu kolegama s Grafičkog fakulteta (vidjeti Priloge) dan je popis mojih radova, koji se odnose na Teoriju Informacija koja me kvalificira za taj dio rada na Sveučilištu. Veliku zaslugu za taj dio ima prof. Tuđman iako se zbog prerane smrti nije stigao uključiti u taj rad (što smo planirali).

Zašto?

Ja imam magistraturu iz elektrotehnike i doktorat iz matematike. Tuđman je završio Filozofski fakultet i radio na Odsjeku FF-a na kome su radili i kolege s diplomama i elektrotehnike i matematike. Dakle ta interdisciplinarnost ogledala se i u takvom sastavu njihovog odsjeka. Ali Tuđman je, a ne oni. imao i rad o jednom od zakona važnih u oblasti

tog Odsjeka i uputio moju suradnicu na druge zakone u toj teoriji. To je dovelo do toga da sam vam nedavno poslao e-mail:

Pošiljatelj: Josip Pecaric [<mailto:pecaric@element.hr>]

Poslano: 29. rujna 2022. 19:59

Primatelj: rektor@unin.hr; anica.hunjet@unin.hr; Željko Tanjić <rektor@unicath.hr>

Kopija: Jadranka Lasić-Lazić <jlastic@unin.hr>; Pecaric Gilda

<gpecaric@yahoo.com>

Predmet: Fwd: Fwd: [Entropy] Special Issue "Shannon Entropy: Mathematical View"
Website Is Ready

Poštovani g. rektore Prof. dr.sc. Marin Milković,

gđo prorektorice za znanstveno-umjetnički rad i međunarodnu suradnju Prof. dr.sc.

Anica Hunjet,

*S obzirom da je dr. sc. Dilda Pečarić docentica na vašem sveučilištu vjerojatno će vam biti
drago znati da smo urednici specijalnog broja u časopisu ENTROPY:*

https://www.mdpi.com/journal/entropy/special_issues/HNTNCTS3L4

Subject: Fwd: [Entropy] Special Issue "Shannon Entropy: Mathematical View" Website
Is Ready

Date: Thu, 29 Sep 2022 15:32:03 +0200

From: Josip Pecaric <pecaric@element.hr>

To: nejednakosti@googlegroups.com

S poštovanjem

akademik Josip Pečarić

*P.S. S obzirom da je Dilda izvanredna profesorica na Hrvatskom Katoličkom Sveučilištu
obavijest šaljem i g. rektoru HKS-a.*

Interdisciplinarnost se ogleda već i u naslovu tog specijalnog broja!

Dakle, i za to trebamo zahvaliti profesoru Tuđmanu jer je on znao koliki je značaj i matematike u interdisciplinarnom povezivanju i matematike s teorijom informacija.

Zato je logično da se trebam javiti na vaš natječaj. Nadam se da će u Prijavi na vaš natječaj imati i knjigu:

ZAŠTO MIROSLAV TUĐMAN NIJE BIO PROFESOR EMERITUS?

Zapravo kada pogledate samo ono što sam uradio u teoriji informacija i s obzirom na spomenuto suradnju neobično je što vaše sveučilište nije ponudilo meni takvo mjesto a ne bivšem rektoru. To što bi tako više nego udvostručili broj radova vašeg sveučilišta je manje značajno od činjenice da već postoji spomenuta suradnja koja je itekako korisna vašem sveučilištu.

U Pismu kolegama s Grafičkog fakulteta konstatirao sam slijedeće što se odnosi i na vas:
*Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) po broju objavljenih
radova sam na 2537. mjestu njihove liste od 160,000 najutjecajnijih svjetskih znanstvenika,
a prvi iz RH je 7146-i.*

Naravno smiješno je i pomisliti da bi Boras bio na takvoj listi.

Zato bi vi trebali usporediti moj doprinos samo u Teoriji informacija s cjelokupnim njegovim opusom. ... Cijeli popis poslat ću u prijavi na vaš natječaj.

S poštovanjem,
Dr. sc. Josip Pečarić,
Redoviti član HAZU
Izvanjski član DANU

CC: Ministar znanosti:

ministar@mzos.hr

Na znanje i novom rektoru Sveučilišta u Zagrebu da reagiram na isti način i kada je drugo sveučilište u pitanju a ne samo moje bivše sveučilište:
stjepan.lakusic@grad.unizg.hr

PRILOZI

PISMO DEKANU I FAKULTETSKOM VIJEĆU GRAFIČKOG FAKULTETA

(...)

PISMO REDAKCIJI PORTALA SREDNJA.HR

(...)

ZAVRŠNI TEKST

IZV. PROF. DR. SC. ĐILDA PEČARIĆ

UTJECAJ PROF. DR. SC. MIROSLAVA TUĐMANA NA ISTRAŽIVAČE U INFORMACIJSKIM ZNANOSTIMA: BIBLIOMETRIJSKA STUDIJA

Profesor dr. sc. Miroslav Tuđman, osoba bogate karijere i širokog interesa. Široj javnosti, u Hrvatskoj, najvećim djelom je poznat po svom djelovanju u području informacijskog rata. Praktičnom djelovanju, kao sudionik domovinskog rata i „utemeljitelj i ravnatelj Hrvatske izvještajne službe (HIS)“⁴⁸. Poznat je i zbog bogate publicističke djelatnost vezane za ratna i poslijeratna događanja, tj. za područje informacijskog rata, koje možemo ilustrirati s brojnim naslovima knjiga⁴⁹: *'Priča o Paddyju Ashdownu i Tuđmanovoj salveti'* (2003.), *'Krivi za zločin samoodređenja?'* (2003.), *'Istina o Bosni i Hercegovini'* (2005.), *'Vrijeme krivokletnika'* (2006.), *'Informacijsko ratište i informacijska znanost'* (2008.), *'Programiranje istine'* (2012.), *'Programirane hereze i hrvatski otpori'* (2013.), *'Bosna i Hercegovina u raljama zapadne demokracije'* (2013.), *'Oslobađajuće presude haškoga Suda Tuđmanovoj Hrvatskoj'* (2014.), *'Tuđmanov arhiv'* (2015.), *'Druga strana Rubikona'* (2017.), *'Haški krivolov'* (2019.).

Prvobitno znanstveno područje profesorovog interesa su bile osnovne paradigmе i teoretske postavke informacijske znanosti, koje možemo iščitati i iz nekih naslova knjiga:

⁴⁸ „u dva navrata; 1993. do 1998. godine i 1999. do 2000. godine.” (Miroslav Tuđman. Wikipedia. URL: https://hr.wikipedia.org/wiki/Miroslav_Tu%C4%91man (7.09.2022.))

⁴⁹ Miroslav Tuđman. Wikipedia. URL: https://hr.wikipedia.org/wiki/Miroslav_Tu%C4%91man (7.09.2022.)

'Struktura kulturne informacije' (1983.), 'Teorija informacijske znanosti' (1986.), 'Obavijest i znanje' (1990.).⁵⁰

Ne sporno je da profesor imao visoku produktivnost, odnosno da je objavio veliki broj knjiga, znanstvenih radova i stručnih radova (preko 150 članaka⁵¹). Ono što nas u ovom radu zanima i koji utjecaj tj. odjek su te publikacije imale, prvenstveno na znanstvenu zajednicu informacijske znanosti. Stoga će se ovaj rad baviti utjecajem, tj. odjekom profesorovog rada na zajednicu istraživača informacijske znanosti. Da bi smo opisali odjek i značaj profesorovog rada koristit ćemo bibliometrijske metode: citatne i ko-citatne analize.

Bibliometrija koristi matematičke i statističke metode da bi opisala utjecaj ili točnije odjek publikacija i ideja određene osobe, organizacije, časopisa, države itd. na znanstvenu zajednicu. U današnje vrijeme sveprisutna i popularna metodologija. Jednu od prvih bibliometrijskih analiza u Hrvatskoj je radio upravo prof. dr. sc. M. Tuđman:

Tuđman, M i dr. Bibliometric Analysis of Master Theses in Information Sciences (Postgraduate Studies in Librarianship, Archivistics, Museology and Information Science, 1961-1984, Zagreb, Yugoslavia). Informatologia Yugoslavica 6 (1984.), 31-40.

Odjek i utjecaj ideja prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana na mlade istraživače u informacijskim znanostima smo istražili na korpusu doktorskih disertacija obranjenim iz informacijskim znanostima od 1978. (prve obranjene disertacije) do 2009. godine.

METODOLOGIJA

Bibliometrijska analiza je rađena na referencama iz obranjenih doktorskih disertacija iz informacijske znanosti, od prve obranjene disertacije 1978. do 2009. godine. Ovoj korpus je prikupljen na projektu „Oblikovanje i upravljanje javnim znanjem u informacijskom prostoru” čiji je voditelj bio prof. dr. sc. Miroslav Tuđman. Svrha prikupljanja ovog korpusa je praćenje razvoja informacijske znanosti u Hrvatskoj⁵².

U navedenom periodu je ukupno obranjeno 170 doktorskih disertacija. Disertacije su se branjene na institucijama: Znanstveno-nastavno vijeće Sveučilišta u Zagrebu, Zajednički studij informacijske znanosti, Fakultet organizacije i informatike, Filozofski fakultet u Zagrebu i Sveučilište u Zadru. A pokrivale su sljedeće discipline informacijske znanosti : arhivistika i dokumentalistika, informacijski sustavi, informatologija, knjižničarstvo, komunikologija, leksikografija i enciklopedistika, muzeologija.

Ovih 170 disertacija je ukupno imalo 28.188 referenci, na kojima su rađene citatne i ko-citatne analize.

Među prvim doktorandima nove znanstvene discipline

Kao diplomirani filozof i sociolog M. Tuđman ulazi u područje informacijske znanosti dobitkom prvog posla u Referalnom centru Sveučilišta u Zagrebu (1972). Magistrirao je 1975. godine na temi 'Spoznajno-logistički elementi činjenice i obavijesti'. A doktorirao

⁵⁰ Isto (7.09.2022.)

⁵¹ Isto (7.09.2022.)

⁵² Bibliometrijska analiza razvoja informacijskih znanosti se može naći u :

Pečarić, Đilda. Razvoj informacijskih znanosti u Hrvatskoj. Bibliometrijska analiza doktorskih disertacija iz informacijskih znanosti 1978.-2007. (doktorska disertacija, mentor: prof. dr. sc. Miroslav Tuđman). Filozofski fakultet, Zagreb, 2010.

Pečarić, Đilda. Development of Information Sciences in Croatia. Bibliometric Analysis of Doctoral Dissertations in Information Sciences from 1978 to 2009., Saarbrücken: LAP LAMBERT Academic Publishing, 2011.

1985. godine na temi '*Paradigma informacijske znanosti*' iz područja informacijske znanosti.⁵³ S obzirom da je informacijska znanost mlada znanstvena disciplina, doktorat M. Tuđmana je među prvim obranjenim doktoratima u Hrvatskoj iz informacijske znanosti. Sam naziv informacijska znanost se prvi puta spominje u '50-tim godinama prošlog stoljeća. Pa se i službeno priznanje informacijske znanosti u Hrvatskoj javlja tek 1983. godine, svega dvije godine prije nego što je profesor obranio svoju disertaciju.

Prije službenog priznavanja informacijske znanosti kao znanstvene discipline, obrana doktorskih disertacija je bila u ingerenciji 'Znanstveno-nastavnog vijeća Sveučilišta u Zagrebu', gdje je u periodu od 1978. do 1981. obranjeno 8 doktorata iz informacijske znanosti. Nakon priznavanja znanstvenog područja 1985., Sveučilište u Zagrebu osniva doktorski studij pod nazivom 'Zajednički studij informacijskih znanosti', na kojem su obranjene četiri doktorske disertacije, među kojima je i disertacija M. Tuđmana.⁵⁴ Popis prvih doktoranda informacijske znanosti je prikazana u tablici 1.

Tablica 1.: Prvih 12 obranjenih doktorata iz informacijske znanosti (Sveučilište u Zagrebu)

R.b r	Autor	Naslov disertacije	Fakultet	Godina odbrane
1	Šoljan, Nikša Nikola	Tehnologija obrazovanja : simuliranje i igre u obrazovanju : prema modelskom pristupu obrazovanju : novi putovi u obrazovanju nastavnika : obrazovanje uz pomoć kompjutera	Znanstveno -nastavno vijeće	1978
2	Plenković, Mario	Model javnog radio-televizijskog informiranja i komuniciranja u samoupravnom društvu	Znanstveno -nastavno vijeće	1979
3	Dociqi, Salih	Položaj naučno-tehničkih informacija albanskih sredina prema svetskom sistemu informisanja	Znanstveno -nastavno vijeće	1980
4	Topolovec, Velimir	Klaster analiza : algoritmi i aplikacije na procesu rasta i razvoja	Znanstveno -nastavno vijeće	1980
5	Verona, Eva	Korporativne odrednice u svjetlu historijskih i komparativno-kritičkih istraživanja	Znanstveno -nastavno vijeće	1980
6	Dragičević, Lazar	Informatika i ekonomski činioci u službi usmjerjenog gransko-pozivnog obrazovanja	Znanstveno -nastavno vijeće	1981
7	Dragojlović, Pavle	Informatička rješenja osnovnih pitanja samoupravnog razvoja	Znanstveno -nastavno vijeće	1981
8	Knežević, Branko B.	Citatne analize jugoslovenske biomedicinske periodike	Znanstveno -nastavno vijeće	1981

⁵³ Miroslav Tuđman. Wikipedia. URL: https://hr.wikipedia.org/wiki/Miroslav_Tu%C4%91man (7.09.2022.)

⁵⁴ Preuzeto iz :

M. Žugaj. Poslijediplomski studij „Informacijske znanosti“. // Spomenica Fakulteta organizacije i informatike 1962-1997. 35 obljetnica Ekonomskog i Informacijskog studija u Varaždinu. Varaždin, 1997. str. 89.

Kritovac, D. Doktorske disertacije iz informacijskih i srodnih znanosti na Sveučilištu u Zagrebu: 1972-1990. Informatologija 23(1991), str. 129. – 134.

R.b r	Autor	Naslov disertacije	Fakultet	Godina odbrane
9	Plevnik, Danko	Oblikovanje tekstualne komunikacije. Utjecaj informativno-receptivnih pomagala na efikasnost korištenja informacija	Zajednički studij informacijskih znanosti	1986
10	Tuđman, Miroslav	Paradigma informacijske znanosti	Zajednički studij informacijskih znanosti	1986
11	Radovan, Mario	Model sistema za predstavljanje i dedukciju informacija implementiran u PROLOGU	Zajednički studij info. znanosti	1987
12	Tenić, Asim	Model matematičkog sistema za optimalno upravljanje projektom	Zajednički studij info. znanosti	1987

'Zajednički studij informacijskih znanosti' prestaje s radom 1986., kada doktorske studije iz ovog područja preuzimaju (redom osnivanja) : Fakultet organizacije i informatike, Filozofski fakultet u Zagrebu i Sveučilište u Zadru.

Miroslav Tuđman je svoj doktorat obranio na samim početcima institucionalizacije informacijske znanosti, točnije, među prvih 10 doktoranata informacijske znanosti (Tablica 1). I vrlo brzo od same obrane disertacije počinje sudjelovati u edukaciji novih generacija doktora informacijske znanosti, u prvom redu na novootvorenom (1990. godine) doktorskom studiju informacijske znanosti na Filozofskom fakultetu u Zagrebu (gdje počinje raditi od 1988.⁵⁵)

Svoj doktorat '*Paradigma informacijske znanosti*' (1986.) iste godine objavljuje kao knjigu '*Teorija informacijske znanosti*' (1986.) koja će postati jedno od najcitanijih djela u informacijskim znanostima, barem u okvirima prikupljenih podataka, točnije doktorskih disertacija u informacijskim znanostima.

ODJEK PUBLIKACIJA: CITIRANOST

Odjek publikacija ili ideja jednog autora, mjerimo citatnim analizama. Istraživanja citiranosti autora u pravilu potvrđuju Lotkin zakon i/ili Power law⁵⁶. Što znači da je mali broj autora nositelj znanstvene produkcije, tj. da mala skupina autora objavljuje najveći broj članaka (Lotkin zakon), a i da mali broj radova je visoko citiran dok većina radova dobiva malo citata (Power law). Samim tim najcitaniji autori imaju najveći faktor odjeka. Ova distribucija tj. zakon podjednako vrijedi i za informacijske znanosti, u našem primjeru na korpusu referenci prikupljenih u doktorskim disertacijama u informacijskim znanostima, gdje se 77,6% autora citira samo jedanput.

Mali broj autora 43 (od ukupno 13 162 citiranih autora u disertacijama) odnosno 0,33% je dobilo čak 4,6% svih citata. S obzirom da neke reference nemaju autore, ako analiziramo

⁵⁵ Miroslav Tuđman. Wikipedia. URL: https://hr.wikipedia.org/wiki/Miroslav_Tu%C4%91man (5.06.2021.)

⁵⁶ Lotkin zakon i Power law imaju istu distribuciju podataka, i s tog razloga će se u članku paralelno koristiti. Lotkin zakon (1926) se definira kao zakon o produkciji znanstvenika, dok se pojma Power law dolazi dosta kasnije (krajem stoljeća) kad su znanstvenici otkrili da niz različitih fenomena u različitim znanstvenim disciplinama ima istu distribuciju, uključujući i citate, veličinu gradova u jednoj zemlji, prodaju knjiga/ploča/itd

samo reference koje imaju autore, onda ova 43 autora primaju 5,82% od svih citata s autorima. Ovo ih čini autorima jezgre (eng. core authors) tj. autorima koji su najcitaniji u znanstvenoj disciplini, a ujedno i najutjecajnijim autorima na znanstvenu zajednicu. Među prva 3 najcitanija autora, prema broju primljenih citata, je i Miroslav Tuđman (tablica 2).

Tablica 2: Pregled 43 najcitanijih autora u informacijskim znanostima⁵⁷

r. br.	Autor	Broj citata	Prosječna starost citata
1	Plenković, M.	68	11
2	Srića, V.	61	8
3	Tuđman, M.	57	10
4	Novosel, P.	55	10
5	Klasinc, P.P.	43	7
6	Stránský, Z.Z.	42	16
7	Verona, E.	41	29
8	Maroević, I.	40	8
9	Žiljak, V.	39	8
10	Martin, J.	38	9
11	Lasić-Lazić, J.	37	5
12	Aparac, T.	36	10
13	Shera, J.H.	35	23
14	Garfield, E.	34	18
15	Saracevic, T.	33	11
16	Vreg, F.	32	13
17	Lubetzky, S.	31	28
18	Žugaj, M.	30	6
19	Brumec, J.	29	6
20	Šola, T.	27	7
21	Malović, S.	26	6
22	Horvat, A.	26	10
23	Gorman, M.	25	11
24	Brookes, B.C.	25	15
25	Zelenika, R.	25	5
26	Prelog, N.	24	8
27	Bauer, A.	23	20
28	Line, M.B.	22	11
29	Mihajlov, A.I.	22	12
30	Anić, V.	21	9
31	Kržak, M.	21	13

⁵⁷ Pečarić, Đilda. Development of Information Sciences in Croatia. Bibliometric Analysis of Doctoral Dissertations in Information Sciences from 1978 to 2009., Saarbrücken: LAP LAMBERT Academic Publishing, 2011. str. 87.

r. br.	Autor	Broj citata	Prosječna starost citata
32	Borgman, C.L.	21	6
33	Lancaster, F.W.	21	15
34	Burrell, Q.L.	20	10
35	Price, D.J. de S.	19	23
36	Topolovec, V.	19	5
37	Belkin, N.J.	19	11
38	Castells, M.	19	7
39	Buckland, M.K.	18	12
40	Đorđević, J.	18	13
41	Foskett, D.J.	18	20
42	Petz, B.	18	10
43	Žontar, J.	18	21

Dinamiku citiranja možemo pratiti prema različitim kriterijima, s obzirom da se profesor ponajprije bavio općim teoretskim postavkama, analizirat ćemo jesu li ta djela prihvaćena tj. citirana u svim proučavanim disciplinama informacijske znanosti: arhivistika i dokumentalistika, informacijski sustavi, informatologija, knjižničarstvo, komunikologija, leksikografija i enciklopedistika, muzeologija. Autori koji se citiraju u većem broju disciplina djeluju kao kohezijski čimbenik znanstvenog područja. A mogu biti i pokazatelji zajedničke osnovice bilo teorijske ili metodologejske koje te discipline dijele i koje stvaraju informacijske znanosti. U tablici 3. Možemo vidjeti da se samo jedan autor M. Tuđman citira u svih 7 proučavanih disciplina. Stoga možemo reći da profesorovi radovi, pružaju zajedničke teorijske osnovice informacijske znanosti, koje su prihvачene u svim proučavanim disciplinama.

Tablica 3.: Autori citirani u više disciplina informacijske znanosti

Broj disciplina			
4	5	6	7
<i>Autor</i>	<i>Autor</i>	<i>Autor</i>	<i>Autor</i>
Macan, T.	Belkin, N.J.	Horvat, J.	Tuđman, M.
Mihajlov, A.I.	Žiljak, V.	Cawkell, A.E.	
Kotler, P.	Wiener, N.		
Negroponte, N.	Saračević, T.		
Marx, K.	Lasić-Lazić, J.		
Kržak, M.	Petz, B.		
Postman, N.	Salton, G.		
Klaić, B.	Prelog, N.		
Kiš, M.	Marković, M.		
Foskett, D.J.			
Eco, U.			
Kuhn, T.S.			

Broj disciplina			
4	5	6	7
<i>Autor</i>	<i>Autor</i>	<i>Autor</i>	<i>Autor</i>
Smičiklas, T.			
Živković, D.			
Vujević, M.			
Vickery, B.C.			
Tkalac, S.			
Thibodeau, K.L.			
Težak, B.			
Plevnik, D.			
Srića, V.			
Pavić, H.			
Silobrčić, V.			
Shera, J.H.			
Salitrežić, T.			
Price, D.J. de S.			
Žugaj, M.			
Popper, K.R.			
Anić, V.			
Stipčević, A.			

U tablici 4. prikazana je distribucija citata M. Tuđmana prema proučavanim granama informacijske znanosti. U kojoj disciplini je profesor najcitaniji ovisi prema kojem parametru ćemo pratiti citiranost. Ukoliko citiranost pratimo prema ukupno primljenim citatima, profesor je najcitaniji u informatologiji (ostale discipline se mogu vidjeti u tablici 4). Ukoliko je pratimo prema postotku doktoranda koji ga citiraju, iz određene discipline, onda možemo reći da je najcitaniji u: leksikografija i enciklopedistika (100%), arhivistika i dokumentalistika (40%), muzeologija (33%), knjižničarstvo (23%), informatologija (17%), komunikologija (14%), infomacijski sustavi (12%).

Tablica 4.: Citiranost M. Tuđmana prema granama informacijske znanosti

Autor	Grana	Ukupno citata	Prosjek citiranja	Broj doktorata
Tuđman, M.	Informatologija	26	4.3	6
Tuđman, M.	Informacijski sustavi	11	1.6	7
Tuđman, M.	Komunikologija	7	1.8	4
Tuđman, M.	Knjižničarstvo	6	1.0	6
Tuđman, M.	Muzeologija	5	1.7	3
Tuđman, M.	Arhivistika i dokumentalistika	5	1.3	4
Tuđman, M.	Leksikografija i enciklopedistika	4	4.0	1

M. Tuđman je ujedno i među najcitanijim autorima (tj. core authore određene discipline) u većini disciplina informacije znanosti: arhivistika i dokumentalistika, muzeologija, informatologija i infomacijski sustavi⁵⁸.

NAJCITIRANIJE PUBLIKACIJE

M. Tuđman je objavio preko 150 znanstvenih i stručnih radova, i desetke knjiga, pa se nakon uvida u citiranost profesora u informacijskim znanostima postavlja pitanje i koje profesorove publikacije su citirane?

U tablici 5 možemo vidjeti da je citirano 27 profesorovih publikacija (knjiga i članaka). I kod ovakve vrste analize, gdje se analiziraju samo citirane publikacije određene osobe možemo reći da distribucija citata odgovara Lotkinom zakonu (i/ili Power law). Možemo reći da se 40% publikacija citira više od 1 puta, a 60% samo 1. Ovih 40% publikacija koje se citiraju više od jednom, nose 76% ukupno primljenih citata. Velika većina citiranih publikacija (70%) su publikacije sa samo jednim autorom, tj. samostalni radovi profesora. Tri najcitanije publikacije su među 35 najcitanijih publikacija u informacijskim znanostima. Najcitanija publikacija M. Tuđmana je '*Teorija informacijske znanosti*', koja je ujedno i najcitanija publikacija u informacijskim znanostima (prima 17 citata)⁵⁹, u ovom korpusu podataka. Druga najcitanija knjiga je '*Obavijest i znanje*', koja je među 15 najcitanijih publikacija u informacijskim znanostima. Treća knjiga '*Struktura kulturne informacije*' je među 35 najcitanijih publikacija u informacijskim znanostima, prema obrađenom korpusu (tablica 5).

Tablica 5: Citirane publikacije Miroslava Tuđmana

Autor/i	Naslov	Frekvencija citiranja
Tuđman, M.	Teorija informacijske znanosti	17
Tuđman, M.	Obavijest i znanje	8
Tuđman, M.	Struktura kulturne informacije	6
Tuđman, M.; Boras, D.; Dovedan, Z.	Uvod u informacijske znanosti	4
Tuđman, M.	Prikazalište znanja	3
Tuđman, M.; Boras, D.	A Posteriori Analysis of a Thesaurus of Cultural Development An Attempt at the Empirical Evaluation and Structuring of Descriptors	3
Tuđman, M.	Informacijska znanost: znanost o obavijestima, pogrešnim obavijestima i protuobavijestima	2
Tuđman, M.	Spoznajno logički elementi činjenice i objekti. Magistarski rad	2

⁵⁸ Pečarić, Đilda. Development of Information Sciences in Croatia. Bibliometric Analysis of Doctoral Dissertations in Information Sciences from 1978 to 2009., Saarbrücken: LAP LAMBERT Academic Publishing, 2011. str. 95-96.

⁵⁹ Druga publikacija po broju citata u ovom korpusu podataka je : Klaić, B. Rječnik stranih riječi (prima 12 citata)

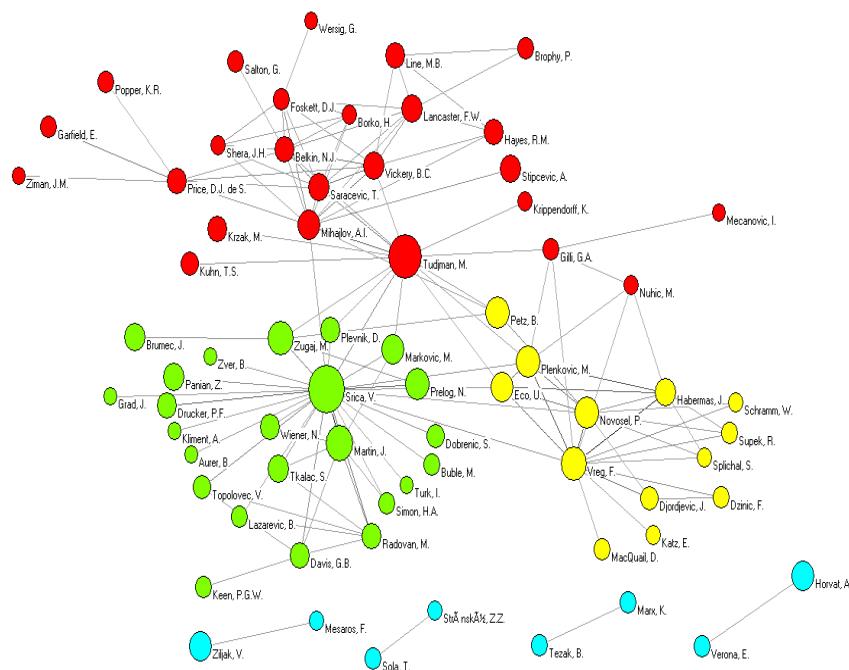
Autor/i	Naslov	Frekvencija citiranja
Tuđman, M.	Vremenitost znanja, Prilog teoriji o vremenskoj strukturi znanja u "Informacijske znanosti i znanje"	2
Tuđman, M.; Milas, M.; Tudor-Silović, N.; Boras, D.	Bibliometric Analysis of Master Theses in Information Sciences (Postgraduate Studies in Librarianship, Archivistics, Museology and Information Science, 1961-1984, Zagreb, Yugoslavia)"	2
Tuđman, M.; Žubrinić, T.; Boras, D.	Punctuation and Connecting Words in Croatian Text-Segmentation Model = Interpunkcije i veznici u modelu segmentacije hrvatskog teksta	2
Tuđman, M.	Epistemološki postav informacijske znanosti u "Odabrana poglavlja iz organizacije znanja"	1
Tuđman, M.	Informacija i dokumentacija u kulturi	1
Tuđman, M.	Informacijsko ratište i informacijska znanost	1
Tuđman, M.	Information and document. The analysis of the texture of information	1
Tuđman, M.	National Thesauri of Cultural Development. Preparation and Evaluation	1
Tuđman, M.	Prema novoj koncepciji znanstvene obavijesti	1
Tuđman, M.	Priča o Paddyju Ashdownu i "Tuđmanovoj salveti": hoće li Haški sud (opet) sudjelovati u prijevari i obmani?	1
Tuđman, M.	Struktura i geneza informacijskih sistema	1
Tuđman, M.	Vrijeme krivokletnika	1
Tuđman, M.	Zakon o veličini vokabulara teksta. Heapsov zakon i određivanje veličine volabulara tekstova ne hrvatskome jeziku	1
Tuđman, M.	Znanost i mišljenje	1
Tuđman, M.	Znanost in informatika	1
Tuđman, M.; Boras, D.	Aposteriorna analiza tezaurusa za kulturni razvoj. Pokušaj empirijske valorizacije i strukturiranje deskriptora	1
Kokole, J.; Tuđman, M.	Komunikacijski format strojnog zapisa bibliografskih podataka	1
Tkalac, S.; Tuđman, M.	Obrada jezika i prikaz znanja	1
Stipanov, J.; Šercar, T.; Tuđman, M.	Nacrt osnova idejnog projekta informacijsko-dокументacijskog sistema skupštine općine u SR Hrvatskoj	1

Prethodno navedene tri najcitatljive publikacije M. Tuđmana se citiraju u više grana informacijske znanosti. Najcitatljija profesorova publikacija 'Teorija informacijske znanosti', koja je ujedno i najcitatljija publikacija u informacijskim znanostima, se citira

gotovo u svim proučavanim disciplinama informacijske znanosti (informatologija, informacijski sustavi, komunikologija, knjižničarstvo, arhivistika i dokumentalistika, leksikografija i enciklopedistika), s izuzetkom muzeologije koja više preferira knjigu '*Struktura kulturne informacije*' (citirana je i u granama informacijski sustavi, komunikologija i informatologija). Druga najcitanija knjiga '*Obavijest i znanje*' se citira u pet grana informacijske znanosti: informatologija, komunikologija, muzeologija, knjižničarstvo, leksikografija i enciklopedistika.

Iz ovih podataka je vidljivo da osnovne teorijske postavke u informacijske znanosti prikazane u profesorovoj knjizi '*Teorija informacijske znanosti*' su opće prihvaćane teorijske postavke u većini grana informacijske znanosti, koje ujedno kreiraju informacijske znanosti i čine kohezivni faktor za različite grane informacijske znanosti. Što ujedno pokazuje i ko-citatna analiza autora informacijske znanosti (graf 1. i graf 2.).

Graf 1.: Ko-citati autora u informacijskim znanostima (s najmanjom frekvencijom 5⁶⁰)

Na grafu 1. je prikazana mreža najučestalije citiranih parova autora u informacijskim znanostima⁶¹. Možemo prepoznati sedam klastera, s tri dominantna područja: *opća teorija, informacijski sustavi i komunikologija*, te prepoznatljivim klasterima: *knjižničarstvo, muzeologija, grafički dizajn i prethodnici*.

Na grafu 1. je uočljivo da su tri dominantna klastera: *opća teorija, informacijski sustavi i komunikologija*⁶² spojeni je preko prenosnice M. Tuđmana. Što je još jedna potvrda da profesorov rad ima kohezivni učinak unutar informacijske znanosti, tj. da osnove teoretske

⁶⁰ Radi veće preglednosti grafova prikazani su parovi autora pojavljuju više od 4 puta skupa.

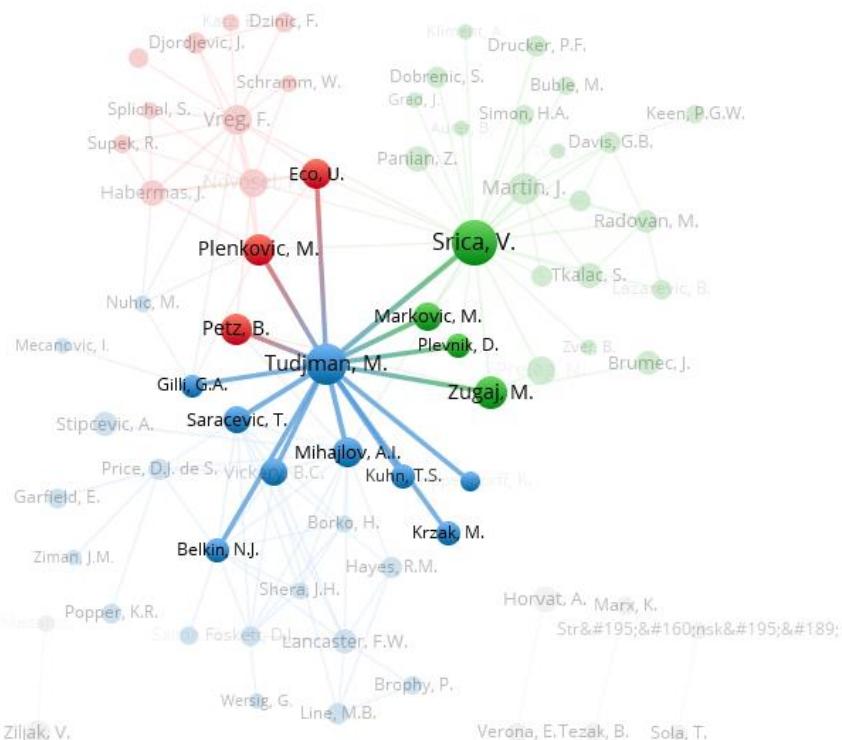
⁶¹ Podatci su obrađeni s programom Bibexcel, a vizualizirani s programom Pajek.

⁶² Tri dominantna klastera program je označio različitim bojama: *opća teorija* – crvena, *informacijski sustavi* – žuta, *komunikologija* – zelena.

postavke, u ranije navedenim radovima, su prihvaćene od strane različitih disciplina informacijske znanosti.

U grafu 2. možemo vidjeti da je klaster *opća teorija* preko premosnice (M. Tuđmana) spojen s klasterom *informacijski sustavi*. Glavno čvorište klastera *informacijski sustavi* je V. Srića. Premosnica klastera *komunikologija* s *informacijskim sustavima* je V. Srića, a s klasterom *opća teorija* M. Tuđman. Glavna čvorišta klastera *komunikologija* su F. Vreg, P. Novosel i M. Plenković.

Graf 2.: Ko-citiranost M. Tuđmana⁶³

Manji klasteri, koji na grafu 1. izgledaju izolirano od dominantnih klastera, premda su na nižim nivoima spojeni s dominantnim klasterima: klasteri *muzeologija* i *grafički dizajn* preko M. Tuđmana s klasterom *opća teorija*. Dok je klaster *knjižničarstvo* preko serije autora spojen s klasterom *opća teorija*.⁶⁴

U grafu 2. su naglašeni ko-citirani autori s autorom M. Tuđmanom. U komunikologiji M. Tuđman se učestalo citira sa: U. Eco, B. Petz i M. Plenković. U informacijskim sustavima se učestalo citira s M. Marković, D. Plevnik, V. Srića i M. Žugaj. U općoj teoriji se učestalo

⁶³ Autori u informacijskim znanostima koji su skupa citirani više od 4 puta. Podatci su obrađeni s programom Bibexcel, a vizualizirani s programom Pajek i VOSviewer.

⁶⁴ Više u : Pečarić, Dilda. Development of Information Sciences in Croatia. Bibliometric Analysis of Doctoral Dissertations in Information Sciences from 1978 to 2009., Saarbrücken: LAP LAMBERT Academic Publishing, 2011. str. 111.

citira s: N. J. Belkin, G. A. Gilli, K. Kippendoll, T. S. Kuhn, M. Kržak, A. I. Mihajlov, T. Saračević i B. C. Vickery.

UMJESTO ZAKLJUČKA

Bibliometrijska analiza citata i ko-citata, u ovom radu, prikazuje da je znanstveni rad prof. dr. sc. M. Tuđmana, imao veliki utjecaj i odjek u zajednici informacijske znanosti.

Od 13.162 citiranih autora u korpusu, M. Tuđman je među 3 najcitanija autora. Jedini autor koji je citiran u svih 7 proučavanih disciplina informacijske znanosti (arhivistici i dokumentalistici, informacijskim sustavima, informatologiji, knjižničarstvu, komunikologiji, leksikografiji i enciklopedistici, muzeologiji). Ujedno i među najcitanijim autorma u većini disciplina informacije znanosti : arhivistici i dokumentalistici, muzeologiji, informatologiji i infomacijskim sustavima.

Citatna analiza publikacija pokazuje da knjiga '*Teorija informacijske znanosti*' je najcitanija publikacija u informacijskim znanostima. Druge dvije najcitanije publikacije M. Tuđmana su među 35 najcitanijih publikacija u informacijskim znanostima: '*Obavijest i znanje*' i '*Struktura kulturne informacije*'.

I citatna i ko-citatna analiza pokazuju da su proučavani radovi: opće prihvaćeni u većini grana informacijske znanosti i čine kohezivni faktor za različite grane informacijske znanosti.

REFERENCE

Miroslav Tuđman. Wikipedia. URL:

https://hr.wikipedia.org/wiki/Miroslav_Tu%C4%91man. (7.09.2022.).

Kousar, M.; Mahmood, K.. Dr. Syed Jalaludin Haider: a Bio-bibliometric Study. Pakistan Journal of Information Management & Libraries. Vol. 11, no. 0. DOI:
<https://doi.org/10.47657/pjim&l.v11i0.794>.

Kritovac, D. Doktorske disertacije iz informacijskih i srodnih znanosti na Sveučilištu u Zagrebu: 1972-1990. Informatologija 23(1991), str. 129. – 134.

Pajek. Preuzeto s: <http://mrvar.fdv.uni-lj.si/pajek/> (1.5.2020)

Pečarić, Đilda. Razvoj informacijskih znanosti u Hrvatskoj. Bibliometrijska analiza doktorskih disertacija iz informacijskih znanosti 1978.-2007. (doktorska disertacija, mentor: prof. dr. sc. Miroslav Tuđman). Filozofski fakultet, Zagreb, 2010.

Pečarić, Đilda. Development of Information Sciences in Croatia. Bibliometric Analysis of Doctoral Dissertations in Information Sciences from 1978 to 2009., Saarbrücken: LAP LAMBERT Academic Publishing, 2011.

Persson, Olle. Bibexcel. Preuzeto s: <https://homepage.univie.ac.at/juan.gorraiz/bibexcel/> (1.5.2020)

Tuđman, M i dr. Bibliometric Analysis of Master Theses in Information Sciences (Postgraduate Studies in Librarianship, Archivistcs, Museology and Information Science, 1961-1984, Zagreb, Yugoslavia). Informatologija Jugoslavica 6 (1984.), 31-40.

VOSviewer. Preuzeto s: <https://www.vosviewer.com/> (1.5.2020)

Žugaj, M.. Poslijediplomski studij „Informacijske znanosti“. // Spomenica Fakulteta organizacije i informatike 1962-1997. 35 obljetnica Ekonomskog i Informacijskog studija u Varaždinu. Varaždin, 1997. str. 89-100.

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu kod Grocke te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića. Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitaniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima: Google Scholar: citata: 17974, H-index: 50; MathSciNet: publikacija: 1344, citata: 6452, H-index: 25; Scopus: publikacija: 792, citata: 6940, H-index: 36; WoS: publikacija: 799, citata: 6375, H-index: 34).

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2537. mjestu njihove liste od 160,000 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 7146.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 19 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izšlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima.

Godine 1998. pokrenuo je međunarodni znanstveni časopis „Mathematical Inequalities and Applications“ (izdavač Element, Zagreb), koji je već nakon dvije godine izlaženja uvršten na Scientific Citation Index Expanded (SCIE). Taj časopis je postao prvi hrvatski časopis na SCIE listi i danas je Q2 časopis a bio je i Q1 dok je na Scopusu Q1 časopis. Kasnije je pokrenuo još dva časopisa – „Journal of Mathematical Inequalities“ (dan je također Q2 a bio je i Q1 časopis) i „Operators and Matrices“ – koji su i na CC listi i na SCIE listi. Na listi najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa (prema bazi Scopus) sva tri časopisa su visoke plasirani (ova dva Q1/Q2 su prvi i peti). Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je od ove godine na Scopusu. Glavni urednik je i novog časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

- 1) Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan
- 2) Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.
- 3) U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,
- 4) Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

- 5) Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana..

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 135 publicističkih knjiga.

30/08/2022.

Sigma mathematics

IMPACT FACTOR
2.258

CITESCORE
2.2
SCOPUS

The Hölder and the converse Hölder inequality for $p > 1, q = \frac{p}{p-1}$:

$$\begin{aligned} A^{\frac{1}{p}} (wf^p) A^{\frac{1}{q}} (wg^q) &\geq A(wfg) \\ &\geq K(p, m, M) A^{\frac{1}{p}} (wf^p) A^{\frac{1}{q}} (wg^q) \end{aligned}$$

The Minkowski and the converse Minkowski inequality for $p > 1$:

$$\begin{aligned} A^{\frac{1}{p}} (wf^p) + A^{\frac{1}{p}} (wg^p) &\geq A^{\frac{1}{p}} (w(f + g)^p) \\ &\geq K(p, m, M) \cdot \left(A^{\frac{1}{p}} (wf^p) + A^{\frac{1}{p}} (wg^p) \right) \end{aligned}$$

Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Volume 10 • Issue 2 | January (II) 2022

MDPI mdpi.com/journal/mathematics
ISSN 2227-7390

Cover Story

Article: Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošanec

Mathematics 2022, 10(2), 202; doi:10.3390/math10020202<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles